

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНБАСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ
КАФЕДРА ГЕРМАНСЬКОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Л. В. Сегін, Н. М. Маторіна, Є. М. Ткаченко

СТАРОСЛОВ'ЯНСЬКА МОВА

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

*Для студентів філологічного факультету денної та заочної
форм навчання спеціальності «українська мова та література»,
«російська мова та література»*

Рекомендовано до друку
на засіданні вченої ради
Донбаського державного
педагогічного університету,
протокол № 5 від 30.01.2014 р.

СЛОВ'ЯНСЬК: ДДПУ, 2014

УДК [811.163:378.091.26] (075.8)

ББК 81.41

С 283

Рецензенти:

Є. С. Отін, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри загального мовознавства та історії мови (Донецький національний університет);

М. Г. Сенів, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри класичних мов і зарубіжної літератури (Донецький національний університет);

В. А. Глущенко, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри германської та слов'янської філології (Донбаський державний педагогічний університет).

Відповідальний за випуск: **Л. М. Тищенко**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови та літератури (Донбаський державний педагогічний університет).

Сегін Л. В.

С 283 Старослов'янська мова : тестові завдання / Л. В. Сегін, Н. М. Маторіна, Є. М. Ткаченко. – Слов'янськ : Видавництво Б. І. Маторіна, 2014. – 294 с.

Посібник є однією зі спроб створення для практичних занять тестових завдань із навчальної дисципліни “Старослов'янська мова”. Тести охоплюють теоретичний і практичний матеріал усіх важливих для засвоєння курсу тем і передбачають різні за функціональним призначенням завдання. Використання його викладачами і студентами сприятиме актуалізації і систематизації знань, допоможе у здійсненні поточного та підсумкового модульного контролю.

Для студентів денної та заочної форм навчання, аспірантів, викладачів вузів.

УДК [811.163:378.091.26] (075.8)

ББК 81.41

© Сегін Л. В., Маторіна Н. М.,

Ткаченко Є. М., 2014

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА.....	4
ГОЛОВНІ ВІДОМОСТІ ПРО СТАРОСЛОВ'ЯНСЬКУ МОВУ	6
ГРАФІКА. ДІАКРИТИЧНІ ЗНАКИ, ЗВУКОВІ ТА ЧИСЛОВІ ЗНАЧЕННЯ БУКВ.....	24
ФОНЕТИКА.....	42
Звукова система старослов'янської мови 2-ї пол. IX ст.	
Структура складу.....	42
Історія звуків старослов'янської мови.....	64
Фонетичні процеси праслов'янської мови, зумовлені дією закону відкритого складу	75
МОРФОЛОГІЯ.....	83
Іменник.....	83
Прикметник.....	126
Займенник	147
Числівник	166
Дієслово.....	192
Дієприкметник	230
Прислівник. Службові частини мови.....	286
СИНТАКСИС	288
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА	290

ПЕРЕДМОВА

Курс старослов'янської мови належить до початкового циклу дисциплін, яка становить основу порівняльно-історичного вивчення слов'янських мов. Старослов'янська мова – це важливий і один із найскладніших лінгвістичних курсів, який посідає важливе місце в системі підготовки студентів-філологів, оскільки, по-перше, вивчення старослов'янської мови сприяє розумінню найважливіших фонетичних процесів та особливостей формування граматичної системи слов'янських мов, по-друге, вона є частиною нашої історичної культури, це мова, якою започаткували писемність наші предки і за допомогою якої слов'яни перейняли християнське вчення, по-третє, у пам'ятках старослов'янської мови відбито найважливіші явища праслов'янської мови, по-четверте, старослов'янськи є важливою частиною нашого лексичного запасу.

У процесі вивчення курсу необхідно, щоб теоретичне і практичне засвоєння матеріалу було органічним. Тому перед студентами стоїть завдання простежити історичні зміни в мові в напрямку до сучасного стану фонетики, лексики, граматики тощо.

Пропонований посібник має на меті сприяти вивченню та засвоєнню основних відомостей про старослов'янську мову, графіки, звукової системи та фонетичних процесів старослов'янської мови, основ морфологічної системи та синтаксису, а також сформувати навички самостійної роботи. Поставленій меті повинні сприяти всі форми самостійної роботи, однією з яких є виконання тестових завдань. На доцільність їх застосування вказує досвід викладання старослов'янської мови на перших курсах філологічного факультету.

Цей посібник укладено відповідно до навчальної програми “Старослов'янська мова”. Матеріал посібника побудований у вигляді тестових завдань. Тестові завдання розташовані в тій послідовності, яка відповідає викладові теоретичного матеріалу в програмі та підручниках. На думку методистів, тестовий характер посібника дає можливість виявити глибину, точність засвоєння інформації, швидкого оперування вивченим матеріалом, хоча такий вид контролю не може претендувати на вичерпність, універсальність. Тому автори мають на меті до тестових завдань долучити і традиційні форми, зокрема, створити контрольні роботи, що дасть змогу цим формам контролю доповнювати одна одну.

При складанні тестів автори намагалися поєднати різні типи завдань: тлумачення дефініцій, аспекти історії питання, встановлення відповідності, завдання практичного характеру тощо, крім цього, використано великий практичний матеріал, зібраний із пам'яток старослов'янської писемності, наведено багато оригінальних прикладів, що допоможе в розумінні мовних явищ, шляхів формування тих чи інших граматичних форм.

Тестові завдання містять такі складники: а) завдання з вибором однієї правильної відповіді з 4–9 запропонованих; б) завдання з вибором кількох правильних відповідей з 4–9 запропонованих; в) в окремих випадках завдання з вибором однієї правильної відповіді з 2 запропонованих. При позначенні літерами варіантів відповідей навмисно пропущено літеру г з метою спростити сприйняття графічно подібних літер.

Для успішного виконання тестових завдань зі старослов'янської мови в кінці посібника подано список літератури, який нараховує 76 одиниць.

Над розділами «Головні відомості про старослов'янську мову», «Графіка. Діакритичні знаки, звукові та числові значення букв», «Морфологія. Прикметник», «Морфологія. Числівник», «Морфологія. Дієприкметник» працювала Н. М. Маторіна; над розділами «Фонетика. Звукова система старослов'янської мови 2-ї пол. IX ст. Структура складу», «Морфологія. Дієслово», «Морфологія. Прислівник. Службові частини мови», «Синтаксис» – Л. В. Сегін; над розділами «Фонетика. Історія звуків старослов'янської мови», «Фонетика. Фонетичні процеси праслов'янської мови, зумовлені дією закону відкритого складу», «Морфологія. Іменник», «Морфологія. Займенник» – Є. М. Ткаченко.

ГОЛОВНІ ВІДОМОСТІ ПРО СТАРОСЛОВ'ЯНСЬКУ МОВУ

1. Першою навчальною дисципліною серед історико-лінгвістичних дисциплін, що вивчаються на філологічних факультетах педінститутів та університетів, є:

- а) курс історії східнослов'янських мов;
- б) курс історії української літературної мови;
- в) курс історії російської літературної мови;
- г) курс історії білоруської літературної мови;
- д) курс старослов'янської мови.

2. Для найменування мови найдавніших слов'янських перекладів священного письма науковці використовують кілька термінів, а саме:

- а) давньослов'янська мова;
- б) церковнослов'янська мова;
- в) давньоболгарська (староболгарська) мова;
- г) старослов'янська мова;
- д) русько-церковнослов'янська мова.

3. Термін «давньослов'янська мова»:

- а) дуже невиразний, під ним можна розуміти давні форми будь-яких слов'янських мов;
- б) слід вживати лише на позначення мови, для функціонування якої характерні певні хронологічні та територіальні обмеження;
- в) ґрунтується на тому, що створено мову на основі одного з діалектів давньоболгарської мови, але цей термін спотворює суть мови слов'ян (у IX ст. *болгарами* (*булгарами*) називали народ не слов'янського, а тюркського походження);
- г) є найбільш нейтральним, хоча й він не дає чіткої кваліфікації сутності цієї мови;
- д) найточніше визначає суть і призначення мови, проте через свою громіздкість не набув значного поширення.

4. Термін «давньоцерковнослов'янська мова»:

- а) дуже невиразний, під ним можна розуміти давні форми будь-яких слов'янських мов;
- б) слід вживати лише на позначення мови, для функціонування якої характерні певні хронологічні та територіальні обмеження;
- в) ґрунтується на тому, що створено мову на основі одного з діалектів давньоболгарської мови, але цей термін спотворює суть мови

слов'ян (у IX ст. *болгарами* (*булгарами*) називали народ не слов'янського, а тюркського походження);

г) є найбільш нейтральним, хоча й він не дає чіткої кваліфікації сутності цієї мови;

д) найточніше визначає суть і призначення мови, проте через свою громіздкість не набув значного поширення.

5. Термін «старослов'янська мова»:

а) дуже невиразний, під ним можна розуміти давні форми будь-яких слов'янських мов;

б) слід вживати лише на позначення мови, для функціонування якої характерні певні хронологічні та територіальні обмеження;

в) ґрунтується на тому, що створено мову на основі одного з діалектів давньоболгарської мови, але цей термін спотворює суть мови слов'ян (у IX ст. *болгарами* (*булгарами*) називали народ не слов'янського, а тюркського походження);

г) є найбільш нейтральним, хоча й він не дає чіткої кваліфікації сутності цієї мови;

д) найточніше визначає суть і призначення мови, проте через свою громіздкість не набув значного поширення.

6. Термін «церковнослов'янська мова»:

а) дуже невиразний, під ним можна розуміти давні форми будь-яких слов'янських мов;

б) слід вживати лише на позначення мови, для функціонування якої характерні певні хронологічні та територіальні обмеження;

в) ґрунтується на тому, що створено мову на основі одного з діалектів давньоболгарської мови, але цей термін спотворює суть мови слов'ян (у IX ст. *болгарами* (*булгарами*) називали народ не слов'янського, а тюркського походження);

г) є найбільш нейтральним, хоча й він не дає чіткої кваліфікації сутності цієї мови;

д) найточніше визначає суть і призначення мови, проте через свою громіздкість не набув значного поширення.

7. Термін «давньоболгарська мова»:

а) дуже невиразний, під ним можна розуміти давні форми будь-яких слов'янських мов;

б) слід вживати лише на позначення мови, для функціонування якої характерні певні хронологічні та територіальні обмеження;

в) ґрунтується на тому, що створено мову на основі одного з діалектів давньоболгарської мови, але цей термін спотворює суть мови слов'ян (у IX ст. *болгарами* (*булгарами*) називали народ не слов'янського, а тюркського походження);

г) є найбільш нейтральним, хоча й він не дає чіткої кваліфікації сутності цієї мови;

д) найточніше визначає суть і призначення мови, проте через свою громіздкість не набув значного поширення.

8. Для найменування мови найдавніших слов'янських перекладів богослужбових книжок у мовознавчій літературі загальноприйнятим є термін:

- а) давньослов'янська мова;
- б) церковнослов'янська мова;
- в) давньоболгарська мова;
- г) старослов'янська мова;
- д) русько-церковнослов'янська мова.

9. Старослов'янська мова – це:

- а) умовна назва найдавнішої писемно-літературної мови слов'ян;
- б) мова, якою було здійснено перший переклад богослужбових книжок з грецької мови;
- в) єдина мова для всіх слов'ян приблизно до VII–VIII ст. н.е.;
- г) мова, яка виникла на основі солунського говору староболгарської мови;
- д) мова, яка належить до східнослов'янської групи.

10. Зараз старослов'янська мова є:

- а) мертвою писемною мовою, якою ніхто не спілкується;
- б) живою літературною мовою.

11. Вивчення старослов'янської мови допомагає:

- а) реконструювати фонетичну та граматичну системи слов'янської мови на найдавнішому етапі її існування;
- б) розумінню найважливіших фонетичних процесів та особливостей формування граматичної системи слов'янських мов;
- в) порівняльно-історичному вивченню слов'янських мов;
- г) зрозуміти мовні особливості сучасних слов'янських мов.

12. Відомий дослідник історії слов'ян зазначає: «...розвиток окремих слов'янських літературних мов був взаємопов'язаний через давньослов'янську (старослов'янську) мову як мову надетнічну і наднаціональну та безпосередньо – шляхом двосторонніх та багатосторонніх контактів». Автором цих слів є:

- а) В. Ягич;
- б) М. Ф. Станівський;
- в) А. В. Майборода;
- г) О. І. Леута;
- д) М. І. Толстой.

13. Виникнення старослов'янської писемності відносять до:

- а) II половини IX ст.;
- б) кінця X–XI ст.;
- в) кінця XI – початку XII ст.;
- г) середини X ст.;
- д) X ст.

14. Найдавніші пам'ятки старослов'янської писемності належать до:

- а) II половини IX ст.;
- б) кінця X–XI ст.;
- в) кінця XI – початку XII ст.;
- г) середини X ст.;
- д) X ст.

15. Хронологічно пізніші територіальні варіанти старослов'янської мови у науковій літературі називають:

- а) пізнішими редакціями;
- б) ізводами;
- в) перекладами;
- г) глосаріями;
- д) іншомовними.

16. Скільки головних ізводів старослов'янської мови вирізняють дослідники?

- а) 2;
- б) 3;
- в) 4;
- г) 5;
- д) 6.

17. Які головні ізводи старослов'янської мови вирізняють дослідники?:

- а) болгарсько- церковнослов'янський;
- б) сербсько-хорватсько-церковнослов'янський;
- в) русько-церковнослов'янський;
- г) моравсько-чеський;
- д) словенський, або паннонський.

18. Назвіть ознаки, характерні для болгарсько-церковнослов'янського ізвода:

- а) змішування ѡ, ѣ з Ѡ, ѣ, тобто ѡ, ѣ можуть вживатися замість колишніх Ѡ, ѣ;
- б) вживання замість ѡ, ѣ – оу [u], ю [ju], вживання замість Ѡ, ѣ – є [e], к [je];

- в) вживання замість ъ, ь – тільки ь;
- г) вживання замість ж, љ – оу [u], ю [ju], вживання замість ѿ, ѿ – га [ja].

19. Назвіть пам'ятку болгарсько-церковнослов'янської редакції:

- а) Добромирове євангеліє, досліджене В. Ягичем;
- б) псалтир, який зберігається у Болонській бібліотеці, досліджений і виданий В. Ягичем;
- в) Євангеліє, написане для князя Мирослава XII ст.;
- г) Четвероєвангеліє Нікольського монастиря XIII–XIV ст.;
- д) Остромирове євангеліє;
- е) Ізборник Святослава.

20. Назвіть ознаки, характерні для сербсько-хорватсько-церковнослов'янського ізвода:

- а) змішування ж, љ з ѿ, ѿ, тобто ж, љ можуть вживатися замість колишніх ѿ, ѿ;
- б) вживання замість ж, љ – оу [u], ю [ju], вживання замість ѿ, ѿ – є [e], є [je];
- в) вживання замість ъ, ь – тільки ь;
- г) вживання замість ж, љ – оу [u], ю [ju], вживання замість ѿ, ѿ – га [ja].

21. Назвіть пам'ятку сербсько-хорватсько-церковнослов'янської редакції:

- а) Добромирове євангеліє, досліджене В. Ягичем;
- б) псалтир, який зберігається у Болонській бібліотеці, досліджений і виданий В. Ягичем;
- в) Євангеліє, написане для князя Мирослава XII ст.;
- г) Четвероєвангеліє Нікольського монастиря XIII–XIV ст.;
- д) Остромирове євангеліє;
- е) Ізборник Святослава.

22. Назвіть ознаки, характерні для русько-церковнослов'янського ізводу:

- а) змішування ж, љ з ѿ, ѿ, тобто ж, љ можуть вживатися замість колишніх ѿ, ѿ;
- б) вживання замість ж, љ – оу [u], ю [ju], вживання замість ѿ, ѿ – є [e], є [je];
- в) вживання замість ъ, ь – тільки ь;
- г) вживання замість ж, љ – оу [u], ю [ju], вживання замість ѿ, ѿ – га [ja].

23. Назвіть пам'ятку русько-церковнослов'янської редакції:

- а) Добромирове євангеліє, досліджене В. Ягичем;
- б) псалтир, який зберігається у Болонській бібліотеці, досліджений і виданий В. Ягичем;
- в) Євангеліє, написане для князя Мирослава XII ст.;
- г) Четвероєвангеліє Нікольського монастиря XIII–XIV ст.;
- д) Остромирове євангеліє;
- е) Ізборник Святослава.

24. Старослов'янську мову створено:

- а) Чорноризцем Храбром;
- б) візантійським імператором Михайлом III;
- в) великоморавським князем Ростиславом;
- г) болгарським царем Симеоном;
- д) братами Кирилом та Мефодієм.

25. Найдавніша історична пам'ятка про виникнення писемності у слов'ян – це:

- а) Листки Ундольського;
- б) Збірник Клоца;
- в) Савина книга;
- г) сказання «**О письменехъ**» Чорноризця Храбра;
- д) «Повѣсть временныхъ лѣтъ».

26. В історії створення письма у слов'ян, за Храбром, слід виділяти декілька періодів. Назвіть кількість цих етапів:

- а) 2 періоди;
- б) 3 періоди;
- в) 4 періоди;
- г) 5 періодів.

27. У сказанні «О письменехъ» болгарський письменник X ст. Чорноризець Храбр називає декілька етапів виникнення писемності у слов'ян, а саме:

- а) до прийняття християнства слов'яни мали свою писемність;
- б) до прийняття християнства слов'яни книг хоча й не мали, проти користувалися примітивним письмом («**чрътами и рѣзми**»);
- в) задовго до моравської місії робилися спроби запису слов'янської мови латинськими і грецькими літерами, але неточно («**безъ оустроєниа**»);
- г) період використання арабського письма;
- д) створення старослов'янської мови Костянтином Філософом.

28. «Чръты и рѣзы» у південних слов'ян – це:

- а) надрізи та рисочки на палицях або на шматках дерев, що позначали числа – кількість будь-яких предметів;

- б) графічні символи, які використовувалися до недавнього часу;
- в) рабоши;
- г) бирки;
- д) графічні символи, які давно не використовуються.

29. «Чръты и рѣзъы» у східних слов'ян – це:

- а) надрізи та рисочки на палицях або на шматках дерев, що позначали числа – кількість будь-яких предметів;
- б) графічні символи, які використовувалися до недавнього часу;
- в) рабоши;
- г) бирки;
- д) графічні символи, які давно не використовуються.

30. Діяльність слов'янських просвітителів Костянтина і Мефодія проходила в:

- а) Болгарії;
- б) Моравії та Паннонії;
- в) Македонії;
- г) Київській Русі;
- д) Хорватії та Сербії.

31. Головними джерелами з вивчення життєвого і творчого шляху братів Костянтина і Мефодія є:

- а) літургічні тексти;
- б) «слова»;
- в) «ходіння»;
- г) «житія»;
- д) художньо-поетична література.

32. «Житія Кирила» та «Житія Мефодія» називають:

- а) «Грецькими»;
- б) «Моравськими»;
- в) «Візантійськими»;
- г) «Паннонськими»;
- д) «Латинськими».

33. Назвіть кількість списків «Житія Кирила»:

- а) більше 30;
- б) більше 40;
- в) 50;
- г) 70;
- д) 80.

34. Назвіть кількість списків «Житія Мефодія»:

- а) більше 30;

- б) більше 40;
- в) 50;
- г) 70;
- д) 80.

35. Моравський князь Ростислав звернувся до візантійського імператора Михайла III з проханням надіслати до Моравії вчителів, котрі б навчали мораван християнства рідною мовою, у:

- а) 862 чи 863 р.;
- б) 860 р.;
- в) 861 р.;
- г) 863 р.;
- д) 862 р.

36. Назвіть автора слів: «Въ бо кста селоунина. да селоунае вси чисто словѣньскы вѣсѣдоуютъ»:

- а) візантійський імператор Михайло III;
- б) моравський князь Ростислав;
- в) болгарський цар Симеон;
- г) папа Микола I;
- д) папа Адріан II.

37. Брати Костянтин і Мефодій народилися в місті:

- а) Солунь;
- б) Фессалоніки;
- в) Салоніки;
- г) Велеград;
- д) Корсунь.

38. Молодшого брата називали:

- а) монахом;
- б) філософом;
- в) полемістом;
- г) дипломатом;
- д) граматиком.

39. Виберіть основні відомості про Костянтина:

- а) був найстаршим братом у родині;
- б) був найменшим братом у родині;
- в) роки життя – 815–885 рр.;
- г) роки життя – 827–869 рр.;
- д) з дитинства виявляв виняткові здібності до науки;
- е) у 833 р. почав військову службу в імператора Феофіла, де виявив виняткові здібності.

40. Виберіть основні відомості про Костянтина:

- а) у 20 років призначили воєводою у слов'янській області;
- б) обіймав посаду воєводи близько 10 років;
- в) раптово залишає військово-адміністративну службу і згодом постригається у монахи;
- г) навчався у Константинополі разом із майбутнім імператором Михайлом;
- д) одним із учителів був знаменитий Фотій, який пізніше став візантійським патріархом;
- е) після навчання, відмовившись від блискучої кар'єри, посів скромне, але почесне місце патріаршого бібліотекаря.

41. Виберіть основні відомості про Костянтина:

- а) після служби бібліотекарем їде на півроку в один із монастирів у Малій Азії;
- б) очолює кафедру філософії знаменитого Константинопольського університету;
- в) прославився, незважаючи на молодість, прекрасними лекціями і публічними виступами;
- г) став настоятелем невеликого монастиря Поліхрон на азіатському березі Мармурового моря біля гори Олімп;
- д) веде тихе і скромне життя у монастирі, заглибившись у вивчення книжок;
- е) є свідчення, що саме він зумів переконати болгарського князя Бориса прийняти християнство і охрестив його.

42. Виберіть основні відомості про Костянтина:

- а) отримав блискучу перемогу у публічному диспуті з колишнім патріархом Іоаном VII Граматиком;
- б) призначають керівником візантійських дипломатичних місій у Сирії, Хазарії та Арабському халіфаті;
- в) у грецькому місті Херсонес вивчає єврейську мову, навіть складає граматику єврейської мови, яка, на жаль, не збереглася;
- г) зумів прочитати незрозумілий напис на древній самаритянській чаші;
- д) під час перебування у Херсонесі розшукує мощі римського єпископа Климента і забирає їх із собою до Візантії;
- е) після завершення хазарської місії знову відходить від активного політичного та наукового життя й оселяється у монастирі на горі Олімп.

43. Виберіть основні відомості про Мефодія:

- а) був найстаршим братом у родині;
- б) був найменшим братом у родині;
- в) роки життя – 815–885 рр.;

- г) роки життя – 827–869 рр.;
- д) з дитинства виявляв виняткові здібності до науки;
- е) у 833 р. почав військову службу в імператора Феофіла, де виявив виняткові здібності.

44. Виберіть основні відомості про Мефодія:

- а) у 20 років призначили воєводою у слов'янській області;
- б) обіймав посаду воєводи близько 10 років;
- в) раптово залишає військово-адміністративну службу і згодом постригається у монахи;
- г) навчався у Константинополі разом із майбутнім імператором Михайлом;
- д) одним із учителів був знаменитий Фотій, який пізніше став візантійським патріархом;
- е) після навчання, відмовившись від блискучої кар'єри, посів скромне, але почесне місце патріаршого бібліотекаря.

45. Виберіть основні відомості про Мефодія:

- а) після служби бібліотекарем їде на півроку в один із монастирів у Малій Азії;
- б) очолює кафедру філософії знаменитого Константинопольського університету;
- в) прославився, незважаючи на молодість, прекрасними лекціями і публічними виступами;
- г) став настоятелем невеличкого монастиря Поліхрон на азійському березі Мрамурового моря біля гори Олімп;
- д) веде тихе і скромне життя у монастирі, заглибившись у вивчення книжок;
- е) є свідчення, що саме він зумів переконати болгарського князя Бориса прийняти християнство і охрестив його.

46. Виберіть спільні відомості про братів Костянтина і Мефодія:

- а) усе своє життя вони боролися за втілення власних ідеалів, не прагнувши слави, багатства, кар'єри;
- б) обоє братів не мали дружин, дітей, власного пристанища, усе своє життя мандруючи різними країнами;
- в) Костянтин був одружений;
- г) Мефодій був одружений;
- д) обоє братів померли на чужині;
- е) тільки Костянтин помер на чужині;
- ж) тільки Мефодій помер на чужині.

47. Виберіть спільні відомості про братів Костянтина і Мефодія:

- а) брати написали і переклали багато наукових і літературних праць;

б) до нас не дійшов жоден із літературних творів Костянтина і Мефодія;

в) до нас дійшло декілька літературних творів Костянтина і Мефодія;

г) Костянтин багато писав, а Мефодій перекладав його роботи;

д) Мефодій багато писав, а Костянтин перекладав його роботи;

е) молодший брат сворив слов'янську азбуку, а старший зумів впровадити її в слов'янському світі, домогтися визнання її навіть Римом, організувати школи, де продовжувалися традиції «солунських братів»;

ж) життєвий шлях Костянтина і Мефодія – це зразок служіння переконанням та ідеям, суспільним інтересам.

48. Чим мотивував вибір солунських братів для моравської місії візантійський імператор Михайло III?:

а) брати знали слов'янську мову з дитинства;

б) Костянтин мав значний досвід місіонерської діяльності;

в) Мефодій мав значний досвід місіонерської діяльності;

г) Костянтин зарекомендував себе блискучим дипломатом;

д) Мефодій зарекомендував себе блискучим дипломатом;

е) Костянтин виявив неабиякі організаторські здібності;

ж) Мефодій виявив неабиякі організаторські здібності?

49. До Великої Моравії Костянтин і Мефодій вирушають у:

а) 852 р.;

б) 863 р.;

в) 872 р.;

г) 873 р.;

д) 882 р.

50. У Моравії брати Костянтин і Мефодій активно працювали:

а) 40 місяців;

б) 45 місяців;

в) 30 місяців;

г) 35 місяців;

д) 50 місяців.

51. Солунські брати з учнями починають активно працювати у Моравії:

а) на богослужінні у Велеграді вони читають слов'янською мовою релігійні книжки;

б) на богослужінні у Корсуні вони читають слов'янською мовою релігійні книжки;

в) організують школи, де навчають учнів слов'янської азбуки та проведенню церковного обряду слов'янською мовою;

г) продовжують перекладати грецькі богослужбні книги;

д) за цей час було перекладено Євангеліє, Псалтир, Апостол та вибрані церковні служби.

52. Німецько-католицьке духовенство намагалося чинити перепони солунським братам, тому що:

- а) поступово морави звикли до рідної мови у церкві;
- б) церкви, де літургія проводилася латинською мовою, обезлюдніли;
- в) церкви, де літургія проводилася латинською мовою, збільшили свій вплив і доходи;
- г) воно поступово втрачало свій вплив і доходи;
- д) воно поступово збільшувало свій вплив і доходи.

53. Солунські брати Костянтин і Мефодій після виконання моравської місії вирушають до Риму у:

- а) 864 р.;
- б) 865 р.;
- в) 866 р.;
- г) 867 р.;
- д) 868 р.

54. Діяльність учнів Костянтина і Мефодія після вигнання проходила у:

- а) Болгарії;
- б) Моравії та Паннонії;
- в) Македонії;
- г) Київській Русі;
- д) Хорватії та Далмації.

55. Дорогою до Риму брати зробили тривалу зупинку у:

- а) Блатнограді;
- б) Флоренції;
- в) Празі;
- г) Нітрі;
- д) Кракові.

56. У Паннонії Костянтин і Мефодій навчили слов'янської грамоти:

- а) 40 учнів;
- б) 50 учнів;
- в) 100 учнів;
- г) 150 учнів;
- д) 60 учнів.

57. До Рима брати прибувають у:

- а) 867 р.;
- б) 868 р.;

- в) наприкінці 867 або на початку 868 р.;
- г) 869 р.;
- д) 870 р.

58. Папа Адріан II зустрічав братів:

- а) урочисто;
- б) богослужінням у церквах слов'янською мовою;
- в) освященієм слов'янської літургії і церковних слов'янських книжок;
- г) рукопокладанням учнів Костянтина і Мефодія у священники.

59. Виберіть основні відомості про Костянтина після виконання ним моравської місії:

- а) у кінці 868 р. під час перебування у Римі тяжко захворів;
- б) у середині грудня під Різдво прийняв схиму і з дозволу папи прибрав слов'янське ім'я Кирило;
- в) 14 лютого 869 р. помер;
- г) поховали з усіма можливими почеснями в церкві Климента поряд з мощами святого;
- д) він призначається архієпископом Моравії і Панонії, повертається до Моравії;
- е) призначення колишнього простого монаха архієпископом викликало ненависть і заздрість з боку німецьких єпископів і прелатів.

60. Виберіть основні відомості про Мефодія після виконання ним моравської місії:

- а) у кінці 868 р. під час перебування у Римі тяжко захворів;
- б) у середині грудня під Різдво прийняв схиму і з дозволу папи прибрав слов'янське ім'я Кирило;
- в) 14 лютого 869 р. помер;
- г) поховали з усіма можливими почеснями в церкві Климента поряд з мощами святого;
- д) він призначається архієпископом Моравії і Панонії, повертається до Моравії;
- е) призначення колишнього простого монаха архієпископом викликало ненависть і заздрість з боку німецьких єпископів і прелатів.

61. Виберіть основні відомості про Мефодія після виконання ним моравської місії:

- а) стративши Ростислава – ініціатора й організатора вихрещення слов'янських народів, керівника боротьби проти німецьких феодалів за незалежність, палкого патріота рідної землі – німці організовують судилище над одним з основоположників слов'янської писемності;
- б) знущаються з нього й кидають до в'язниці;
- в) майже два з половиною роки провів у холодній темниці у Швабії;

г) під час повстання селян під проводом священика Славомира стає вільним;

д) продовжував після звільнення активно працювати і пропагувати слов'янське письмо;

е) призначив своїм спадкоємцем Горазда;

ж) 19 квітня 885 р. помер у Велеграді;

з) 19 квітня 887 р. помер у Велеграді.

62. Виберіть основні відомості про завершення початкового етапу становлення слов'янської писемності у західних слов'ян – у Моравії та Панонії:

а) початковий етап закінчився трагічно;

б) початковий етап закінчився успішно;

в) книги спалювали на вогнищах;

г) учнів та прихильників солунських братів кидали до в'язниць, продавали у рабство, виганяли з Моравії;

д) богослужіння у церквах успішно велось слов'янською мовою;

е) учнів та прихильників солунських братів зустрічали усюди з пошестями.

63. Виберіть основні відомості про завершення початкового етапу становлення слов'янської писемності у західних слов'ян – у Моравії та Панонії:

а) вигнання учнів Мефодія пройшло у 886 р., але справа їх продовжувала жити;

б) частина учнів переселилися до Болгарії, де їм за часів правління царя Симеона було створено сприятливі умови для праці;

в) частина учнів переселилася до південно-західної Македонії;

г) «золотий вік» слов'янської писемності у Болгарії завершується за царювання Петра;

д) з XI ст. центр слов'янської писемності поступово переміщується до Київської Русі.

64. Основоположником наукового вивчення старослов'янської мови вважають:

а) Йозефа Добровського;

б) Олександра Востокова;

в) Варфоломія Копітара;

г) Павела Шафарика;

д) Ізмаїла Срезневського.

65. Основоположником європейського порівняльно-історичного мовознавства, який зумів зробити науковий опис фонетичної системи найдавнішого етапу старослов'янської мови, є:

а) Йозеф Добровський;

- б) Олександр Востоков;
- в) Варфоломій Копітар;
- г) Павел Шафарик;
- д) Ізмаїл Срезневський.

66. Назвіть, хто відкрив і видав низку цінних старослов'янських пам'яток, зокрема Київські листки, Савину книгу:

- а) Йозеф Добровський;
- б) Олександр Востоков;
- в) Варфоломій Копітар;
- г) Павел Шафарик;
- д) Ізмаїл Срезневський.

67. Назвіть прізвище відомого основоположника французького соціолінгвізму, автора праці «Le slave comnon» («Спільнослов'янська мова», 1924):

- а) Вацлав Вондрак;
- б) Антуан Мейє;
- в) Ніколаус Ван-Вейк;
- г) Андре Вайан;
- д) Франц Міклошич.

68. Назвіть прізвище відомого голландського славіста, автора книги «Історія давньоцерковнослов'янської мови» (1931; в російському перекладі «История старославянского языка», 1957):

- а) Вацлав Вондрак;
- б) Антуан Мейє;
- в) Ніколаус Ван-Вейк;
- г) Андре Вайан;
- д) Франц Міклошич.

69. Назвіть прізвище відомого французького лінгвіста, автора праці «Manuel du vieux slave» (1948, в російському перекладі «Руководство по старославянскому языку», 1952):

- а) Вацлав Вондрак;
- б) Антуан Мейє;
- в) Ніколаус Ван-Вейк;
- г) Андре Вайан;
- д) Франц Міклошич.

70. Назвіть прізвище відомого словенського лінгвіста, автора праць «Фонетика і морфологія старослов'янської мови» (1950), «Порівняльна граматики слов'янських мов» (1852–1874):

- а) Вацлав Вондрак;
- б) Антуан Мейє;

- в) Ніколаус Ван-Вейк;
- г) Андре Вайан;
- д) Франц Міклошич.

71. Назвіть теорії щодо походження слов'ян та первісного ареалу, на якому сформувалися слов'янські племена:

- а) міграційна теорія;
- б) автохтонна теорія;
- в) міграційна та автохтонна теорії;
- г) теорія «фюсей»;
- д) теорія «тесей».

72. Автохтонна теорія походження слов'ян та первісного ареалу, на якому сформувалися слов'янські племена, містить інформацію про:

- а) прихід слов'янських племен на Дунай з Азії і пізніше розселення їх по території Європи;
- б) споконвічність слов'ян на території Європи;
- в) споконвічність слов'ян на території Азії;
- г) прихід слов'янських племен з Африки і пізніше розселення їх по території Європи.

73. Міграційна теорія походження слов'ян та первісного ареалу, на якому сформувалися слов'янські племена, містить інформацію про:

- а) прихід слов'янських племен на Дунай з Азії і пізніше розселення їх по території Європи;
- б) споконвічність слов'ян на території Європи;
- в) споконвічність слов'ян на території Азії;
- г) прихід слов'янських племен з Африки і пізніше розселення їх по території Європи.

74. До східнослов'янської групи мов належать:

- а) українська мова;
- б) російська мова;
- в) білоруська мова;
- г) старослов'янська мова;
- д) полабська мова.

75. До західнослов'янської групи мов належать:

- а) словенська мова;
- б) чеська мова;
- в) кашубська мова;
- г) старослов'янська мова;
- д) польська мова.

76. До південнослов'янської групи мов належать:

- а) македонська мова;

- б) словацька мова;
- в) сербсько-хорватська мова;
- г) старослов'янська мова;
- д) болгарська мова.

77. З типологічного боку всі слов'янські мови належать до синтетичних мов, за винятком однієї мови. Це:

- а) українська мова;
- б) польська мова;
- в) болгарська мова;
- г) російська мова;
- д) словенська мов.

78. Відзначення 1100-річчя створення Кирилом та Мефодієм слов'янської писемності відбулося у:

- а) 1863 р.;
- б) 1963 р.;
- в) 1983 р.;
- г) 1993 р.;
- д) 2003 р.

79. Коли відзначається День слов'янської писемності та культури?:

- а) 24 травня;
- б) 24 квітня;
- в) 9 травня;
- г) 21 лютого;
- д) 7 листопада.

80. Назвіть авторів «Старослов'янсько-українського словника» (Львів : Свічадо, 2001):

- а) А. В. Майборода;
- б) О. І. Леута;
- в) Л. Белей;
- г) О. Белей;
- д) М. Ф. Станівський.

81. Назвіть авторів популярних підручників «Старослов'янська мова» (українською мовою):

- а) А. В. Майборода;
- б) О. І. Леута;
- в) Г. О. Хабургаєв;
- г) О. М. Камчатнов;
- д) М. Ф. Станівський;
- е) Т. А. Іванова.

82. Назвіть авторів відомих підручників «Старослов'янська мова» (російською мовою):

- а) А. В. Майборода;
- б) О. І. Леута;
- в) Г. О. Хабургаєв;
- г) О. М. Камчатнов;
- д) М. Ф. Станівський;
- е) Т. А. Іванова.

ГРАФІКА. ДІАКРИТИЧНІ ЗНАКИ, ЗВУКОВІ ТА ЧИСЛОВІ ЗНАЧЕННЯ БУКВ

1. Графіка – це:

- а) сукупність усіх засобів певної писемності, які використовуються для фіксації мовлення;
- б) система правил написання слів;
- в) теорія та практика укладання словників;
- г) словниковий склад мови;
- д) розділ мовознавства про співвідношення між графемами та фонемами.

2. Азбука – це:

- а) те саме, що й алфавіт;
- б) сукупність букв, розташованих будь-яким чином;
- в) сукупність букв, розташованих у певному порядку;
- г) сукупність букв та діакритичних знаків;
- д) сукупність діакритичних знаків.

3. Скільки азбук використовували у слов'янському світі?:

- а) 1;
- б) 2;
- в) 3;
- г) 4;
- д) 5.

4. Слов'янська азбука мала назву:

- а) глаголиця;
- б) латиниця;
- в) кирилиця;
- г) візантійський унціал;
- д) грецьке письмо.

5. Яка азбука з'явилася раніше?:

- а) глаголиця;
- б) кирилиця?

6. Скільки літер мали кирилиця та глаголиця?:

- а) кирилиця мала 40 літер, глаголиця – 43;
- б) кирилиця мала 43 літери, глаголиця – 40;
- в) кирилиця мала 30 літер, глаголиця – 40;
- г) кирилиця мала 40 літер, глаголиця – 30;
- д) кирилиця мала 45 літер, глаголиця – 45?

7. Скільки літер було запозичено кириличною азбукою з грецького письма?:

- а) 16;
- б) 17;
- в) 18;
- г) 19;
- д) 24.

8. Джерелом кириличного письма є:

- а) давньоєгипетське письмо;
- б) фінікійське письмо;
- в) грецьке письмо;
- г) візантійський унціал;
- д) латинське письмо.

9. Назвіть найвірогіднішу теорію походження літер глаголиці:

- а) з кирилиці;
- б) із скандинавських рун;
- в) з сірійських алфавітів;
- г) з хазарського письма;
- д) теорія самотності глаголиці;
- е) з візантійського скоропису;
- є) з албанського письма;
- ж) з іранського письма;
- з) з вірменського та грузинського алфавітів;
- и) з єврейського письма;
- і) з коптського письма.

10. Назвіть загальноприйнятту теорію щодо походження слов'янських азбук:

а) глаголицю було створено шляхом видозмінення вже існуючої кирилиці, щоб зберегти слов'янське письмо в період жорстокого переслідування Римом та німецько-католицьким духовенством усього, що було пов'язане з грецькою церквою, з Візантією;

б) Костянтин створив глаголицю, а кирилицю було створено його учнями найвірогідніше у східній Болгарії за правління царя Симеона;

в) обидва алфавіти виникли одночасно;

г) творцем кирилиці вважають Костянтина;

д) кирилиця не була кимось спеціально створена, а сформувалася в процесі еволюції;

е) обидві азбуки були створені Костянтином: кирилиця для македонських слов'ян, а глаголиця – для моравських.

11. Назвіть факти на користь того, що глаголиця давніша за кирилицю:

а) головні глаголичні пам'ятки пов'язані з Моравією та Паннонією (де почали свою діяльність Костянтин і Мефодій), у них зустрічається багато моравізмів;

б) мова глаголичних пам'яток більш архаїчна порівняно з кириличними пам'ятками;

в) глаголиця менш досконала за своїм складом, ніж кирилиця;

г) у глаголиці цифрове значення літер відповідає порядку алфавіту, у кирилиці ж цифрове значення мають лише знаки, запозичені з грецького письма;

д) серед кириличних текстів зустрічаються палімпсести.

12. Назвіть головні особливості глаголиці:

а) форма літер була геометрично простою, чіткою і зручною для письма;

б) форма літер насичена гачками, петлями, заокругленнями;

в) форма літер була складною.

13. Назвіть головні особливості кирилиці:

а) форма літер була геометрично простою, чіткою і зручною для письма;

б) форма літер насичена гачками, петлями, заокругленнями;

в) форма літер була складною.

14. Назвіть спільні риси глаголиці і кирилиці:

а) форма літер була геометрично простою, чіткою і зручною для письма;

б) форма літер насичена гачками, петлями, заокругленнями;

в) форма літер була складною;

г) літери мали абсолютно однакову назву;

д) літери мали майже однаковий порядок розміщення;

е) літери дуже різнилися формою.

15. Рукопис, написаний кирилицею на місці глаголичних знаків, а не навпаки, називається:

а) палімпсестом;

б) перекладом;

в) готичним мінускулом;

г) биркою;

д) зарубкою.

16. Надійшли дві теорії щодо встановлення мовного ґрунту старослов'янської мови. Яка з них є найбільш достовірною і найбільш обґрунтованою?

а) сербська (Й. Добровський, С. Кульбакін);

б) паннонська (В. Копітар, П. Шафарик);

в) моравська (К. Калайдович, Є. Голубинський);

- г) руська (І. Огієнко);
- д) болгарська (О. Востоков).

17. Назвіть кириличні пам'ятки старослов'янської писемності:

- а) Савина книга;
- б) Супральський рукопис;
- в) Зографське євангеліє;
- г) Київські листки;
- д) Маріїнське євангеліє;
- е) Збірник Клоца;
- ж) Синайський псалтир;
- з) Фрейзінгенські, або Мюнхенські, уривки.

18. Назвіть глаголичні пам'ятки старослов'янської писемності:

- а) Савина книга;
- б) Супральський рукопис;
- в) Зографське євангеліє;
- г) Київські листки;
- д) Маріїнське євангеліє;
- е) Збірник Клоца;
- ж) Синайський псалтир;
- з) Фрейзінгенські, або Мюнхенські, уривки.

19. Назвіть єдину старослов'янську пам'ятку, написану латинськими літерами:

- а) Савина книга;
- б) Супральський рукопис;
- в) Зографське євангеліє;
- г) Київські листки;
- д) Маріїнське євангеліє;
- е) Збірник Клоца;
- ж) Синайський псалтир;
- з) Фрейзінгенські, або Мюнхенські, уривки.

20. Євангеліє – це:

- а) книга, яка містить оповідання про життя та вчення Ісуса Христа;
- б) книга, яка містить псалми во славу Бога;
- в) книга, яка містить діяння та послання апостолів – учнів Ісуса Христа;
- г) книга для церковного читання на всі дні місяця;
- д) книга, яка містить молитви і треби, церковні служби на різні випадки життя.

21. Требник – це:

- а) книга, яка містить оповідання про життя та вчення Ісуса Христа;

б) книга, яка містить псалми во славу Бога;
в) книга, яка містить діяння та послання апостолів – учнів Ісуса Христа;

г) книга для церковного читання на всі дні місяця;
д) книга, яка містить молитви і треби, церковні служби на різні випадки життя.

22. Апостол – це:

а) книга, яка містить оповідання про життя та вчення Ісуса Христа;
б) книга, яка містить псалми во славу Бога;
в) книга, яка містить діяння та послання апостолів – учнів Ісуса Христа;

г) книга для церковного читання на всі дні місяця;
д) книга, яка містить молитви і треби, церковні служби на різні випадки життя.

23. Псалтир – це:

а) книга, яка містить оповідання про життя та вчення Ісуса Христа;
б) книга, яка містить псалми во славу Бога;
в) книга, яка містить діяння та послання апостолів – учнів Ісуса Христа;

г) книга для церковного читання на всі дні місяця;
д) книга, яка містить молитви і треби, церковні служби на різні випадки життя.

24. Мінея – це:

а) книга, яка містить оповідання про життя та вчення Ісуса Христа;
б) книга, яка містить псалми во славу Бога;
в) книга, яка містить діяння та послання апостолів – учнів Ісуса Христа;

г) книга для церковного читання на всі дні місяця;
д) книга, яка містить молитви і треби, церковні служби на різні випадки життя.

25. Назва «Маріїнське євангеліє» утворена на підставі:

- а) назви місця, де знайдено пам'ятку;
- б) прізвища особи, яка віднайшла пам'ятку;
- в) прізвища особи, яка була власником пам'ятки;
- г) імені писаря, який писав пам'ятку;
- д) імені особи, для якої написано пам'ятку.

26. Назва «Празькі листки» утворена на підставі:

- а) назви місця, де знайдено пам'ятку;
- б) прізвища особи, яка віднайшла пам'ятку;
- в) прізвища особи, яка була власником пам'ятки;

- г) імені писаря, який писав пам'ятку;
- д) імені особи, для якої написано пам'ятку.

27. Назва «Збірник Клоца» утворена на підставі:

- а) назви місця, де знайдено пам'ятку;
- б) прізвища особи, яка віднайшла пам'ятку;
- в) прізвища особи, яка була власником пам'ятки;
- г) імені писаря, який писав пам'ятку;
- д) імені особи, для якої написано пам'ятку.

28. Назва «Листки Үндольського» утворена на підставі:

- а) назви місця, де знайдено пам'ятку;
- б) прізвища особи, яка віднайшла пам'ятку;
- в) прізвища особи, яка була власником пам'ятки;
- г) імені писаря, який писав пам'ятку;
- д) імені особи, для якої написано пам'ятку.

29. Назва «Гавина книга» утворена на підставі:

- а) назви місця, де знайдено пам'ятку;
- б) прізвища особи, яка віднайшла пам'ятку;
- в) прізвища особи, яка була власником пам'ятки;
- г) імені писаря, який писав пам'ятку;
- д) імені особи, для якої написано пам'ятку.

30. Назва «Остромирове євангеліє» утворена на підставі:

- а) назви місця, де знайдено пам'ятку;
- б) прізвища особи, яка віднайшла пам'ятку;
- в) прізвища особи, яка була власником пам'ятки;
- г) імені писаря, який писав пам'ятку;
- д) імені особи, для якої написано пам'ятку.

31. Про яку пам'ятку говориться в тексті?

Пам'ятка одержала свою назву від назви монастиря на Афоні, де вона довгий час зберігалася. Це неповний рукопис на 304 пергаментних аркушах. Відкрив пам'ятку у 1845 р. В. Григорович. У 1860 р. пам'ятку подарували Олександрю II, який передав її Публічній бібліотеці Санкт-Петербурга, де вона й понині зберігається (бібліотека ім. М. Салтикова-Щедріна). Це:

- а) Супральський рукопис;
- б) Зографське євангеліє;
- в) Маріїнське євангеліє;
- г) Остромирове євангеліє;
- д) Синайський псалтир.

32. Про яку пам'ятку зазначено в тексті?

Рукопис на 177 аркушах, який зберігається у монастирі св. Катерини на горі ... в Аравії. Знайдений П. Успенським у 1850 р. Найкраще видання здійснив С. Север'янов у 1922 р. у Петербурзі. Вчені припускають, що пам'ятку написано в XI ст. в Македонії. Це:

- а) Супральський рукопис;
- б) Зографське євангеліє;
- в) Маріїнське євангеліє;
- г) Остромирове євангеліє;
- д) Синайський псалтир.

33. Про яку пам'ятку зазначено в тексті?

Пам'ятка XI ст. болгарського походження, за своїм складом березнева мінея, тобто книга церковних читань на всі дні березня – життя святих, легенди, проповіді Іоанна Златоуста та ін. Її складають 280 аркушів, об'єднаних у три частини. Було знайдено в 1823 р. проф. Віленського університету М. Бобровським. Це:

- а) Супральський рукопис;
- б) Зографське євангеліє;
- в) Маріїнське євангеліє;
- г) Остромирове євангеліє;
- д) Синайський псалтир.

34. Про яку пам'ятку зазначено в тексті?

Найдавніша східнослов'янська датована пам'ятка, написана в 1056–1057 рр. руським дияконом Григорієм для новгородського посадника Вона складається з 294 аркушів, має чудове оформлення. Зберігалася у Новгороді, потім у Москві, а з 1720 р. у Петербурзі. Вперше опублікована О. Востоковим у 1843 р. Фіксує фонетичні особливості та лексичний склад давньоруської мови і тому є цінним свідченням тогочасного стану мови східних слов'ян. Це:

- а) Супральський рукопис;
- б) Зографське євангеліє;
- в) Маріїнське євангеліє;
- г) Остромирове євангеліє;
- д) Синайський псалтир.

35. Про яку пам'ятку зазначено в тексті?

Назва походить від назви монастиря на Афоні, де ця пам'ятка зберігалася і була відкрита В. Григоровичем 1845 р. Пам'ятку написано в XI ст. найвірогідніше у Македонії. Складається з 173 пергаментних аркушів, у пам'ятці відсутні початок, частина середини і кінець. Зараз вона зберігається у Державній бібліотеці у Москві. Видав її В. Ягич у 1883 р. у Петербурзі. Це:

- а) Супральський рукопис;

- б) Зографське євангеліє;
- в) Маріїнське євангеліє;
- г) Остромирове євангеліє;
- д) Синайський псалтир.

36. Назвіть особливості функціонування кириличної та глаголичної азбук:

- а) досить широко використовували систему діакритичних знаків, запозичених з грецької мови;
- б) досить широко використовували систему діакритичних знаків, запозичених з латинської мови;
- в) не використовували систему діакритичних знаків;
- г) поступово вживання діакритичних знаків обмежують, бо ці знаки не дістають живого підтвердження у старослов'янській мові, а вживаються лише за традицією;
- д) поступово вживання діакритичних знаків поширюють.

37. Термін «діакритичний» перекладається як:

- а) подібний;
- б) об'єднаний;
- в) роз'єднаний;
- г) розпарований;
- д) розрізнявальний.

38. Назвіть інші назви терміна «діакритичний»:

- а) діакритика;
- б) діерема;
- в) диференціальний знак;
- г) віртуальний знак;
- д) нарядковий знак.

39. Діакритичний знак – це:

- а) знак лінійного письма;
- б) ритмомелодійна особливість даної мови;
- в) умовне зображення або малюнок;
- г) значок над буквою, що вказує на різницю у вимові звука, переданого такою ж буквою, але без цього значка;
- д) німа буква, яка використовується в даній системі правопису для позначення додаткової звукової характеристики.

40. Найпоширенішими з діакритичних знаків у старослов'янській мові були:

- а) титло;
- б) паєрик;
- в) камора;

- г) духи;
- д) придихи.

41. Назвіть знак, який дуже рідко, непослідовно, переважно за грецькою традицією, ставлять над буквами на позначення голосних:

- а) титло;
- б) паєрик;
- в) камора;
- г) духи;
- д) придихи.

42. Назвіть діакритичні знаки, які мали кілька варіантів написання:

- а) титло;
- б) паєрик;
- в) камора;
- г) духи;
- д) придихи.

43. Назвіть знак, який мав вигляд апострофа, скісної риски чи маленького півкола:

- а) титло;
- б) паєрик;
- в) камора;
- г) духи;
- д) придихи.

44. Термін *єртиця* – це синонім слова:

- а) титло;
- б) паєрик;
- в) камора;
- г) духи;
- д) придихи.

45. Титло – це:

а) найчастіше вживаний надрядковий знак при пропусках букв, складу або кількох складів;

б) знак, який мав спочатку форму півкола), а десь з кінця XIII ст. форму апострофа ', вживався на місці пропущених на письмі ъ, ѣ;

в) знак, який мав форму маленького півкола ^ і вживався біля букв (або над ними), що позначали м'які або пом'якшені приголосні;

г) буква, яка утворилася завдяки поєднанню елементів двох букв.

46. Виберіть правильне написання скорочення бѣ:

- а) бога;

- б) БОГЪ;
- в) БЛАГЪ;
- г) БОГОРОДИЦА;
- д) БЛАГОСЛОВИТИ.

47. Виберіть правильне написання скорочення гд̃ь:

- а) господа;
- б) господь;
- в) гласъ;
- г) господинъ;
- д) господень.

48. Виберіть правильне написання скорочення м̃ь:

- а) мѣсць;
- б) мжжь;
- в) милость;
- г) матернь;
- д) мжчитель.

49. Виберіть правильне скорочення слова троица:

- а) т̃ло;
- б) тр̃ц;
- в) тр̃оц;
- г) т̃ко;
- д) тр̃ист-ъ.

50. Виберіть правильне скорочення слова мѣсць:

- а) м̃сць;
- б) м̃ць;
- в) м̃къ;
- г) м̃чн-ъ;
- д) м̃чк-ъ.

51. Виберіть правильне скорочення слова ангелъ:

- а) аг̃лъ;
- б) ал̃ъ;
- в) ап̃олъ;
- г) аг̃гєъ;
- д) алл.

52. За допомогою діакритичного знаку *титло* при написанні скорочувалися:

- а) широкоживані слова;
- б) обмежені у використанні слова;

в) найчастіше релігійні терміни, які легко могли зрозуміти читачі.

53. За допомогою діакритичного знаку *титло* при написанні скороченню не підлягали:

- а) тільки початок слова;
- б) тільки кінець слова;
- в) початок і кінець слова.

54. Пасрик – це:

- а) найчастіше вживаний надрядковий знак при пропусках букв, складу або кількох складів;
- б) знак, який мав спочатку форму півкола), а десь з кінця XIII ст. форму апострофа ', вживався на місці пропущених на письмі ъ, њ;
- в) знак, який мав форму маленького півкола ^ і вживався біля букв (або над ними), що позначали м'які або пом'якшені приголосні;
- г) буква, яка утворилася завдяки поєднанню елементів двох букв.

55. Камора – це:

- а) найчастіше вживаний надрядковий знак при пропусках букв, складу або кількох складів;
- б) знак, який мав спочатку форму півкола), а десь з кінця XIII ст. форму апострофа ', вживався на місці пропущених на письмі ъ, њ;
- в) знак, який мав форму маленького півкола ^ і вживався біля букв (або над ними), що позначали м'які або пом'якшені приголосні;
- г) буква, яка утворилася завдяки поєднанню елементів двох букв.

56. Назвіть рядок, у якому вміщено букви азъ, глаголи, живѣтє, ижеи, како, онъ:

- а) а, г, ж, и, н, оу;
- б) а, г, ж, и, н, о;
- в) а, г, ж, и, к, оу;
- г) а, г, ж, и, м, о;
- д) а, г, ж, и, к, о.

57. Назвіть рядок, у якому вміщено букви боукы, добро, естъ, покон, рьци, ерь:

- а) в, д, є, п, т, ь;
- б) в, д, є, п, т, ъ;
- в) в, д, є, п, с, ъ;
- г) в, д, є, п, р, ъ;
- д) в, д, є, п, р, ь.

58. Назвіть рядок, у якому вміщено букви слово, тврьдо, оукъ, отъ, ерь, еры:

- а) с, т, оу, ѿ, ь, ты;

- б) с, т, оу, њ, њ, њ;
- в) с, т, оу, њ, њ, њ.
- г) с, т, оу, њ, њ, њ.
- д) с, т, оу, њ, њ, њ.

59. Назвіть рядок, у якому вміщено букви шта, гать, кси, пси, ѳиґа, ижица:

- а) ц, ѣ, њ, ѳ, ѵ, в;
- б) ц, ѣ, њ, ѵ, ѳ, в;
- в) ц, ѳ, ѣ, њ, ѵ, в;
- г) ц, ѣ, в, њ, ѵ, ѳ;
- д) ц, ѣ, њ, ѵ, ѳ, в.

60. Лігатура – це:

а) найчастіше вживаний надрядковий знак при пропусках букв, складу або кількох складів;

б) знак, який мав спочатку форму півкола), а десь з кінця XIII ст. форму апострофа ', вживався на місці пропущених на письмі њ, ѡ;

в) знак, який мав форму маленького півкола ^ і вживався біля букв (або над ними), що позначали м'які або пом'якшені приголосні;

г) буква, яка утворилася завдяки поєднанню елементів двох букв.

61. Назвіть рядок, у якому вміщено тільки лігатури:

- а) ц, ѣ, а, ѵ, в;
- б) в, ѣ, њ, г, д;
- в) є, ж, ѳ, з, и;
- г) ѡ, к, л, м, о;
- д) њ, га, ц, к, ѡ.

62. Назвіть рядок, у якому вміщено тільки лігатури:

- а) п, р, с, т, оу;
- б) ф, х, ѡ, ц, ч;
- в) ш, њ, њ, ѡ, ю;
- г) ѡ, оу, ю, га, ц;
- д) њ, га, к, ѡ, в.

63. Назвіть рядок, у якому вміщено тільки лігатури:

- а) њ, га, к, т, оу;
- б) оу, х, ѡ, ж, а;
- в) ѣ, њ, њ, ѡ, ю;
- г) м, оу, ю, ж, ш;
- д) га, к, ѡ, ѡ, оу.

64. Назвіть рядок, у якому вміщено слово з тих букв, назви яких наведено.

Покои, онъ, добро, рьци, оукъ, глаголи, азъ:

- а) **подвигъ** («зусилля; прагнення; старання; боротьба; подвиг»);
- б) **подаяти** («подавати; давати; давати милостиню; надавати»);
- в) **подругъ** («друг; компаньйон; товариш; ближній»);
- г) **подруга** («подруга»);
- д) **подлъгъ** («вздовж»).

65. Назвіть рядок, у якому вміщено слово з тих букв, назви яких наведено.

Мъслите, есть, добро, еръ:

- а) **мечь** («меч»);
- б) **магъ** («чарівник; ворожбит»);
- в) **малъ** («малий»);
- г) **медъ** («мед (бджолиний); мед (напій)»);
- д) **мѣхъ** («мішок; бурдюк»).

66. Назвіть рядок, у якому вміщено слово з тих букв, назви яких наведено.

Онъ, воукты, рьци, юс великий, чрьвь, ижен, твьрдо, ижен:

- а) **обрѣзати** («обрізати»);
- б) **обрѣтати** («знаходити; відшукувати; виявляти; з'являтися; досягати; потрапляти»);
- в) **обржгати** («хулити; блюзнити»);
- г) **обржчити** («пообіцяти; заручитися; прийняти»);
- д) **обоудати** («приборкати»).

67. Назвіть рядок, у якому є букви, якими не могли починатися слова у старослов'янській мові:

- а) **а, б, в;**
- б) **ы, ъ, њ;**
- в) **г, д, є;**
- г) **с, т, п;**
- д) **к, л, р.**

68. Звук [u] за грецьким зразком на письмі передавався двома буквами:

- а) **оу**, рідше – лігатурою **Ѡ**;
- б) **и, ѵ** (на початку слова або після приголосного), **і** чи **ї**;
- в) **шт** чи **ѡ**;
- г) **пс** чи **ѡ**;
- д) **кс** чи **ѡ**.

69. Звук [i] на письмі передавався буквами:

- а) оу, рідше – лігатурою ѿ;
- б) и, v (на початку слова або після приголосного), і чи ї;
- в) шт чи ц;
- г) пс чи ψ;
- д) кс чи љ.

70. Звук [s't'] за грецьким зразком на письмі передавався буквами:

- а) оу, рідше – лігатурою ѿ;
- б) и, v (на початку слова або після приголосного), і чи ї;
- в) шт чи ц;
- г) пс чи ψ;
- д) кс чи љ.

71. Звук [ps] на письмі передавався буквами:

- а) оу, рідше – лігатурою ѿ;
- б) и, v (на початку слова або після приголосного), і чи ї;
- в) шт чи ц;
- г) пс чи ψ;
- д) кс чи љ.

72. Звук [ks] на письмі передавався буквами:

- а) оу, рідше – лігатурою ѿ;
- б) и, v (на початку слова або після приголосного), і чи ї;
- в) шт чи ц;
- г) пс чи ψ;
- д) кс чи љ.

73. Буква ѿ позначає звук:

- а) [e];
- б) [ě];
- в) [q];
- г) [u];
- д) [je], [’e];
- е) [jq], [’q];
- ж) [ja], [’a].

74. Буква ѡ позначає звук:

- а) [e];
- б) [ě];
- в) [q];
- г) [u];

- д) [jɛ], [ʼɛ];
- е) [jɔ], [ʼɔ];
- ж) [ja], [ʼa].

75. Буква ж позначає звук:

- а) [ɛ];
- б) [ě];
- в) [ɔ];
- г) [u];
- д) [jɛ], [ʼɛ];
- е) [jɔ], [ʼɔ];
- ж) [ja], [ʼa].

76. Буква оу позначає звук:

- а) [ɛ];
- б) [ě];
- в) [ɔ];
- г) [u];
- д) [jɛ], [ʼɛ];
- е) [jɔ], [ʼɔ];
- ж) [ja], [ʼa].

77. Буква ѡ позначає звук:

- а) [ɛ];
- б) [ě];
- в) [ɔ];
- г) [u];
- д) [jɛ], [ʼɛ];
- е) [jɔ], [ʼɔ];
- ж) [ja], [ʼa].

78. Буква ѣ позначає звук:

- а) [ɛ];
- б) [ě];
- в) [ɔ];
- г) [u];
- д) [jɛ], [ʼɛ];
- е) [jɔ], [ʼɔ];
- ж) [ja], [ʼa].

79. Буква ѧ позначає звук:

- а) [ɛ];
- б) [ě];
- в) [ɔ];
- г) [u];

- д) [jɛ], [ʼɛ];
- е) [jɔ], [ʼɔ];
- ж) [ja], [ʼa].

80. Слов'яни мали досить розвинену систему лічби, при цьому:

- а) не користувалися тільки арабськими цифрами;
- б) не користувалися тільки римськими цифрами;
- в) не користувалися ні арабськими, ні римськими цифрами;
- г) для позначення чисел за візантійською традицією використовували літери кириличного і глаголичного алфавітів.

81. При вживанні букв у значенні цифр вживалися такі графічні знаки:

- а) над буквою ставився знак титло;
- б) з обох боків букви писалися крапки;
- в) зліва від букви ставилася крапка;
- г) справа від букви ставилася крапка;
- д) над буквою ставився знак титло, а з обох боків (рідше з одного боку) букви писалися крапки.

82. Назвіть рядок, у якому правильно вказано значення чисел 5, 12, 34, 678, 1900 буквами кирилиці:

- а) ·ѐ, ·вї, ·л̑, ·х̑и, ·а̑т̑;
- б) ·ѐ, ·вї, ·л̑, ·х̑пи, ·а̑с̑;
- в) ·ѐ, ·вї, ·л̑, ·х̑и, ·а̑ц̑;
- г) ·ѐ, ·вї, ·л̑, ·р̑и, ·а̑ц̑;
- д) ·ѐ, ·вї, ·л̑, ·х̑и, ·а̑ц̑.

83. Роки у слов'ян рахують за:

- а) єврейським літочисленням від створення світу (4004 до н. е.);
- б) візантійським літочисленням від створення світу (5508 до н. е.);
- в) самарійським літочисленням від створення світу (4700 до н. е.);
- г) антиокійським літочисленням від створення світу (5969 до н. е.);
- д) юліанським календарем.

84. Рік у слов'ян починався:

- а) 1 березня;
- б) 1 січня;
- в) 1 вересня;
- г) 1 квітня;
- д) коли випадав перший сніг.

85. Для з'ясування реального часу, зазначеного у пам'ятці старослов'янської писемності, треба від числа, зафіксованого у пам'ятці, відняти число:

- а) 4004;
- б) 5508;

- в) 4700;
- г) 5969;
- д) 7512.

86. Які розділові знаки використовувалися у старослов'янських рукописах?:

- а) крапка (нижня, середня і верхня);
- б) різні сполучення крапок і рисок (у кінці розділів, уривків книги);
- в) знак оклику;
- г) крапка з комою;
- д) знак питання.

87. Назвіть пунктуаційні особливості старослов'янських рукописів:

- а) система розділових знаків була дуже простою;
- б) система розділових знаків була дуже складною;
- в) найдавніші старослов'янські рукописи написані без інтервалів між словами;
- г) найдавніші старослов'янські рукописи написані з інтервалами між словами;
- д) найуживанішим розділовим знаком була крапка.

88. Який із розділових знаків мав значення знака питання:

- а) крапка;
- б) крапка з комою;
- в) верхня крапка;
- г) середня крапка;
- д) сполучення крапок.

89. Історико-філологічна наука, яка вивчає створення і розвиток письма та досліджує старовинні тексти, називається:

- а) археологією;
- б) діалектологією;
- в) лінгвістичною географією;
- г) палеографією;
- д) лексикографією.

90. Заставка – це:

- а) теляча шкіра, оброблена так, що перетворювалася на тонкий матеріал, придатний для письма;
- б) інструмент, який при натискуванні робив лінії зразу на кількох сторінках пергаменту;
- в) окремі літери, розмальовані певним орнаментом;
- г) малюнки, які інколи вставляли в текст рукопису.

91. Пергамент – це:

а) теляча шкіра, оброблена так, що перетворювалася на тонкий матеріал, придатний для письма;

б) інструмент, який при натискуванні робив лінії зразу на кількох сторінках пергаменту;

в) окремі літери, розмальовані певним орнаментом;

г) малюнки, які інколи вставляли в текст рукопису.

92. У найдавніших східнослов'янських пам'ятках пергамент називався:

а) хартия;

б) пергаментъ;

в) мѣхъ;

г) телятина;

д) кожа.

93. У творах високого стилю замість слова *пергамент* вживається слово:

а) хартия;

б) пергаментъ;

в) мѣхъ;

г) телятина;

д) кожа.

94. Мініатюри – це:

а) теляча шкіра, оброблена так, що перетворювалася на тонкий матеріал, придатний для письма;

б) інструмент, який при натискуванні робив лінії зразу на кількох сторінках пергаменту;

в) окремі літери, розмальовані певним орнаментом;

г) малюнки, які інколи вставляли в текст рукопису.

95. Хараксало – це:

а) теляча шкіра, оброблена так, що перетворювалася на тонкий матеріал, придатний для письма;

б) інструмент, який при натискуванні робив лінії зразу на кількох сторінках пергаменту;

в) окремі літери, розмальовані певним орнаментом;

г) малюнки, які інколи вставляли в текст рукопису.

96. Для уставу як одного зі способів письма характерне:

а) чітке каліграфічне накреслення літер, кожна з яких мала бути виписана окремо, розташована майже перпендикулярно до рядка і мати форми, близькі до геометричних;

б) нечітке накреслення літер;

в) насиченість гачками, петлями, заокругленнями, деякими декоративними елементами.

ФОНЕТИКА

Звукова система старослов'янської мови 2-ї половини IX ст. Структура складу

1. Для звукової системи старослов'янської мови характерні такі риси:

- а) діяв закон відкритого складу;
- б) діяв закон закритого складу;
- в) розташування складів за принципом висхідної звучності;
- г) слова могли починатися з будь-якого голосного звука;
- д) склад утворюють і сонорні приголосні.

2. Скільки звуків об'єднувала система вокалізму старослов'янської мови?

- а) 6;
- б) 7;
- в) 8;
- г) 9;
- д) 10;
- е) 11.

3. Назвіть ознаки, за якими класифікують голосні старослов'янської мови:

- а) за кількістю звуків;
- б) за місцем артикуляції;
- в) за можливістю мати дублети;
- г) за ступенем підняття спинки язика;
- д) за здатністю виражати певне число;
- е) за участю м'якого піднебіння;
- є) за тривалістю;
- ж) за участю губ.

4. За місцем артикуляції звуки поділяють на голосні:

- а) переднього, середнього та заднього ряду;
- б) високого, середнього та низького піднесення;
- в) носові та ротові;
- г) повного та неповного творення;
- д) лабіалізовані та нелабіалізовані.

5. За участю м'якого піднебіння звуки поділяють на голосні:

- а) переднього, середнього та заднього ряду;
- б) високого, середнього та низького піднесення;
- в) носові та ротові;

- г) повного та неповного творення;
- д) лабіалізовані та нелабіалізовані.

6. За ступенем підняття звуки поділяють на голосні:

- а) переднього, середнього та заднього ряду;
- б) високого, середнього та низького піднесення;
- в) носові та ротові;
- г) повного та неповного творення;
- д) лабіалізовані та нелабіалізовані.

7. За тривалістю звуки поділяють на голосні:

- а) переднього, середнього та заднього ряду;
- б) високого, середнього та низького піднесення;
- в) носові та ротові;
- г) повного та неповного творення;
- д) лабіалізовані та нелабіалізовані.

8. За участю губ звуки поділяють на голосні:

- а) переднього, середнього та заднього ряду;
- б) високого, середнього та низького піднесення;
- в) носові та ротові;
- г) повного та неповного творення;
- д) лабіалізовані та нелабіалізовані.

9. Назвіть рядок, у якому всі звуки-відповідники поданих букв належать до голосних переднього ряду:

- а) ы, оу, ъ, и;
- б) и, ь, ъ, є, ђ;
- в) оу, о, ђ, ж, а;
- г) и, ђ, ж, ђ, є.

10. Назвіть рядок, у якому звуки-відповідники поданих букв є голосними середнього ряду:

- а) ы;
- б) а;
- в) и;
- г) ъ.

11. Назвіть рядок, у якому всі звуки-відповідники поданих букв належать до голосних заднього ряду:

- а) ы, оу, ъ, и;
- б) и, ь, ъ, є, ђ;
- в) оу, о, ђ, ж, а;
- г) и, ђ, ж, ђ, є.

12. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є голосні тільки переднього ряду:

- а) осжжденик, прѣвити, мьститель;
- б) мѣзиньць, ништета, пролитик;
- в) плештє, любити, клеветьникъ;
- г) вєстьлѣник, свѣтитель, матежь.

13. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є голосні середнього ряду:

- а) благоиспытаник, грѣдыни;
- б) дыханик, ащєрѣ, владычица;
- в) акафист, вѣзбыстрити, дымъ;
- г) боуки, кожаина, безмжжьнь.

14. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є голосні заднього ряду:

- а) євангелиста, жрѣба, звонъ;
- б) дело, єретикъ, запечатлѣти;
- в) єзархъ, клатва, приѣтик;
- г) изгыбнжти, кобыла, рѣчь.

15. Назвіть рядок, у якому всі звуки-відповідники поданих букв належать до голосних високого піднесення:

- а) ѣ, ы, а;
- б) ь, ѡ, є, о, ѣ, ж;
- в) и, ы, оу;
- г) ѣ, а.

16. Назвіть рядок, у якому всі звуки-відповідники поданих букв належать до голосних середнього піднесення:

- а) ѣ, ы, а;
- б) ь, ѡ, є, о, ѣ, ж;
- в) и, ы, оу;
- г) ѣ, а.

17. Назвіть рядок, у якому всі звуки-відповідники поданих букв належать до голосних низького піднесення:

- а) ѣ, ы, а;
- б) ь, ѡ, є, о, ѣ, ж;
- в) и, ы, оу;
- г) ѣ, а.

18. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є голосні високого піднесення:

- а) ѡзыкъ, хоулити, оуѣанти;

- б) ярость, четыре, оуныль;
- в) цвилити, хоштж, тажжко;
- г) шоумъ, финикъ, амвонъ.

19. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є голосні середнього піднесення:

- а) тѣмѧ, сыпати, рѣшити;
- б) трѣзати, сжсѣда, плюшти;
- в) жгль, сжпротивникъ, распати;
- г) сѣнагогъ, рѣзати, пшеница.

20. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є голосні низького піднесення:

- а) пжтьшьствик, ратан, отажати;
- б) очиштати, рѣдъко, поштати;
- в) оцѣждати, нынѣ, мжчити;
- г) риза, нѣкто, мсть.

21. Назвіть рядок, у якому всі звуки-відповідники поданих букв є ротовими голосними:

- а) и, ѣ, є, ь, ѧ, ты, оу, о, ъ, а;
- б) ж, ѧ, оу, ѣ, ты;
- в) и, ѣ, є, ь, ты, оу, о, ъ, а;
- г) и, ѣ, є, ж, ты, оу, ъ, а.

22. Назвіть рядок, у якому звуки-відповідники поданих букв є носовими голосними:

- а) ѧ, оу;
- б) ѧ, ж;
- в) ты, оу, ж;
- г) ѧ, ж, оу.

23. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є носові голосні:

- а) челѧдь, оусъпеннѣ, тжча;
- б) цѣломждрикъ, сътънъ;
- в) ѡсмь, цѣлъ, цадьно;
- г) чадо, жтроба, съторицеж.

24. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є ротові голосні:

- а) рюти, сътажати, пжчина;
- б) пѧта, стиснжти, распьненъ;
- в) сътваряти, рѣза, пѣникъ;
- г) раслоушати, съсѣкати, отътрасти.

25. Фонетичне значення юсів відкрив:

- а) О. Х. Востоков;
- б) Ф. І. Буслаєв;
- в) О. О. Шахматов;
- г) М. О. Ломоносов.

26. Графічне написання юса великого та юса малого вчені пояснюють як лігатуру:

- а) о+н, у+н;
- б) о+н, е+н;
- в) у+м, е+м;
- г) а+н, о+н.

27. Звук, якому на письмі відповідає буква ѡ, утворився із звукосполучення:

- а) е + н, е + м;
- б) ь + н, ь + м;
- в) о + н, о + м;
- г) ъ + н, ъ + м.

28. Звук, якому на письмі відповідає буква ѣ, утворився із звукосполучення:

- а) е + н, е + м;
- б) ь + н, ь + м;
- в) о + н, о + м;
- г) ъ + н, ъ + м.

29. Назвіть рядок, у якому в усіх словах одній букві відповідає два звуки:

- а) воина, кєзеро, ютрьнии;
- б) ѡдро, хоула, цедръ;
- в) клень, цвѣтъ, оубогъ;
- г) шия, власѣница, часть.

30. Якою лігатурою передавався голосний [о] носовий після пом'якшення?

- а) ѡ;
- б) ю;
- в) ѡ;
- г) ѡ.

31. Якою лігатурою передавався голосний [е] носовий після пом'якшення?

- а) ѡ;
- б) ю;

- в) ю;
- г) ѣ.

32. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є буква «юс малий йотований»:

- а) бѣмѣжнѣ, анатѣма, бѣшиѣ;
- б) аполоннѣ, ѣзычница, новнѣ;
- в) ащѣрѣ, бѣсѣчѣднѣ, мѣсѣць;
- г) аѣинѣн, бѣжднѣ, новѣѣ.

33. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є буква «юс великий йотований»:

- а) ѣтьникѣ, ядѣца, чѣшта;
- б) ѣалѣмѣ, ѣдинакѣ, цѣѣтикѣ;
- в) синѣѣѣ, ѣодатаѣ, тоѣѣ;
- г) жродивѣ, ютро, являѣѣ.

34. Назвіть рядок, у якому всі звуки-відповідники поданих букв належать до голосних повного творення:

- а) є, ж, ѣ, оѣ, о, а та и, ѣ (позиційно);
- б) є, ѣ, ж, ѣ, оѣ, о, а, и, ѣ;
- в) ѣ, ѣ та и, ѣ (позиційно);
- г) є, ѣ, ѣ, ѣ, оѣ, о, а, ѣ, и, ѣ.

35. Назвіть рядок, у якому всі звуки-відповідники поданих букв належать до голосних неповного творення:

- а) є, ж, ѣ, оѣ, о, а та и, ѣ (позиційно);
- б) є, ѣ, ж, ѣ, оѣ, о, а, и, ѣ;
- в) ѣ, ѣ та и, ѣ (позиційно);
- г) є, ѣ, ѣ, ѣ, оѣ, о, а, ѣ, и, ѣ.

36. Зредуковані голосні ніколи не вживалися:

- а) у кінці слова;
- б) після приголосних;
- в) у середині слова;
- г) на початку слова.

37. Назвіть рядок, у якому всі звуки-відповідники поданих букв належать до лабіалізованих голосних:

- а) ѣ, о, оѣ, ж;
- б) о, оѣ, ж;
- в) ж, ѣ, ѣ, оѣ;
- г) ѣ, ѣ, ж, ѣ.

38. У якому слові є буква «юс малий»?

- а) лбик;
- б) врѣдъ;
- в) заклати;
- г) митжсь.

39. У якому слові є буква «єр»?

- а) милъ;
- б) олѣи;
- в) плиштъ;
- г) послѣ.

40. Назвіть звук, який відповідає букві ж:

- а) [ѣ];
- б) [и];
- в) [є];
- г) [о].

41. Назвіть звук, який відповідає букві ѡ:

- а) [ѣ];
- б) [є];
- в) [а];
- г) [о].

42. У якому слові є буква «юс великий»?

- а) дѣвица;
- б) кржгъ;
- в) напрѡшти;
- г) смокы.

43. У якому слові чотири букви?

- а) вѣжда;
- б) оутро;
- в) юце;
- г) юмоу.

44. У якому слові три букви?

- а) ижде;
- б) оувъ;
- в) тоу;
- г) юю.

45. У якому слові кількість букв і звуків не збігається?

- а) гоудити;
- б) грѣдъ;
- в) зѣлъ;

г) плацаница.

46. У якому слові однакова кількість букв і звуків?

- а) рѣпини;
- б) сѣльж;
- в) рѣжда;
- г) крѣмля.

47. Яке слово має букву, що позначає звук [ѣ]?

- а) ѣже;
- б) павѣ;
- в) ѣлѣви;
- г) ѣко.

48. Яке слово має букву, що позначає звук [о]?

- а) земля;
- б) отроча;
- в) нелѣпъ;
- г) пож.

49. Яке слово має букву, що позначає надкороткий звук [о]?

- а) пакы;
- б) грѣло;
- в) голѣмо;
- г) онде.

50. Яке слово має букву, що позначає звук [ѣ]?

- а) хотѣщаго;
- б) змиѣ;
- в) бждетъ;
- г) шѣдъ.

51. Яке слово має букву, що позначає надкороткий звук [е]?

- а) вѣзливѣ;
- б) мирѣ;
- в) дѣни;
- г) неда.

52. Яке слово має букву, що позначає надкороткий звук [ѣ]?

- а) пламѣ;
- б) прѣстѣ;
- в) наречѣни;
- г) разоумик.

53. Яке слово має букву, що позначає надкороткий звук [ї]?

- а) синии;
- б) прѣвъ;
- в) имѣхъж;
- г) добръ.

54. Яке слово має букву, що позначає словосполучення [ja]?

- а) вѣахъ;
- б) ѡдро;
- в) ѣще;
- г) коупа.

55. У якому слові буква «юс великий йотований» позначає один звук?

- а) вьсѣкож;
- б) ѡзъкъ;
- в) трѣплъж;
- г) зѣмля.

56. У якому слові буква «ять» позначає два звуки?

- а) достоѣние;
- б) обрѣтаахъ;
- в) ютерѣ;
- г) свѣшта.

57. У якому випадку буква «іже» позначає два звуки?

- а) старѣи;
- б) милъ;
- в) І вѣсть егда молѣаше сѧ единъ (Зогр. ев.);
- г) вѣлѣзъ пакы въ коравль. іде на онъ полъ (Зогр. ев.).

58. У якому слові буква «юс малий йотований» позначає два звуки?

- а) воля;
- б) стрѣя;
- в) синѣж;
- г) ловля.

59. У якому слові буква «юс малий йотований» позначає один звук?

- а) вься;
- б) знаѣ;
- в) ѡзъкъ;
- г) змиѣ.

60. У якому слові буква «юс великий йотований» позначає два звуки?

- а) волиѣ;
- б) глаголиѣштѣ;
- в) ладниѣ;
- г) клониѣ.

61. У якому слові три звуки?

- а) пиѣ;
- б) шта;
- в) ѣн;
- г) оубо.

62. У якому слові чотири звуки?

- а) тоубдѣ;
- б) оубои;
- в) лбѣк;
- г) аште.

63. У якому слові п'ять звуків?

- а) тажде;
- б) влѣшти;
- в) етеро;
- г) цръкы.

64. У якому слові шість звуків?

- а) рожденѣ;
- б) оунни;
- в) грѣсть;
- г) еоухи.

65. У якому слові сім звуків?

- а) трѣгоубѣ;
- б) сѣзажда;
- в) трѣжиште;
- г) еноурѣ.

66. У якому слові звуків менше, ніж букв?

- а) вражда;
- б) кѣдоу;
- в) мирьскы;
- г) млѣчаниѣ.

67. У якому слові звуків більше, ніж букв?

- а) вражини;

- б) боуря;
- в) обѣма;
- г) моци.

68. У якому слові однакова кількість букв і звуків?

- а) дрѣжава;
- б) вождѣ;
- в) лешти;
- г) млънии.

69. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є редуковані звуки:

- а) оуспѣхъ, новъи, пѣтиѣ;
- б) родитель, очрънити, низько;
- в) раздроушениѣ, прѣстѣпити, мьсть;
- г) троудъ, развѣвати, поустьи.

70. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є тільки один редукований звук:

- а) хрѣбръ, оумилосръдити сѣ;
- б) тѣгарь, сѣчь, соуѣ;
- в) частъ, хлѣмъ, оустроѣниѣ;
- г) тѣло, сѣпрѣгъ, родѣствѣѣ.

71. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є два редуковані звуки:

- а) четврътъ, тоуръ, слънѣѣ;
- б) цѣлъ, трѣсть, мьнѣниѣ;
- в) хладьнъ, оумрътѣѣ, трѣгъ;
- г) шьпѣтѣти, оумѣножениѣ, оуѣѣниѣ.

72. Назвіть слово, у якому є три редуковані звуки:

- а) безѣгодѣствѣѣ;
- б) безѣдарѣствѣнъ;
- в) блѣдѣниѣ;
- г) бѣлорѣѣѣ;
- д) влѣѣѣ.

73. Назвіть слово, у якому є нелабіалізований голосний заднього ряду низького піднесення:

- а) мьгновениѣ;
- б) блѣдъ;
- в) бесраѣѣ;
- г) ѣѣѣ.

74. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є лабіалізований голосний заднього ряду середнього піднесення:

- а) агна, беспрѣстани, глаголъ;
- б) батогъ, врачьбно, гноити;
- в) въбрести, варъваръ, замыслъ;
- г) вънжтръ, лжгъ, мждрити.

75. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є нелабіалізований голосний переднього ряду низького піднесення:

- а) мѣрило, обрѣзати, плѣнъ
- б) нанести, одежа, педагогъ;
- в) наплънити, оженити, повиньнъ;
- г) потрасати, распатик, сватитель.

76. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є носовий голосний переднього ряду:

- а) сваштенъ, тагость, оувадати;
- б) скждьно, тржбити, хжпати;
- в) стрѣла, трѣва, оубѣдити;
- г) тоупанъ, оукоризна, щитъ.

77. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є носовий голосний заднього ряду:

- а) хытрьць, тылъ, сжсѣды;
- б) чадьце, хлабъ, оувасти;
- в) шсьмь, шле, шсанна;
- г) хждожьнъ, жтрова, хоржгы.

78. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є редукований голосний переднього ряду:

- а) сѣдєсъ, рѣснѣ, пѣшь;
- б) сьрєбрьнъ, ратьникъ, писаниє;
- в) сьновъ, риторъ, пьцьлъ;
- г) ржчьнъ, прѣстжпъникъ, очрънѣти.

79. Назвіть слово, у якому є редукований голосний заднього ряду:

- а) тжга, сыпати, рѣшение;
- б) тѣма, сьшьльць, ржчька;
- в) оукропъ, сьчастънъ, рѣватва;
- г) тажько, самовиднѣ, рожьць.

80. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є три голосних повного творення:

- а) рыбарь, пѣтиє, пѣговати;
- б) рвьновати, поустыни, очрънити;

- в) рѣчевнѣ, пшеница, прѣходиште;
- г) расжденик, прѣтроудити, оходѣ.

81. Як передавався голосний [y] після м'яких та пом'якшених?

- а) ѣ;
- б) ѣ;
- в) ю;
- г) ѣ.

82. Назвіть рядок, у якому в усіх словах лігатура ю позначає один звук:

- а) ютро;
- б) завистию;
- в) корю;
- г) ваяю.

83. Назвіть рядок, у якому в усіх словах лігатура ю позначає два звуки:

- а) любо;
- б) синю;
- в) чудесе;
- г) єю.

84. На місці старослов'янського ѣ в українській мові вживають:

- а) [e];
- б) [i];
- в) [я];
- г) [ie].

85. На місці старослов'янського ѣ в російській мові вживають:

- а) [e];
- б) [i];
- в) [я];
- г) [ie].

86. Назвіть рядок, у якому в усіх словах треба писати ѣ:

- а) Б...с...да, в...ликѣ, н...сти;
- б) блаж...никѣ, вѣч...ряти, жел...зо;
- в) бол...ти, в...кѣ, д...ланик;
- г) богонос...ць, вис...ти, в...ра.

87. Голосний [ы] вживають:

- а) після м'яких приголосних;
- б) після твердих приголосних;
- в) у будь-якій позиції.

88. Суть сильної позиції зредукованих ъ, ь полягає в тому, що вони:

- а) наближаються до вимови голосних [o], [e];
- б) позначали фонетичний нуль звука;
- в) не вимовлялися при читанні.

89. Зредуковані ъ, ь в сильній позиції є в таких випадках:

- а) в абсолютному кінці слова;
- б) під наголосом;
- в) перед складом з голосним повного творення;
- г) перед складом з редукованим у слабкій позиції;
- д) перед складом з редукованим у сильній позиції;
- е) перед складом із сонорним у складотвірній функції.

90. Зредуковані ъ, ь у слабкій позиції є в таких випадках:

- а) в абсолютному кінці слова;
- б) під наголосом;
- в) перед складом з голосним повного творення;
- г) перед складом з редукованим у слабкій позиції;
- д) перед складом з редукованим у сильній позиції;
- е) перед складом із сонорним у складотвірній функції.

91. Голосні ъ, и є редукованими в таких позиціях:

- а) перед [e];
- б) перед [i];
- в) перед [j];
- г) у всіх зазначених випадках.

92. Зредуковані ъ, и в сильній позиції є в таких випадках:

- а) у ненаголошеному складі перед [j] та наступним голосним повного творення (крім [i]);
- б) під наголосом;
- в) у ненаголошеному складі перед [j] та наступним голосним [i].

93. Назвіть рядок, у якому в усіх словах редуковані є в слабкій позиції:

- а) вихъръ, дозьрѣти, жръны;
- б) влъна, десѣтъникъ, врѣжденик;
- в) влъшьство, вѣсходъ, доилица;
- г) екътения, вѣзиманик, длѣжьникъ.

94. Назвіть рядок, у якому в усіх словах редуковані є в сильній позиції:

- а) врачъбно, жлтвънъ, забытик;

- б) връховьнѣ, завѣдѣти, заскопик;
- в) дѣвьство, жрѣтвьникѣ, зазърѣти;
- г) змин, июни, которын.

95. Назвіть рядок, у якому в усіх словах один редукований є в сильній позиції, а другий – у слабкій:

- а) вьсьма, дальни, длѣголѣтънѣ;
- б) вѣдомѣ, доуховьнѣ, женьскѣ;
- в) двьрьца, дыханик, жрѣвьць;
- г) дѣвобрачьнѣ, жрѣвин, замыслѣ.

96. У науковій літературі голосні ъ, ь називають:

- а) довгі;
- б) надкороткі;
- в) неповного творення;
- г) зредуковані;
- д) усі вищезазначені випадки.

97. Назвіть рядок, у якому правильно вказано подальшу долю зредукованих ъ, ь у слабкій позиції:

- а) перетворилися в о, е;
- б) залишилися в тій же якості;
- в) занепали.

98. Назвіть рядок, у якому правильно вказано подальшу долю зредукованих ъ, ь у сильній позиції:

- а) перетворилися в о, е;
- б) залишилися в тій же якості;
- в) занепали.

99. Назвіть голосні, які не могли починати слово:

- а) [ъ], [ь], [и], [ѣ];
- б) [у], [ь], [ѣ], [і];
- в) [ъ], [у], [е], [ѣ];
- г) [е], [ѣ], [ь], [о].

100. Які голосні старослов'янської мови збереглися в сучасних слов'янських мовах?

- а) [і], [е], [у], [у], [о], [а];
- б) [і], [е], [у], [у], [о], [а], [ѣ], [а];
- в) [і], [е], [у], [у], [о], [а], [ь], [ъ];
- г) [і], [е], [у], [у], [о], [а], [ѣ].

101. Назвіть ознаки, за якими класифікують приголосні звуки старослов'янської мови:

- а) місце творення;

- б) тривалість;
- в) спосіб творення;
- г) редукованість / нередукованість;
- д) співвідношення голосу й шуму;
- е) твердість / м'якість.

102. За місцем творення виділяють такі групи приголосних:

- а) проривні;
- б) губні;
- в) щілинні;
- г) язикові
- д) африкати.

103. Які приголосні старослов'янської мови були постійно твердими?

- а) [b], [p], [d], [t];
- б) [m], [v], [j], [g];
- в) [g], [k], [x];
- г) [ž'], [č'], [š'], [c'], [št'], [žd'], [dz'], [j].

104. Які приголосні старослов'янської мови були постійно м'якими?

- а) [b], [p], [d], [t];
- б) [m], [v], [j], [g];
- в) [g], [k], [x];
- г) [ž'], [č'], [š'], [c'], [št'], [žd'], [dz'], [j].

105. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є губно-губні приголосні:

- а) зълѡба, изимати, оплотъ;
- б) окропити, зьданиѣ, олѣтарь;
- в) окржгъ, несытъ, фелонъ;
- г) съжалити, нерадивѣ, лепта.

106. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є губно-зубні приголосні:

- а) злакъ, избавити, каганъ;
- б) гвоздь, ефемерия, женитва;
- в) застѣпати, кесаръ, ласкавъ;
- г) игриштѣ, маловѣръ, нагло.

107. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є передньоязикові приголосні:

- а) абиѣ, агна, инодушьно;
- б) баба, ведро, глаголати;

- в) акы, безоумьнъ, дыхати;
- г) пелена, печалити, даръ.

108. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є середньоязикові приголосні:

- а) оубикник, сжпржга, радъ;
- б) тжжи, сѣтва, ратьникъ;
- в) кзеро, оубинство, юноша;
- г) тѣканик, прѣтешти, погыбати.

109. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є задньоязикові приголосні:

- а) зажда, избавити, кедръ;
- б) градъ, епархия, закладъ;
- в) идолъ, лакомость, мозоль;
- г) капиште, ледъ, мольба.

110. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є проривні приголосні:

- а) мотыка, надежда, обаяник;
- б) наджити, обитати, овьнъ;
- в) небесьнъ, озимьць, оплотъ;
- г) недалече, омилия, пискъ.

111. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є щілинні приголосні:

- а) щедръ, сждъ, жатва;
- б) зракъ, лавра, чаша;
- в) царь, ютро, хоула;
- г) насоук, пажитъ, сильнъ.

112. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є приголосні африкати:

- а) зависть, алъдни, вичь;
- б) крѣвоточити, зѣница, польза;
- в) богоносць, граждъ, поклонъ;
- г) жьзль, вечеръ, вепрь.

113. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є носові приголосні:

- а) пѣназь, раздоръ, сваштенъ;
- б) тлъкнжти, оукропъ, фелонъ;
- в) помыслъ, радостьно, оуньць;
- г) хоржгы, цръкы, чаяник.

114. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є плавні приголосні:

- а) тръсть, сыновь, съмыслъ;
- б) сълъгати, рѣшеник, пьсни;
- в) челадь, цѣсаръ, прасти;

г) съзывать, земля, поустъ.

115. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є складні приголосні:

- а) прѣхожденик, свѣшта, оугаждати;
- б) расхыштати, съвлачити, щедръ;
- в) рѣчьникъ, раждати, сълацати;
- г) рожденик, съкровиште, ѡалъмъ.

116. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є сонорні приголосні:

- а) оуповати, тажькъ, рьвьнитель;
- б) оукрасити, сжмракъ, тѣшити;
- в) оувѣдѣти, тълѣник, ровъ;
- г) оуслышати, тѣкнжти, псалъмъ.

117. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є постійно тверді приголосні:

- а) стопа, раздражати, пѣснь;
- б) ходъ, стрѣкало, раздвижти;
- в) пѣхати, оцѣтъ, нести;
- г) мьнѣник, кроупа, ишьсть.

118. Назвіть рядок, у якому в усіх словах є постійно м'які приголосні:

- а) каганъ, оужасъ, тати;
- б) златъ, тажько, сждъ;
- в) икреи, хромьць, оужасати;
- г) затворъ, сжчьць, розга.

119. Назвіть рядки, у яких звуки-відповідники поданих букв у старослов'янській мові могли бути складотворчими:

- а) м;
- б) р;
- в) н;
- г) в;
- д) л.

120. Назвіть умови, за яких звукосполучення ръ, лъ, рь, ль є складотворчими:

- а) позиція між приголосними;
- б) при перекладі на російську мову не відбувається перестановки звуків;
- в) при перекладі на російську мову відбувається перестановка звуків;
- г) у будь-якій позиції.

121. Назвіть рядок, у якому в усіх словах приголосні [r], [l] є складотворчими:

- а) продлъжати, отъръваник, окъньце;
- б) праздънити, орълъ, одръць;
- в) порътъникъ, облъгати, мъдльнъ;
- г) пръстъ, млъва, кръмля.

122. Назвіть сучасні слов'янські мови, в яких збереглися складотворчі [r], [l]:

- а) українська;
- б) російська;
- в) білоруська;
- г) польська;
- д) хорватська;
- е) сербська;
- є) словенська;
- ж) чеська;
- з) словацька;
- и) болгарська.

123. У який період, на думку вчених, почали занепадати зредуковані ъ, ь у слабкій позиції?

- а) кін. IX ст.;
- б) кін. X ст.;
- в) кін. XI ст.;
- г) кін. XII ст.

124. Назвіть наслідки занепаду зредукованих ъ, ь у старослов'янській мові:

- а) зміна фонетичної структури складу;
- б) чергування [r], [k], [x] із [ж'], [ч'], [ш'];
- в) перехід зредукованих ъ, ь у сильній позиції в голосні повного творення [o], [e];
- г) асиміляція ъ, ь до наступного складу;
- д) палаталізація приголосних;
- е) асиміляція та дисиміляція у нових групах приголосних;
- є) поява вторинних складотворчих плавних перед наступним складом з голосним повного творення.

125. Як у науковій літературі пояснюють графічне змішування на письмі ъ та ь?

- а) переписувачі оригінальних старослов'янських пам'яток не мали живого зразка для правильної передачі на письмі ъ та ь;
- б) сплутування;

- в) ствердіння приголосних [ж’], [ш’] та зрідка інших;
- г) це не пов’язано зі ствердінням приголосних [ж’], [ш’];
- д) уніфікація.

126. Як називають голосні [o], [e], які виникли із редукованих ъ, ь у сильній позиції?

- а) давніми;
- б) новими;
- в) секундарними;
- г) хвилинними.

127. Назвіть ознаки, які характерні для голосних [o], [e], що виникли із сильних ъ, ь:

- а) чергуються з голосним *i* в українській мові;
- б) зумовлюють чергування [г], [к], [х] із [ж’], [ч’], [ш’];
- в) чергуються з нулем звука в українській мові.

128. Назвіть слова, у яких відбито зміна фонетичної структури складу:

- а) псомъ;
- б) кѣназь;
- в) бръвно;
- г) събрьаник.

129. Назвіть слово, у якому відображено перехід зредукованих ъ, ь у голосні повного творення [o], [e]:

- а) ангелъ;
- б) конецъ;
- в) метати;
- г) рѣка.

130. Виявіть випадок асиміляції ъ, ь до наступного складу (закон Ягича):

- а) дѣвѣ;
- б) дѣнь;
- в) сѣтъникъ;
- г) правѣда.

131. Назвіть слово, у якому відображено результат асиміляції або дисиміляції у нових групах приголосних:

- а) кѣто;
- б) чѣто;
- в) гдѣ;
- г) льгѣ

132. Назвіть період, у який відбувається втрата ж та љ у живій мові або графічні описки:

- а) IX–X ст.;
- б) X–XI ст.;
- в) XI–XII ст.;
- г) XII–XIII ст.

133. Назвіть період, коли спостерігаються початки уніфікації чы та и у слов'янських мовах:

- а) IX–X ст.;
- б) X–XI ст.;
- в) XI–XII ст.;
- г) XII–XIII ст.

134. Яке слово складається із двох складів?

- а) томоу;
- б) изгъна;
- в) ѡж;
- г) ѡ.

135. Яке слово складається із трьох складів?

- а) рѣж;
- б) пагоуба;
- в) отъчина;
- г) ошоужи.

136. Яке слово складається із чотирьох складів?

- а) сѣѡі;
- б) люבודѣица;
- в) оузьрѣ;
- г) отъвозити.

137. Яке слово складається із п'яти складів?

- а) ослошати;
- б) расжденик;
- в) своиствѣнъ;
- г) слоужитѣство.

138. У якому слові є сполучення приголосних, яке не було можливим у старослов'янській мові?

- а) торжество;
- б) застывший;
- в) болезнь;
- г) интересный.

139. У якому слові кількість букв і звуків не збігається?

- а) тоужде;
- б) гаште;
- в) жажджци;
- г) црѣкѣвиште.

140. У якому слові кількість букв і звуків збігається?

- а) стлѣпотворениѣ;
- б) тврѣдо;
- в) божи;
- г) влаштѣ.

141. Яке слово треба писати з буквою «єр»?

- а) мл...ва;
- б) вр...да;
- в) зр...но;
- г) др...жати.

142. Яке слово треба писати з буквою «єрь»?

- а) вл...хвъ;
- б) вр...хѣ;
- в) гр...достѣ;
- г) дл...жьно.

143. У якому слові є буква «єри»?

- а) мѣногѣ;
- б) мѣито;
- в) овѣца;
- г) правѣ.

144. У якому слові буква «єрь» позначає звук?

- а) црѣкѣ;
- б) тврѣдѣ;
- в) тѣмѣ;
- г) трѣновѣ.

145. У якому слові буква «єр» не позначає звука?

- а) тлѣшта;
- б) низѣко;
- в) сѣлати;
- г) радѣ.

146. У якому слові буква «єрь» не позначає звука?

- а) врѣва;
- б) ножѣ;

- в) пшеница;
- г) тажько.

147. У якому слові буква «єр» позначає звук?

- а) крѣчага;
- б) вранѣ;
- в) тлѣцати;
- г) скрѣбити.

Історія звуків старослов'янської мови

1. У якому слові є звук, що походить із *s?

- а) лѣтѣхъ;
- б) мѣхъ;
- в) хладъ;
- г) низъходити.

2. У якому слові є звук, що походить із *ŋ?

- а) осмь;
- б) крѣма;
- в) ѡтрь;
- г) новъ.

3. У якому слові є звук, що походить із *i?

- а) тварь;
- б) тихо;
- в) жгль;
- г) ідешн.

4. У якому слові є звук, що походить із *r?

- а) жтрь;
- б) клѣ;
- в) хромъ;
- г) риза.

5. У якому слові є звук, що походить із *e?

- а) небо;
- б) цѣль;
- в) кричати;
- г) ржцѣ.

6. У якому слові є звук, що походить із *e?

- а) длань;

- б) межда;
- в) лѣха;
- г) даръ.

7. У якому слові є звук, що походить із *ā?

- а) села;
- б) кельха;
- в) драгъ;
- г) лань.

8. У якому слові є звук, що походить із *ǣ?

- а) дроуга;
- б) осьлъ;
- в) рало;
- г) ладни.

9. У якому слові є звук, що походить із *ō?

- а) страно
- б) морк;
- в) даръ;
- г) ось.

10. У якому слові є звук, що походить із *ǫ?

- а) вола;
- б) сѣлъ;
- в) любѣвь;
- г) несѣша.

11. У якому слові є звук, що походить із *oi̯?

- а) цвѣтъ;
- б) ѣрость;
- в) свѣшта;
- г) рѣза.

12. У якому слові є звук, що походить із *ei̯?

- а) зима;
- б) молитъ;
- в) ищѣ;
- г) живъ.

13. У якому слові є звук, що походить із *ou̯?

- а) рюти;
- б) коню;
- в) боукъви;

г) оухо.

14. У якому слові є звук, що походить із *а_ц?

- а) доуга;
- б) полю;
- в) люблж;
- г) тоуръ.

15. У якому слові є звук, що походить із *е_ц?

- а) людик;
- б) селоу;
- в) доуша;
- г) любъ.

16. У якому слові є звук, що походить із *а_і?

- а) цѣна;
- б) ѣще;
- в) вѣлота;
- г) в малѣ.

17. У якому слові є звук, що походить із *ї?

- а) дроуга;
- б) мѣито;
- в) кобъ;
- г) отокъ.

18. Який звук походить із праслов'янського *ō?

- а) [o];
- б) [a];
- в) [e];
- г) [ɔ].

19. Який звук походить із праслов'янського *ǣ?

- а) [a];
- б) [o];
- в) [ɔ];
- г) [u].

20. Який звук походить із праслов'янського *ē?

- а) [a];
- б) [e];
- в) [ɛ];
- г) [ь].

21. Який звук походить із праслов'янського *ě?

- а) [ɛ];
- б) [ě];
- в) [e];
- г) [ь].

22. Який звук походить із праслов'янського *ī?

- а) [ь];
- б) [e];
- в) [i];
- г) [ъ].

23. Який звук походить із праслов'янського *ī?

- а) [i];
- б) [y];
- в) [ъ];
- г) [ь].

24. Який звук походить із праслов'янського *ǫ?

- а) [a];
- б) [o];
- в) [o];
- г) [ъ].

25. Який звук походить із праслов'янського *ā?

- а) [ě];
- б) [o];
- в) [a];
- г) [e].

26. Який звук походить із праслов'янського *ei̇?

- а) [e];
- б) [ɛ];
- в) [i];
- г) [ě].

27. Який звук походить із праслов'янського *ǫ?

- а) [ь];
- б) [u];
- в) [y];
- г) [o].

28. Який звук походить із праслов'янського *oi̇?

- а) [o];
- б) [i];
- в) [ě];
- г) [e].

29. Який звук походить із праслов'янського *ū?

- а) [u];
- б) [y];
- в) [ь];
- г) [ъ].

30. Який звук походить із праслов'янського *eu?

- а) [y];
- б) [e];
- в) [u];
- г) [i].

31. Які звуки походять із праслов'янського *ai?

- а) [a];
- б) [ě];
- в) [ь];
- г) [i].

32. Який звук походить із праслов'янського *au?

- а) [q];
- б) [a];
- в) [o];
- г) [u].

33. Який звук походить із праслов'янського *ou?

- а) [u];
- б) [o];
- в) [ь];
- г) [q].

34. Із яких звуків походить старослов'янський [i]?

- а) *ī;
- б) *ei;
- в) *ī;
- г) *eu.

35. Із яких звуків походить старослов'янський [ь]?

- а) *ŷ;
- б) *ī;
- в) *ī;
- г) *ū.

36. Із якого звука походить старослов'янський [ъ]?

- а) *ā;
- б) *ū;

- в) *ǫ;
- г) *ї.

37. Із яких звуків походить старослов'янський [u]?

- а) *eu̇;
- б) *ou̇;
- в) *ei̇;
- г) *au̇.

38. Із якого звука походить старослов'янський [e]?

- а) *ē;
- б) *ě;
- в) *ei̇;
- г) *ї.

39. Із якого звука походить старослов'янський [ы]?

- а) *ǫ;
- б) *ī;
- в) *ū;
- г) *ї.

40. Із яких звуків походить старослов'янський [a]?

- а) *ō;
- б) *ǫ̇;
- в) *ā;
- г) *ǎ.

41. Із якого звука походить старослов'янський [ě]?

- а) *ě;
- б) *ei̇;
- в) *ī;
- г) *ē.

42. У якому слові відображено результати II палаталізації?

- а) хытрьць;
- б) пьци;
- в) ожити;
- г) сжштик.

43. Із яких звуків походить старослов'янський [o]?

- а) *ā;
- б) *ǎ;
- в) *ō;
- г) *ǫ̇.

44. У якому слові відображено результати I палаталізації?

- а) цоуждь;
- б) хъдожьнъ;
- в) кожа;
- г) ножь.

45. У якому слові відображено результати III палаталізації?

- а) зрьцало;
- б) рьци;
- в) цвѣтъ;
- г) влѣци.

46. У якому слові відображено результати йотованої палаталізації?

- а) лѣшти;
- б) ноштъ;
- в) тьшта;
- г) щитъ.

47. У якому слові звукосполучення [vI'] виникло в результаті палаталізації?

- а) избавляти;
- б) владѣка;
- в) влѣчьць;
- г) влѣшти.

48. У якому слові звукосполучення [bI'] виникло в результаті палаталізації?

- а) благъ;
- б) блато;
- в) ржблъ;
- г) ближика.

49. У якому слові звукосполучення [pI'] виникло в результаті палаталізації?

- а) коупла;
- б) плѣтъ;
- в) плавъ;
- г) плѣнъ.

50. У якому слові звукосполучення [mI'] виникло в результаті палаталізації?

- а) млатъ;
- б) млѣко;
- в) ломляж;

г) млъва.

51. У якому слові звук [ž'] утворився в результаті йотованої палаталізації?

- а) жрѣнѣ;
- б) жоуѣште;
- в) вожж;
- г) жрѣва.

52. У якому слові звук [č'] утворився в результаті йотованої палаталізації?

- а) плачѣ;
- б) часѣ;
- в) оулоучити;
- г) тѣчѣнѣ.

53. У якому слові звук [š'] утворився в результаті йотованої палаталізації?

- а) мѣшж;
- б) шоуѣца;
- в) шиа;
- г) оутѣшениѣ.

54. У якому слові звук [ž'] утворився в результаті І палаталізації?

- а) жєравѣ;
- б) жава;
- в) мажж;
- г) лѣжа.

55. У якому слові звук [č'] утворився в результаті І палаталізації?

- а) чоуждѣ;
- б) чаша;
- в) плачж;
- г) млѣчаниѣ.

56. У якому слові звук [š'] утворився в результаті І палаталізації?

- а) матерѣша;
- б) безѣгрѣшѣнѣ;
- в) вишж;
- г) шарѣ.

57. У якому слові звук [z'] утворився в результаті II палаталізації?

- а) мразъ;
- б) възоръ;
- в) слоузѣ;
- г) зима.

58. У якому слові звук [c'] утворився в результаті II палаталізації?

- а) десница;
- б) цвѣтило;
- в) цръкы;
- г) часьць.

59. У якому слові звук [s'] утворився в результаті II палаталізації?

- а) снати;
- б) прася;
- в) слоуси;
- г) онъсь.

60. У якому слові звук [z'] утворився в результаті III палаталізації?

- а) козьла;
- б) змии;
- в) кѣназь;
- г) затъ.

61. У якому слові звук [c'] утворився в результаті III палаталізації?

- а) цѣста;
- б) царствинѣ;
- в) оуньць;
- г) рьци.

62. У якому слові звук [s'] утворився в результаті III палаталізації?

- а) сѣдъ;
- б) снъсѣ;
- в) сестра;
- г) вьсь.

63. У якому слові звук [z'] утворився в результаті палаталізації?

- а) дръзати;

- б) ЗАВИДА;
- в) ВЪЗДАТИ;
- г) ЗЕЛЕНЪ.

64. У якому слові звук [с'] утворився в результаті палаталізації?

- а) царь;
- б) цръкы;
- в) дворьць;
- г) цаѣта.

65. У якому слові звук [с'] утворився в результаті палаталізації?

- а) сынъ;
- б) десѣтъ;
- в) свѣтъ;
- г) селико.

66. У якому слові є звук, що походить із праслов'янського *d?

- а) съхожденик;
- б) надъждити;
- в) пригвождѣ;
- г) драждьнъ.

67. У якому слові є звук, що походить із праслов'янського *t?

- а) хриштало;
- б) тлъшта;
- в) сѣштик;
- г) прѣльштеник.

68. У якому слові є звук, що походить із праслов'янського *st?

- а) хъштеник;
- б) тьшта;
- в) воштити;
- г) сѣмжштати.

69. У якому слові є звук, що походить із праслов'янського *sk?

- а) тѣштити;
- б) хоштѣ;
- в) провѣштеник;
- г) брѣшти.

70. У якому слові є звук, що походить із праслов'янського *zd?

- а) цаждѣ;
- б) троудати;
- в) вождь;

г) дъждь.

71. У якому слові є звук, що походить із праслов'янського *zg?

- а) ргыждь;
- б) прѣжди;
- в) можданъ;
- г) межда.

72. У якому слові є звук, що походить із праслов'янського *kt?

- а) тешти;
- б) брѣшти;
- в) налешти;
- г) възлешти.

73. У якому слові є звук, що походить із праслов'янського *gt?

- а) нарешти;
- б) прѣмошти;
- в) съсѣшти;
- г) възлѣшти.

74. Від яких звуків походить старослов'янський [ž']?

- а) *z;
- б) *s;
- в) *d;
- г) *g.

75. Від якого звука походить старослов'янський [č']?

- а) *t;
- б) *k;
- в) *z;
- г) *s.

76. Від яких звуків походить старослов'янський [š']?

- а) *x;
- б) *t;
- в) *s;
- г) *k.

77. Від яких звуків походить старослов'янський [žd']?

- а) *z;
- б) *d;
- в) *zg;
- г) *zd.

78. Від яких звуків походить старослов'янський [št']?

- а) *kt;
- б) *x;
- в) *s;
- г) *t.

Фонетичні процеси праслов'янської мови, зумовлені дією закону відкритого складу

1. У якому слові є сполучення звуків, що походить із праслов'янського сполучення «голосний [o] + сонорний плавний [r]»?

- а) красота;
- б) прахъ;
- в) трапеза;
- г) мраморъ.

2. У якому слові є сполучення звуків, що походить із праслов'янського сполучення «голосний [o] + сонорний плавний [l]»?

- а) слабъ;
- б) младънъ;
- в) плачь;
- г) класти.

3. У якому слові є сполучення звуків, що походить із праслов'янського сполучення «голосний [e] + сонорний плавний [r]»?

- а) врѣма;
- б) врѣшти;
- в) дрѣво;
- г) сверѣпъ.

4. У якому слові є сполучення звуків, що походить із праслов'янського сполучення «голосний [o] + сонорний плавний [l]»?

- а) хлѣвъ;
- б) плѣнъ;
- в) клѣ;
- г) слѣдъ.

5. У якому слові сполучення «ра» є первинним?

- а) сракты;
- б) врата;
- в) праса;
- г) тратити.

6. У якому слові сполучення «ла» є первинним?

- а) благо;
- б) власъ;
- в) сладъкъ;
- г) кладъзъ.

7. У якому слові сполучення «рѣ» є первинним?

- а) грѣхъ;
- б) врѣдъ;
- в) срѣда;
- г) врѣзьнъ.

8. У якому слові сполучення «лѣ» є первинним?

- а) млѣко;
- б) влѣшти;
- в) слѣпъ;
- г) плѣти.

9. У якому слові початкове сполучення «ра» є первинним?

- а) рано;
- б) рака;
- в) рало;
- г) рабъ.

10. У якому слові початкове сполучення «ла» є первинним?

- а) лакътъ;
- б) ладни;
- в) лазити;
- г) лани.

11. У якому слові є сполучення звуків, що походить із праслов'янського сполучення *ort?

- а) рана;
- б) равньнъ;
- в) раи;
- г) радость.

12. У якому слові є сполучення звуків, що походить із праслов'янського сполучення *olt?

- а) ладанъ;
- б) ластовица;
- в) лакомъ;
- г) ланита.

13. У якій формі слова є умови для посиленої лабіалізації?

- а) *slōvō;
- б) *vōlōuī;
- в) *plōddōn;
- г) *sēlōmī.

14. У якій формі слова нема умов для посиленої лабіалізації?

- а) *ōrbōmūs;
- б) *sūnōu;
- в) *vrēxōu;
- г) *mēddōu.

15. У якому слові є сполучення звуків, що відображають результат зміни груп приголосних?

- а) вѣсть;
- б) вѣпль;
- в) стрѣла;
- г) низложити.

16. У якому слові нема сполучення звуків, що відображають результат зміни груп приголосних?

- а) воскресити;
- б) плести;
- в) чьсть;
- г) вести.

17. Яка пара слів відображає результат спрощення груп приголосних?

- а) стрѣшти - стрѣжетъ;
- б) живѣ - жити;
- в) коупити - коупла;
- г) прѣсти - прѣдѣ.

18. У якій парі слів відсутній результат спрощення груп приголосних?

- а) мѣти - мѣло;
- б) топити - тонѣти;
- в) плетѣ - плелѣ;
- г) рѣбити - рѣбель.

19. У якому слові на місці сполучення звуків утворюється носовий голосний заднього ряду?

- а) *brānīī;
- б) *dōmūn;

- в) *kōnjōn;
- г) *stōrnān.

20. У якому слові на місці сполучення звуків утворюється носовий голосний переднього ряду?

- а) *kāmēnēs;
- б) *gostīn;
- в) *čъndō;
- г) *īmēnēs.

21. У якій формі на місці сполучення «голосний + носовий сонорний» носовий звук переднього ряду не утворюється?

- а) *rōminātī;
- б) *tēngētī;
- в) *klēntuā;
- г) *mēntā.

22. У якій формі на місці сполучення «голосний + носовий сонорний» носовий звук заднього ряду не утворюється?

- а) *āngūlōs;
- б) *vārōn;
- в) *ēīdōn;
- г) *zūōnūkōs.

23. У якій формі на місці сполучення «голосний + носовий сонорний» носовий звук [e] не утворюється?

- а) *kōstīmī;
- б) *zēntīs;
- в) *rēntā;
- г) *žъntī.

24. У якій формі кінцевий приголосний не зникає?

- а) *plōddōn;
- б) *mālīām;
- в) *rēsniin;
- г) *sūnūn.

25. У якій формі кінцевий приголосний зникає?

- а) *kōlsōn;
- б) *gōdīnān;
- в) *lōvīām;
- г) *vōzīān.

26. У якому слові є звук дифтонгічного походження?

- а) имоу (*ьте);
- б) шити (гот. *siujan*);

- в) брѣзи;
- г) живѣ (лат. *vīvus*).

27. У якому слові відображено чергування звуків, що є результатом монофтонгізації дифтонга?

- а) мѣти - мѣши;
- б) плештѣтѣ - плѣскати;
- в) пригвоздити - пригваждати;
- г) коупоуж - коупованиѣ.

28. У якому слові звук [i] дифтонгічного походження?

- а) лице (осет. *aikā*);
- б) чистѣ (лит. *kistas*);
- в) кривѣ (лит. *kreivas*);
- г) пити (гр. πίνω).

29. У якому слові звук [ě] дифтонгічного походження?

- а) мѣсаць (лат. *mēnsis*);
- б) снѣгѣ (гот. *snaiws*);
- в) сѣмѣ (лит. *sėju*);
- г) чрѣво (д. прус. *kermens* 'тіло').

30. У якому слові звук [i] монофтонгічного походження?

- а) тиѣ (лит. *teisūs*);
- б) ити (лит. *ėiti*);
- в) зима (гр. *χετμα*);
- г) носитѣ.

31. У якому слові звук [ě] монофтонгічного походження?

- а) шлѣмѣ (нім. *Helm*);
- б) мѣхѣ (лит. *máišas*);
- в) вѣнѣкѣ (лит. *vainikas*);
- г) сѣло.

32. У якому слові відбулася вставка приголосного [t] у групі [tr]?

- а) сестра;
- б) стрѣла;
- в) страна;
- г) строити.

33. У якому слові відбулася вставка приголосного [d] у групі [dr]?

- а) здравикѣ;
- б) издрѣвлѣ;
- в) ноздри;

г) оуштедрити.

34. У якому слові відбулося спрощення приголосного [b]?

- а) крѣти;
- б) знати;
- в) пѣти;
- г) грѣти.

35. У якому слові не відбулося спрощення приголосного [b]?

- а) дъно;
- б) гынѣти;
- в) длато;
- г) зръно.

36. У якому слові відбулося спрощення приголосного [p]?

- а) вѣти;
- б) тѣти;
- в) лити;
- г) вити.

37. У якому слові не відбулося спрощення приголосного [p]?

- а) оса;
- б) сѣнь;
- в) врѣмя;
- г) тонѣти.

38. У якому слові відбулося спрощення приголосного [d]?

- а) чисѣ;
- б) гранѣти;
- г) освѣнѣти;
- д) обѣзати.

39. У якому слові не відбулося спрощення приголосного [d]?

- а) ванѣти;
- б) велѣ;
- в) оунѣ;
- г) даси.

40. У якому слові відбулося спрощення приголосного [v]?

- а) оговорити;
- б) одарити;
- в) окрѣтити;
- г) облако.

41. У якому слові не відбулося спрощення приголосного [v]?

- а) обѣтъ;
- б) обида;
- в) оборотъ;
- г) облюбити.

42. У якому слові відбулося спрощення приголосного [к]?

- а) врѣма;
- б) канѣти;
- в) патъ;
- г) плѣма.

43. У якому слові не відбулося спрощення приголосного [к]?

- а) вльснѣти;
- б) плотъ;
- в) тиснѣти;
- г) гънѣти.

44. У якій конструкції відбулося спрощення приголосного [п]?

- а) съпбѣžati;
- б) вѣniti;
- в) вѣnušati;
- г) вѣnutri.

45. У якій прийменниковій конструкції не відбулося спрощення приголосного [п]?

- а) вѣп stolě;
- б) съп сунѣтъ;
- в) кѣп domovi;
- г) вѣп jeho.

46. У якому слові відбулося спрощення звука [т]?

- а) остѣпити;
- б) обити;
- в) обозъ;
- г) обазати.

47. У якому слові не відбулося спрощення звука [т]?

- а) врѣма;
- б) освѣнѣти;
- в) роуменъ;
- г) плелъ.

48. У якому слові зникла кінцева праслов'янська частина *ŷs?

- а) варъ;
- б) животъ;

- в) домъ;
- г) пѣсѣкъ.

49. У якому слові зникла кінцева праслов'янська частина *ōs?

- а) врѣхъ;
- б) инокъ;
- в) медъ;
- г) свекръ.

50. У якому слові зникла кінцева праслов'янська частина *īs?

- а) пжтъ;
- б) отьць;
- в) винарь;
- г) кошъ.

51. У якому слові зникла кінцева праслов'янська частина *jōs?

- а) конь;
- б) дрьколь;
- в) татъ;
- г) господъ.

52. У якому слові зникла кінцева праслов'янська частина *d?

- а) живъ;
- б) то;
- в) рече;
- г) идж.

53. У якому слові з'явився протетичний звук [v]?

- а) *ūdra;
- б) *ьdon;
- в) *eiti;
- г) *ī.

54. У якому слові з'явився протетичний звук [j]?

- а) *ūmen;
- б) *ǫpiti;
- в) *ьmon;
- г) *ūknonti.

МОРФОЛОГІЯ

Іменник

1. Назвіть граматичні категорії, успадковані від праслов'янської мови, якими характеризується система відмінювання імен у старослов'янській мові?

- а) категорія роду і числа;
- б) категорія числа і відмінка;
- в) категорія роду і відмінка;
- г) категорія роду, числа і відмінка.

2. А. Мейє зазначав, що флексії називного відмінка пов'язані з:

- а) граматичним родом;
- б) граматичним числом;
- в) граматичним відмінком;
- г) граматичним числом і відмінком.

3. У старослов'янській мові найдавніший тематичний голосний завжди може виявлятися перед флексійним приголосним звуком у формі:

- а) О. в. мн.;
- б) Д.-О. в. дв.;
- в) Д. в. мн.;
- г) М. в. одн.

4. Іменники чоловічого роду в називному відмінку однини мали закінчення:

- а) -ѣ, -ь;
- б) -ѣ, -ь, -и;
- в) -ѣ, -ь, -а, -и, -ы;
- г) -ѣ, -ь, -а.

5. Іменники жіночого роду в називному відмінку однини мали закінчення:

- а) -а, -ѧ, -ь, -ы, -и;
- б) -а, -ѧ, -ь, -ы;
- в) -а, -ѧ, -ы, -и;
- г) -а, -ѧ, -ь, -и.

6. Іменники середнього роду в називному відмінку однини мали закінчення:

- а) -о, -є, -ѧ;
- б) -о, -є;

- в) о, ѡ;
- г) о, є, ѡ.

7. В однині іменники всіх трьох родів мали закінчення:

- а) -ъ, -а;
- б) -ъ, -а, -о;
- в) -ъ, -о;
- г) -а, -о.

8. У множині іменники всіх трьох родів мали закінчення:

- а) -и, -ы, -а, -ѡ;
- б) -и, -ы, -ѡ;
- в) -и, -ы, -а;
- г) -ы, -а, -ѡ.

9. У двоїні іменники всіх трьох родів мали закінчення:

- а) -а, -ѣ;
- б) -и, -ѣ;
- в) -а, -и;
- г) -є, -ѣ.

10. До відміни з давньою основою на *ā, *jā належали іменники:

- а) чол. роду;
- б) жін. роду;
- в) чол. і жін. роду;
- г) чол., жін. і сер. роду.

11. До відміни з давньою основою на *ǫ, *jǫ належали іменники:

- а) чол. роду;
- б) сер. роду;
- в) чол. і жін. роду;
- г) чол. і сер. роду.

12. До відміни з давньою основою на *ŭ належали іменники:

- а) чол. роду;
- б) жін. роду;
- в) сер. роду;
- г) чол. і сер. роду.

13. До відміни з давньою основою на *ī належали іменники:

- а) чол. роду;
- б) жін. роду;
- в) жін. і сер. роду;
- г) чол., жін. і сер. роду.

14. До відміни з давньою основою на *ū належали іменники:

- а) сер. роду;
- б) чол. роду;
- в) жін. роду;
- г) чол., жін. і сер. роду.

15. До відміни з давньою основою на приголосний належали іменники:

- а) чол. і сер. роду;
- б) чол. і жін. роду;
- в) жін. і сер. роду;
- г) чол., жін. і сер. роду.

16. Іменники з давньою основою на *ā, *jā в називному відмінку однини мали закінчення:

- а) -а;
- б) -а, -га;
- в) -и (-ии, -чии, -ъни);
- г) -а, -га, -и (-ии, -чии, -ъни).

17. Іменники з давньою основою на *ō, *jō в називному відмінку однини мали закінчення:

- а) -ъ, -ь, -и;
- б) -о, -є, -и;
- в) -ъ, -ь, -о, -є;
- г) -ъ, -ь, -о, -є, -и.

18. Іменники з давньою основою на *ū в називному відмінку однини мали закінчення:

- а) -ъ;
- б) -ь;
- в) -и;
- г) -ъ, -ь, -и.

19. Іменники з давньою основою на *ī в називному відмінку однини мали закінчення:

- а) -и;
- б) -є;
- в) -ь;
- г) -ъ.

20. Іменники з давньою основою на *ū в називному відмінку однини мали закінчення:

- а) -и;
- б) -ъ;
- в) -є;

г) -ъв.

21. Іменники з давньою основою на приголосний у називному відмінку однини мали закінчення:

а) -ы, -и;

б) -ъ, -ь;

в) -о, -а, -ь;

г) -ы, -о, -а.

22. Який фонетичний процес сприяв утворенню форм давального і місцевого відмінків однини іменників з давньою основою на *ā?

а) I палаталізація;

б) II палаталізація;

в) III палаталізація;

г) йотована палаталізація.

23. Який фонетичний процес сприяв утворенню форм родового і місцевого відмінків однини іменників з давньою основою на *ǫ, *ї?

а) поява носових голосних;

б) втрата складотворчого характеру сонорними;

в) монофтонгізація дифтонгів;

г) переміщення приголосних на межі складу.

24. Який фонетичний процес сприяв утворенню форм називного і знахідного відмінків однини іменників з давньою основою на *ǫ, *ї, *ї?

а) втрата кінцевих приголосних у слові;

б) спрощення у групах приголосних;

в) поява носових голосних;

г) розвиток протези.

25. Який фонетичний процес сприяв утворенню форми знахідного відмінка однини іменників з давньою основою на *ā?

а) переміщення приголосних на межі складу;

б) монофтонгізація дифтонгів;

в) втрата кінцевого приголосного у слові;

г) утворення носових голосних.

26. Яке слово є формою родового відмінка однини іменника (I відміна, давня основа на *ā) мѧтѧ?

а) мѧтѧ;

б) мѧтѧы;

в) мѧтѧѣ;

г) мѧтѧѡ.

27. Яке слово є формою давального відмінка однини іменника (І відміна, давня основа на *ā) цѣна?

- а) цѣнѣ;
- б) цѣнамъ;
- в) цѣнѣж;
- г) цѣны.

28. Яке слово є формою знахідного відмінка однини іменника (І відміна, давня основа на *ā) лѣха?

- а) лѣхы;
- б) лѣсѣ;
- в) лѣхѣж;
- г) лѣхоѣж.

29. Яке слово є формою орудного відмінка однини іменника (І відміна, давня основа на *ā) владыка?

- а) владыкѣж;
- б) владыкама;
- в) владыкамаи;
- г) владыкоѣж.

30. Яке слово є формою місцевого відмінка однини іменника (І відміна, давня основа на *ā) слоуга?

- а) слоугѣ;
- б) слоугы;
- в) слоугахъ;
- г) слоугѣж.

31. Яке слово є формою родового відмінка однини іменника (І відміна, давня основа на *jā) чаша?

- а) чашы;
- б) чашѣ;
- в) чашѣж;
- г) чашѣ.

32. Яке слово є формою давального відмінка однини іменника (І відміна, давня основа на *jā) зѣмля?

- а) зѣмлѣ;
- б) зѣмляѣ;
- в) зѣмли;
- г) зѣмляѣж.

33. Яке слово є формою знахідного відмінка однини іменника (I відміна, давня основа на *jā) зажда?

- а) заждаѡ;
- б) зажди;
- в) зажде;
- г) заждаѡ.

34. Яке слово є формою орудного відмінка однини іменника (I відміна, давня основа на *jā) сжди?

- а) сждиѡѡ;
- б) сждиѡѡ;
- в) сжди;
- г) сждию.

35. Яке слово є формою місцевого відмінка однини іменника (I відміна, давня основа на *jā) змиѡ?

- а) змиѡ;
- б) зми;
- в) змиѡѡ;
- г) змиѡѡ.

36. Яке слово є формою родового відмінка однини іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) ѡладѡ?

- а) ѡладѡѡ;
- б) ѡладе;
- в) ѡлади;
- г) ѡлада.

37. Яке слово є формою давального відмінка однини іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) ликѡ?

- а) ликоѡѡ;
- б) лице;
- в) личе;
- г) ликомѡѡ.

38. Яке слово є формою знахідного відмінка однини іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) зѡло?

- а) зѡла;
- б) зѡло;
- в) зѡлѡѡ;
- г) зѡлѡѡ.

39. Яке слово є формою орудного відмінка однини іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) благо?

- а) БЛАГОМЬ;
- б) БЛАГОМА;
- в) БЛАГОМЪ;
- г) БЛАГОУ.

40. Яке слово є формою місцевого відмінка однини іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) ЧАДО?

- а) ЧАДА;
- б) ЧАДЪ;
- в) ЧАДОУ;
- г) ЧАДОМЬ.

41. Яке слово є формою родового відмінка однини іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) КОПИК?

- а) копию;
- б) копикъмь;
- в) копии;
- г) копиа.

42. Яке слово є формою давального відмінка однини іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) ЛИШЕНИК?

- а) лишенин;
- б) лишеник;
- в) лишению
- г) лишениа.

43. Яке слово є формою знахідного відмінка однини іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) КОМОНЬ?

- а) комонь;
- б) комони;
- в) комоню;
- г) комона.

44. Яке слово є формою орудного відмінка однини іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) ВЪПЛЬ?

- а) вѣплѣмъ;
- б) вѣплѣма;
- в) вѣплѣмь;
- г) вѣплю.

45. Яке слово є формою місцевого відмінка однини іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) ОБЪЧАИ?

- а) обѣчаа;
- б) обѣчаи;

- в) ОБЪЧАЮ;
- г) ОБЪЧАКМЪ.

46. Яке слово є формою родового відмінка однини іменника (III відміна, давня основа на *й) ВРЪХЪ?

- а) ВРЪХОУ;
- б) ВРЪХОВИ;
- в) ВРЪХЪ;
- г) ВРЪХЪМЪ.

47. Яке слово є формою давального відмінка однини іменника (III відміна, давня основа на *й) СЪНЪ?

- а) СЪНОУ;
- б) СЪНЪМЪ;
- в) СЪНОВИ;
- г) СЪНЪМИ.

48. Яке слово є формою знахідного відмінка однини іменника (III відміна, давня основа на *й) ДОМЪ?

- а) ДОМЪ;
- б) ДОМОВЕ;
- в) ДОМЪ;
- г) ДОМОВИ.

49. Яке слово є формою орудного відмінка однини іменника (III відміна, давня основа на *й) ВОЛЪ?

- а) ВОЛЪМИ;
- б) ВОЛЪМА;
- в) ВОЛЪМЪ;
- г) ВОЛЪМЪ.

50. Яке слово є формою місцевого відмінка однини іменника (III відміна, давня основа на *й) МЕДЪ?

- а) МЕДОУ;
- б) МЕДЪ;
- в) МЕДЪХЪ;
- г) МЕДОВОУ.

51. Яке слово є формою родового відмінка однини іменника (IV відміна, давня основа на *ї) ВРЪВЬ?

- а) ВРЪВЬЮ;
- б) ВРЪВЬИ;
- в) ВРЪВЬ;
- г) ВРЪВИ.

52. Яке слово є формою давального відмінка однини іменника (IV відміна, давня основа на *ї) мѣсль?

- а) мѣсли;
- б) мѣслии;
- в) мѣслими;
- г) мѣслимъ.

53. Яке слово є формою знахідного відмінка однини іменника (IV відміна, давня основа на *ї) чьсть?

- а) чьсти;
- б) чьстии;
- в) чьсть;
- г) чьстью.

54. Яке слово є формою орудного відмінка однини іменника (IV відміна, давня основа на *ї) господь?

- а) господьма;
- б) господьми;
- в) господьмъ;
- г) господьмъ.

55. Яке слово є формою місцевого відмінка однини іменника (IV відміна, давня основа на *ї) пѣть?

- а) пѣтии;
- б) пѣтьхъ;
- в) пѣтък;
- г) пѣти.

56. Яке слово є формою родового відмінка однини іменника (V відміна, давня основа на *ї) брадъ?

- а) брадъвѣ;
- б) брадъви;
- в) брадъвъ;
- г) брадъвоу.

57. Яке слово є формою давального відмінка однини іменника (V відміна, давня основа на *ї) кръ?

- а) кръвь;
- б) кръви;
- в) кръвоу;
- г) кръвѣ.

58. Яке слово є формою знахідного відмінка однини іменника (V відміна, давня основа на *ū) локты?

- а) локъви;
- б) локъве;
- в) локъвь;
- г) локъвоу.

59. Яке слово є формою орудного відмінка однини іменника (V відміна, давня основа на *ū) цръкты?

- а) цръкъвама;
- б) цръкъвами;
- в) цръкъвамъ;
- г) цръкъвьѣ.

60. Яке слово є формою місцевого відмінка однини іменника (V відміна, давня основа на *ū) любты?

- а) любъве;
- б) любъви;
- в) любъвоу;
- г) любъвахъ.

61. Яке слово є формою родового відмінка однини іменника (VI відміна, давня основа на *n) камты?

- а) камень;
- б) камене;
- в) каменъ;
- г) камени.

62. Яке слово є формою давального відмінка однини іменника (VI відміна, давня основа на *n) врѣма?

- а) врѣмене;
- б) врѣмена;
- в) врѣмени;
- г) врѣмены.

63. Яке слово є формою знахідного відмінка однини іменника (VI відміна, давня основа на *s) коло?

- а) колесе;
- б) колеси;
- в) колеса;
- г) коло.

64. Яке слово є формою орудного відмінка однини іменника (VI відміна, давня основа на *t) орьла?

- а) орьлаѣтъы;
- б) орьлаѣтъмь;
- в) орьлаѣтъма;
- г) орьлаѣтъмъ.

65. Яке слово є формою місцевого відмінка однини іменника (VI відміна, давня основа на *r) дъшти?

- а) дъштери;
- б) дъшти;
- в) дъштереє;
- г) дъштероу.

66. Яке слово є формою родового відмінка множини іменника (I відміна, давня основа на *ā) врьба?

- а) врьбъ;
- б) врьбъы;
- в) врьбоу;
- г) врьбж.

67. Яке слово є формою давального відмінка множини іменника (I відміна, давня основа на *ā) воквода?

- а) вокводами;
- б) вокводамъ;
- в) вокводама;
- г) вокводѣ.

68. Яке слово є формою знахідного відмінка множини іменника (I відміна, давня основа на *ā) старѣшина?

- а) старѣшинъы;
- б) старѣшиноу;
- в) старѣшинъ;
- г) старѣшинѣ.

69. Яке слово є формою орудного відмінка множини іменника (I відміна, давня основа на *ā) хвала?

- а) хвалама;
- б) хвалож;
- в) хваламъ;
- г) хвалами.

70. Яке слово є формою місцевого відмінка множини іменника (I відміна, давня основа на *ā) трѣва?

- а) трѣвахъ;
- б) трѣвоу;

- в) трѣвѣ;
- г) трѣвы.

71. Яке слово є формою родового відмінка множини іменника (I відміна, давня основа на *jā) воуґра?

- а) воуґра;
- б) воуґри;
- в) воуґрю;
- г) воуґре;

72. Яке слово є формою давального відмінка множини іменника (I відміна, давня основа на *jā) юноша?

- а) юношами;
- б) юношама;
- в) юношамъ;
- г) юноша.

73. Яке слово є формою знахідного відмінка множини іменника (I відміна, давня основа на *jā) богъни?

- а) богъниѣ;
- б) богъниѣ;
- в) богъни;
- г) богънию.

74. Яке слово є формою орудного відмінка множини іменника (I відміна, давня основа на *jā) мльнии?

- а) мльниґама;
- б) мльниѣѣ;
- в) мльниѣ;
- г) мльниґами.

75. Яке слово є формою місцевого відмінка множини іменника (I відміна, давня основа на *jā) крѣмчии?

- а) крѣмчиґахъ;
- б) крѣмчию;
- в) крѣмчии;
- г) крѣмчиґамъ.

76. Яке слово є формою родового відмінка множини іменника (II відміна, давня основа на *ō) крѣгъ?

- а) крѣґа;
- б) крѣгъ;
- в) крѣґы;
- г) крѣґоу.

77. Яке слово є формою давального відмінка множини іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) прахъ?

- а) прахуѣ;
- б) прахома;
- в) прахомъ;
- г) прахомь.

78. Яке слово є формою знахідного відмінка множини іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) срьпъ?

- а) срьпъ;
- б) срьпа;
- в) срьпи;
- г) срьпы.

79. Яке слово є формою орудного відмінка множини іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) мѣрило?

- а) мѣрилты;
- б) мѣрилѣ;
- в) мѣрилома;
- г) мѣриломь.

80. Яке слово є формою місцевого відмінка множини іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) зрьцало?

- а) зрьцалѣ;
- б) зрьцалѣхъ;
- в) зрьцалоу;
- г) зрьцалома.

81. Яке слово є формою родового відмінка множини іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) гоньць?

- а) гоньца;
- б) гоньцю;
- в) гоньць;
- г) гоньца.

82. Яке слово є формою давального відмінка множини іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) знои?

- а) зноѣ;
- б) знокма;
- в) знокмь;
- г) знокмъ.

83. Яке слово є формою знахідного відмінка множини іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) селеник?

- а) селенига;
- б) селеник;
- в) селенин;
- г) селению.

84. Яке слово є формою орудного відмінка множини іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) клень?

- а) кленємъ;
- б) клени;
- в) кленєма;
- г) кленємь.

85. Яке слово є формою місцевого відмінка множини іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) ратан?

- а) ратан;
- б) ратанима;
- в) ратанхъ;
- г) ратаю.

86. Яке слово є формою родового відмінка множини іменника (III відміна, давня основа на *ǫ) радъ?

- а) радовоу;
- б) радоу;
- в) радъ;
- г) радовъ.

87. Яке слово є формою давального відмінка множини іменника (III відміна, давня основа на *ǫ) полъ?

- а) полъмъ;
- б) полъми;
- в) полъмь;
- г) полъма.

88. Яке слово є формою знахідного відмінка множини іменника (III відміна, давня основа на *ǫ) даръ?

- а) даръ;
- б) дары;
- в) даровоу;
- г) даръхъ.

89. Яке слово є формою орудного відмінка множини іменника (III відміна, давня основа на *й) садъ?

- а) садъмъ;
- б) садъмь;
- в) садъми;
- г) садъма.

90. Яке слово є формою місцевого відмінка множини іменника (III відміна, давня основа на *й) чинъ?

- а) чиновоу;
- б) чиноу;
- в) чинови;
- г) чинъхъ.

91. Яке слово є формою родового відмінка множини іменника (IV відміна, давня основа на *ї) дверьъ?

- а) дверьи;
- б) двьри;
- в) дверьь;
- г) дверьма.

92. Яке слово є формою давального відмінка множини іменника (IV відміна, давня основа на *ї) вѣдь?

- а) вѣдьма;
- б) вѣдьмъ;
- в) вѣди;
- г) вѣдьж.

93. Яке слово є формою знахідного відмінка множини іменника (IV відміна, давня основа на *ї) голжьбъ?

- а) голжьбъ;
- б) голжьбък;
- в) голжьби;
- г) голжьби.

94. Яке слово є формою орудного відмінка множини іменника (IV відміна, давня основа на *ї) тьсть?

- а) тьстьма;
- б) тьстьмь;
- в) тьстьмъ;
- г) тьстьми.

95. Яке слово є формою місцевого відмінка множини іменника (IV відміна, давня основа на *ї) людикъ?

- а) людикѹхъ;
- б) людии;
- в) людию;
- г) людикѹ.

96. Яке слово є формою родового відмінка множини іменника (V відміна, давня основа на *ū) бръгы?

- а) бръвы;
- б) бръвѣ;
- в) бръвь;
- г) бръвъѹ.

97. Яке слово є формою давального відмінка множини іменника (V відміна, давня основа на *ū) боукы?

- а) боукѹви;
- б) боукѹвама;
- в) боукѹвами;
- г) боукѹвамѹ.

98. Яке слово є формою знахідного відмінка множини іменника (V відміна, давня основа на *ū) свѣкры?

- а) свѣкрѹви;
- б) свѣкрѹвь;
- в) свѣкрѹвѣ;
- г) свѣкрѹвъѹ.

99. Яке слово є формою орудного відмінка множини іменника (V відміна, давня основа на *ū) смокы?

- а) смокѹвамѹ;
- б) смокѹвама;
- в) смокѹвами;
- г) смокѹвьѹж.

100. Яке слово є формою місцевого відмінка множини іменника (V відміна, давня основа на *ū) хоржгы?

- а) хоржгѹвѣ;
- б) хоржгѹви;
- в) хоржгахѹхъ;
- г) хоржгѹвоу.

101. Яке слово є формою родового відмінка множини іменника (VI відміна, давня основа на *n) пламы?

- а) пламень;
- б) пламеньѹ;

- в) пламени;
- г) пламене.

102. Яке слово є формою давального відмінка множини іменника (VI відміна, давня основа на *n) сѣмѣ?

- а) сѣмени;
- б) сѣменьма;
- в) сѣменьмъ;
- г) сѣменьмь.

103. Яке слово є формою знахідного відмінка множини іменника (VI відміна, давня основа на *s) чудо?

- а) чудесе;
- б) чудеси;
- в) чудесъ;
- г) чудеса.

104. Яке слово є формою орудного відмінка множини іменника (VI відміна, давня основа на *n) отрочѣ?

- а) отрочѣтъ;
- б) отрочѣта;
- в) отрочѣтъмъ;
- г) отрочѣтъма.

105. Яке слово є формою місцевого відмінка множини іменника (VI відміна, давня основа на *r) мати?

- а) матерє;
- б) матерьхъ;
- в) матери;
- г) материоу.

106. Яке слово є формою родового відмінка двоїни іменника (I відміна, давня основа на *ā) дръжава?

- а) дръжавъ;
- б) дръжавъ;
- в) дръжавоу;
- г) дръжавж.

107. Яке слово є формою давального відмінка двоїни іменника (I відміна, давня основа на *ā) кънига?

- а) кънизѣ;
- б) кънигами;
- в) кънигамъ;
- г) кънигама.

108. Яке слово є формою знахідного відмінка двоїни іменника (І відміна, давня основа на *ā) сила?

- а) силѣ;
- б) силы;
- в) силж;
- г) слоу.

109. Яке слово є формою орудного відмінка двоїни іменника (І відміна, давня основа на *ā) хламида?

- а) хламидамъ;
- б) хламидама;
- в) хламидоѡ;
- г) хламидами.

110. Яке слово є формою місцевого відмінка двоїни іменника (І відміна, давня основа на *ā) жрѣтва?

- а) жрѣтвахъ;
- б) жрѣтвѣ;
- в) жрѣтвоу;
- г) жрѣтвѣма.

111. Яке слово є формою родового відмінка двоїни іменника (І відміна, давня основа на *jā) вѣчерѣ?

- а) вѣчерѣ;
- б) вѣчерь;
- в) вѣчерю;
- г) вѣчеркѣ.

112. Яке слово є формою давального відмінка двоїни іменника (І відміна, давня основа на *jā) прѣдтеча?

- а) прѣдтечама;
- б) прѣдтечами;
- в) прѣдтечи;
- г) прѣдтечамъ.

113. Яке слово є формою знахідного відмінка двоїни іменника (І відміна, давня основа на *jā) рабѣни?

- а) рабѣниж;
- б) рабѣни;
- в) рабѣни;
- г) рабѣни.

114. Яке слово є формою орудного відмінка двоїни іменника (I відміна, давня основа на *jā) алъдни?

- а) алъдигами;
- б) алъдикѣ;
- в) алъдиѣ;
- г) алъдигама.

115. Яке слово є формою місцевого відмінка двоїни іменника (I відміна, давня основа на *jā) ловъчни?

- а) ловъчию;
- б) ловъчни;
- в) ловъчиѣ;
- г) ловъчиахъ.

116. Яке слово є формою родового відмінка двоїни іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) ковчегъ?

- а) ковчега;
- б) ковчегоу;
- в) ковчегъ;
- г) ковчегы.

117. Яке слово є формою давального відмінка двоїни іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) образъ?

- а) образѣ;
- б) образоу;
- в) образома;
- г) образомъ.

118. Яке слово є формою знахідного відмінка двоїни іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) талантъ?

- а) талантоу;
- б) таланты;
- в) талантъ;
- г) таланта.

119. Яке слово є формою орудного відмінка двоїни іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) мѣсто?

- а) мѣстома;
- б) мѣстомъ;
- в) мѣстомь;
- г) мѣсты.

120. Яке слово є формою місцевого відмінка двоїни іменника (II відміна, давня основа на *ǫ) свѣтило?

- а) свѣтилѣ;
- б) свѣтилома;
- в) свѣтилоу;
- г) свѣтилѣхъ.

121. Яке слово є формою родового відмінка двоїни іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) кладѣзь?

- а) кладѣзѣ;
- б) кладѣзь;
- в) кладѣзю;
- г) кладѣзѣ.

122. Яке слово є формою давального відмінка двоїни іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) вѣстась?

- а) вѣстасемъ;
- б) вѣстасю;
- в) вѣстасема;
- г) вѣстасемь.

123. Яке слово є формою знахідного відмінка двоїни іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) вѣтии?

- а) вѣтиѣ;
- б) вѣтии;
- в) вѣтиѣ;
- г) вѣтию.

124. Яке слово є формою орудного відмінка двоїни іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) срѣтеникъ?

- а) срѣтеникъмъ;
- б) срѣтениѣма;
- в) срѣтении;
- г) срѣтеникъмъ.

125. Яке слово є формою місцевого відмінка двоїни іменника (II відміна, давня основа на *jǫ) покои?

- а) покоихъ;
- б) покои;
- в) покоѣ;
- г) покою.

126. Яке слово є формою родового відмінка двоїни іменника (III відміна, давня основа на *ǫ) сждѣ?

- а) сждовоу;
- б) сждовъ;

- в) сждоу;
- г) сжды.

127. Яке слово є формою давального відмінка двоїни іменника (III відміна, давня основа на *й) пиръ?

- а) пирови;
- б) пиръма;
- в) пиръмь;
- г) пиръмъ.

128. Яке слово є формою знахідного відмінка двоїни іменника (III відміна, давня основа на *й) низъ?

- а) низъ;
- б) низоу;
- в) низы;
- г) низовъ.

129. Яке слово є формою орудного відмінка двоїни іменника (III відміна, давня основа на *й) ледъ?

- а) ледъма;
- б) ледъмь;
- в) ледъмъ;
- г) ледъми.

130. Яке слово є формою місцевого відмінка двоїни іменника (III відміна, давня основа на *й) гроздъ?

- а) гроздъхъ;
- б) гроздоу;
- в) гроздове;
- г) гроздовоу.

131. Яке слово є формою родового відмінка двоїни іменника (IV відміна, давня основа на *ї) мъшь?

- а) мъшьма;
- б) мъшьи;
- в) мъшью;
- г) мъши.

132. Яке слово є формою давального відмінка двоїни іменника (IV відміна, давня основа на *ї) сласть?

- а) сластьма;
- б) сластьми;
- в) сластьмъ;
- г) сласти.

133. Яке слово є формою знахідного відмінка двоїни іменника (IV відміна, давня основа на *ї) гжсли?

- а) гжсльж;
- б) гжсльи;
- в) гжслью;
- г) гжсли.

134. Яке слово є формою орудного відмінка двоїни іменника (IV відміна, давня основа на *ї) грътань?

- а) грътаньма;
- б) грътанью;
- в) грътаньми;
- г) грътаньж.

135. Яке слово є формою місцевого відмінка двоїни іменника (IV відміна, давня основа на *ї) огнь?

- а) огньк;
- б) огньи;
- в) огньо;
- г) огни.

136. Яке слово є формою родового відмінка двоїни іменника (V відміна, давня основа на *ї) жрьнъ?

- а) жрьнъви;
- б) жрьнъвоу;
- в) жрьнъве;
- г) жрьнъвъ.

137. Яке слово є формою давального відмінка двоїни іменника (V відміна, давня основа на *ї) неплодъ?

- а) неплодъви;
- б) неплодъве;
- в) неплодъвама;
- г) неплодъвамъ.

138. Яке слово є формою знахідного відмінка двоїни іменника (V відміна, давня основа на *ї) тькы?

- а) тькъве;
- б) тькъвъ;
- в) тькъвоу;
- г) тькъви.

139. Яке слово є формою орудного відмінка двоїни іменника (V відміна, давня основа на *ū) ѡтръты?

- а) ѡтръвами;
- б) ѡтръвьѡ;
- в) ѡтръвама;
- г) ѡтръвамъ.

140. Яке слово є формою місцевого відмінка двоїни іменника (V відміна, давня основа на *ū) цѣлты?

- а) цѣлтвоу;
- б) цѣлтъви;
- в) цѣлтъвахъ;
- г) цѣлтъве.

141. Яке слово є формою родового відмінка двоїни іменника (VI відміна, давня основа на *n) корень?

- а) корене;
- б) кореноу;
- в) корени;
- г) коренъ.

142. Яке слово є формою давального відмінка двоїни іменника (VI відміна, давня основа на *n) чисма?

- а) чисменьмъ;
- б) чисменьмъ;
- в) чисменьма;
- г) чисмени.

143. Яке слово є формою знахідного відмінка двоїни іменника (VI відміна, давня основа на *s) око?

- а) очесоу;
- б) очеса;
- в) око;
- г) очесѣ.

144. Яке слово є формою орудного відмінка двоїни іменника (VI відміна, давня основа на *t) агна?

- а) агнатъмъ;
- б) агнатъма;
- в) агнатты;
- г) агнатъмъ.

145. Яке слово є формою місцевого відмінка двоїни іменника (VI відміна, давня основа на *r) дъци?

- а) дъци;
- б) дъщере;
- в) дъщери;
- г) дъщероу.

146. За допомогою якої флексії утворилася форма родового відмінка двоїни іменників з давньою основою на *ā?

- а) -āns;
- б) -ō;
- в) -ōu;
- г) -ei.

147. За допомогою якої флексії утворилася форма давального відмінка однини іменників з давньою основою на *ā?

- а) -ī;
- б) -ǣ;
- в) -āī;
- г) -īn.

148. За допомогою якої флексії утворилася форма знахідного відмінка однини іменників з давньою основою на *ā?

- а) -ēs;
- б) -ān;
- в) -ūn;
- г) -ō.

149. За допомогою якої флексії утворилася форма орудного відмінка однини іменників з давньою основою на *ā?

- а) -mī;
- б) -ǣjō;
- в) -īmī;
- г) -jājō.

150. За допомогою якої флексії утворилася форма місцевого відмінка однини іменників з давньою основою на *ā?

- а) -ōu;
- б) -ēs;
- в) -ī;
- г) -āī.

151. За допомогою якої флексії утворилася клична форма однини іменників з давньою основою на *ā?

- а) -ě;
- б) -ǣ;
- в) -ōu;

г) -eī.

152. За допомогою якої флексії утворилася форма родового відмінка однини іменників з давньою основою на *jā?

- а) -jān;
- б) -jāi;
- в) -jāns;
- г) -jājQ.

153. За допомогою якої флексії утворилася форма давального відмінка однини іменників з давньою основою на *jā?

- а) -jāi;
- б) -ōu;
- в) -ī;
- г) -jā.

154. За допомогою якої флексії утворилася форма знахідного відмінка однини іменників з давньою основою на *jā?

- а) -jāi;
- б) -jān;
- в) -jāns;
- г) -ājQ.

155. За допомогою якої флексії утворилася форма орудного відмінка однини іменників з давньою основою на *jā?

- а) -ōmī;
- б) -ūmī;
- в) -mī;
- г) -jājQ.

156. За допомогою якої флексії утворилася форма місцевого відмінка однини іменників з давньою основою на *jā?

- а) -eī;
- б) -jā;
- в) -jāī;
- г) -jān.

157. За допомогою якої флексії утворилася клична форма однини іменників з давньою основою на *jā?

- а) -ōu;
- б) -ě;
- в) -ěs;
- г) -jā.

158. За допомогою якої флексії утворилася форма родового відмінка однини іменників з давньою основою на *ō?

- а) -ōu̇;
- б) -ei̇;
- в) -ō;
- г) -ēs.

159. За допомогою якої флексії утворилася форма давального відмінка однини іменників з давньою основою на *ō?

- а) -ī;
- б) -āī;
- в) -ōn;
- г) -ōu̇.

160. За допомогою якої флексії утворилася форма знахідного відмінка однини іменників з давньою основою на *ō?

- а) -ōn;
- б) -jōn;
- в) -ān;
- г) -ūn.

161. За допомогою якої флексії утворилася форма орудного відмінка однини іменників з давньою основою на *ō?

- а) -ūtī;
- б) -ītī;
- в) -ōtī;
- г) -ījō.

162. За допомогою якої флексії утворилася форма місцевого відмінка однини іменників з давньою основою на *ō?

- а) -āī;
- б) -ōu̇;
- в) -ei̇;
- г) -ōī.

163. За допомогою якої флексії утворилася клична форма однини іменників з давньою основою на *ō?

- а) -ōu̇;
- б) -ǎ;
- в) -ě;
- г) -ēs.

164. За допомогою якої флексії утворилася форма родового відмінка однини іменників з давньою основою на *jō?

- а) -jōtī;
- б) -jō;
- в) -jōu̇;

г) -jǫn.

165. За допомогою якої флексії утворилася форма давального відмінка однини іменників з давньою основою на *jǫ?

- а) -jǫu;
- б) -ī;
- в) -jāī;
- г) -jōī.

166. За допомогою якої флексії утворилася форма знахідного відмінка однини іменників з давньою основою на *jǫ?

- а) -jōī;
- б) -jǫn;
- в) -jō;
- г) -jǫu.

167. За допомогою якої флексії утворилася форма орудного відмінка однини іменників з давньою основою на *jǫ?

- а) -jǫjǫ;
- б) -īmī;
- в) -ījǫ;
- г) -jōmī.

168. За допомогою якої флексії утворилася форма місцевого відмінка однини іменників з давньою основою на *jǫ?

- а) -jāī;
- б) -jō;
- в) -jǫu;
- г) -jōī.

169. За допомогою якої флексії утворилася клична форма однини іменників з давньою основою на *jǫ?

- а) -ě;
- б) -jǫu;
- в) -ǎ;
- г) -ei.

170. За допомогою якої флексії утворилася форма родового відмінка однини іменників з давньою основою на *jǫ?

- а) -ǫuī;
- б) -ǫn;
- в) -ǫmī;
- г) -ǫu.

171. За допомогою якої флексії утворилася форма давального відмінка однини іменників з давньою основою на *ǫ?

- а) -ǭ;
- б) -ī;
- в) -eī;
- г) -ǭn.

172. За допомогою якої флексії утворилася форма знахідного відмінка однини іменників з давньою основою на *ǫ?

- а) -ǭmī;
- б) -ǭn;
- в) -ǭ;
- г) -ǭn.

173. За допомогою якої флексії утворилася форма орудного відмінка однини іменників з давньою основою на *ǫ?

- а) -īmī;
- б) -ǭmī;
- в) -ǭmī;
- г) -ǭjō.

174. За допомогою якої флексії утворилася форма місцевого відмінка однини іменників з давньою основою на *ǫ?

- а) -ǭī;
- б) -āī;
- в) -ǭ;
- г) -eī.

175. За допомогою якої флексії утворилася клична форма іменників з давньою основою на *ǫ?

- а) -ǭ;
- б) -ě;
- в) -ǭ;
- г) -eī.

176. За допомогою якої флексії утворилася форма родового відмінка однини іменників з давньою основою на *ī?

- а) -ǭn;
- б) -īmī;
- в) -eī;
- г) -ī.

177. За допомогою якої флексії утворилася форма давального відмінка однини іменників з давньою основою на *ī?

- а) -ī;

- б) -оу;
- в) -аї;
- г) -еї.

178. За допомогою якої флексії утворилася форма знахідного відмінка однини іменників з давньою основою на *ї?

- а) -еї;
- б) -єс;
- в) -їп;
- г) -їмі.

179. За допомогою якої флексії утворилася форма орудного відмінка однини іменників з давньою основою на *ї?

- а) -їс;
- б) -їјо;
- в) -їп;
- г) -ї.

180. За допомогою якої флексії утворилася форма місцевого відмінка однини іменників з давньою основою на *ї?

- а) -ї;
- б) -еї;
- в) -їп;
- г) -їмі.

181. За допомогою якої флексії утворилася клична форма однини іменників з давньою основою на *ї?

- а) -є;
- б) -еї;
- в) -оу;
- г) -єс.

182. За допомогою якої флексії утворилася форма родового відмінка однини іменників з давньою основою на *ї?

- а) -ї;
- б) -єс;
- в) -їп;
- г) -їјо.

183. За допомогою якої флексії утворилася форма давального відмінка однини іменників з давньою основою на *ї?

- а) -оу;
- б) -ї;
- в) -аї;
- г) -є.

184. За допомогою якої флексії утворилася форма знахідного відмінка однини іменників з давньою основою на *ū?

- а) -ān;
- б) -ōn;
- в) -īn;
- г) -ūn.

185. За допомогою якої флексії утворилася форма орудного відмінка однини іменників з давньою основою на *ū?

- а) -īmī;
- б) -ōmī;
- в) -ājQ;
- г) -ījQ.

186. За допомогою якої флексії утворилася форма місцевого відмінка однини іменників з давньою основою на *ū?

- а) -eī;
- б) -ēs;
- в) -āī;
- г) -ōī.

187. За допомогою якої флексії утворилася клична форма однини іменників з давньою основою на *ū?

- а) -ēs;
- б) -ě;
- в) -ōu;
- г) -jǎ.

188. За допомогою якої флексії утворилася форма родового відмінка однини іменників з давньою основою на приголосний?

- а) -ī;
- б) -īn;
- в) -ēs;
- г) -īmī.

189. За допомогою якої флексії утворилася форма давального відмінка однини іменників з давньою основою на приголосний?

- а) -āī;
- б) -ī;
- в) -ōu;
- г) -īn.

190. За допомогою якої флексії утворилася форма знахідного відмінка однини іменників з давньою основою на приголосний?

- а) -ōn;

- б) -ān;
- в) -ŭn;
- г) -ō.

191. За допомогою якої флексії утворилася форма орудного відмінка однини іменників з давньою основою на приголосний?

- а) -īn;
- б) -ēs;
- в) -ījQ;
- г) -īmī.

192. За допомогою якої флексії утворилася форма місцевого відмінка однини іменників з давньою основою на приголосний?

- а) -ei;
- б) -āī;
- в) -ōi;
- г) -ēs.

193. За допомогою якої флексії утворилася клична форма іменників з давньою основою на приголосний?

- а) -ījQ;
- б) -īn;
- в) -ī;
- г) -ēs.

194. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника ланита?

- а) -et;
- б) -ā;
- в) -ēn;
- г) -ō.

195. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника вечєра?

- а) -ēr;
- б) -jō;
- в) -jā;
- г) -ā.

196. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника пьшено?

- а) -ēn;
- б) -ō;
- в) -ū;
- г) -jō.

197. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника жрьвни?

- а) -ĩ;
- б) -jǔ;
- в) -ęt;
- г) -jā.

198. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника връхъ?

- а) -ũ;
- б) -ǔ;
- в) -ĩ;
- г) -ū.

199. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника лакътъ?

- а) -jǔ;
- б) -ēs;
- в) -ęt;
- г) -ĩ.

200. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника цръкты?

- а) -jā;
- б) -ъv;
- в) -ā;
- г) -ǔ.

201. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника чюдо?

- а) -ǔ;
- б) -ēs;
- в) -ũ;
- г) -ū.

202. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника клюса?

- а) -jǔ;
- б) -jā;
- в) -ēn;
- г) -ęt.

203. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника камты?

- а) -ĩ;

- б) -ěp;
- в) -ū;
- г) -ō.

204. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника дъшти?

- а) -ā;
- б) -ěr;
- в) -jā;
- г) -ī.

205. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника сокачин?

- а) -ū;
- б) -ī;
- в) -jō;
- г) -jā.

206. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника владъка?

- а) -ā;
- б) -ō;
- в) -ŭ;
- г) -ū.

207. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника тръжиштѣ?

- а) -ō;
- б) -ęt;
- в) -jō;
- г) -ěr.

208. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника бракъ?

- а) -ŭ;
- б) -ū;
- в) -ō;
- г) -ī.

209. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника покори?

- а) -ū;
- б) -ī;
- в) -ŭ;
- г) -jō.

210. Який тематичний суфікс входив до складу давньої основи іменника монастѣрь?

- а) -ї;
- б) -jǫ;
- в) -ǫ;
- г) -ĕr.

211. У якій формі слова верига відображено результат II палаталізації?

- а) Кл. ф. одн.;
- б) Д. в. одн.;
- в) Р. в. мн.;
- г) М. в. дв.

212. У якій формі слова дѣска відображено результат II палаталізації?

- а) Р. в. одн.;
- б) М. в. одн.;
- в) Д. в. мн.;
- г) О. в. дв.

213. У якій формі слова плаха відображено результат II палаталізації?

- а) З. в. одн.;
- б) Кл. ф. одн.;
- в) Н. в. дв.;
- г) З. в. мн.

214. У якій формі слова богъ відображено результат I палаталізації?

- а) М. в. одн.;
- б) Кл. ф. одн.;
- в) Н. в. дв.;
- г) М. в. мн.

215. У якій формі слова пѣсъкъ відображено результат I палаталізації?

- а) Кл. ф. одн.;
- б) Н. в. одн.;
- в) Кл. ф. мн.;
- г) О. в. дв.

216. У якій формі слова страхъ відображено результат I палаталізації?

- а) Д. в. одн.;

- б) М. в. одн.;
- в) Кл. ф. одн.;
- г) М. в. мн.

217. У якій формі слова *врагъ* відображено результат II палаталізації?

- а) Д. в. одн.;
- б) Кл. ф. одн.;
- в) Кл. ф. мн.;
- г) Кл. ф. дв.

218. У якій формі слова *млѣко* відображено результат II палаталізації?

- а) Кл. ф. одн.;
- б) Н. в. мн.;
- в) З. в. мн.;
- г) З. в. дв.

219. У якій формі слова *мѣхъ* відображено результат II палаталізації?

- а) Н. в. мн.;
- б) Н. в. дв.;
- в) М. в. дв.;
- г) Кл. ф. одн.

220. У якому слові збігаються форми називного і давального відмінків однини?

- а) *тръни*;
- б) *рани*;
- в) *зѣть*;
- г) *козъла*.

221. У якому слові збігаються форми відмінка і місцевого відмінків однини?

- а) *зоба*;
- б) *краи*;
- в) *поле*;
- г) *кознь*.

222. У якому слові збігаються форми знахідного й орудного відмінків множини?

- а) *вино*;
- б) *юньць*;
- в) *троудъ*;
- г) *медъ*.

223. У якому слові збігаються форми називного і родового відмінків двоїни?

- а) прѣстолъ;
- б) оупованиѣ;
- в) мачехѣ;
- г) боукы.

224. У якому слові збігаються форми знахідного відмінка множини і називного відмінка двоїни?

- а) агнѣ;
- б) домъ;
- в) слово;
- г) стага.

225. У якому слові збігаються форми місцевого відмінка однини і знахідного відмінка двоїни?

- а) животъ;
- б) мечь;
- в) знамаѣ;
- г) брашьно.

226. У якому слові форми називного і знахідного відмінків однини не збігаються?

- а) влѣкъ;
- б) одръ;
- в) ловьць;
- г) свѣшта.

227. У якому слові форми місцевого відмінка однини і називного відмінка двоїни не збігаються?

- а) покои;
- б) ложе;
- в) работа;
- г) крты.

228. У якому слові форми називного і знахідного відмінків множини не збігаються?

- а) вѣдь;
- б) волъ;
- в) смокты;
- г) ноша.

229. У якому слові форми родового і місцевого відмінків однини не збігаються?

- а) талантъ;
- б) голь;
- в) медъ;
- г) има.

230. У якому слові форми давального відмінка однини і родового та місцевого відмінків двоїни не збігаються?

- а) плоть;
- б) жрѣбии;
- в) отроча;
- г) пжто.

231. Яке слово у формі давального відмінка однини має те ж закінчення, що й у відповідній формі російської мови?

- а) межда;
- б) полъ;
- в) варъ;
- г) десница.

232. Яке слово у формі родового відмінка однини має те ж закінчення, що й у відповідній формі російської мови?

- а) овьнъ;
- б) волъ;
- в) дъска;
- г) камень.

233. Яке слово у формі знахідного відмінка однини має те ж закінчення, що й у відповідній формі російської мови?

- а) стрѣха;
- б) балии;
- в) овьча;
- г) селеник.

234. Яке слово у формі місцевого відмінка однини має те ж закінчення, що й у відповідній формі російської мови?

- а) жаль;
- б) коло;
- в) плаштъ;
- г) соуша.

235. Яке слово у формі називного відмінка множини має те ж закінчення, що й у відповідній формі російської мови?

- а) вранъ;
- б) лѣто;

- в) драга;
- г) сѣнѣ.

236. Яке слово у формі родового відмінка множини має те ж закінчення, що й у відповідній формі російської мови?

- а) злакѣ;
- б) дрѣво;
- в) домѣ;
- г) татѣ.

237. Яке слово у формі давального відмінка множини має те ж закінчення, що й у відповідній формі російської мови?

- а) власѣ;
- б) краи;
- в) свара;
- г) врьхѣ.

238. Яке слово у формі знахідного відмінка множини має те ж закінчення, що й у відповідній формі російської мови?

- а) авленикѣ;
- б) жьзлѣ;
- в) стража;
- г) домѣ.

239. Яке слово у формі орудного відмінка множини має те ж закінчення, що й у відповідній формі російської мови?

- а) врьба;
- б) класѣ;
- в) меѣ;
- г) телатѣ.

240. Яке слово у формі місцевого відмінка множини має те ж закінчення, що й у відповідній формі російської мови?

- а) бракѣ;
- б) ратан;
- в) боѣ;
- г) данѣ.

241. У якій формі наявний іменник у тексті: Члкъ єдинъ бѣ богатѣ (Сав. кн.)?

- а) 3. в. одн.;
- б) Н. в. одн.;
- в) Р. в. мн.;
- г) Н. в. мн.

242. У якій формі наявний іменник у тексті: **Иди на пѣти и халжгы** (Мар. єв.)?

- а) З. в. мн.;
- б) Р. в. одн.;
- в) Н. в. мн.;
- г) М. в. одн.

243. У якій формі наявний іменник у тексті: **Видите ржцѣ мои и нозѣ мои** (Остр. єв.)?

- а) Д. в. одн.;
- б) М. в. одн.;
- в) З. в. дв.;
- г) З. в. мн.

244. У якій формі наявний іменник у тексті: **Рекжтѣ вамѣ се въ поустыни** (Зогр. єв.)?

- а) Д. в. одн.;
- б) Р. в. мн.;
- в) З. в. дв.;
- г) М. в. одн.

245. У якій формі наявний іменник у тексті: **И пакы отъврѣже сѧ съ клятвоуж** (Зогр. єв.)?

- а) З. в. одн.;
- б) Д. в. дв.;
- в) О. в. одн.;
- г) О. в. мн.

246. У якій формі наявний іменник у тексті: **И облѣкоша и въ ризѣ своѧ** (Остр. єв.)?

- а) З. в. одн.;
- б) Р. в. одн.;
- в) З. в. мн.;
- г) М. в. одн.

247. У якій формі наявний іменник у тексті: **Безъ домоу и безъ града бѣвъше отъврѣгли сѧ юго бѣша** (Супр. рук.)?

- а) Н. в. дв.;
- б) Д. в. одн.;
- в) Р. в. одн.;
- г) З. в. одн.

248. У якій формі наявний іменник у тексті: **Иди къ восточнымъ моимъ дверьмъ** (Супр. рук.)?

- а) Д. в. мн.;

- б) О. в. одн.;
- в) М. в. одн.;
- г) Р. в. мн.

249. У якій формі наявний іменник у тексті: Не возгласаѣтъ грѣѣтаньми своими (Супр. рук.)?

- а) Д. в. дв.;
- б) О. в. мн.;
- в) Д. в. мн.;
- г) О. в. дв.

250. У якій формі наявний іменник у тексті: Утѣврати лице твоє отъ грѣхъ моихъ (Син. пс.)?

- а) Р. в. одн.;
- б) З. в. одн.;
- в) З. в. мн.;
- г) Р. в. мн.

251. У якій формі наявний іменник у тексті: И рекъ кмоу очѣ (Супр. рук.)?

- а) Кл. ф. мн.;
- б) Н. в. одн.;
- в) Кл. ф. одн.;
- г) Кл. ф. дв.

252. У якій формі наявний іменник у тексті: По немъ ідоште ѡ. слѣп(ь)ца. зовѣшта і глаѣшта... (Зогр. єв.)?

- а) Р. в. одн.;
- б) Р. в. дв.;
- в) З. в. одн.;
- г) Н. в. дв.

253. У якій формі наявний іменник у тексті: Ожсѣди же и иже и бѣахѣ видѣли прѣжде ѣко слѣпъ бѣ глаахѣ не съ ли кстѣ сѣдани и просѣ (Мар. єв.)?

- а) З. в. одн.;
- б) Н. в. дв.;
- в) З. в. мн.;
- г) Н. в. мн.

254. У якій формі наявний іменник в тексті: ...ли како речеши братроу твоємоу (Мар. єв.)?

- а) Р. в. дв.;
- б) Д. в. одн.;
- в) Р. в. одн.;

г) М. в. одн.

255. У якій формі наявний іменник у тексті: Другага же падж на камененхъ (Мар. єв.)?

а) М. в. одн.;

б) З. в. одн.;

в) М. в. мн.;

г) З. в. мн.

256. У якій формі наявний іменник у тексті: Вечероу же вѣвѣшю вѣзлеже съ овѣма на десѣте оученикома (Сав. кн.)?

а) Д. в. дв.;

б) О. в. дв.;

в) Д. в. мн.;

г) О. в. мн.

257. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі місцевого відмінка однини?

а) Посланъ вѣсть Гавриилъ подобьнъ оуготовати чистоуоумоу женихоу чрътогъ (Супр. рук.);

б) И приведѣше тельць оупитанты и заколѣте (Остр. єв.);

в) І начаша въ коупе отърицати сѧ в'си (Зогр. єв.);

г) Рече равоу своемоу (Зогр. єв.).

258. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі називного відмінка множини?

а) И видѣвъ ѧ страждаштыя въ гребени (Зогр. єв.);

б) І вьниде къ н'имъ въ корабль (Зогр. єв.);

в) И придж пѣтица несевеськтыя и позобаша ѧ (Мар. єв.);

г) І сѣло из лиха дивл'ѣахъ сѧ. і оужасахъ сѧ (Зогр. єв.).

259. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі родового відмінка множини?

а) І грѣлица гнѣздо севѣ идеже положи пѣтеньця своѧ (Син. пс.);

б) Искоушеноу вѣти отъ старьць і архіереі і кѣнижьникъ (Зогр. єв.);

в) Призьри боже и помози равомъ своимъ (Супр. рук.);

г) Тоу вждетъ плачь и скръжьтъ зѣвомъ (Супр. рук.).

260. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі родового відмінка множини?

а) Въ окръстнихъ селѣхъ и вьсехъ коупатъ севѣ хлѣвты (Зогр. єв.);

б) И абѣе вѣлѣзъ въ корабль съ оученикы своими (Зогр. єв.);

- в) Нѣсмь достоинъ да въ домъ мой внидѣши (Зогр. ев.);
- г) Не отърѣшаетъ ли своего волоу ли осъла отъ ѣслии (Сав. кн.).

261. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі називного відмінка двоїни?

- а) А сынове свѣта изгънани бжджтъ (Асс. ев.);
- б) Видѣвъше же звѣздѣ въздратоваша са радостнѣ велиеѣ зѣло (Сав. кн.);
- в) И се дѣва слѣпца сѣдѣща при пѣти слышавъша ако нѣтъ мимоходитъ (Остр. ев.);
- г) Исакнетъ любви многихъ (Зогр. ев.).

262. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі родового відмінка однини?

- а) И мѣнѣ николи же не далъ кси козляте (Супр. рук.);
- б) Мѣнога тѣлеса почиваѣштихъ свѣтънихъ вѣсташа (Остр. ев.);
- в) По божіи же любви ксе мы и на колеси привязани бѣти готови (Супр. рук.);
- г) Горами падѣте на ны и хлѣмомъ покрыте ны (Сав. кн.).

263. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі знахідного відмінка двоїни?

- а) И пришѣдъ равъ тѣ повѣдѣ се гспдѣноу своемуу (Мар. ев.);
- б) Да веселимъ са ако сынъ мой съ мртвѣ бѣ и оживѣ (Остр. ев.);
- в) И прикоснѣса ржцѣ къ (Остр. ев.);
- г) И видѣвши і оученици его по морю ходѣща (Сав. кн.).

264. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі давального відмінка однини?

- а) Не оуслышитъ никтоже на распѣтихъ гласа его (Сав. кн.);
- б) Остави намъ грѣхы наша ібо і сами оставѣмъ всѣкомуу длѣжникуу нашемоу (Супр. рук.);
- в) Бѣлъ гладъ крѣпкъ на странѣ тои (Остр. ев.);
- г) Исъ видѣ же и єдинѣ вѣдовицѣ оубогѣ (Зогр. ев.).

265. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі називного відмінка однини?

- а) Онъ же вѣставъ запрѣти вѣтроу и влѣненію водѣноумоу (Асс. ев.);
- б) Клѣнетъ са златомъ црѣвнымъ (Мар. ев.);
- в) И стоуденецъ єсть глѣбокъ отъкждѣ оубо имаши водѣ живѣ (Мар. ев.);

г) И съѣштыюмоу ова оубо падъ при пѣти (Мар. ев.).

266. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі давального відмінка множини?

а) Свѣтѣнимъ же мѣченикомъ затворенымъ въ тѣмници имена сѣтъ си (Супр. рук.);

б) Тѣшта же симонѣ вѣ одрѣжима огнемъ вельемъ (Зогр. ев.);

в) Повелѣша вѣсви прѣсты юмоу отъсѣкати своѣ рѣчныѣ и ножныѣ (Супр. рук.);

г) Бже бо въ дѣни ноєвы тако вѣдетъ і въ дѣни сѣа чсѣаго (Мар. ев.).

267. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі місцевого відмінка множини?

а) Телесѣнокъ бо богатѣство сѣ трюдомъ и болѣзний великоѣ обрѣтактъ сѣ (Супр. рук.);

б) Темна вода въ облацѣхъ аерныхъ (Син. пс.);

в) Вѣ же садѣте въ градѣ иероусалимѣцѣ дондеже облѣчете сѣ силоѣ (Остр. ев.);

г) Сѣ небесе придоста дѣва аггела въ образѣ орѣлоу (Супр. рук.).

268. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі орудного відмінка множини?

а) Сѣшѣдѣшоу исѣу сѣ горѣ. сѣрѣте и народѣ (Асс. ев.);

б) Грѣшникѣ... прогнѣвактъ сѣ. зѣбы... поскрежетѣ (Син. пс.);

в) Призѣва іс. оученикѣ своѣ (Сав. кн.);

г) Четѣрьми десѣты. и шестиѣ лѣтѣ сѣзѣдана вѣистѣ цѣркѣ си (Остр. ев.).

269. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі знахідного відмінка однини?

а) Призѣвавѣ єдиноѣ отъ рабѣ вѣпрашаашѣ. чѣто (Остр. ев.);

б) Падѣ же рабѣ онѣ кланѣшѣ сѣ ємоу (Сав. кн.);

в) Шѣдѣ рабѣ тѣ обрѣте єдиноѣ подрѣгѣ своихъ (Сав. кн.);

г) Посѣла кѣ нимѣ дроугѣи рабѣ (Мар. ев.).

270. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі орудного відмінка однини?

а) Не дадите стѣаго пѣсомѣ (Мар. ев.);

б) И молѣхъ сѣ оученикомѣ твоимѣ (Асс. ев.);

в) І изгна словомѣ доухѣ (Зогр. ев.);

г) Вѣдетѣ плачѣ и скрѣжетѣ зѣвомѣ (Асс. ев.).

271. У якому фрагменті тексту іменник подано у формі орудного відмінка двоїни?

а) Вечероу же бѣвѣшю възлеже съ обѣма на десѣте оученикома (Сав. кн.);

б) Тогда же рече црь слоугамъ съвѣзавъше и по нозѣ и по рѣцѣ (Син. пс.);

в) И не по мѣнозѣхъ дньхъ събравъ все мѣни сынъ отиде на странѣ далече (Остр. ев.);

г) И бѣаше емоу отъвѣштано доухомъ свѣтымъ не видѣти смърти прѣжде даже видить хрѣста господнѣ... (Мар. ев.).

272. У якому фрагменті тексту іменник подано у кличній формі однини?

а) Рече црь дѣвници проси оу мене... аште хоцѣши и дамъ ти (Мар. ев.);

б) Онъ же рече їмъ врагъ чскъ се сътвори (Зогр. ев.);

в) Ї речетъ емоу друже даждь ми въ замъ три хлѣбы (Мар. ев.);

г) Граждане же его ненавидѣахъ его (Мар. ев.).

Прикметник

1. Прикметники праслов'янської мови:

а) разом із іменниками складали клас імен;

б) майже не мали формальних показників розрізнення з іменниками;

в) поступово розмежувалися з іменниками і сформували майбутній самостійний морфологічний клас на семантико-синтаксичному рівні;

г) з самого початку складали самостійний морфологічний клас слів;

д) виділившись в окремий морфологічний клас слів, не відірвалися остаточно від іменників: граматичні категорії роду, числа, відмінка прикметника не самостійні – вони залежать від категорій іменника, з яким поєднуються у реченні.

2. У старослов'янській мові виділялися:

а) тільки якісні та присвійні прикметники;

б) ті самі розряди прикметників, що й у сучасній українській мові: якісні, відносні та присвійні;

в) тільки відносні та присвійні прикметники;

г) тільки якісні та відносні прикметники;

д) обмежена група подібних до прислівників прикметників, які не змінювалися за родами, числами, відмінками, а від прислівників

відрізнялися синтаксичною функцією – у реченні вони виконували функцію означень.

3. Якісні прикметники виражали:

- а) якість предмета безпосередньо своїм значенням;
- б) якість предмета через відношення до інших предметів;
- в) якість предмета через приналежність особі;
- г) якість предмета через відношення до інших предметів та через приналежність особі;
- д) якість предмета безпосередньо своїм значенням та через приналежність особі.

4. Відносні прикметники виражали:

- а) якість предмета безпосередньо своїм значенням;
- б) якість предмета через відношення до інших предметів;
- в) якість предмета через приналежність особі;
- г) якість предмета через відношення до інших предметів та через приналежність особі;
- д) якість предмета безпосередньо своїм значенням та через приналежність особі.

5. Присвійні прикметники виражали:

- а) якість предмета безпосередньо своїм значенням;
- б) якість предмета через відношення до інших предметів;
- в) якість предмета через приналежність особі;
- г) якість предмета через відношення до інших предметів та через приналежність особі;
- д) якість предмета безпосередньо своїм значенням та через приналежність особі.

6. Якісні прикметники утворюють від давніх основ за допомогою суфіксів:

- а) -окъ;
- б) -инъ;
- в) -ин;
- г) -ъкъ, -ькъ;
- д) -итъ, -овитъ.

7. Якісні прикметники утворюють від давніх основ за допомогою суфіксів:

- а) -ьнь;
- б) -оватъ;
- в) -ин;
- г) -лъ; -ьлъ;
- д) -овъ.

8. Якісні прикметники утворюють від давніх основ за допомогою суфіксів:

- а) -ивъ, -ливъ;
- б) -атъ;
- в) -тъ, -твъ;
- г) -ръ;
- д) -нъ.

9. Відносні прикметники утворюють від іменників за допомогою суфіксів:

- а) -окъ;
- б) -инъ;
- в) -и;
- г) -ѣнъ, -анъ;
- д) -нъ.

10. Присвійні прикметники утворюються від іменників, які означають назви людей і тварин, за допомогою суфіксів:

- а) -овъ, -євъ;
- б) -инъ;
- в) -атъ;
- г) -ъкъ, -ькъ;
- д) -ь.

11. Присвійні прикметники утворюють від іменників, які означають назви людей і тварин, за допомогою суфіксів:

- а) -и;
- б) -тъ, -твъ;
- в) -атъ;
- г) -оватъ;
- д) -нъ.

12. Назвіть рядок, у якому всі прикметники якісні:

- а) женатъ, именитъ, жениховъ;
- б) добръ, льгъкъ, медвѣнъ;
- в) малъ, жестокъ, ленивъ;
- г) новъ, срьдитъ, адамовъ;
- д) авраамль, гостинъ, рогатъ.

13. Назвіть рядок, у якому всі прикметники відносні:

- а) милостивъ, божи, чистъ;
- б) брачнъ, дъштанъ, морьскъ;
- в) китовъ, великъ, соухъ;

- г) гнилъ, маринъ, кесаревъ;
- д) вражин, крилатъ, сильнъ.

14. Назвіть рядок, у якому всі прикметники присвійні:

- а) божин, адамовъ, богатъ;
- б) поганьскъ, длъжьнъ, широкъ;
- в) сестринъ, сотонинъ, далекъ;
- г) петровъ, теплъ, отънь;
- д) овъчин, львовъ, господънь.

15. Специфічна група прикметників, утворених за допомогою суфікса -ьскъ (господъскъ, гречьскъ):

- а) належить до якісних прикметників;
- б) належить до відносних прикметників;
- в) належить до присвійних прикметників;
- г) наближається до присвійних (якщо утворилися від назв істот), але такі прикметники виражають приналежність не одній особі, а групі осіб;
- д) наближається до відносних (якщо утворилися від назв неживих предметів).

16. Первинними, або непохідними, й похідними могли бути:

- а) тільки якісні прикметники;
- б) тільки відносні прикметники;
- в) тільки присвійні прикметники;
- г) тільки якісні та відносні прикметники;
- д) якісні, відносні та присвійні прикметники.

17. Назвіть рядок, у якому всі прикметники є непохідними:

- а) малъ, рогатъ, львовъ;
- б) жениховъ, гостинъ, женьскъ;
- в) глоухъ, чловѣчь, далекъ;
- г) новъ, женатъ, льстивъ;
- д) бѣлъ, бѣдръ, лютъ.

18. Назвіть рядок, у якому всі прикметники є похідними:

- а) малъ, рогатъ, львовъ;
- б) жениховъ, гостинъ, женьскъ;
- в) глоухъ, чловѣчь, далекъ;
- г) новъ, женатъ, льстивъ;
- д) бѣлъ, бѣдръ, лютъ.

19. Короткі та повні прикметники:

- а) були характерною ознакою старослов'янської мови;
- б) були характерною ознакою у минулому усіх слов'янських мов;
- в) не були характерною ознакою старослов'янської мови;

г) не були характерною ознакою у минулому усіх слов'янських мов.

20. Короткі та повні форми мали:

- а) тільки якісні прикметники;
- б) тільки відносні прикметники;
- в) тільки присвійні прикметники;
- г) тільки якісні та відносні прикметники;
- д) тільки якісні та присвійні прикметники.

21. Коротку форму мали:

- а) тільки якісні прикметники;
- б) тільки відносні прикметники;
- в) тільки присвійні прикметники;
- г) тільки якісні та відносні прикметники;
- д) якісні, відносні та присвійні прикметники.

22. Повну форму мали:

- а) тільки якісні прикметники;
- б) тільки відносні прикметники;
- в) тільки присвійні прикметники;
- г) тільки якісні та відносні прикметники;
- д) якісні, відносні та присвійні прикметники.

23. Короткі форми прикметників:

- а) давніші за походженням, ніж повні;
- б) новіші за походженням, ніж повні;
- в) у реченні могли виконувати тільки предикативну функцію;
- г) у реченні могли виконувати тільки атрибутивну функцію;
- д) у реченні могли виконувати як предикативну функцію, так і атрибутивну.

24. Повні форми прикметників:

- а) давніші за походженням, ніж короткі;
- б) новіші за походженням, ніж короткі;
- в) у реченні могли виконувати тільки предикативну функцію;
- г) у реченні могли виконувати тільки атрибутивну функцію;
- д) у реченні могли виконувати як предикативну функцію, так і атрибутивну.

25. Назвіть синоніми терміну *короткі прикметники*:

- а) займенникові прикметники;
- б) означені прикметники;
- в) членні прикметники;
- г) іменні прикметники;
- д) неозначені прикметники;
- е) нечленні прикметники.

26. Назвіть синоніми терміну *повні прикметники*:

- а) займенникові прикметники;
- б) означені прикметники;
- в) членні прикметники;
- г) іменні прикметники;
- д) неозначені прикметники;
- е) нечленні прикметники.

27. Доля коротких та повних прикметників:

- а) західнослов'янські мови практично повністю втратили короткі форми;
- б) у східнослов'янських мовах короткі форми вживаються обмежено;
- в) у південнослов'янських мовах (сербсько-хорватська та словенська) й нині вживають короткі та повні прикметники;
- г) південнослов'янські мови практично повністю втратили короткі форми;
- д) у західнослов'янських мовах й нині вживають короткі та повні прикметники.

28. Відмінювання повних прикметників старослов'янської мови:

- а) є особливим типом відмінювання, який має елементи прикметникової та займенникової парадигм;
- б) має такий вигляд: прикметники чоловічого та середнього родів змінюються за зразком іменників *ǫ-основ, *jǫ-основ, а прикметники жіночого роду – за зразком *ā-основ, *jā-основ;
- в) розрізняє твердий та м'який варіанти.

29. Відмінювання коротких прикметників старослов'янської мови:

- а) є особливим типом відмінювання, який має елементи прикметникової та займенникової парадигм;
- б) має такий вигляд: прикметники чоловічого та середнього родів змінюються за зразком іменників *ǫ-основ, *jǫ-основ, а прикметники жіночого роду – за зразком *ā-основ, *jā-основ;
- в) розрізняє твердий та м'який варіанти.

30. Назвіть рядок, у якому всі прикметники є невідмінюваними:

- а) оудобъ, пльнь, свободьнь;
- б) соугоубъ, любъ, соугоубьнь;
- в) оудобъ, оудобьнь, далекъ;
- г) хромъ, любъ, льстивъ;
- д) свободъ, различъ, испльнь.

31. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з невідмінюваними прикметниками:

- а) Правѣдѣты ісплѣнѣ десніца твоѣ (Син. пс.);
- б) Добры рабе благты и вѣрьне (Мар. код.);
- в) Многоч и различь гнѣвоу (Супр. рук.);
- г) Фарисею слѣпе (Супр. рук.);
- д) Житию прѣпрость отьца Іѡана (Супр. рук.).

32. Вищий та найвищий ступені порівняння у старослов'янській мові могли утворювати:

- а) якісні прикметники;
- б) відносні прикметники;
- в) присвійні прикметники;
- г) якісні та відносні прикметники;
- д) відносні та присвійні прикметники.

33. Вищий ступінь порівняння утворювався суфіксальним способом шляхом приєднання до основи якісних прикметників:

- а) суфікса -ьш-;
- б) суфікса -ѣиш-;
- в) суфікса -аиш-;
- г) префікса прѣ-;
- д) прислівника сѣло;
- е) префікса наи-.

34. Найвищий ступінь порівняння утворювався шляхом приєднання до основи якісних прикметників:

- а) суфікса -ьш-;
- б) суфікса -ѣиш-;
- в) суфікса -аиш-;
- г) префікса прѣ-;
- д) прислівника сѣло;
- е) префікса наи-.

35. Назвіть рядок, у якому всі прикметники вжито у звичайній формі:

- а) вѣлѣ, новѣ, соучѣ;
- б) слаждии, нижи, горьши;
- в) новѣиши, вѣсочаи, милѣи;
- г) прѣдобрѣ, вѣсѣхѣ мѣнии, наинижи;
- д) благѣ, добрѣ, зѣлѣ.

36. Назвіть рядок, у якому всі прикметники вжито у формі вищого ступеня порівняння:

- а) вѣлѣ, новѣ, соухѣ;
- б) слаждии, нижии, горьши;
- в) новѣиши, вѣсочаи, милѣи;
- г) прѣдобрѣ, вѣсѣхѣ мѣнии, наинижѣи;
- д) благѣ, добрѣ, зѣлѣ.

37. Назвѣть рядок, у якому вѣ прикметники вжито у формѣ найвищого ступеня порѣвняннѣ:

- а) вѣлѣ, новѣ, соухѣ;
- б) слаждии, нижии, горьши;
- в) новѣиши, вѣсочаи, милѣи;
- г) прѣдобрѣ, вѣсѣхѣ мѣнии, наинижѣи;
- д) благѣ, добрѣ, зѣлѣ.

38. Назвѣть рядок, у якому вѣд усѣх прикметникѣв вищѣй ступѣнѣ утворено за допомогою суплетивних форм:

- а) малѣ, великѣ, мѣногѣ;
- б) младѣ, хощѣ, драгѣ;
- в) добрѣ, новѣ, поустѣ;
- г) хромѣ, любѣ, льстивѣ;
- д) благѣ, добрѣ, зѣлѣ.

39. Назвѣть рядок, у якому вѣд усѣх прикметникѣв вищѣй ступѣнѣ утворено за допомогою суплетивних форм:

- а) малѣ, мѣногѣ, младѣ;
- б) великѣ, кротѣкѣ, сильнѣ;
- в) именитѣ, маститѣ, домовитѣ;
- г) сладѣкѣ, благѣ, милостивѣ;
- д) благѣ, добрѣ, зѣлѣ.

40. Вѣд якого прикметника вищѣй ступѣнѣ мав форму мѣнии, мѣнѣши (для жѣночого роду), форму мѣнѣ (для середнього роду):

- а) малѣ;
- б) великѣ;
- в) мѣногѣ;
- г) благѣ;
- д) добрѣ;
- е) зѣлѣ.

41. Вѣд якого прикметника вищѣй ступѣнѣ мав форму горѣи, горьши (для жѣночого роду), форму горьше (для середнього роду):

- а) малѣ;
- б) великѣ;
- в) мѣногѣ;

- г) БЛАГЪ;
- д) ДОБРЪ;
- е) ЗЪЛЪ.

42. Від якого прикметника вищий ступінь мав форму оґнии, оґньши (для жіночого роду), форму оґньше (для середнього роду):

- а) малъ;
- б) великъ;
- в) мѣногъ;
- г) БЛАГЪ;
- д) ДОБРЪ;
- е) ЗЪЛЪ.

43. Від якого прикметника вищий ступінь мав форму лоґчин, лоґчыши (для жіночого роду), форму лоґче (для середнього роду):

- а) малъ;
- б) великъ;
- в) мѣногъ;
- г) БЛАГЪ;
- д) ДОБРЪ;
- е) ЗЪЛЪ.

44. Від якого прикметника вищий ступінь мав форму болин, больши (для жіночого роду), форму боле (для середнього роду):

- а) малъ;
- б) великъ;
- в) мѣногъ;
- г) БЛАГЪ;
- д) ДОБРЪ;
- е) ЗЪЛЪ.

45. Від якого прикметника вищий ступінь мав форму вѣции (для жіночого роду), форму вѣцьше (для середнього роду):

- а) малъ;
- б) великъ;
- в) мѣногъ;
- г) БЛАГЪ;
- д) ДОБРЪ;
- е) ЗЪЛЪ.

46. Від якого прикметника вищий ступінь мав форму поґштии, поґштъши (для жіночого роду), форму поґштъше (для середнього роду):

- а) малъ;
- б) великъ;
- в) многогъ;
- г) благъ;
- д) добръ;
- е) зълъ.

47. Творення вищого ступеня порівняння прикметників мало певні особливості:

а) у формах називного відмінка однини прикметників чоловічого і середнього роду суфікс **-ьш-** не зберігся, замість нього виступають варіанти чоловічого роду **-ии**, середнього **-є**;

б) суфікс **-ѣиш-** у називному відмінку має варіанти чоловічого роду **-ѣи (-ии)**, середнього роду **-ѣк (-ак)**;

в) ступінь мав два варіанти: абсолютний і відносний;

г) повна форма творилася додаванням до короткої форми відповідного відмінка займенників **и, к, га**.

48. Творення найвищого ступеня порівняння прикметників мало певні особливості:

а) у формах називного відмінка однини прикметників чоловічого і середнього роду суфікс **-ьш-** не зберігся, замість нього вживаються варіанти чоловічого роду **-ии**, середнього **-є**;

б) суфікс **-ѣиш-** у називному відмінку має варіанти чоловічого роду **-ѣи (-ии)**, середнього роду **-ѣк (-ак)**;

в) ступінь мав два варіанти: абсолютний і відносний; найвищий абсолютний творився додаванням до звичайної форми прикметника префікса **прѣ-** або приєднанням прислівника **сѣло**; найвищий відносний у текстах передається описово;

г) повна форма творилася додаванням до короткої форми відповідного відмінка займенників **и, к, га**.

49. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у звичайній формі:

- а) прѣлжкавъи;
- б) въсѣхъ нечистѣиши;
- в) сильнѣи;
- г) мждрѣиши;
- д) многогъ.

50. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі вищого ступеня порівняння:

- а) прѣлжкавъи;
- б) въсѣхъ нечистѣиши;

- в) сильнѣи;
- г) мѣдрѣиши;
- д) мѣногѣ.

51. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі найвищого ступеня порівняння:

- а) прѣлжкавѣи;
- б) вьсѣхѣ нечистѣиши;
- в) сильнѣи;
- г) мѣдрѣиши;
- д) мѣногѣ.

52. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з прикметником у звичайній формі:

- а) Осъждение вол'шее (Зогр. код.);
- б) Самы съште вьсѣхѣ нечистѣиши (Супр. рук.);
- в) На всѣкѣ же днь великѣ обѣчани бѣ (Мар. ев.);
- г) Стоуденьць глѣбокѣ кѣтъ (Ост. ев.);
- д) Мьните ли ѣко галилѣане сии грѣшнѣиши паче вьсѣхѣ члкъ бѣша (Мар. ев.).

53. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з прикметником у формі вищого ступеня порівняння:

- а) Осъждение вол'шее (Зогр. код.);
- б) Самы съште вьсѣхѣ нечистѣиши (Супр. рук.);
- в) На всѣкѣ же днь великѣ обѣчани бѣ (Мар. ев.);
- г) Стоуденьць глѣбокѣ кѣтъ (Ост. ев.);
- д) Мьните ли ѣко галилѣане сии грѣшнѣиши паче вьсѣхѣ члкъ бѣша (Мар. ев.).

54. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з прикметником у формі найвищого ступеня порівняння:

- а) Осъждение вол'шее (Зогр. код.);
- б) Самы съште вьсѣхѣ нечистѣиши (Супр. рук.);
- в) На всѣкѣ же днь великѣ обѣчани бѣ (Мар. ев.);
- г) Стоуденьць глѣбокѣ кѣтъ (Ост. ев.);
- д) Мьните ли ѣко галилѣане сии грѣшнѣиши паче вьсѣхѣ члкъ бѣша (Мар. ев.).

55. Іменні форми прикметників чоловічого роду твердого варіанта відмінювалися як іменники типу:

- а) плодѣ;
- б) конь;
- в) село;

- г) полє;
- д) жена;
- е) зємла.

56. Іменні форми прикметників чоловічого роду м'якого варіанта відмінювалися як іменники типу:

- а) плодъ;
- б) конь;
- в) село;
- г) полє;
- д) жена;
- е) зємла.

57. Іменні форми прикметників середнього роду твердого варіанта відмінювалися як іменники типу:

- а) плодъ;
- б) конь;
- в) село;
- г) полє;
- д) жена;
- е) зємла .

58. Іменні форми прикметників середнього роду м'якого варіанта відмінювалися як іменники типу:

- а) плодъ;
- б) конь;
- в) село;
- г) полє;
- д) жена;
- е) зємла.

59. Іменні форми прикметників жіночого роду твердого варіанта відмінювалися як іменники типу:

- а) плодъ;
- б) конь;
- в) село;
- г) полє;
- д) жена;
- е) зємла.

60. Іменні форми прикметників жіночого роду м'якого варіанта відмінювалися як іменники типу:

- а) плодъ;
- б) конь;

- в) село;
- г) полк;
- д) жена;
- е) земля.

61. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі називного відмінка однини:

- а) добрѣіємь (чол. та сер.), добрѣи (жін.);
- б) добрѣимь (чол. та сер.), доброіѣ (жін.), добрѣіѣ (жін.);
- в) добрѣи (чол.), доброіє (сер.), добрѣіѣ (жін.);
- г) доброіємоу (чол. та сер.), добрѣи (жін.);
- д) добраієго (чол. та сер.), добрѣи (жін.);
- е) добрѣи (чол.), доброіє (сер.), добраіє (жін.).

62. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі родового відмінка однини:

- а) добрѣіємь (чол. та сер.), добрѣи (жін.);
- б) добрѣимь (чол. та сер.), доброіѣ (жін.), добрѣіѣ (жін.);
- в) добрѣи (чол.), доброіє (сер.), добрѣіѣ (жін.);
- г) доброіємоу (чол. та сер.), добрѣи (жін.);
- д) добраієго (чол. та сер.), добрѣи (жін.);
- е) добрѣи (чол.), доброіє (сер.), добраіє (жін.).

63. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі давального відмінка однини:

- а) добрѣіємь (чол. та сер.), добрѣи (жін.);
- б) добрѣимь (чол. та сер.), доброіѣ (жін.), добрѣіѣ (жін.);
- в) добрѣи (чол.), доброіє (сер.), добрѣіѣ (жін.);
- г) доброіємоу (чол. та сер.), добрѣи (жін.);
- д) добраієго (чол. та сер.), добрѣи (жін.);
- е) добрѣи (чол.), доброіє (сер.), добраіє (жін.).

64. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі знахідного відмінка однини:

- а) добрѣіємь (чол. та сер.), добрѣи (жін.);
- б) добрѣимь (чол. та сер.), доброіѣ (жін.), добрѣіѣ (жін.);
- в) добрѣи (чол.), доброіє (сер.), добрѣіѣ (жін.);
- г) доброіємоу (чол. та сер.), добрѣи (жін.);
- д) добраієго (чол. та сер.), добрѣи (жін.);
- е) добрѣи (чол.), доброіє (сер.), добраіє (жін.).

65. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі орудного відмінка однини:

- а) добрѣіємь (чол. та сер.), добрѣи (жін.);

- б) добръимь (чол. та сер.), доброѣ (жін.), добръѣ (жін.);
- в) добръи (чол.), доброк (сер.), добръѣ (жін.);
- г) доброукмоу (чол. та сер.), добръѣ (жін.);
- д) добракго (чол. та сер.), добръѣ (жін.);
- е) добръи (чол.), доброк (сер.), добрага (жін.).

66. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі місцевого відмінка однини:

- а) добръѣмь (чол. та сер.), добръѣ (жін.);
- б) добръимь (чол. та сер.), доброѣ (жін.), добръѣ (жін.);
- в) добръи (чол.), доброк (сер.), добръѣ (жін.);
- г) доброукмоу (чол. та сер.), добръѣ (жін.);
- д) добракго (чол. та сер.), добръѣ (жін.);
- е) добръи (чол.), доброк (сер.), добрага (жін.).

67. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі називного відмінка множини:

- а) добръихъ (чол., сер., жін.);
- б) добръими (чол., сер., жін.);
- в) добръѣ (чол.), добрага (сер.), добръѣ (жін.);
- г) добръимъ (чол., сер., жін.);
- д) добръихъ (чол., сер., жін.);
- е) добрии (чол.), добрага (сер.), добръѣ (жін.).

68. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі родового відмінка множини:

- а) добръихъ (чол., сер., жін.);
- б) добръими (чол., сер., жін.);
- в) добръѣ (чол.), добрага (сер.), добръѣ (жін.);
- г) добръимъ (чол., сер., жін.);
- д) добръихъ (чол., сер., жін.);
- е) добрии (чол.), добрага (сер.), добръѣ (жін.).

69. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі давального відмінка множини:

- а) добръихъ (чол., сер., жін.);
- б) добръими (чол., сер., жін.);
- в) добръѣ (чол.), добрага (сер.), добръѣ (жін.);
- г) добръимъ (чол., сер., жін.);
- д) добръихъ (чол., сер., жін.);
- е) добрии (чол.), добрага (сер.), добръѣ (жін.).

70. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі знахідного відмінка множини:

- а) добръихъ (чол., сер., жін.);
- б) добръими (чол., сер., жін.);
- в) добръѣа (чол.), добрага (сер.), добръѣа (жін.);
- г) добръимъ (чол., сер., жін.);
- д) добръихъ (чол., сер., жін.);
- е) добрии (чол.), добрага (сер.), добръѣа (жін.).

71. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі орудного відмінка множини:

- а) добръихъ (чол., сер., жін.);
- б) добръими (чол., сер., жін.);
- в) добръѣа (чол.), добрага (сер.), добръѣа (жін.);
- г) добръимъ (чол., сер., жін.);
- д) добръихъ (чол., сер., жін.);
- е) добрии (чол.), добрага (сер.), добръѣа (жін.).

72. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі місцевого відмінка множини:

- а) добръихъ (чол., сер., жін.);
- б) добръими (чол., сер., жін.);
- в) добръѣа (чол.), добрага (сер.), добръѣа (жін.);
- г) добръимъ (чол., сер., жін.);
- д) добръихъ (чол., сер., жін.);
- е) добрии (чол.), добрага (сер.), добръѣа (жін.).

73. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі називного відмінка двоїни:

- а) добрага (чол.);
- б) добръѣи (сер.);
- в) добръѣи (жін.);
- г) доброую (чол., сер., жін.);
- д) добръима (чол., сер., жін.).

74. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі родового відмінка двоїни:

- а) добрага (чол.);
- б) добръѣи (сер.);
- в) добръѣи (жін.);
- г) доброую (чол., сер., жін.);
- д) добръима (чол., сер., жін.).

75. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі давального відмінка двоїни:

- а) добрага (чол.);

- б) добрѣи (сер.);
- в) добрѣи (жін.);
- г) доброую (чол., сер., жін.);
- д) добрѣима (чол., сер., жін.).

76. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі знахідного відмінка двоїни:

- а) добрага (чол.);
- б) добрѣи (сер.);
- в) добрѣи (жін.);
- г) доброую (чол., сер., жін.);
- д) добрѣима (чол., сер., жін.).

77. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі орудного відмінка двоїни:

- а) добрага (чол.);
- б) добрѣи (сер.);
- в) добрѣи (жін.);
- г) доброую (чол., сер., жін.);
- д) добрѣима (чол., сер., жін.).

78. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі місцевого відмінка двоїни:

- а) добрага (чол.);
- б) добрѣи (сер.);
- в) добрѣи (жін.);
- г) доброую (чол., сер., жін.);
- д) добрѣима (чол., сер., жін.).

79. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі називного відмінка однини:

- а) мѣножаиши (чол. та сер.), мѣножаиши (жін.);
- б) мѣножаишѣмь (чол. та сер.), мѣножаишѣѣж (жін.);
- в) мѣножаи (чол.), мѣножає (сер.), мѣножаишѣж (жін.);
- г) мѣножаишоу (чол. та сер.), мѣножаиши (жін.);
- д) мѣножаиша (чол. та сер.), мѣножаиша (жін.);
- е) мѣножаи (чол.), мѣножає (сер.), мѣножаиши (жін.).

80. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі родового відмінка однини:

- а) мѣножаиши (чол. та сер.), мѣножаиши (жін.);
- б) мѣножаишѣмь (чол. та сер.), мѣножаишѣѣж (жін.);
- в) мѣножаи (чол.), мѣножає (сер.), мѣножаишѣж (жін.);
- г) мѣножаишоу (чол. та сер.), мѣножаиши (жін.);

- д) мъножайша (чол. та сер.), мъножайша (жін.);
- е) мъножай (чол.), мъножайк (сер.), мъножайши (жін.).

81. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі давального відмінка однини:

- а) мъножайши (чол. та сер.), мъножайши (жін.);
- б) мъножайшемь (чол. та сер.), мъножайшеѣж (жін.);
- в) мъножай (чол.), мъножайк (сер.), мъножайшѣ (жін.);
- г) мъножайшоу (чол. та сер.), мъножайши (жін.);
- д) мъножайша (чол. та сер.), мъножайша (жін.);
- е) мъножай (чол.), мъножайк (сер.), мъножайши (жін.).

82. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі знахідного відмінка однини:

- а) мъножайши (чол. та сер.), мъножайши (жін.);
- б) мъножайшемь (чол. та сер.), мъножайшеѣж (жін.);
- в) мъножай (чол.), мъножайк (сер.), мъножайшѣ (жін.);
- г) мъножайшоу (чол. та сер.), мъножайши (жін.);
- д) мъножайша (чол. та сер.), мъножайша (жін.);
- е) мъножай (чол.), мъножайк (сер.), мъножайши (жін.).

83. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі орудного відмінка однини:

- а) мъножайши (чол. та сер.), мъножайши (жін.);
- б) мъножайшемь (чол. та сер.), мъножайшеѣж (жін.);
- в) мъножай (чол.), мъножайк (сер.), мъножайшѣ (жін.);
- г) мъножайшоу (чол. та сер.), мъножайши (жін.);
- д) мъножайша (чол. та сер.), мъножайша (жін.);
- е) мъножай (чол.), мъножайк (сер.), мъножайши (жін.).

84. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі місцевого відмінка однини:

- а) мъножайши (чол. та сер.), мъножайши (жін.);
- б) мъножайшемь (чол. та сер.), мъножайшеѣж (жін.);
- в) мъножай (чол.), мъножайк (сер.), мъножайшѣ (жін.);
- г) мъножайшоу (чол. та сер.), мъножайши (жін.);
- д) мъножайша (чол. та сер.), мъножайша (жін.);
- е) мъножай (чол.), мъножайк (сер.), мъножайши (жін.).

85. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі називного відмінка множини:

- а) мъножайшихъ (чол. та сер.), мъножайшахъ (жін.);
- б) мъножайши (чол. та сер.), мъножайшами (жін.);
- в) мъножайша (чол.), мъножайша (сер.), мъножайша (жін.);

- г) мъножаишемъ (чол. та сер.), мъножаишамъ (жін.);
- д) мъножаишь (чол., сер., жін.);
- е) мъножаише (чол.), мъножаиша (сер.), мъножаиша (жін.).

86. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі родового відмінка множини:

- а) мъножаишихъ (чол. та сер.), мъножаишахъ (жін.);
- б) мъножаиши (чол. та сер.), мъножаишами (жін.);
- в) мъножаиша (чол.), мъножаиша (сер.), мъножаиша (жін.);
- г) мъножаишемъ (чол. та сер.), мъножаишамъ (жін.);
- д) мъножаишь (чол., сер., жін.);
- е) мъножаише (чол.), мъножаиша (сер.), мъножаиша (жін.).

87. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі давального відмінка множини:

- а) мъножаишихъ (чол. та сер.), мъножаишахъ (жін.);
- б) мъножаиши (чол. та сер.), мъножаишами (жін.);
- в) мъножаиша (чол.), мъножаиша (сер.), мъножаиша (жін.);
- г) мъножаишемъ (чол. та сер.), мъножаишамъ (жін.);
- д) мъножаишь (чол., сер., жін.);
- е) мъножаише (чол.), мъножаиша (сер.), мъножаиша (жін.).

88. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі знахідного відмінка множини:

- а) мъножаишихъ (чол. та сер.), мъножаишахъ (жін.);
- б) мъножаиши (чол. та сер.), мъножаишами (жін.);
- в) мъножаиша (чол.), мъножаиша (сер.), мъножаиша (жін.);
- г) мъножаишемъ (чол. та сер.), мъножаишамъ (жін.);
- д) мъножаишь (чол., сер., жін.);
- е) мъножаише (чол.), мъножаиша (сер.), мъножаиша (жін.).

89. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі орудного відмінка множини:

- а) мъножаишихъ (чол. та сер.), мъножаишахъ (жін.);
- б) мъножаиши (чол. та сер.), мъножаишами (жін.);
- в) мъножаиша (чол.), мъножаиша (сер.), мъножаиша (жін.);
- г) мъножаишемъ (чол. та сер.), мъножаишамъ (жін.);
- д) мъножаишь (чол., сер., жін.);
- е) мъножаише (чол.), мъножаиша (сер.), мъножаиша (жін.).

90. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі місцевого відмінка множини:

- а) мъножаишихъ (чол. та сер.), мъножаишахъ (жін.);
- б) мъножаиши (чол. та сер.), мъножаишами (жін.);

- в) мъножаиша (чол.), мъножаиша (сер.), мъножаиша (жін.);
- г) мъножаишемъ (чол. та сер.), мъножаишамъ (жін.);
- д) мъножаишь (чол., сер., жін.);
- е) мъножаише (чол.), мъножаиша (сер.), мъножаиша (жін.).

91. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі називного відмінка двоїни:

- а) мъножаиша (чол.);
- б) мъножаиши (сер.);
- в) мъножаиши (жін.);
- г) мъножаишоу (чол., сер., жін.);
- д) мъножаишема (чол., сер., жін.).

92. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі родового відмінка двоїни:

- а) мъножаиша (чол.);
- б) мъножаиши (сер.);
- в) мъножаиши (жін.);
- г) мъножаишоу (чол., сер., жін.);
- д) мъножаишема (чол., сер., жін.).

93. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі давального відмінка двоїни:

- а) мъножаиша (чол.);
- б) мъножаиши (сер.);
- в) мъножаиши (жін.);
- г) мъножаишоу (чол., сер., жін.);
- д) мъножаишема (чол., сер., жін.).

94. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі знахідного відмінка двоїни:

- а) мъножаиша (чол.);
- б) мъножаиши (сер.);
- в) мъножаиши (жін.);
- г) мъножаишоу (чол., сер., жін.);
- д) мъножаишема (чол., сер., жін.).

95. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі орудного відмінка двоїни:

- а) мъножаиша (чол.);
- б) мъножаиши (сер.);
- в) мъножаиши (жін.);
- г) мъножаишоу (чол., сер., жін.);
- д) мъножаишема (чол., сер., жін.).

96. Назвіть рядок, у якому вміщено прикметник у формі місцевого відмінка двоїни:

- а) мъножайша (чол.);
- б) мъножайши (сер.);
- в) мъножайши (жін.);
- г) мъножайшоу (чол., сер., жін.);
- д) мъножайшема (чол., сер., жін.).

97. Які зміни відбулися у ланцюжку прикметників новаєго → новаєго → новааго → новаго (т. зв. стяжіння):

- а) њи → њы, ии → и;
- б) иє → ие → ии → и;
- в) ѣк → ѣе → ѣѣ → ѣ;
- г) оує → оуе → оуоу → оу;
- д) ає → ае → аа → а.

98. Які зміни відбулися у ланцюжку прикметників новъихъ → новъихъ, синнихъ → синихъ (т. зв. стяжіння):

- а) њи → њы, ии → и;
- б) иє → ие → ии → и;
- в) ѣк → ѣе → ѣѣ → ѣ;
- г) оує → оуе → оуоу → оу;
- д) ає → ае → аа → а.

99. Які зміни відбулися у ланцюжку прикметників синиємъ → синиємъ → синиимъ → синимъ (т. зв. стяжіння):

- а) њи → њы, ии → и;
- б) иє → ие → ии → и;
- в) ѣк → ѣе → ѣѣ → ѣ;
- г) оує → оуе → оуоу → оу;
- д) ає → ае → аа → а.

100. Які зміни відбулися у ланцюжку прикметників новѣємъ → новѣємъ → новѣѣмъ → новѣмъ (т. зв. стяжіння):

- а) њи → њы, ии → и;
- б) иє → ие → ии → и;
- в) ѣк → ѣе → ѣѣ → ѣ;
- г) оує → оуе → оуоу → оу;
- д) ає → ае → аа → а.

101. Які зміни відбулися у ланцюжку прикметників новоуємоу → новоуємоу → новоуоуємоу → новоуємоу (т. зв. стяжіння):

- а) њи → њы, ии → и;

- б) иѣ → ие → ии → и;
- в) ѣк → ѣе → ѣѣ → ѣ;
- г) оуѣ → оуе → оуоу → оу;
- д) аѣ → ае → аа → а.

102. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з прикметниками в кличній формі:

- а) Правѣды ісплѣнѣ деснѣца твоѣ (Син. пс.);
- б) Добрѣ рабе благѣ и вѣрьне (Мар. код.);
- в) Многоу и различѣ гнѣвоу (Супр. рук.);
- г) Фарисею слѣпе (Супр. рук.);
- д) Житию прѣпростѣ отьца Іѡана (Супр. рук.).

103. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з прикметником у ролі означення:

- а) Стѡуденьць глѣбокѣ кѣть (Ост. ев.);
- б) Хлѣбѣы чистѣы и топлѣы младѣы сырѣы (Супр. рук.);
- в) Зѣло дрѣво плодѣы злѣы творитѣы (Зогр. ев.);
- г) Достоинѣ часть, не по мѣнозѣхѣ днѣхѣ, глѣдѣ крѣпѣкѣ (Ост. ев.);
- д) На всѣкѣ же днѣ великѣ обычаи бѣ (Мар. ев.).

104. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з прикметником у ролі іменної частини складеного іменного присудка:

- а) Стѡуденьць глѣбокѣ кѣть (Ост. ев.);
- б) Хлѣбѣы чистѣы и топлѣы младѣы сырѣы (Супр. рук.);
- в) Зѣло дрѣво плодѣы злѣы творитѣы (Зогр. ев.);
- г) Достоинѣ часть, не по мѣнозѣхѣ днѣхѣ, глѣдѣ крѣпѣкѣ (Ост. ев.);
- д) На всѣкѣ же днѣ великѣ обычаи бѣ (Мар. ев.).

105. Які з наведених прикладів свідчать про те, що короткі форми прикметників відмінювалися:

- а) на босу ногу;
- б) от мала до велика;
- в) середь бела дня;
- г) по белу свету;
- д) выводитъ на чистую воду.

Займенник

1. Усі займенники старослов'янської мови поділялися на:

- а) особові і неособові;
- б) особові і родові;
- в) особові і безродові;
- г) неособові і родові.

2. Група особових займенників включала:

- а) дві підгрупи;
- б) три підгрупи;
- в) одну підгрупу;
- г) чотири підгрупи.

3. Група неособових займенників включала:

- а) п'ять підгруп;
- б) шість підгруп;
- в) сім підгруп;
- г) вісім підгруп.

4. У старослов'янській мові до особових належали займенники:

- а) I особи;
- б) II особи;
- в) III особи;
- г) I і II особи.

5. У старослов'янській мові у значенні займенника III особи вживалися:

- а) зворотний займенник;
- б) відносні займенники;
- в) вказівні займенники;
- г) означальні займенники.

6. У чому полягала відмінність особових займенників і зворотного від іменників?

- а) не мали категорії роду;
- б) не мали категорії числа;
- в) не мали категорії відмінка;
- г) не мали категорії роду, числа і відмінка.

7. У чому була відмінність між особовими займенниками і зворотним займенником?

- а) зворотний займенник не мав форм Н. в., множини та двоїни;
- б) зворотний займенник не мав форм Н. в. та множини;
- в) зворотний займенник не мав форм Н. в. та двоїни;
- г) зворотний займенник не мав форми Н. в.

8. Для якого розряду займенника характерною особливістю відмінювання є наявність суплетивних форм?

- а) для питальних займенників;
- б) для присвійних займенників;
- в) для особових займенників;
- г) для означальних займенників.

9. Які відмінкові форми особових займенників були енклітичними?

- а) форми Р. в. одн. і мн.;
- б) форми Д. в. одн. і мн.;
- в) форми З. в. одн. і мн.;
- г) форми О. в. одн. і мн.

10. Від яких займенників у доісторичний період за допомогою суфікса -jo були утворені присвійні займенники?

- а) від особових;
- б) від зворотного;
- в) від питальних;
- г) від відносних.

11. Які займенники можуть виконувати функцію неозначених займенників (при певних умовах)?

- а) заперечні;
- б) питальні;
- в) вказівні;
- г) відносні.

12. Які займенники утворилися від питальних?

- а) заперечні;
- б) неозначені;
- в) відносні;
- г) заперечні і неозначені.

13. Які неособові займенники мають категорію роду і числа?

- а) вказівні;
- б) присвійні;
- в) означальні;
- г) усі, крім займенників **къто**, **чьто** та похідних від них.

14. На скільки груп за значенням поділяються вказівні займенники?

- а) на дві групи;
- б) на три групи;
- в) на чотири групи;

г) на п'ять груп.

15. У відмінюванні родових займенників виділяють типи відмінювання:

- а) займенниковий, іменниковий та прикметниковий;
- б) займенниковий та іменниковий;
- в) займенниковий та прикметниковий;
- г) іменниковий та прикметниковий.

16. У межах займенникового типу відмінювання розрізняють:

- а) твердий варіант закінчення;
- б) твердий і м'який варіанти закінчень;
- в) м'який варіант закінчення;
- г) твердий, м'який і мішаний варіанти закінчень.

17. З яких старослов'янських займенників сформувалися сучасні форми прямих і непрямих відмінків особових займенників?

- а) особових;
- б) вказівних;
- в) особових і частково вказівних;
- г) частково вказівних.

18. У якому фрагменті тексту є займенник?

- а) И створи яко вичь отъ вьрви (Остр. єв.);
- б) И съваза и вь тѣмьници (Асс. єв.);
- в) Вь... селѣхъ ї вьсехъ. кжпѣтъ... хлѣвѣты (Зогр. єв.);
- г) И раздѣли има имѣниѣ (Остр. єв.).

19. У якому фрагменті тексту нема займенника?

- а) Оуподоблѣж и мжжж мждроу (Мар. єв.);
- б) И виахъж і по ланитама (Зогр. єв.);
- в) І прѣда доухъ... господоу вьсж кровь (Супр. рук.);
- г) Посла... игоуменьѣ донести просворж вь... вьсь (Супр. рук.).

20. У якому рядку наявний займенник з основою на -о?

- а) тѣхъ;
- б) ваю;
- в) вьсь;
- г) ции.

21. У якому рядку наявний займенник з основою на -је?

- а) кѣто;
- б) ѡж;
- в) кѣроу;
- г) тои.

22. У якому рядку відсутній займенник з основою на -о?

- а) тѣ;
- б) то;
- в) та;
- г) ѿ.

23. У якому рядку відсутній займенник з основою на -је?

- а) ихѣ;
- б) ѿ;
- в) ю;
- г) тѣ.

24. Який із займенників належав до групи особових?

- а) вѣ;
- б) онѣ;
- в) мои;
- г) чия.

25. Який із займенників належав до групи неособових?

- а) мене;
- б) тѣ;
- в) себе;
- г) она.

26. Який із займенників не належав до групи особових?

- а) оно;
- б) мѣ;
- в) нама;
- г) ваю.

27. Який із займенників не належав до групи неособових?

- а) пакѣ;
- б) и;
- в) ва;
- г) вѣсь.

28. Який із займенників належав до особових?

- а) си;
- б) тѣбѣ;
- в) то;
- г) вѣста.

29. Який із займенників належав до зворотного?

- а) мѣ;
- б) ѿ;

- в) сѧ;
- г) тѧ.

30. Який із займенників належав до вказівних?

- а) тоѧ;
- б) моѧ;
- в) всѧ;
- г) кѧ.

31. Який із займенників належав до присвійних?

- а) тоѧ;
- б) насѧ;
- в) коѧ;
- г) моѧ.

32. Який із займенників належав до означальних?

- а) мои;
- б) ѧ;
- в) ина;
- г) каѧ.

33. Який із займенників належав до питальних?

- а) цѧ;
- б) кѧже;
- в) сице;
- г) ничесо.

34. Який із займенників належав до відносних?

- а) тацѧ;
- б) кѧже;
- в) ции;
- г) како.

35. Який із займенників належав до неозначених?

- а) коликъ;
- б) сицего;
- в) кѧтерѧ;
- г) всѧ.

36. Який із займенників належав до заперечних?

- а) нѧцѧ;
- б) кѧтеры;
- в) колико;
- г) ничесомоу.

37. Який із наведених займенників не розрізняв роду?

- а) тѣ;
- б) наше;
- в) кѣра;
- г) вѣ.

38. Який із наведених займенників не розрізняв роду?

- а) сиць;
- б) азѣ;
- в) себе;
- г) кому.

39. Який із наведених займенників не розрізняв числа?

- а) нѣчьто;
- б) таковѣ;
- в) кѣиждо;
- г) га.

40. Який із наведених займенників не розрізняв числа?

- а) нѣкъто;
- б) кага;
- в) чимѣ;
- г) кого.

41. Який із наведених займенників не мав форми називного відмінка?

- а) моки;
- б) томѣ;
- в) ваю;
- г) си.

42. Який із наведених займенників мав особові форми?

- а) всѣж;
- б) имѣ;
- в) нѣ;
- г) себѣ.

43. Який із наведених займенників не мав особових форм?

- а) ми;
- б) тѣ;
- в) нама;
- г) ции.

44. Який із наведених займенників, маючи категорію числа, не мав форми множини?

- а) чємь;
- б) коє;
- в) коликть;
- г) така.

45. Який із наведених займенників, маючи категорію числа, не мав форми двоїни?

- а) клико;
- б) вьсеѣж;
- в) тѣмь;
- г) ки.

46. Який із наведених займенників відмінювався за іменниковим типом?

- а) инакть;
- б) къи;
- в) кѣрѣрь;
- г) нашь.

47. Який із наведених займенників відмінювався як членний (повний) прикметник?

- а) таковъ;
- б) сицевъ;
- в) толикъ;
- г) которъи.

48. Який із наведених займенників відмінювався за м'яким типом?

- а) инъ;
- б) къи;
- в) кѣто;
- г) овъ.

49. Який із наведених займенників відмінювався за змішаним типом?

- а) вьсь;
- б) такъ;
- в) вашь;
- г) чьи.

50. Який із наведених займенників відмінювався за твердим типом?

- а) чии;
- б) иже;

- в) самъ;
- г) съ.

51. У якому рядку наявна суплетивна форма займенника?

- а) на;
- б) своѣго;
- в) ѣтера;
- г) тацѣхъ.

52. У якому рядку відсутня суплетивна форма займенника?

- а) мене;
- б) ны;
- в) всемь;
- г) ю.

53. У якому рядку наявний власне вказівний займенник?

- а) такъ;
- б) овъ;
- в) толикъ;
- г) сицевъ.

54. У якому рядку наявний якісно-вказівний займенник?

- а) селикъ;
- б) то;
- в) така;
- г) они.

55. У якому рядку наявний кількісно-вказівний займенник?

- а) толикъ;
- б) така;
- в) сиць;
- г) ово.

56. Назвіть рядок, у якому є особовий займенник:

- а) Въ оно врѣмѣ възрѣвъ ѣсоусть очима своѣма на небо і рече (Сав. кн.);
- б) И прикоснхса ржцѣ къ (Остр. ев.);
- в) Горами падѣте на ны и хлѣмомъ покрыите ны (Сав. кн.);
- г) Чловѣкъ нѣктын. имѣ дѣва сына (Остр. ев.).

57. Назвіть рядок, у якому є зворотний займенник:

- а) И не паде са основана бо бѣ на камене (Мар. ев.);
- б) Видѣ инты на трыжици стоѣща праздны... (Мар. ев.);
- в) О извѣ стѣныхъ въ насъ вештѣхъ (Зогр. ев.);

г) **Ї** възиде трънни **ї** подави є (Зогр. єв.).

58. Назвіть рядок, у якому є вказівний займенник:

- а) **В**ты же оуслышите притъчъ сѣвъшаєго... (Зогр. єв.);
- б) **И** не знахъ єгоже хотѣахъ ѡтї (Зб. Кл.);
- в) **С**ело коупихъ и имамъ нѣждѣ изити и видѣти є (Мар. єв.);
- г) **Ї** рече къ нимъ кѣто отъ васъ иматъ дроугъ (Мар. єв.).

59. Назвіть рядок, у якому є означальний займенник:

- а) **В**сѣкъ бо проси приемлетъ (Мар. єв.);
- б) **Т**ъ бо иродъ посѣлавъ ѡтъ иоана (Мар. єв.);
- в) **И** дадите пръстенъ на рѣкѣ єго (Остр. єв.);
- г) **И** азъ глѣ вамъ просите и дастъ сѣ вамъ (Мар. єв.).

60. Назвіть рядок, у якому є присвійний займенник:

- а) **И** шѣдъ рабъ тѣ обрѣте єдиноє отъ подроугъ своихъ (Сав. кн.);
- б) **И** прикоснѣ сѣ рѣцѣ єѡ (Асс. єв.);
- в) **Р**ече гѣ притъчъ сиѣ (Сав. кн.);
- г) **Г**ла гѣ виноградъ къ приставникоу євоємоу (Мар. єв.).

61. Назвіть рядок, у якому є неозначений займенник:

- а) **О**уподоблѣ и мѣжѣ мѣдроу (Мар. єв.);
- б) **И**штѣ плода на смоковници сѣї (Зогр. єв.);
- в) **В**ъ оно врѣмѣ законникъ єтеръ приде (Асс. єв.);
- г) **Г**ако бѣси мѣнози вѣнидоша вѣ нь (Остр. єв.).

62. Назвіть рядок, у якому є відносний займенник:

- а) **В**ъ оно врѣмѣ приде иисъ вѣ градъ самарєнскъ нарицаємъ соухаръ (Остр. єв.);
- б) **Б**оуѡ бо приемъша свѣтильникы своѡ (Зогр. єв.);
- в) **П**одобно єсть црѣствиє нѣское члѣкоу црю. иже изволи свѣщати слово сѣ рабѣ своїми (Сав. кн.);
- г) **П**адъ же подроугъ онъ молѣаше і глѣ (Сав. кн.).

63. Назвіть рядок, у якому є питальний займенник:

- а) ...кто оубо єсть вѣрѣны рабъ и мѣдрѣ (Мар. єв.);
- б) **П**осѣла ѡ вѣ виноградъ свои (Мар. єв.);
- в) **К**гда зѣванъ бѣдєши нѣкоторымъ на бракъ. нѣ сѣди на прѣдѣнимъ мѣстѣ... (Остр. єв.);
- г) **С**вѣтъ очю моєю і тѣ нѣстѣ сѣ мноѣ (Син. тр.).

64. Назвіть рядок, у якому є заперечний займенник:

- а) Чѣто хоштеши ми дати і азъ вамъ прѣдами и (Зб. Кл.);
- б) Глаша емоу оучителю. вѣмъ вѣко истиненъ еси ї не родиши ни о комъже (Мар. ев.);
- в) Чѣто съмжштени кете и почѣто помъшлкниѧ въхѣдѧтъ въ срьдѣца ваша (Остр. ев.);
- г) Чловѣкъ нѣктын. имѣ дѣва сына (Остр. ев.).

65. У якому уривку тексту займенник має форму родового відмінка множини?

- а) Вѣко вамъ дано естѣ разоумѣти. таїна црѣтвиѣ небѣскаго (Зогр. ев.);
- б) Въ оно врѣмѧ приде иїсъ въ градъ самаренскъ нарицаемъ соухарь (Остр. ев.);
- в) И облѣкоша и въ ризы своѧ (Остр. ев.);
- г) Въ врѣмѧ оно въскрьсѣ иїсъ отъ мърѣтвѣныхъ ста по срьдѣ оученикъ своїхъ (Остр. ев.).

66. У якому уривку тексту займенник має форму знахідного відмінка множини?

- а) Не достоїно естѣ вложити єго въ кар'ванж (Зогр. ев.);
- б) И гла емоу маловѣре (Зогр. ев.);
- в) Ї видѣвъ ѧ рече їмъ (Зогр. ев.);
- г) Многы народы окръстѣ себе (Зогр. ев.).

67. У якому уривку тексту займенник має форму називного відмінка однини?

- а) Оумѣете дааниѣ блага даѣти чадомъ вашимъ (Мар. ев.);
- б) Положенж въ оуброусѣ воѣхъ во сѧ тебе (Мар. ев.);
- в) Въ тѣжде днь ішьдѣ иѣ із домоу (Зогр. ев.);
- г) Ї не хотѣхж прити пакы посѣла инты рабѣ глѧ (Син. тр.).

68. У якому уривку тексту займенник має форму родового відмінка однини?

- а) Въ оно врѣмѧ законьникъ етеръ приде (Асс. ев.);
- б) И азъ глѣжъ вамъ просите и дастѣ сѧ вамъ (Мар. ев.);
- в) Дадите їмъ вѣсти і глаша емоу (Зогр. ев.);
- г) И прикоснжсѧ рѣцѣ къ (Остр. ев.).

69. У якому уривку тексту займенник має форму давального відмінка множини?

- а) Їзми прѣвѣе брѣвѣно изъ очесе твоего (Мар. ев.);
- б) Вѣсѣкъ во просѧи приемлетѣ. ї иштаи обрѣтаатѣ (Мар. ев.);

в) Бѣ бо корабль по срѣдѣ мор'ѣ. а съ единъ на земли (Зогр. ев.);

г) Їштите и обращете тльцѣте и отврѣзетъ сѧ вамъ (Мар. ев.).

70. У якому урывку тексту займенник має форму давального відмінка однини?

а) Ї бѣ разрушение еѧ велие зѣло (Мар. ев.);

б) Приде врагъ его и въсѣѣ плѣвелъ по срѣдѣ пшеница и штиде (Л. Унд.);

в) Кгда зѣванъ бждеши нѣкоторымъ на бракъ (Остр. ев.);

г) И никто же не дагаше кмоу (Остр. ев.).

71. У якому урывку тексту займенник має форму місцевого відмінка однини?

а) Ћко не имамъ кде съвраті плодъ моихъ (Асс. ев.);

б) Ї не хотѣахъ прити пакы посла ины рабы глѧ (Син. тр.);

в) Не оуслышитъ никтоже на распжтнихъ гласа его (Сав. кн.);

г) А врѣвна еже естъ въ оцѣ твоємъ не чюеши (Мар. ев.).

72. У якому урывку тексту займенник має форму знахідного відмінка однини?

а) Оуподобитъ сѧ мжжъ боуѣ. їже созѣда своѣ храмниѣ на пѣсѣцѣ (Мар. ев.);

б) Чѣто съмжштени ксте и почѣто помѣшлѣниѧ вѣходатъ въ срьдѣца ваша (Остр. ев.);

в) Ї рече къ нимъ кѣто отъ васъ иматъ другъ (Мар. ев.);

г) Бгысть гладъ крѣпкъ на странѣ тои (Остр. ев.).

73. У якому урывку тексту займенник має форму називного відмінка множини?

а) Рече же приставьникъ домоу. чѣто сътвор'ѣ (Зогр. ев.);

б) Овы же каменикъ повиша (Зб. Кл.);

в) Ћкоже и азъ тебе помиловахъ (Сав. кн.);

г) Ї рече къ нимъ кѣто отъ васъ иматъ другъ (Мар. ев.).

74. У якому урывку тексту займенник має форму орудного відмінка множини?

а) Тоу бжде плачъ и скрѣжетъ зжвомъ (Л. Унд.);

б) Егоже хотѣаше прѣдати. іво свѣтильникомъ сжштемъ і свѣштамъ толикамъ (Зб. Кл.);

в) Остави намъ грѣхы наша ібо і сами оставлѣмъ всѣкомуу длѣзникуу нашѣмоу (Супр. рук.);

г) И авикъ въ сынѣ видатъ своѣго сѣа глаголѣшта имъ (Супр. рук.).

75. У якому уривку займенник має форму місцевого відмінка однини?

а) Не ѡса же вѣрты иудей о немъ ѣко бѣ слѣпъ и прозрѣ (Мар. єв.);

б) Унъ же рече ни еда како вѣстрѣзѣще плѣвелы. вѣстрѣгнете и съ ними пѣшеницѣ (Л. Унд.);

в) И придохомъ поклонитъ сѣа кмоу (Остр. єв.);

г) И тѣ оклеветанъ вѣсть къ немоу (Зогр. єв.).

76. У якому уривку займенник має форму місцевого відмінка множини?

а) По немъ идоша народи мѣнози и се дѣва слѣпца сѣдѣща при пѣти (Остр. єв.);

б) И мѣшлааше въ себе глѣ. чѣто сѣтвориѣ (Асс. єв.);

в) Отъ н'елиже прихѣдѣ. ишта плода на смоковьници сѣі (Зогр. єв.);

г) И вѣдѣты въ мѣстѣхъ тѣхъ звѣрини мнѣжьство (Супр. рук.).

77. У якому уривку займенник має форму орудного відмінка однини?

а) І видѣвъ ѡ рече імъ (Зогр. єв.);

б) ...члѣкоу црѣю. иже изволи сѣвѣщати слово съ рабѣты своіми (Сав. кн.);

в) Бѣдѣще и стрѣгѣще стражѣ ноцѣнѣж о стадѣ своѣмъ (Остр. єв.);

г) І дѣти моѣ съ мѣноѣ на ложи сѣтѣ (Мар. єв.).

78. У якому уривку займенник має форму знахідного відмінка двоїни?

а) І вращѣше сѣа растрѣгнѣтъ вѣты (Мар. єв.);

б) І посѣла рабѣты своѣ въ годинѣ вечера (Зогр. єв.);

в) Видите рѣцѣ мои и нозѣ мои ѡко самъ азъ ксѣмъ (Остр. єв.);

г) І видѣвъ ѡ страждѣшѣ въ гребени (Зогр. єв.).

79. У якому уривку займенник має форму давального відмінка двоїни?

а) ѣко же прилежаахъ вѣпрашаѣште и. вѣсклони сѣа и рече имъ (Мар. єв.);

- б) Тогда посла дѣва оученика гла има. идѣта въ весь (Зогр. ев.);
- в) Съхождааше пътемъ тѣмъ (Асс. ев.);
- г) Въ прѣвты же днь опрѣснѣкъ пристѣпиша оученици к исѡу. глашѣте къ нему (Зогр. ев.).

80. У якому уривку займенник має форму називного відмінка двоїни?

- а) И створиш. ва ловьца чѣкомъ (Зб. Кл.);
- б) На нты оуповахомъ (Син. пс.);
- в) И прикоснѣса рѣцѣ къ (Остр. ев.);
- г) Како можетъ члкъ... сица знамениѣ творити (Мар. ев.).

81. У якому уривку займенник має форму родового відмінка двоїни?

- а) Тѣгда вѣсташа дѣвты ты вса (Мар. ев.);
- б) Разлжитъ ѿ дроугъ отъ дроуга (Мар. ев.);
- в) Привед'ше же ѿ къ вжию равоу (Супр. рук.);
- г) И вопросиша ѣ глашѣте. съ ли естъ снѣ ваю (Мар. ев.).

82. У якому уривку займенник має форму орудного відмінка двоїни?

- а) Ни прѣвѣдѣтъ же законопрѣстѣпниці прѣдъ очима моима (Син. пс.);
- б) Не ѿса же вѣрты иудей о немъ (Мар. ев.);
- в) Ёгоже хотѣаше прѣдати. ибо свѣтильникомъ сѣштемъ і свѣштамъ толикамъ (Зб. Кл.);
- г) І гла има (Мар. ев.).

83. У якому реченні займенник вжито у формі однини?

- а) И дастъ имъ десѣтъ мѣнасъ (Мар. ев.);
- б) Ћко обрѣтъ драгѣмъ ѿже погоубихъ (Зогр. ев.);
- в) Да не оклеветаѣтъ етері иѡа (Зб. Кл.);
- г) И приѣхъ пѣтица небеськѣѿ и позобаша ѿ (Мар. ев.).

84. У якому реченні займенник вжито у формі множини?

- а) Въсь длѣгъ твої оставихъ тебѣ (Сав. кн.);
- б) Горами падѣте на нты и хлѣмомъ покрьите нты (Сав. кн.);
- в) И пришьдѣ рабъ тѣ повѣдѣ се гспѣиноу своемуу (Мар. ев.);
- г) Приведі ми снѣ твои сѣмо (Асс. ев.).

85. У якому реченні займенник вжито у формі двоїни?

- а) Нѣ овъ вѣ несмысленъ овъ смысльнъ (Зб. Кл.);
- б) Рече гѣ притчѣ снѣ (Асс. ев.);
- в) И раздѣли има имѣник (Остр. ев.);

г) **І** пакты иноґо поcъла (Зоґр. єв.).

86. У якій формі вжито займенник у тексті: **І възиде тръниє **і** подави є (Зоґр. єв.)?**

- а) З. в. мн.;
- б) Н. в. мн.;
- в) Н. в. одн.;
- г) З. в. одн.

87. У якій формі вжито займенник у тексті: **Дажди їма вѣрж непостыдънж (Син. тр.)?**

- а) Д. в. дв.;
- б) Д. в. одн.;
- в) Д. в. мн.;
- г) З. в. мн.

88. У якій формі вжито займенник у тексті: **Въ корабли съ заведеомъ оцьмъ кю (Остр. єв.)?**

- а) О. в. одн.;
- б) Р. в. одн.;
- в) Р. в. дв.;
- г) О. в. дв.

89. У якій формі вжито займенник у тексті: **Рече ѣ къ своимъ оученикомъ... (Остр. єв.)?**

- а) Д. в. одн.;
- б) Д. в. мн.;
- в) Р. в. дв.;
- г) Р. в. мн.

90. У якій формі вжито займенник у тексті: **И вѣметѣте мрѣжа ваша вѣ ловитѣж (Тур. єв.)?**

- а) Р. в. одн.;
- б) З. в. одн.;
- в) Р. в. мн.;
- г) З. в. дв.

91. У якій формі вжито займенник у тексті: **Аще ли око твоє лоукаво боудеть (Арх. єв.)?**

- а) О. в. одн.;
- б) З. в. одн.;
- в) Н. в. одн.;
- г) Н. в. дв.

92. У якій формі вжито займенник у тексті: **Рече ѿ къ пришѣдъшимъ къ нему нудѣомъ** (Арх. єв.)?

- а) М. в. одн.;
- б) Р. в. одн.;
- в) Д. в. дв.;
- г) Д. в. одн.

93. У якій формі вжито займенник у тексті: **Плть же вѣ отъ нихъ воуі. і плть мждръ** (Зогр. єв.)?

- а) З. в. мн.;
- б) М. в. мн.;
- в) Р. в. мн.;
- г) Р. в. дв.

94. У якій формі вжито займенник у тексті: **Ѧко нѣсть истинъ въ нкмъ** (Остр. єв.)?

- а) О. в. одн.;
- б) М. в. одн.;
- в) З. в. одн.;
- г) М. в. дв.

95. У якій формі вжито займенник у тексті: **Рече къ другъимъ. оупъваюцимъ совож** (Остр. єв.)?

- а) О. в. одн.;
- б) Р. в. дв.;
- в) М. в. дв.;
- г) З. в. одн.

96. У якій формі вжито займенник у тексті: **И съ вѣ старѣи мгытаремъ** (Остр. єв.)?

- а) Н. в. одн.;
- б) Н. в. дв.;
- в) З. в. одн.;
- г) Р. в. дв.

97. У якій формі вжито займенник у тексті: **И въ всѣхъ ѡзыцѣхъ. подобаетъ прѣжде проповѣдати...** (Зогр. єв.)?

- а) З. в. мн.;
- б) Р. в. мн.;
- в) З. в. дв.;
- г) М. в. мн.

98. У якій формі вжито займенник у тексті: **І остави мрътвчѣа погрети своѣ мрътвѣца** (Зогр. єв.)?

- а) Р. в. одн.;

- б) З. в. мн.;
- в) Р. в. мн.;
- г) З. в. одн.

99. У якій формі вжито займенник у тексті: І довольни вждѣте оброкы вашими чайштемъ же людѣмъ (Зогр. єв.)?

- а) Д. в. мн.;
- б) Н. в. мн.;
- в) Д. в. дв.;
- г) О. в. мн.

100. У якій формі вжито займенник у тексті: Тогда отъвѣшташа єтери. отъ кѣнижъникъ і фарисѣи глѣшше (Зогр. єв.)?

- а) Н. в. одн.;
- б) Н. в. мн.;
- в) Р. в. одн.;
- г) З. в. одн.

101. У якій формі вжито займенник у тексті: Тогда коснѣса очию... гла по вѣрѣ ваю вждетъ... (Сав. кн.)?

- а) Р. в. дв.;
- б) М. в. одн.;
- в) М. в. дв.;
- г) З. в. дв.

102. У якій формі вжито займенник у тексті: И рѣкама своима вишшти... в прѣси выпиташе (Супр. рук.)?

- а) О. в. дв.;
- б) Д. в. мн.;
- в) О. в. мн.;
- г) Д. в. дв.

103. У якій формі вжито займенник у тексті: Видите рѣцѣ мои и нозѣ мои... (Остр. єв.)?

- а) Н. в. мн.;
- б) З. в. мн.;
- в) Н. в. дв.;
- г) З. в. дв.

104. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: И облѣкоша и въ ризы (своѣ) (Остр. єв.):

- а) своѣга;
- б) своѣа;
- в) свои;

г) своимъ.

105. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **Рече гь прѣтчж (сіа)** (Асс. єв.):

- а) сіѣж;
- б) сікѣж;
- в) сікѣж;
- г) сіки.

106. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **ѣко не имамъ кѣде съвѣраті плодъ (мои)** (Асс. єв.):

- а) моѣж;
- б) мога;
- в) моихъ;
- г) моимъ.

107. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **И рече къ нимъ кѣто отъ (вы) иматъ другъ (Мар. єв.):**

- а) васъ;
- б) ваю;
- в) вами;
- г) вама.

108. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **ї речеть ємоу друже даждъ (азъ) въ заимъ три хлѣбъ (Мар. єв.):**

- а) ма;
- б) мѣнѣ;
- в) мене;
- г) ми.

109. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **Иди въ домъ твои и авикъ вѣставъ прѣдъ (они)** (Остр. єв.):

- а) ихъ;
- б) ими;
- в) ѣж;
- г) га.

110. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **Посъла дъва отъ оученикъ своиѡхъ. і гла (и) (Мар. єв.):**

- а) има;
- б) имъ;
- в) имь;
- г) ѡѡ.

111. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **Да отвързета сѡ очи (вѣ) (Остр. єв.):**

- а) вѣ;
- б) на;
- в) наю;
- г) нама.

112. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **Пришедъше же рави гѡна рѣша (онъ) (Л. Унд.):**

- а) ѡи;
- б) ѡмоу;
- в) имъ;
- г) има.

113. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **Осажите (азъ) и видите ѡко доухъ плѣти и кости не имаатъ... (Остр. єв.):**

- а) ма;
- б) мѣноѡж;
- в) мѣнѣ;
- г) ми.

114. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **Імъже во сѡдомъ сѡдите сѡдатъ (вы) (Мар. єв.):**

- а) васъ;
- б) вами;
- в) вама;
- г) вамъ.

115. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **Да не различьнымъ мжкамъ прѣдамъ (ты) (Супр. рук.):**

- а) ты;

- б) тѣѣѣ;
- в) тѣ;
- г) ти.

116. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **И да примжтѣ доушж раба (твон)** (Супр. рук.):

- а) твои;
- б) твокъѣ;
- в) твоѣѣ;
- г) твокго.

117. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **Приде съ пжти къ (азъ)** (Мар. єв.):

- а) мене;
- б) мѣнѣѣ;
- в) ми;
- г) мѣ.

118. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **И изиде вѣсть си по всѣи зѣми (та)** (Асс. єв.):

- а) тоѣѣ;
- б) тои;
- в) тѣ;
- г) тоѣѣ.

119. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **Въ то врѣмѣ прѣданю. єгда придж на (и) съ оржжі и дрѣкольми** (Зб. Кл.):

- а) и;
- б) ѣѣ;
- в) ѣ;
- г) ниѣѣ.

120. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **Въниде въ домѣ (нѣкѣти) кънѣза** (Остр. єв.):

- а) нѣкѣкго;
- б) нѣкѣти;
- в) нѣкѣкѣѣ;
- г) нѣкѣкѣѣ.

121. Враховуючи поданий текст, встановіть, у якому рядку займенник має правильну граматичну форму: **І изгъна словомъ доухъ і (всьи) неджжыгыѧ іцѣли** (Зогр. єв.):

- а) **всьа**;
- б) **всьє**;
- в) **всьѧ**;
- г) **всьь**.

Числівник

1. Назвіть характерні особливості лічильних слів на час створення писемності:

- а) лічильні слова ще не сформувалися в самостійну частину мови;
- б) лічильні слова вже сформувалися в самостійну частину мови;
- в) лічильні слова за граматичними показниками були тісно пов'язані з іменниками та прикметниками, за зразком яких відмінювалися;
- г) числівники старослов'янської мови як особливий морфологічний клас слів перебували у стані формування, хоча складали окрему групу лічильних одиниць;
- д) у старослов'янських пам'ятках на позначення числових величин, як і в грецькій мові, використовувалися букви глаголичної і кириличної азбук.

2. За значенням числівники поділяють на:

- а) кількісні та порядкові;
- б) кількісні, порядкові та збірні;
- в) кількісні, порядкові, збірні, дробові;
- г) кількісні, порядкові та дробові;
- д) кількісні, збірні та дробові.

3. Назвіть рядок, у якому всі числівники кількісні:

- а) **ѡдинъ, пръвъ, дѣва**;
- б) **четыре, три съта, тьма**;
- в) **осьмь, съто, шестъ**;
- г) **девятъ, дѣводесѧтъ, сътънь**;
- д) **обок, осморо, десѧторо**;
- е) **полъ, четврьтъ, десѧтина**.

4. Назвіть рядок, у якому всі числівники порядкові:

- а) **ѡдинъ, пръвъ, дѣва**;
- б) **четыре, три съта, тьма**;
- в) **осьмь, съто, шестъ**;
- г) **девятъ, дѣводесѧтъ, сътънь**;

- д) обок, осморо, десаторо;
- е) полъ, четвъртъ, десатина.

5. Назвіть рядок, у якому всі числівники дробові:

- а) єдинъ, пръвъ, двъа;
- б) четьре, три съта, тьма;
- в) осмь, съто, шестъ;
- г) деватъ, дводесатъ, сътънъ;
- д) обок, осморо, десаторо;
- е) полъ, четвъртъ, десатина.

6. Назвіть рядок, у якому всі числівники збірні:

- а) єдинъ, пръвъ, двъа;
- б) четьре, три съта, тьма;
- в) осмь, съто, шестъ;
- г) деватъ, дводесатъ, сътънъ;
- д) обок, осморо, десаторо;
- е) полъ, четвъртъ, десатина.

7. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з кількісним числівником:

- а) Призъвавъ же и десатъ рабъ своихъ (Мар. єв.);
- б) И при четвъртъѣ стражи ноштъѣи (Зогр. єв.);
- в) Примъ десаторо братиѧ (Супр. рук.);
- г) Десатинѧ даѣ всего елико притѧжаѣ (Мар. єв.);
- д) По девати сътъ и тридесати (Супр. рук.).

8. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з порядковим числівником:

- а) Призъвавъ же и десатъ рабъ своихъ (Мар. єв.);
- б) И при четвъртъѣ стражи ноштъѣи (Зогр. єв.);
- в) Примъ десаторо братиѧ (Супр. рук.);
- г) Десатинѧ даѣ всего елико притѧжаѣ (Мар. єв.);
- д) По девати сътъ и тридесати (Супр. рук.).

9. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з дробовим числівником:

- а) Призъвавъ же и десатъ рабъ своихъ (Мар. єв.);
- б) И при четвъртъѣ стражи ноштъѣи (Зогр. єв.);
- в) Примъ десаторо братиѧ (Супр. рук.);
- г) Десатинѧ даѣ всего елико притѧжаѣ (Мар. єв.);
- д) По девати сътъ и тридесати (Супр. рук.).

10. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту зі збірним числівником:

- а) Призъвавъ же и десѣтъ рабъ своихъ (Мар. єв.);
- б) И при четвѣртѣи стражи ноштыѣи (Зогр. єв.);
- в) Примѣ десѣторо братиѣ (Супр. рук.);
- г) Десѣтинѣ дажъ всего елико притѣжажъ (Мар. єв.);
- д) По девѣти сътъ и тридесѣти (Супр. рук.).

11. За морфологічною будовою числівники поділяються на:

- а) прості та складні;
- б) прості та складені;
- в) складні та складені;
- г) прості, складні та складені.

12. Назвіть рядок, у якому всі числівники прості:

- а) єдинъ, пръвъ, двѣ десѣти;
- б) съто, тысѣшта, тѣма;
- в) осмъ на десѣте, осмъ десѣтъ, патъ сътъ;
- г) девѣтъ, двѣдесѣтъ, сътънъ;
- д) пръвъ, сътънъ, тысѣштънъ.

13. Назвіть рядок, у якому всі числівники складені:

- а) єдинъ, пръвъ, двѣ десѣти;
- б) съто, тысѣшта, тѣма;
- в) осмъ на десѣте, осмъ десѣтъ, патъ сътъ;
- г) девѣтъ, двѣдесѣтъ, сътънъ;
- д) пръвъ, сътънъ, тысѣштънъ.

14. Слово тѣма означає:

- а) 10000;
- б) 100000;
- в) «мільйони»;
- г) «десятки мільйонів»;
- д) нескінченний.

15. Слово лѣгеонъ означає:

- а) 10000;
- б) 100000;
- в) «мільйони»;
- г) «десятки мільйонів»;
- д) нескінченний.

16. Слово леодръ означає:

- а) 10000;
- б) 100000;

- в) «мільйони»;
- г) «десятки мільйонів»;
- д) нескінченний.

17. Слово воронъ означає:

- а) 10000;
- б) 100000;
- в) «мільйони»;
- г) «десятки мільйонів»;
- д) нескінченний.

18. Слово колода означає:

- а) 10000;
- б) 100000;
- в) «мільйони»;
- г) «десятки мільйонів»;
- д) нескінченний.

19. Слово несъвѣда означає:

- а) 10000;
- б) 100000;
- в) «мільйони»;
- г) «десятки мільйонів»;
- д) нескінченний.

20. Назвіть кількість спеціальних слів на позначення чисел у старослов'янській мові:

- а) 10;
- б) 12;
- в) 14;
- г) 16;
- д) 20.

21. З яким числівником можуть вживатися іменники картоплина, морквина, квасолина:

- а) єдинъ;
- б) єдинъ на десѣте;
- в) пръвъ на десѣте;
- г) съто;
- д) тъма.

22. Назвіть характерні особливості числівника єдинъ:

- а) відмінювався за зразком займенників ть, та, то, вживаючись лише з іменниками у формі однини;
- б) відмінювався за іменним типом;
- в) міг вживатися у значенні «якийсь», «єдиний»;

г) у значенні «якийсь», «єдиний» міг мати форми множини.

23. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник у формі називного відмінка:

- а) єдинъ (чол.), єдино (сер.), єдина (жін.);
- б) єдиного (чол., сер.), єдинога (жін.);
- в) єдиномуу (чол., сер.), єдиной (жін.);
- г) єдинъ (чол.), єдино (сер.), єдинж (жін.);
- д) єдинъмь (чол., сер.), єдинож (жін.);
- е) єдиномъ (чол., сер.), єдиной (жін.).

24. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник у формі родового відмінка:

- а) єдинъ (чол.), єдино (сер.), єдина (жін.);
- б) єдиного (чол., сер.), єдинога (жін.);
- в) єдиномуу (чол., сер.), єдиной (жін.);
- г) єдинъ (чол.), єдино (сер.), єдинж (жін.);
- д) єдинъмь (чол., сер.), єдинож (жін.);
- е) єдиномъ (чол., сер.), єдиной (жін.).

25. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник у формі давального відмінка:

- а) єдинъ (чол.), єдино (сер.), єдина (жін.);
- б) єдиного (чол., сер.), єдинога (жін.);
- в) єдиномуу (чол., сер.), єдиной (жін.);
- г) єдинъ (чол.), єдино (сер.), єдинж (жін.);
- д) єдинъмь (чол., сер.), єдинож (жін.);
- е) єдиномъ (чол., сер.), єдиной (жін.).

26. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник у формі знахідного відмінка:

- а) єдинъ (чол.), єдино (сер.), єдина (жін.);
- б) єдиного (чол., сер.), єдинога (жін.);
- в) єдиномуу (чол., сер.), єдиной (жін.);
- г) єдинъ (чол.), єдино (сер.), єдинж (жін.);
- д) єдинъмь (чол., сер.), єдинож (жін.);
- е) єдиномъ (чол., сер.), єдиной (жін.).

27. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник у формі орудного відмінка:

- а) єдинъ (чол.), єдино (сер.), єдина (жін.);
- б) єдиного (чол., сер.), єдинога (жін.);
- в) єдиномуу (чол., сер.), єдиной (жін.);
- г) єдинъ (чол.), єдино (сер.), єдинж (жін.);

- д) єдинъмь (чол., сер.), єдиноѡж (жін.);
- е) єдиномъ (чол., сер.), єдинои (жін.).

28. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник у формі місцевого відмінка:

- а) єдинъ (чол.), єдино (сер.), єдина (жін.);
- б) єдиного (чол., сер.), єдинога (жін.);
- в) єдиномуу (чол., сер.), єдинои (жін.);
- г) єдинъ (чол.), єдино (сер.), єдинѡж (жін.);
- д) єдинъмь (чол., сер.), єдиноѡж (жін.);
- е) єдиномъ (чол., сер.), єдинои (жін.).

29. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з числівником єдинъ у формі множини:

- а) Пристѡплъ же єдинъ талантъ (Остр. єв.);
- б) Члѡкъ єдинъ створи вечерѡж велиѡж (Мар. єв.);
- в) Изъ єдиньхъ оустъ (Супр. рук.);
- г) Дѡломъ єдиньмъ (Мар. єв.).

30. Числівники дѡва (чол.), дѡвѣ (жін., сер.), оба, обѣ:

- а) відмінюються лише у двоїні за зразком займенників тъ, та, то;
- б) відмінюються за іменним типом;
- в) мають родові розрізнення лише в називному відмінку;
- г) мають значення двоїни.

31. Назвіть рядок, у якому вміщено числівники у формі називного відмінка:

- а) дѡва, оба (чол.);
- б) дѡвѣ, обѣ (жін.);
- в) дѡвою, обою (чол., сер., жін.);
- г) дѡвѣма, обѣма (чол., сер., жін.).

32. Назвіть рядок, у якому вміщено числівники у формі родового відмінка:

- а) дѡва, оба (чол.);
- б) дѡвѣ, обѣ (жін.);
- в) дѡвою, обою (чол., сер., жін.);
- г) дѡвѣма, обѣма (чол., сер., жін.).

33. Назвіть рядок, у якому вміщено числівники у формі давального відмінка:

- а) дѡва, оба (чол.);
- б) дѡвѣ, обѣ (жін.);
- в) дѡвою, обою (чол., сер., жін.);

г) дѣвѣма, обѣма (чол., сер., жін.).

34. Назвіть рядок, у якому вміщено числівники у формі знахідного відмінка:

- а) дѣва, ова (чол.);
- б) дѣвѣ, обѣ (жін.);
- в) дѣвою, обою (чол., сер., жін.);
- г) дѣвѣма, обѣма (чол., сер., жін.).

35. Назвіть рядок, у якому вміщено числівники у формі орудного відмінка:

- а) дѣва, ова (чол.);
- б) дѣвѣ, обѣ (жін.);
- в) дѣвою, обою (чол., сер., жін.);
- г) дѣвѣма, обѣма (чол., сер., жін.).

36. Назвіть рядок, у якому вміщено числівники у формі місцевого відмінка:

- а) дѣва, ова (чол.);
- б) дѣвѣ, обѣ (жін.);
- в) дѣвою, обою (чол., сер., жін.);
- г) дѣвѣма, обѣма (чол., сер., жін.).

37. Числівники триѣ, чѣтыре (чол.), три, чѣтыри (жін., сер.):

- а) відмінюються лише за зразком займенників тѣ, та, то;
- б) за своїм походженням є іменними формами множини, відмінюються за іменним типом;
- в) мають родові розрізнення лише в називному відмінку;
- г) узгоджуються з іменниками як прикметники.

38. Назвіть рядок, у якому вміщено числівники у формі називного відмінка:

- а) триѣ (чол.), три (сер.), три (жін.); чѣтыре (чол.), чѣтыри (сер.), чѣтыри (жін.);
- б) трини, трьни, чѣтырѣ (чол., сер., жін.);
- в) трьмѣ, чѣтырѣмѣ (чол., сер., жін.);
- г) три, чѣтыри (чол., сер., жін.);
- д) трьми, чѣтырѣми (чол., сер., жін.);
- е) трѣхѣ, чѣтырѣхѣ (чол., сер., жін.).

39. Назвіть рядок, у якому вміщено числівники у формі родового відмінка:

- а) триѣ (чол.), три (сер.), три (жін.); чѣтыре (чол.), чѣтыри (сер.), чѣтыри (жін.);

- б) трии, трьи, чѣтырѣ (чол., сер., жін.);
- в) трѣмъ, чѣтырѣмъ (чол., сер., жін.);
- г) три, чѣтыри (чол., сер., жін.);
- д) трѣми, чѣтырѣми (чол., сер., жін.);
- е) трѣхъ, чѣтырѣхъ (чол., сер., жін.).

40. Назвіть рядок, у якому вміщено числівники у формі давального відмінка:

- а) триѣ (чол.), три (сер.), три (жін.); чѣтыре (чол.), чѣтыри (сер.), чѣтыри (жін.);
- б) трии, трьи, чѣтырѣ (чол., сер., жін.);
- в) трѣмъ, чѣтырѣмъ (чол., сер., жін.);
- г) три, чѣтыри (чол., сер., жін.);
- д) трѣми, чѣтырѣми (чол., сер., жін.);
- е) трѣхъ, чѣтырѣхъ (чол., сер., жін.).

41. Назвіть рядок, у якому вміщено числівники у формі знахідного відмінка:

- а) триѣ (чол.), три (сер.), три (жін.); чѣтыре (чол.), чѣтыри (сер.), чѣтыри (жін.);
- б) трии, трьи, чѣтырѣ (чол., сер., жін.);
- в) трѣмъ, чѣтырѣмъ (чол., сер., жін.);
- г) три, чѣтыри (чол., сер., жін.);
- д) трѣми, чѣтырѣми (чол., сер., жін.);
- е) трѣхъ, чѣтырѣхъ (чол., сер., жін.).

42. Назвіть рядок, у якому вміщено числівники у формі орудного відмінка:

- а) триѣ (чол.), три (сер.), три (жін.); чѣтыре (чол.), чѣтыри (сер.), чѣтыри (жін.);
- б) трии, трьи, чѣтырѣ (чол., сер., жін.);
- в) трѣмъ, чѣтырѣмъ (чол., сер., жін.);
- г) три, чѣтыри (чол., сер., жін.);
- д) трѣми, чѣтырѣми (чол., сер., жін.);
- е) трѣхъ, чѣтырѣхъ (чол., сер., жін.).

43. Назвіть рядок, у якому вміщено числівники у формі місцевого відмінка:

- а) триѣ (чол.), три (сер.), три (жін.); чѣтыре (чол.), чѣтыри (сер.), чѣтыри (жін.);
- б) трии, трьи, чѣтырѣ (чол., сер., жін.);
- в) трѣмъ, чѣтырѣмъ (чол., сер., жін.);
- г) три, чѣтыри (чол., сер., жін.);

д) трьми, чєттырьми (чол., сер., жін.);

е) трыхъ, чєттырыхъ (чол., сер., жін.).

44. Числівник триѣ (чол.) змінюється як іменники типу:

а) гостик;

б) кости;

в) каменє;

г) матери;

д) жена;

е) зємла.

45. Числівник три (жін.) змінюється як іменники типу:

а) гостик;

б) кости;

в) каменє;

г) матери;

д) жена;

е) зємла.

46. Числівник чєттырє (чол.) змінюється як іменники типу:

а) гостик;

б) кости;

в) каменє;

г) матери;

д) жена;

е) зємла.

47. Числівник чєттыри (жін.) змінюється як іменники типу:

а) гостик;

б) кости;

в) каменє;

г) матери;

д) жена;

е) зємла.

48. Назвіть характерні особливості числівників пѧть, шєсть, сєдмь, осмь, дєвѧть:

а) відмінюються за зразком займенників тѧ, тѧ, тѧ;

б) за своїм походженням були іменниками жіночого роду однини *ї-основ;

в) відмінюються за іменним типом (як іменники жіночого роду однини *ї-основ);

г) мають родові розрізнення;

д) не мають родових розрізень.

49. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *осмь* у формі називного відмінка:

- а) *осмь*;
- б) *осми*;
- в) *осмыѣ*.

50. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *осмь* у формі родового відмінка:

- а) *осмь*;
- б) *осми*;
- в) *осмыѣ*.

51. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *осмь* у формі давального відмінка:

- а) *осмь*;
- б) *осми*;
- в) *осмыѣ*.

52. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *осмь* у формі знахідного відмінка:

- а) *осмь*;
- б) *осми*;
- в) *осмыѣ*.

53. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *осмь* у формі орудного відмінка:

- а) *осмь*;
- б) *осми*;
- в) *осмыѣ*.

54. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *осмь* у формі місцевого відмінка:

- а) *осмь*;
- б) *осми*;
- в) *осмыѣ*.

55. Назвіть характерні особливості числівника *дѣсѣтъ*:

- а) відмінюється за зразком займенників *тъ, та, то*;
- б) за своїм походженням був іменником, який мав конкретне значення «десятка»;
- в) у відмінюванні поєднує закінчення іменників консонантних та *ї-основ;
- г) має родові розрізнення;

- д) у відмінюванні має закінчення іменників консонантних основ;
- е) у відмінюванні має закінчення іменників *ї-основ;
- ж) не має родових розрізень.

56. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *десять* у формі називного відмінка однини:

- а) *десять*;
- б) *десяте*, -ти;
- в) *десяти*;
- г) *десятиж*, -ьж.

57. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *десять* у формі родового відмінка однини:

- а) *десять*;
- б) *десяте*, -ти;
- в) *десяти*;
- г) *десятиж*, -ьж.

58. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *десять* у формі давального відмінка однини:

- а) *десять*;
- б) *десяте*, -ти;
- в) *десяти*;
- г) *десятиж*, -ьж.

59. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *десять* у формі знахідного відмінка однини:

- а) *десять*;
- б) *десяте*, -ти;
- в) *десяти*;
- г) *десятиж*, -ьж.

60. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *десять* у формі орудного відмінка однини:

- а) *десять*;
- б) *десяте*, -ти;
- в) *десяти*;
- г) *десятиж*, -ьж.

61. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *десять* у формі місцевого відмінка однини:

- а) *десять*;
- б) *десяте*, -ти;
- в) *десяти*;

г) десѣтиѣ, -ѣѣ.

62. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник десѣть у формі називного відмінка множини:

- а) десѣте, -ти;
- б) десѣтъ;
- в) десѣтъмъ;
- г) десѣти;
- д) десѣты;
- е) десѣтъхъ.

63. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник десѣть у формі родового відмінка множини:

- а) десѣте, -ти;
- б) десѣтъ;
- в) десѣтъмъ;
- г) десѣти;
- д) десѣты;
- е) десѣтъхъ.

64. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник десѣть у формі давального відмінка множини:

- а) десѣте, -ти;
- б) десѣтъ;
- в) десѣтъмъ;
- г) десѣти;
- д) десѣты;
- е) десѣтъхъ.

65. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник десѣть у формі знахідного відмінка множини:

- а) десѣте, -ти;
- б) десѣтъ;
- в) десѣтъмъ;
- г) десѣти;
- д) десѣты;
- е) десѣтъхъ.

66. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник десѣть у формі орудного відмінка множини:

- а) десѣте, -ти;
- б) десѣтъ;
- в) десѣтъмъ;

- г) десѧти;
- д) десѧты;
- е) десѧтъхъ.

67. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник десѧть у формі місцевого відмінка множини:

- а) десѧте, -ти;
- б) десѧтъ;
- в) десѧтъмъ;
- г) десѧти;
- д) десѧты;
- е) десѧтъхъ.

68. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник десѧть у формі називного відмінка двоїни:

- а) десѧти, (-тє);
- б) десѧтоу;
- в) десѧтьма.

69. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник десѧть у формі родового відмінка двоїни:

- а) десѧти, (-тє);
- б) десѧтоу;
- в) десѧтьма.

70. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник десѧть у формі давального відмінка двоїни:

- а) десѧти, (-тє);
- б) десѧтоу;
- в) десѧтьма.

71. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник десѧть у формі знахідного відмінка двоїни:

- а) десѧти, (-тє);
- б) десѧтоу;
- в) десѧтьма.

72. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник десѧть у формі орудного відмінка двоїни:

- а) десѧти, (-тє);
- б) десѧтоу;
- в) десѧтьма.

73. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *дєсѣтъ* у формі місцевого відмінка двоїни:

- а) *дєсѣти*, (-тє);
- б) *дєсѣтоу*;
- в) *дєсѣтъма*.

74. Назвіть характерні особливості числівника *сѣто*:

- а) відмінювався за зразком займенників *тѣ, та, то*;
- б) за походженням був іменником середнього роду **ѡ*-основ;
- в) відмінювався в однині, множині, двоїні;
- г) відмінювався в однині, множині;
- д) відмінювався в однині, двоїні.

75. Числівник *сѣто* змінюється як іменники типу:

- а) *садѣ*;
- б) *костѣ*;
- в) *сєло*;
- г) *жена*;
- д) *зємля*.

76. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *сѣто* у формі називного відмінка однини:

- а) *сѣто*;
- б) *сѣта*;
- в) *сѣтоу*;
- г) *сѣтомь*;
- д) *сѣтѣ*.

77. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *сѣто* у формі родового відмінка однини:

- а) *сѣто*;
- б) *сѣта*;
- в) *сѣтоу*;
- г) *сѣтомь*;
- д) *сѣтѣ*.

78. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник *сѣто* у формі давального відмінка однини:

- а) *сѣто*;
- б) *сѣта*;
- в) *сѣтоу*;
- г) *сѣтомь*;
- д) *сѣтѣ*.

79. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник сѣто у формі знахідного відмінка однини:

- а) сѣто;
- б) сѣта;
- в) сѣтоу;
- г) сѣтомь;
- д) сѣтѣ.

80. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник сѣто у формі орудного відмінка однини:

- а) сѣто;
- б) сѣта;
- в) сѣтоу;
- г) сѣтомь;
- д) сѣтѣ.

81. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник сѣто у формі місцевого відмінка однини:

- а) сѣто;
- б) сѣта;
- в) сѣтоу;
- г) сѣтомь;
- д) сѣтѣ.

82. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник сѣто у формі називного відмінка множини:

- а) сѣта;
- б) сѣтѣ;
- в) сѣтомѣ;
- г) сѣтѣ;
- д) сѣтѣхѣ.

83. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник сѣто у формі родового відмінка множини:

- а) сѣта;
- б) сѣтѣ;
- в) сѣтомѣ;
- г) сѣтѣ;
- д) сѣтѣхѣ.

84. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник сѣто у формі давального відмінка множини:

- а) сѣта;

- б) сътъ;
- в) сътомъ;
- г) съты;
- д) сътѣхъ.

85. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник съто у формі знахідного відмінка множини:

- а) съта;
- б) сътъ;
- в) сътомъ;
- г) съты;
- д) сътѣхъ.

86. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник съто у формі орудного відмінка множини:

- а) съта;
- б) сътъ;
- в) сътомъ;
- г) съты;
- д) сътѣхъ.

87. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник съто у формі місцевого відмінка множини:

- а) съта;
- б) сътъ;
- в) сътомъ;
- г) съты;
- д) сътѣхъ.

88. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник съто у формі називного відмінка двоїни:

- а) сътѣ;
- б) сътоу;
- в) сътома.

89. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник съто у формі родового відмінка двоїни:

- а) сътѣ;
- б) сътоу;
- в) сътома.

90. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник съто у формі давального відмінка двоїни:

- а) сътѣ;

- б) сътоу;
- в) сътома.

91. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник **съто у формі знахідного відмінка двоїни:**

- а) сътѣ;
- б) сътоу;
- в) сътома.

92. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник **съто у формі орудного відмінка двоїни:**

- а) сътѣ;
- б) сътоу;
- в) сътома.

93. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник **съто у формі місцевого відмінка двоїни:**

- а) сътѣ;
- б) сътоу;
- в) сътома.

94. Назвіть характерні особливості числівника **тысѣшта (**тысѣшта**):**

- а) відмінювався за зразком займенників **тъ, та, то**;
- б) змінювався за типом іменників жіночого роду ***ā**-основ;
- в) відмінювався в однині, множині, двоїні;
- г) відмінювався в однині, множині;
- д) відмінювався в однині, двоїні.

95. Числівник **тысѣшта (**тысѣшта**) змінюється як іменники типу:**

- а) **садъ**;
- б) **кость**;
- в) **село**;
- г) **жена**;
- д) **злато**.

96. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник **тысѣшта у формі називного відмінка однини:**

- а) **тысѣшта**;
- б) **тысѣштаѣ**;
- в) **тысѣшти**;
- г) **тысѣштѣ**;
- д) **тысѣштѣѣ**.

97. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник тьысашта у формі родового відмінка однини:

- а) тьысашта;
- б) тьысашта;
- в) тьысашти;
- г) тьысаштж;
- д) тьысаштеѣж.

98. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник тьысашта у формі давального відмінка однини:

- а) тьысашта;
- б) тьысашта;
- в) тьысашти;
- г) тьысаштж;
- д) тьысаштеѣж.

99. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник тьысашта у формі знахідного відмінка однини:

- а) тьысашта;
- б) тьысашта;
- в) тьысашти;
- г) тьысаштж;
- д) тьысаштеѣж.

100. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник тьысашта у формі орудного відмінка однини:

- а) тьысашта;
- б) тьысашта;
- в) тьысашти;
- г) тьысаштж;
- д) тьысаштеѣж.

101. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник тьысашта у формі місцевого відмінка однини:

- а) тьысашта;
- б) тьысашта;
- в) тьысашти;
- г) тьысаштж;
- д) тьысаштеѣж.

102. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник тьысашта у формі називного відмінка множини:

- а) тьысашта;

- б) ТЫСАШТЬ;
- в) ТЫСАШТАМЪ;
- г) ТЫСАШТАМИ;
- д) ТЫСАШТАХЪ.

103. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник ТЫСАШТА у формі родового відмінка множини:

- а) ТЫСАШТА;
- б) ТЫСАШТЬ;
- в) ТЫСАШТАМЪ;
- г) ТЫСАШТАМИ;
- д) ТЫСАШТАХЪ.

104. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник ТЫСАШТА у формі давального відмінка множини:

- а) ТЫСАШТА;
- б) ТЫСАШТЬ;
- в) ТЫСАШТАМЪ;
- г) ТЫСАШТАМИ;
- д) ТЫСАШТАХЪ.

105. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник ТЫСАШТА у формі знахідного відмінка множини:

- а) ТЫСАШТА;
- б) ТЫСАШТЬ;
- в) ТЫСАШТАМЪ;
- г) ТЫСАШТАМИ;
- д) ТЫСАШТАХЪ.

106. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник ТЫСАШТА у формі орудного відмінка множини:

- а) ТЫСАШТА;
- б) ТЫСАШТЬ;
- в) ТЫСАШТАМЪ;
- г) ТЫСАШТАМИ;
- д) ТЫСАШТАХЪ.

107. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник ТЫСАШТА у формі місцевого відмінка множини:

- а) ТЫСАШТА;
- б) ТЫСАШТЬ;
- в) ТЫСАШТАМЪ;
- г) ТЫСАШТАМИ;

д) тꙋсѡштахъ.

108. Назвіть рядок, у якому вміщено слово тꙋсѡшта у формі називного відмінка двоїни:

- а) тꙋсѡшти;
- б) тꙋсѡштоꙋ;
- в) тꙋсѡштама.

109. Назвіть рядок, у якому вміщено слово тꙋсѡшта у формі родового відмінка двоїни:

- а) тꙋсѡшти;
- б) тꙋсѡштоꙋ;
- в) тꙋсѡштама.

110. Назвіть рядок, у якому вміщено слово тꙋсѡшта у формі давального відмінка двоїни:

- а) тꙋсѡшти;
- б) тꙋсѡштоꙋ;
- в) тꙋсѡштама.

111. Назвіть рядок, у якому вміщено слово тꙋсѡшта у формі знахідного відмінка двоїни:

- а) тꙋсѡшти;
- б) тꙋсѡштоꙋ;
- в) тꙋсѡштама.

112. Назвіть рядок, у якому вміщено слово тꙋсѡшта у формі орудного відмінка двоїни:

- а) тꙋсѡшти;
- б) тꙋсѡштоꙋ;
- в) тꙋсѡштама.

113. Назвіть рядок, у якому вміщено слово тꙋсѡшта у формі місцевого відмінка двоїни:

- а) тꙋсѡшти;
- б) тꙋсѡштоꙋ;
- в) тꙋсѡштама.

114. До складених числівників відносять:

- а) числа 11–19;
- б) числа 1–10;
- в) числа 20–90;
- г) числа 200–900;
- д) числа 100, 1000.

115. Серед складених числівників наявні такі типи синтаксичних зв'язків:

- а) тільки посереднє керування;
- б) тільки узгодження;
- в) тільки безпосереднє керування;
- г) безпосереднє керування, узгодження;
- д) посереднє керування, узгодження, безпосереднє керування.

116. Назвіть рядок чисел, серед яких наявне посереднє керування:

- а) 50, 60, 70, 80, 90, 500, 600, 700, 800, 900;
- б) 11–19;
- в) 20, 30, 40, 200, 300, 400.

117. Назвіть рядок чисел, серед яких наявне узгодження:

- а) 50, 60, 70, 80, 90, 500, 600, 700, 800, 900;
- б) 11–19;
- в) 20, 30, 40, 200, 300, 400.

118. Назвіть рядок чисел, серед яких наявне безпосереднє керування:

- а) 50, 60, 70, 80, 90, 500, 600, 700, 800, 900;
- б) 11–19;
- в) 20, 30, 40, 200, 300, 400.

119. Назвіть рядок чисел, назви яких утворюються додаванням назви одиниці до применникової форми місцевого відмінка числівника:

- а) 50, 60, 70, 80, 90, 500, 600, 700, 800, 900;
- б) 11–19;
- в) 20, 30, 40, 200, 300, 400.

120. Назвіть рядок чисел, назви яких утворюються способом множення, де назви одиниць вказують на кількість десятків чи сотень:

- а) 50, 60, 70, 80, 90, 500, 600, 700, 800, 900;
- б) 11–19;
- в) 20, 30, 40, 200, 300, 400.

121. Назвіть рядок чисел, назви яких утворюються способом множення, де назви одиниць 5–9 не узгоджуються з назвами десятка чи сотні, а керують ними у формі родового відмінка множини:

- а) 50, 60, 70, 80, 90, 500, 600, 700, 800, 900;
- б) 11–19;
- в) 20, 30, 40, 200, 300, 400.

122. Назвіть характерні особливості відмінювання складених безсполучникових числівників 11–19, 50–90, 500–900:

- а) змінюється лише перша частина;
- б) змінюються обидві частини;
- в) другий компонент відмінюється у двоїні;
- г) другий компонент відмінюється у множині.

123. Назвіть характерні особливості відмінювання складених безсполучникових числівників 20, 30, 40, 200, 300, 400:

- а) змінюється лише перша частина;
- б) змінюються обидві частини;
- в) другий компонент відмінюється у двоїні;
- г) другий компонент відмінюється у множині.

124. Назвіть характерні особливості відмінювання складених безсполучникових числівників 20, 200:

- а) змінюється лише перша частина;
- б) змінюються обидві частини;
- в) другий компонент відмінюється у двоїні;
- г) другий компонент відмінюється у множині.

125. Назвіть характерні особливості відмінювання складених безсполучникових числівників 30, 40, 300, 400:

- а) змінюється лише перша частина;
- б) змінюються обидві частини;
- в) другий компонент відмінюється у двоїні;
- г) другий компонент відмінюється у множині.

126. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник у формі називного відмінка:

- а) **єдинъ на десѣте;**
- б) **пѣти десѣтъ;**
- в) **обѣма на десѣте;**
- г) **чѣтырьми на десѣте;**
- д) **єдинѣ на десѣте;**
- е) **єдиной на десѣте.**

127. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник у формі родового відмінка:

- а) **єдинъ на десѣте;**
- б) **пѣти десѣтъ;**
- в) **обѣма на десѣте;**
- г) **чѣтырьми на десѣте;**
- д) **єдинѣ на десѣте;**
- е) **єдиной на десѣте.**

128. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник у формі давального відмінка:

- а) єдинъ на десѣте;
- б) пѣти десѣтъ;
- в) обѣма на десѣте;
- г) чѣтырьми на десѣте;
- д) єдинѣ на десѣте;
- е) єдинои на десѣте.

129. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник у формі знахідного відмінка:

- а) єдинъ на десѣте;
- б) пѣти десѣтъ;
- в) обѣма на десѣте;
- г) чѣтырьми на десѣте;
- д) єдинѣ на десѣте;
- е) єдинои на десѣте.

130. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник у формі орудного відмінка:

- а) єдинъ на десѣте;
- б) пѣти десѣтъ;
- в) обѣма на десѣте;
- г) чѣтырьми на десѣте;
- д) єдинѣ на десѣте;
- е) єдинои на десѣте.

131. Назвіть рядок, у якому вміщено числівник у формі місцевого відмінка:

- а) єдинъ на десѣте;
- б) пѣти десѣтъ;
- в) обѣма на десѣте;
- г) чѣтырьми на десѣте;
- д) єдинѣ на десѣте;
- е) єдинои на десѣте.

132. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту зі складеним сполучниковим числівником:

- а) Область имъы надъ десѣтыѣ градъ (Мар. єв.);
- б) Длѣженъ тѣмоѣ талантъ (Ас. єв.);
- в) Даждъ сѣмоу ѣзъ златиць (Супр. рук.);
- г) Ѡ девѣти десѣтъ и девѣти праведъницѣхъ (Мар. єв.);
- д) Чѣтыри десѣти ти шѣсть (Супр. рук.).

133. Назвіть характерні особливості складених сполучникових числівників:

- а) утворюються поєднанням кількох простих або простих і складених числівників;
- б) означають тільки десятки з одиницями;
- в) означають тільки сотні з десятками і одиницями;
- г) означають десятки з одиницями, сотні з десятками і одиницями;
- д) назви одиниць і десятків приєднуються за допомогою єднальних сполучників **и, ти**.

134. Назвіть основні тенденції функціонування системи числівників старослов'янської мови на ранньому етапі:

- а) простежується тенденція до спрощення;
- б) простежується тенденція до ускладнення;
- в) поступово зливається і перестає відмінюватися група **дѣва десѣти**;
- г) простежується тенденція до зміни тільки першої частини сполучникових складених числівників.

135. Назвіть характерні особливості порядкових числівників:

- а) були формою прикметників;
- б) були формою іменників;
- в) були формою дієприкметників;
- г) за будовою поділяються на прості і складені;
- д) за будовою були тільки простими.

136. Прості порядкові числівники були формою прикметників і утворювалися від основ відповідних кількісних числівників, за винятком таких числівників:

- а) **прьвъѣи**;
- б) **третѣи**;
- в) **седмѣи**;
- г) **въторѣи**;
- д) **шестѣи**.

137. Назвіть характерні особливості складених порядкових числівників:

- а) утворюються з простих порядкових;
- б) утворюються поєднанням простих тільки за допомогою сполучників **и, ти**;
- в) утворюються поєднанням простих за допомогою сполучників **и, ти** або без них.

138. Назвіть рядок, у якому вміщено складений порядковий числівник:

- а) пръвъ на десѣтѣ;
- б) єдинонадеѣтѣ;
- в) двѣнадеѣтънѣ;
- г) четвѣрти междю десѣтма;
- д) двѣосѣтънѣ.

139. Порядкові числівники у короткій (нечленній) формі трапляються у пам'ятках:

- а) рідше, ніж числівники у членній формі;
- б) частіше, ніж числівники у членній формі.

140. Назвіть рядок, у якому порядковий числівник вжито в короткій формі:

- а) пръвѣи;
- б) пръвѣ;
- в) вѣторѣи;
- г) вѣторѣ;
- д) шѣстѣи;
- е) шѣстѣ.

141. Назвіть рядок, у якому порядковий числівник вжито у повній формі:

- а) пръвѣи;
- б) пръвѣ;
- в) вѣторѣи;
- г) вѣторѣ;
- д) шѣстѣи;
- е) шѣстѣ.

142. Збірні числівники від четвѣро до десѣтеро змінюють за:

а) займенниковим типом відмінювання;
б) іменниковим типом відмінювання аналогічно до коротких прикметників.

143. Збірні числівники двѣоѣ, обѣоѣ, трѣоѣ змінюють за:

а) займенниковим типом відмінювання;
б) іменниковим типом відмінювання аналогічно до коротких прикметників.

144. Дробові числівники змінюють за:

- а) займенниковим типом відмінювання;
- б) іменниковим типом відмінювання.

145. Назвіть рядок, у якому вміщено дробовий числівник:

- а) полъ;
- б) єдинонадесять;
- в) дванадесать;
- г) четверти между десетма;
- д) четверть.

146. Назвіть рядок, у якому вміщено дробовий числівник:

- а) десятина;
- б) десятъ;
- в) десать;
- г) десаторо.

147. Назвіть рядок, у якому вміщено дробовий числівник:

- а) трок;
- б) третии;
- в) три;
- г) третина.

148. Назвіть рядок, у якому вміщено дробовий числівник:

- а) полъвътора;
- б) полътора;
- в) полътретиа;
- г) тъма.

149. Назвіть характерні особливості дробових числівників:

- а) у старослов'янських пам'ятках зустрічаються дуже рідко;
- б) у старослов'янських пам'ятках зустрічаються часто;
- в) за думкою А. Вайана, ще не мали навіть певного типу творення.

150. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з порядковим числівником, який субстантивувався:

- а) И о девати правьдникъ (Зогр. єв.);
- б) Бѣ же ихъ ѣко двѣ тысяща (Мар. єв.);
- в) Дѣвѣ жрѣтвѣ въ тѣ вечерѣ дѣшете сѧ (Зб. Кл.);
- г) Се третие лѣто (Зогр. єв.);
- д) Ѣда можетъ въторицежъ въ чрѣво влѣсти матери своєѧ (Мар. єв.).

Дієслово

1. Які групи виділяють серед дієслівних форм?

- а) особові;
- б) безособові;
- в) неособові;
- г) неозначено-особові;

2. Назвіть граматичні категорії властиві дієслову:

- а) категорія виду;
- б) категорія особи;
- в) категорія числа;
- г) категорія часу;
- д) категорія стану;
- е) категорія перехідності / неперехідності;
- є) категорія способу.

3. Назвіть часові форми старослов'янської мови:

- а) теперішній час;
- б) супін;
- в) аорист;
- г) імперфект;
- д) інфінітив;
- е) перфект;
- є) плюсквамперфект;
- ж) майбутній час.

4. Які форми категорії стану функціонували у старослов'янській мові?

- а) активного стану;
- б) пасивного стану;
- в) зворотно-середнього стану;
- г) нульового стану (позастанові).

5. Які форми об'єднувала категорія способу?

- а) спонукального способу;
- б) дійсного способу;
- в) умовного способу;
- г) наказового способу;
- д) побажального способу.

6. Назвіть форми, які утворюються від основи інфінітива:

- а) аорист;
- б) наказовий спосіб;
- в) імперфект;

- г) форми теперішнього часу;
- д) інфінітив;
- е) супін;
- є) дієприкметники теперішнього часу;
- ж) дієприкметники минулого часу.

7. Назвіть форми, які утворюються від основи теперішнього часу:

- а) аорист;
- б) наказовий спосіб;
- в) імперфект;
- г) форми теперішнього часу;
- д) інфінітив;
- е) супін;
- є) дієприкметники теперішнього часу;
- ж) дієприкметники минулого часу.

8. Назвіть форми умовного способу:

- а) проста;
- б) архаїчна;
- в) нова;
- г) описова.

9. Назвіть форми наказового способу:

- а) проста;
- б) архаїчна;
- в) нова;
- г) описова.

10. Як визначається основа інфінітива?

- а) шляхом відкидання закінчення **-тє** 2 особи множини теперішнього часу;
- б) шляхом відкидання суфікса **-ти** і тематичного суфікса;
- в) шляхом відкидання суфікса **-ти**;
- г) шляхом відкидання тематичного суфікса.

11. Як визначається основа теперішнього часу?

- а) шляхом відкидання закінчення **-тє** 2 особи множини теперішнього часу;
- б) шляхом відкидання суфікса **-ти** і тематичного суфікса;
- в) шляхом відкидання суфікса **-ти**;
- г) шляхом відкидання тематичного суфікса.

12. Назвіть рядок, у якому правильно виділено основу інфінітива:

- а) воз-ити, мес-ти;
- б) нес-ти, зна-ти, ;
- в) ре-шти, ма-ти, ;
- г) гасн-ж, мес-ти, оуч-ити.

13. Назвіть рядок, у якому правильно виділено основу теперішнього часу:

- а) вждє-тє, тьлѣ-ти, расжди-ти;
- б) поусти-ти, окува-ти, просльзи-ти;
- в) омыва-кѣтъ, метн-етѣ, жажд-етѣ;
- г) вѣзьме-тє, хвали-тє, несе-тє.

14. До I класу належать дієслова, основи теперішнього часу яких мають тематичний суфікс:

- а) *-ě-/-ǫ-;
- б) *-jě-/-jǫ-;
- в) *-ī-;
- г) *-ně-/-nǫ-.

15. До II класу належать дієслова, основи теперішнього часу яких мають тематичний суфікс:

- а) *-ě-/-ǫ-;
- б) *-jě-/-jǫ-;
- в) *-ī-;
- г) *-ně-/-nǫ-.

16. До III класу належать дієслова, основи теперішнього часу яких мають тематичний суфікс:

- а) *-ě-/-ǫ-;
- б) *-jě-/-jǫ-;
- в) *-ī-;
- г) *-ně-/-nǫ-.

17. До IV класу належать дієслова, основи теперішнього часу яких мають тематичний суфікс:

- а) *-ě-/-ǫ-;
- б) *-jě-/-jǫ-;
- в) *-ī-;
- г) *-ně-/-nǫ-.

18. Назвіть рядок, у якому всі дієслова належать до I класу:

- а) гладити, гостити, завити;
- б) доунжти, достигнжти, забинжти;
- в) нести, вести, брести;
- г) жировати, достати, забывати.

19. Назвіть рядок, у якому всі дієслова належать до II класу:

- а) двигнѣти, дрѣзнѣти, закленѣти;
- б) гравити, вѣлѣти, запоустѣти;
- в) гнѣсти, грѣсти, грысти;
- г) дрѣти, вѣзати, глаголати.

20. Назвіть рядок, у якому всі дієслова належать до III класу:

- а) мыслити, грѣшити, дробити;
- б) гоубити, гънати, жьвати;
- в) засъхнѣти, застѣпати, заблѣждати;
- г) метати, падати, досаждати.

21. Назвіть рядок, у якому всі дієслова належать до IV класу:

- а) блѣдити, велѣти, дождити;
- б) водити, хвалити, носити;
- в) готовати, гнѣвати, жадати;
- г) затѣкнѣти, зачати, зинѣти.

22. Виберіть рядок, у якому правильно названо дієслова V класу:

- а) бѣти, дати, имати, знати, вѣдѣти;
- б) дати, вѣдѣти, знати, іасти, имати;
- в) іасти, бѣти, дати, вѣдѣти, знати;
- г) бѣти, дати, іасти, вѣдѣти, имати.

23. Форми теперішнього часу утворюють від:

- а) основи теперішнього часу шляхом додавання первинних дієслівних флексій;
- б) основи інфінітива шляхом додавання первинних дієслівних флексій;
- в) основи теперішнього часу шляхом додавання тематичних суфіксів;
- г) основи інфінітива шляхом додавання вторинних тематичних суфіксів.

24. Назвіть первинну флексію, за допомогою якої утворюють 1 особу однини теперішнього часу дієслів I–IV класів:

- а) *sī; б) *tī; в) *mūs; г) *ām;
- д) *tē; е) *ntī; є) *vē; ж) *tā.

25. Назвіть первинну флексію, за допомогою якої утворюють 2 особу однини теперішнього часу дієслів I–IV класів:

- а) *sī; б) *tī; в) *mūs; г) *ām;
- д) *tē; е) *ntī; є) *vē; ж) *tā.

26. Назвіть первинну флексію, за допомогою якої утворюють 3 особу однини теперішнього часу дієслів I–IV класів:

а) *sī;	б) *tī;	в) *mūs;	г) *ām;
д) *tē;	е) *ntī;	е) *vē;	ж) *tā.

27. Назвіть первинну флексію, за допомогою якої утворюють 1 особу множини теперішнього часу дієслів I–IV класів:

а) *sī;	б) *tī;	в) *mūs;	г) *ām;
д) *tē;	е) *ntī;	е) *vē;	ж) *tā.

28. Назвіть первинну флексію, за допомогою якої утворюють 2 особу множини теперішнього часу дієслів I–IV класів:

а) *sī;	б) *tī;	в) *mūs;	г) *ām;
д) *tē;	е) *ntī;	е) *vē;	ж) *tā.

29. Назвіть первинну флексію, за допомогою якої утворюють 3 особу множини теперішнього часу дієслів I–IV класів:

а) *sī;	б) *tī;	в) *mūs;	г) *ām;
д) *tē;	е) *tā;	е) *vē;	ж) *ntī.

30. Назвіть первинну флексію, за допомогою якої утворюють 1 особу двоїни теперішнього часу дієслів I–IV класів:

а) *sī;	б) *tī;	в) *mūs;	г) *ām;
д) *tē;	е) *ntī;	е) *vē;	ж) *tā.

31. Назвіть первинну флексію, за допомогою якої утворюють 2 особу двоїни теперішнього часу дієслів I–IV класів:

а) *sī;	б) *tī;	в) *mūs;	г) *ām;
д) *tē;	е) *tā;	е) *vē;	ж) *ntī.

32. Назвіть первинну флексію, за допомогою якої утворюють 3 особу двоїни теперішнього часу дієслів I–IV класів:

а) *sī;	б) *tī;	в) *mūs;	г) *ām;
д) *tē;	е) *ntī;	е) *vē;	ж) *tā.

33. Виберіть рядок, у якому правильно названо дієслівну флексію 1 особи однини I–IV класів:

- а) -иши/-єши/-юши;
- б) -имъ/-ємъ/-кмъ;
- в) -итъ/єтъ/кѣтъ;
- г) -итє/-єтє/-кѣтє;
- д) -ж-ѣж;
- е) -ита/-єта/-кѣта;
- є) -ивѣ/-євѣ/-кѣвѣ;
- ж) -атъ-ѣтъ-ѣжтъ.

34. Виберіть рядок, у якому правильно названо дієслівну флексію 2 особи однини I–IV класів:

- а) -иши/-єши/-юши;
- б) -имъ/-ємъ/-кмъ;
- в) -итъ/єтъ/ктъ;
- г) -ите/-єте/-єте;
- д) -ж/-ѣж;
- е) -ита/-єта/-єта;
- є) -ивѣ/-евѣ/-квѣ;
- ж) -атъ/-ѣтъ/-ѣтъ.

35. Виберіть рядок, у якому правильно названо дієслівну флексію 3 особи однини I–IV класів:

- а) -иши/-єши/-юши;
- б) -имъ/-ємъ/-кмъ;
- в) -итъ/єтъ/ктъ;
- г) -ите/-єте/-єте;
- д) -ж/-ѣж;
- е) -ита/-єта/-єта;
- є) -ивѣ/-евѣ/-квѣ;
- ж) -атъ/-ѣтъ/-ѣтъ.

36. Виберіть рядок, у якому правильно названо дієслівну флексію 1 особи множини I–IV класів:

- а) -иши/-єши/-юши;
- б) -имъ/-ємъ/-кмъ;
- в) -итъ/єтъ/ктъ;
- г) -ите/-єте/-єте;
- д) -ж/-ѣж;
- е) -ита/-єта/-єта;
- є) -ивѣ/-евѣ/-квѣ;
- ж) -атъ/-ѣтъ/-ѣтъ.

37. Виберіть рядок, у якому правильно названо дієслівну флексію 2 особи множини I–IV класів:

- а) -иши/-єши/-юши;
- б) -имъ/-ємъ/-кмъ;
- в) -итъ/єтъ/ктъ;
- г) -ите/-єте/-єте;
- д) -ж/-ѣж;
- е) -ита/-єта/-єта;
- є) -ивѣ/-евѣ/-квѣ;
- ж) -атъ/-ѣтъ/-ѣтъ.

38. Виберіть рядок, у якому правильно названо дієслівну флексію 3 особи множини I–IV класів:

- а) -иши/-єши/-юши;
- б) -имъ/-ємъ/-кмъ;
- в) -итъ/єтъ/кетъ;
- г) -ите/-ете/-ете;
- д) -ж/-ж;
- е) -ита/-ета/-ета;
- є) -ивъ/-евъ/-квъ;
- ж) -атъ/-жтъ/-жтъ.

39. Виберіть рядок, у якому правильно названо дієслівну флексію 1 особи двоїни I–IV класів:

- а) -иши/-єши/-юши;
- б) -имъ/-ємъ/-кмъ;
- в) -итъ/єтъ/кетъ;
- г) -ите/-ете/-ете;
- д) -ж/-ж;
- е) -ита/-ета/-ета;
- є) -ивъ/-евъ/-квъ;
- ж) -атъ/-жтъ/-жтъ.

40. Виберіть рядок, у якому правильно названо дієслівну флексію 2 особи двоїни I–IV класів:

- а) -иши/-єши/-юши;
- б) -имъ/-ємъ/-кмъ;
- в) -итъ/єтъ/кетъ;
- г) -ите/-ете/-ете;
- д) -ж/-ж;
- е) -ита/-ета/-ета;
- є) -ивъ/-евъ/-квъ;
- ж) -атъ/-жтъ/-жтъ.

41. Виберіть рядок, у якому правильно названо дієслівну флексію 3 особи двоїни I–IV класів:

- а) -иши/-єши/-юши;
- б) -имъ/-ємъ/-кмъ;
- в) -итъ/єтъ/кетъ;
- г) -ите/-ете/-ете;
- д) -ж/-ж;
- е) -ита/-ета/-ета;
- є) -ивъ/-евъ/-квъ;
- ж) -атъ/-жтъ/-жтъ.

42. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 1 особи однини теперішнього часу:

- а) *vĕdō + ām → vĕdāān → vĕdān → vĕdQ → **ВЕДЖ**;
- б) *vĕd + ām → vĕdān → vĕdQ → **ВЕДЖ**;
- в) *vĕdō + ān → vĕdāān → vĕdān → vĕdQ → **ВЕДЖ**;
- г) *vĕd + ān → vĕdān → vĕdQ → **ВЕДЖ**.

43. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 2 особи однини теперішнього часу:

- а) *vōdī + š'ī → vōdīš'ī → **ВОДИШИ**;
- б) *vōdī + sī → **ВОДИШИ**;
- в) *vōdī + sī → vōdīxī → vōdīš'ī → **ВОДИШИ**;
- г) *vōdī + sī → vōdīxī → vōdīš'ī → **ВОДИШЬ**.

44. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 3 особи однини теперішнього часу:

- а) *vĕdē + tī → vĕdētь → **ВЕДЕТЬ**;
- б) *vĕdē + tī → vĕdētī → **ВЕДЕТИ**;
- в) *vĕdē + tī → vĕdētī → vĕdētī → **ВЕДЕТИ**;
- г) *vĕdē + tī → vĕdētь → vĕdētь → **ВЕДЕТЬ**.

45. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 1 особи множини теперішнього часу:

- а) *vĕdē + mū → vĕdēmū → vĕdēmь → **ВЕДЕМЬ**;
- б) *vĕdē + mūs → vĕdēmūs → vĕdēmь → **ВЕДЕМЬ**;
- в) *vĕdē + mūs → vĕdēmūs → vĕdēmī → **ВЕДЕМИ**;
- г) *vĕdē + mūs → vĕdēmūs → vĕdēmū → **ВЕДЕМОУ**.

46. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 2 особи множини теперішнього часу:

- а) *vĕdē + tē → vĕdētь → **ВЕДЕТЬ**;
- б) *vĕdē + tē → vĕdētē → **ВЕДЕТЕ**;
- в) *vĕdē + tī → vĕdētī → **ВЕДЕТИ**;
- г) *vĕdē + tī → vĕdētī → **ВЕДЕТЬ**.

47. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 3 особи множини теперішнього часу:

- а) *vĕdō + ntī → vĕdōntī → vĕdōntь → vĕdQть → **ВЕДЖТЬ**;
- б) *vĕdō + tī → vĕdōtī → vĕdQть → **ВЕДЖТЬ**;
- в) *vĕdō + ntī → vĕdōntī → vĕdōntь → **ВЕДОНТЬ**;
- г) *vĕdē + tē → vĕdētē → **ВЕДЕТЕ**.

48. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 1 особи двоїни теперішнього часу:

- а) *vĕdō + ām → vĕdāān → vĕdān → vĕdQ → **вѣдѣ**;
- б) *vĕdĕ + mūs → vĕdēmūs → vĕdĕmъ → **вѣдемъ**;
- в) *vĕdĕ + vĕ → vĕdevĕ → **вѣдѣвѣ**;
- г) *vĕdĕ + vĕ → vĕdevĕ → **вѣдѣвѣ**.

49. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 2 особи двоїни теперішнього часу:

- а) *vĕdĕ + tĕ → vĕdete → **вѣдете**;
- б) *vōdī + sī → vōdīxī → vōdīš'ī → **водиши**;
- в) *vĕdĕ + vĕ → vĕdevĕ → **вѣдѣвѣ**;
- г) *vĕdĕ + tā → vĕdeta → **вѣдѣта**.

50. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 3 особи двоїни теперішнього часу:

- а) *vĕdĕ + tĕ → vĕdete → **вѣдете**.
- б) *vōdī + sī → vōdīxī → vōdīš'ī → **водиши**;
- в) *vĕdĕ + vĕ → vĕdevĕ → **вѣдѣвѣ**;
- г) *vĕdĕ + tā → vĕdeta → **вѣдѣта**.

51. Назвіть рядок, у якому дієслово вжито в 1 особі однини теперішнього часу:

- а) **несєши**;
- б) **водитъ**;
- в) **знаѣ**;
- г) **хвалимъ**;
- д) **гаснєтє**;
- е) **сжтъ**;
- є) **вѣвѣ**;
- ж) **даста**.

52. Назвіть рядок, у якому дієслово вжито в 2 особі однини теперішнього часу:

- а) **несєши**;
- б) **водитъ**;
- в) **знаѣ**;
- г) **хвалимъ**;
- д) **гаснєтє**;
- е) **сжтъ**;
- є) **вѣвѣ**;
- ж) **даста**.

53. Назвіть рядок, у якому дієслово вжито в 3 особі однини теперішнього часу:

- а) **несєши**;

- б) водитъ;
- в) знаѣ;
- г) хвалимъ;
- д) гаснете;
- е) сжтъ;
- є) вѣвѣ;
- ж) даста.

54. Назвіть рядок, у якому дієслово вжито в 1 особі множини теперішнього часу:

- а) несеш;
- б) водитъ;
- в) знаѣ;
- г) хвалимъ;
- д) гаснете;
- е) сжтъ;
- є) вѣвѣ;
- ж) даста.

55. Назвіть рядок, у якому дієслово вжито в 2 особі множини теперішнього часу:

- а) несеш;
- б) водитъ;
- в) знаѣ;
- г) хвалимъ;
- д) гаснете;
- е) сжтъ;
- є) вѣвѣ;
- ж) даста.

56. Назвіть рядок, у якому дієслово вжито в 3 особі однини теперішнього часу:

- а) несеш;
- б) водитъ;
- в) знаѣ;
- г) хвалимъ;
- д) гаснете;
- е) сжтъ;
- є) вѣвѣ;
- ж) даста.

57. Назвіть рядок, у якому дієслово вжито в 1 особі двоїни теперішнього часу:

- а) несеши;
- б) водить;
- в) знай;
- г) хвалим;
- д) гаснете;
- е) сжт;
- є) в'в'в';
- ж) даста.

58. Назвіть рядок, у якому дієслово вжито в 2 особі двоїни теперішнього часу:

- а) несеши;
- б) водить;
- в) знай;
- г) хвалим;
- д) гаснете;
- е) сжт;
- є) в'в'в';
- ж) даста.

59. Назвіть рядок, у якому дієслово вжито в 3 особі двоїни теперішнього часу:

- а) несеши;
- б) водить;
- в) знай;
- г) хвалим;
- д) гаснете;
- е) сжт;
- є) в'в'в';
- ж) даста.

60. Назвіть особову форму теперішнього часу, яку утворено від дієслова I класу:

- а) тл'кнете;
- б) несж;
- в) падакт;
- г) хвалат;
- д) в'м'.

61. Назвіть особову форму теперішнього часу, яку утворено від дієслова II класу:

- а) тл'кнете;
- б) несж;

- в) падактъ;
- г) хвалатъ;
- д) вѣмъ.

62. Назвіть особову форму теперішнього часу, яку утворено від дієслова III класу:

- а) тлъкнете;
- б) несѧ;
- в) падактъ;
- г) хвалатъ;
- д) вѣмъ.

63. Назвіть особову форму теперішнього часу, яку утворено від дієслова IV класу:

- а) тлъкнете;
- б) несѧ;
- в) падактъ;
- г) хвалатъ;
- д) вѣмъ.

64. Назвіть особову форму теперішнього часу, яку утворено від дієслова V класу:

- а) тлъкнете;
- б) несѧ;
- в) падактъ;
- г) хвалатъ;
- д) вѣмъ.

65. Назвіть особову форму теперішнього часу, яку утворено від основи з тематичним суфіксом *ě/-ǫ:

- а) вождѧ;
- б) гаснѧтъ;
- в) знакмъ;
- г) рєкъ;
- д) даси.

66. Назвіть особову форму теперішнього часу, яку утворено від основи з тематичним суфіксом *ně/-nǫ:

- а) вождѧ;
- б) гаснѧтъ;
- в) знакмъ;
- г) рєкъ;
- д) даси.

67. Назвіть особову форму теперішнього часу, яку утворено від основи з тематичним суфіксом *jě/-jǒ:

- а) вождѣ;
- б) гаснѣтъ;
- в) знакъ;
- г) рѣкъ;
- д) даси.

68. Назвіть особову форму теперішнього часу, яку утворено від основи з тематичним суфіксом *ī:

- а) вождѣ;
- б) гаснѣтъ;
- в) знакъ;
- г) рѣкъ;
- д) даси.

69. Назвіть особову форму теперішнього часу, яку утворено від нетематичного дієслова:

- а) вождѣ;
- б) гаснѣтъ;
- в) знакъ;
- г) рѣкъ;
- д) даси.

70. Назвіть фрагмент тексту, у якому є особова форма атематичного дієслова:

- а) Рече гдѣ къ пришьдѣшимъ къ икмоу иоудеомъ...;
- б) ...свѣдѣтельство мок истиньно ксть тако вѣмъ отъкждоу придохъ...;
- в) Въ вѣма оно мимо иды ийсъ видѣ чловѣка слѣпа отъ рожьства...;
- г) И камо идѣ вы же не вѣсте отъкждоу градоу...

71. Назвіть фрагмент тексту, у якому є дієслово у формі 1 особи однини теперішнього часу:

- а) Иже просѣтъ несоумнѣниемъ...;
- б) И рече цар къ немоу...;
- в) Тем же не разоумѣемъ книжнаго образа ни силы ихъ...;
- г) Оучителю идѣ по тебѣ...;
- д) Видиши ли велика си зъданиѣ...;
- е) Блюдете же вы сѣ сами....

72. Назвіть фрагмент тексту, у якому є дієслово у формі 2 особи однини теперішнього часу:

- а) Иже просятъ несоумнѣниемъ...;
- б) И рече цар къ нѣмоу...;
- в) Тем же не разоумѣемъ книжнаго образа ни силы ихъ...;
- г) Оучителю идѣ по тѣбѣ...;
- д) Видиши ли велика си зѣданиѣ...;
- е) Блюдете же вы сѣ сами....

73. Назвѣть фрагментъ тексту, у якому є дієслово у формѣ 3 особи однини теперішнього часу:

- а) Иже просятъ несоумнѣниемъ...;
- б) И рече цар къ нѣмоу...;
- в) Тем же не разоумѣемъ книжнаго образа ни силы ихъ...;
- г) Оучителю идѣ по тѣбѣ...;
- д) Видиши ли велика си зѣданиѣ...;
- е) Блюдете же вы сѣ сами....

74. Назвѣть фрагментъ тексту, у якому є дієслово у формѣ 1 особи множини теперішнього часу:

- а) Иже просятъ несоумнѣниемъ...;
- б) И рече цар къ нѣмоу...;
- в) Тем же не разоумѣемъ книжнаго образа ни силы ихъ...;
- г) Оучителю идѣ по тѣбѣ...;
- д) Видиши ли велика си зѣданиѣ...;
- е) Блюдете же вы сѣ сами...

75. Назвѣть фрагментъ тексту, у якому є дієслово у формѣ 2 особи множини теперішнього часу:

- а) Иже просятъ несоумнѣниемъ...;
- б) И рече цар къ нѣмоу...;
- в) Тем же не разоумѣемъ книжнаго образа ни силы ихъ...;
- г) Оучителю идѣ по тѣбѣ...;
- д) Видиши ли велика си зѣданиѣ...;
- е) Блюдете же вы сѣ сами...

76. Назвѣть фрагментъ тексту, у якому є дієслово у формѣ 3 особи множини теперішнього часу:

- а) Иже просятъ несоумнѣниемъ...;
- б) И рече цар къ нѣмоу...;
- в) Тем же не разоумѣемъ книжнаго образа ни силы ихъ...;
- г) Оучителю идѣ по тѣбѣ...;
- д) Видиши ли велика си зѣданиѣ...;
- е) Блюдете же вы сѣ сами...

77. Назвѣть прості форми минулаго часу:

- а) аорист;
- б) перфект;
- в) імперфект;
- г) плюсквамперфект.

78. Назвіть типи аориста у старослов'янській мові:

- а) аорист складний;
- б) аорист простий;
- в) аорист сигматичний старий;
- г) аорист сигматичний оновлений;
- д) аорист сигматичний новий.

79. Аорист – це:

- а) проста форма минулого часу, яка означає коротку завершену дію;
- б) проста форма минулого часу, яка означає незавершену повторювану дію;
- в) складна форма минулого часу, яка означає стан дії, що відбувалася в минулому, але наслідки якої тривають на момент мовлення про неї;
- г) складна форма минулого часу, яка означає дію або стан, які передували іншій дії або стану.

80. Аорист простий утворюється від:

- а) односкладових основ інфінітива та від основ на ū, ī + специфічний суфікс s + тематичний голосний ō + вторинні флексії;
- б) основи інфінітива + єднальний голосний o + флексія аориста сигматичного старого;
- в) основи інфінітива + суфікс (ē)ax + флексія аориста простого;
- г) основи інфінітива за допомогою суфіксів ě, ō і вторинних флексій.

81. Тематичний суфікс *-ō- вживався при утворенні:

- а) першої особи всіх чисел;
- б) третьої особи однини;
- в) третьої особи множини;
- г) другої особи всіх чисел;
- д) третьої особи двоїни.

82. Тематичний суфікс *-ě- вживався при утворенні:

- а) першої особи всіх чисел;
- б) третьої особи однини;
- в) третьої особи множини;
- г) другої особи всіх чисел;
- д) третьої особи двоїни.

83. Назвіть вторинну флексію, за допомогою якої утворюють 1 особу однини простого аориста:

- а) *m;
- б) *s;
- в) *mūs;
- г) *t;

д) *tě; е) *tā; є) *vē; ж) *nt.

84. Назвіть вторинну флексію, за допомогою якої утворюють 2 особу однини простого аориста:

а) *m; б) *s; в) *mūs; г) *t;
д) *tě; е) *tā; є) *vē; ж) *nt.

85. Назвіть вторинну флексію, за допомогою якої утворюють 3 особу однини простого аориста:

а) *m; б) *s; в) *mūs; г) *t;
д) *tě; е) *tā; є) *vē; ж) *nt.

86. Назвіть вторинну флексію, за допомогою якої утворюють 1 особу множини простого аориста:

а) *m; б) *s; в) *mūs; г) *t;
д) *tě; е) *tā; є) *vē; ж) *nt.

87. Назвіть вторинну флексію, за допомогою якої утворюють 2 особу множини простого аориста:

а) *m; б) *s; в) *mūs; г) *t;
д) *tě; е) *tā; є) *vē; ж) *nt.

88. Назвіть вторинну флексію, за допомогою якої утворюють 3 особу множини простого аориста:

а) *m; б) *s; в) *mūs; г) *t;
д) *tě; е) *tā; є) *vē; ж) *nt.

89. Назвіть вторинну флексію, за допомогою якої утворюють 1 особу двоїни простого аориста:

а) *m; б) *s; в) *mūs; г) *t;
д) *tě; е) *tā; є) *vē; ж) *nt.

90. Назвіть вторинну флексію, за допомогою якої утворюють 2 особу двоїни простого аориста:

а) *m; б) *s; в) *mūs; г) *t;
д) *tě; е) *tā; є) *vē; ж) *nt.

91. Назвіть вторинну флексію, за допомогою якої утворюють 3 особу двоїни простого аориста:

а) *m; б) *s; в) *mūs; г) *t;
д) *tě; е) *tā; є) *vē; ж) *nt.

92. Назвіть закінчення 1 особи однини простого аориста старослов'янської мови:

а) -омѣ; б) -ъ; в) -єте; г) -є; д) -ж; е) -овѣ; є) -ета.

93. Назвіть закінчення 2 особи однини простого аориста старослов'янської мови:

- а) -омъ; б) -ъ; в) -ете; г) -е; д) -ж; е) -овѣ; є) -ета.

94. Назвіть закінчення 3 особи однини простого аориста старослов'янської мови:

- а) -омъ; б) -ъ; в) -ете; г) -е; д) -ж; е) -овѣ; є) -ета.

95. Назвіть закінчення 1 особи множини простого аориста старослов'янської мови:

- а) -омъ; б) -ъ; в) -ете; г) -е; д) -ж; е) -овѣ; є) -ета.

96. Назвіть закінчення 2 особи множини простого аориста старослов'янської мови:

- а) -омъ; б) -ъ; в) -ете; г) -е; д) -ж; е) -овѣ; є) -ета.

97. Назвіть закінчення 3 особи множини простого аориста старослов'янської мови:

- а) -омъ; б) -ъ; в) -ете; г) -е; д) -ж; е) -овѣ; є) -ета.

98. Назвіть закінчення 1 особи двоїни простого аориста старослов'янської мови:

- а) -омъ; б) -ъ; в) -ете; г) -е; д) -ж; е) -овѣ; є) -ета.

99. Назвіть закінчення 2 особи двоїни простого аориста старослов'янської мови:

- а) -омъ; б) -ъ; в) -ете; г) -е; д) -ж; е) -овѣ; є) -ета.

100. Назвіть закінчення 3 особи двоїни простого аориста старослов'янської мови:

- а) -омъ; б) -ъ; в) -ете; г) -е; д) -ж; е) -овѣ; є) -ета.

101. Назвіть рядок, у якому є форма 1 особи однини аориста простого:

- а) несе;
б) идъ;
в) двигомъ;
г) движета;
д) несж;
е) рековѣ;
є) идете.

102. Назвіть рядок, у якому є форма 2 особи однини аориста простого:

- а) несе;
б) идъ;

- в) двигомъ;
- г) движета.
- д) несж;
- е) рековѣ;
- є) идете.

103. Назвіть рядок, у якому є форма 3 особи однини аориста простого:

- а) несе;
- б) идъ;
- в) двигомъ;
- г) движета.
- д) несж;
- е) рековѣ;
- є) идете.

104. Назвіть рядок, у якому є форма 1 особи множини аориста простого:

- а) несе;
- б) идъ;
- в) двигомъ;
- г) движета.
- д) несж;
- е) рековѣ;
- є) идете.

105. Назвіть рядок, у якому є форма 2 особи множини аориста простого:

- а) несе;
- б) идъ;
- в) двигомъ;
- г) движета.
- д) несж;
- е) рековѣ;
- є) идете.

106. Назвіть рядок, у якому є форма 3 особи множини аориста простого:

- а) несе;
- б) идъ;
- в) двигомъ;
- г) движета.
- д) несж;

- е) рековѣ;
- є) идете.

107. Назвіть рядок, у якому є форма 1 особи двоїни аориста простого:

- а) несе;
- б) идѣ;
- в) двигомѣ;
- г) движета.
- д) несѣ;
- е) рековѣ;
- є) идете.

108. Назвіть рядок, у якому є форма 2 особи двоїни аориста простого:

- а) несе;
- б) идѣ;
- в) двигомѣ;
- г) движета.
- д) несѣ;
- е) рековѣ;
- є) идете.

109. Назвіть рядок, у якому є форма 3 особи двоїни аориста простого:

- а) несе;
- б) идѣ;
- в) двигомѣ;
- г) движета.
- д) несѣ;
- е) рековѣ;
- є) идете.

110. Аорист сигматичний старий утворюється від:

- а) односкладових основ інфінітива та від основ на \bar{u} , \bar{i} + специфічний суфікс s + тематичний голосний \bar{o} + вторинні флексії;
- б) основи інфінітива за допомогою суфіксів \bar{e} , \bar{o} і вторинних флексій;
- в) основи інфінітива + еднальний голосний o + флексія аориста сигматичного старого;
- г) основи інфінітива + суфікс $(\bar{e})ax$ + флексія аориста простого.

111. Тематичний суфікс *- \bar{o} - аориста сигматичного старого вживався при утворенні:

- а) тільки 2 особи всіх чисел;

- б) тільки 3 особи всіх чисел;
- в) тільки 1 особи всіх чисел.

112. Форми 2/3 особи однини аориста сигматичного старого від закритих основ утворюються за:

- а) особливим зразком;
- б) зразком простого аориста;
- в) зразком нового аориста;
- г) зразком перфекта.

113. Назвіть рядок, у якому правильно вказано особливості творення форми 2/3 особи однини аориста сигматичного старого у відкритих основах:

- а) утворювались за особливим зразком;
- б) утворювались за зразком простого аориста;
- в) дорівнювали чистій основі;
- г) утворювались за зразком нового аориста.

114. Назвіть закінчення 1 особи однини аориста сигматичного старого старослов'янської мови:

- а) -хомъ; б) -хъ; в) -сте; г) -ε/ø; д) -шѧ; е) -ховѣ; є) -ста.

115. Назвіть закінчення 2 особи однини аориста сигматичного старого старослов'янської мови:

- а) -хомъ; б) -хъ; в) -сте; г) -ε/ø; д) -шѧ; е) -ховѣ; є) -ста.

116. Назвіть закінчення 3 особи однини аориста сигматичного старого старослов'янської мови:

- а) -хомъ; б) -хъ; в) -сте; г) -ε/ø; д) -шѧ; е) -ховѣ; є) -ста.

117. Назвіть закінчення 1 особи множини аориста сигматичного старого старослов'янської мови:

- а) -хомъ; б) -хъ; в) -сте; г) -ε/ø; д) -шѧ; е) -ховѣ; є) -ста.

118. Назвіть закінчення 2 особи множини аориста сигматичного старого старослов'янської мови:

- а) -хомъ; б) -хъ; в) -сте; г) -ε/ø; д) -шѧ; е) -ховѣ; є) -ста.

119. Назвіть закінчення 3 особи множини аориста сигматичного старого старослов'янської мови:

- а) -хомъ; б) -хъ; в) -сте; г) -ε/ø; д) -шѧ; е) -ховѣ; є) -ста.

120. Назвіть закінчення 1 особи двоїни аориста сигматичного старого старослов'янської мови:

- а) -хомъ; б) -хъ; в) -сте; г) -ε/ø; д) -шѧ; е) -ховѣ; є) -ста.

121. Назвіть закінчення 2 особи двоїни аориста сигматичного старого старослов'янської мови:

а) -хомъ; б) -хъ; в) -сте; г) -ε/ø; д) -шл; е) -ховъ; є) -ста.

122. Назвіть закінчення 1 особи однини аориста сигматичного старого старослов'янської мови:

а) -хомъ; б) -хъ; в) -сте; г) -ε/ø; д) -шл; е) -ховъ; є) -ста.

123. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 1 особи однини аориста сигматичного старого:

а) *rĕk + s + ō → rĕkxŭn → rĕxъ → р'ѣхъ;

б) *rĕk + ě + s → rĕkĕs → reč'e → рече;

в) *rĕk + s + ō + mŭs → rĕkxŏmŭs → rĕxŏmy → rĕxŏmъ → р'ѣхомъ;

г) *rĕk + s + ō + m → rĕkxŭn → rĕxъ → р'ѣхъ;

д) *rĕk + ě + t → rĕkĕt → reč'e → рече;

е) *rĕk + s + tĕ → rĕkstĕ → rĕstĕ → rĕste → р'ѣсте;

є) *rĕk + s + ō + vĕ → rĕkxŏvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → р'ѣховъ;

ж) *rĕk + s + nt → rĕksnt → rĕksnt → rĕks^ent → rĕksent → rĕxe → rĕš'e → р'ѣшл;

з) *rĕk + s + ta → rĕksta → rĕstā → rĕsta → р'ѣста.

124. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 2 особи однини аориста сигматичного старого:

а) *rĕk + s + ō → rĕkxŭn → rĕxъ → р'ѣхъ;

б) *rĕk + ě + s → rĕkĕs → reč'e → рече;

в) *rĕk + s + ō + mŭs → rĕkxŏmŭs → rĕxŏmy → rĕxŏmъ → р'ѣхомъ;

г) *rĕk + s + ō + m → rĕkxŭn → rĕxъ → р'ѣхъ;

д) *rĕk + ě + t → rĕkĕt → reč'e → рече;

е) *rĕk + s + tĕ → rĕkstĕ → rĕstĕ → rĕste → р'ѣсте;

є) *rĕk + s + ō + vĕ → rĕkxŏvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → р'ѣховъ;

ж) *rĕk + s + nt → rĕksnt → rĕksnt → rĕks^ent → rĕksent → rĕxe → rĕš'e → р'ѣшл;

з) *rĕk + s + ta → rĕksta → rĕstā → rĕsta → р'ѣста.

125. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 3 особи однини аориста сигматичного старого:

а) *rĕk + s + ō → rĕkxŭn → rĕxъ → р'ѣхъ;

б) *rĕk + ě + s → rĕkĕs → reč'e → рече;

в) *rĕk + s + ō + mŭs → rĕkxŏmŭs → rĕxŏmy → rĕxŏmъ → р'ѣхомъ;

г) *rĕk + s + ō + m → rĕkxŭn → rĕxъ → р'ѣхъ;

д) *rĕk + ě + t → rĕkĕt → reč'e → рече;

е) *rĕk + s + tĕ → rĕkstĕ → rĕstĕ → rĕste → р'ѣсте;

є) *rĕk + s + ō + vĕ → rĕkxŏvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → р'ѣховъ;

ж) *rĕk + s + nt → rĕksnt → rĕksnt → rĕks^ent → rĕksent → rĕxę → rĕš'ę
→ р'ѣшл;

з) *rĕk + s + ta → rĕksta → rĕstā → rĕsta → р'ѣста.

126. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 1 особи множини аориста сигматичного старого:

а) *rĕk + s + ǝ → rĕkxǝn → rĕxъ → р'ѣхъ;

б) *rĕk + ě + s → rĕkĕs → reč'e → рече;

в) *rĕk + s + ǝ + mǝs → rĕkxǝmǝs → rĕxǝmy → rĕxǝmъ → р'ѣхомъ;

г) *rĕk + s + ǝ + m → rĕkxǝn → rĕxъ → р'ѣхъ;

д) *rĕk + ě + t → rĕkĕt → reč'e → рече;

е) *rĕk + s + tĕ → rĕkstĕ → rĕstĕ → rĕste → р'ѣсте;

є) *rĕk + s + ǝ + vĕ → rĕkxǝvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → р'ѣховъ;

ж) *rĕk + s + nt → rĕksnt → rĕksnt → rĕks^ent → rĕksent → rĕxę → rĕš'ę
→ р'ѣшл;

з) *rĕk + s + ta → rĕksta → rĕstā → rĕsta → р'ѣста.

127. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 2 особи множини аориста сигматичного старого:

а) *rĕk + s + ǝ → rĕkxǝn → rĕxъ → р'ѣхъ;

б) *rĕk + ě + s → rĕkĕs → reč'e → рече;

в) *rĕk + s + ǝ + mǝs → rĕkxǝmǝs → rĕxǝmy → rĕxǝmъ → р'ѣхомъ;

г) *rĕk + s + ǝ + m → rĕkxǝn → rĕxъ → р'ѣхъ;

д) *rĕk + ě + t → rĕkĕt → reč'e → рече;

е) *rĕk + s + tĕ → rĕkstĕ → rĕstĕ → rĕste → р'ѣсте;

є) *rĕk + s + ǝ + vĕ → rĕkxǝvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → р'ѣховъ;

ж) *rĕk + s + nt → rĕksnt → rĕksnt → rĕks^ent → rĕksent → rĕxę → rĕš'ę
→ р'ѣшл;

з) *rĕk + s + ta → rĕksta → rĕstā → rĕsta → р'ѣста.

128. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 3 особи множини аориста сигматичного старого:

а) *rĕk + s + ǝ → rĕkxǝn → rĕxъ → р'ѣхъ;

б) *rĕk + ě + s → rĕkĕs → reč'e → рече;

в) *rĕk + s + ǝ + mǝs → rĕkxǝmǝs → rĕxǝmy → rĕxǝmъ → р'ѣхомъ;

г) *rĕk + s + ǝ + m → rĕkxǝn → rĕxъ → р'ѣхъ;

д) *rĕk + ě + t → rĕkĕt → reč'e → рече;

е) *rĕk + s + tĕ → rĕkstĕ → rĕstĕ → rĕste → р'ѣсте;

є) *rĕk + s + ǝ + vĕ → rĕkxǝvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → р'ѣховъ;

ж) *rĕk + s + nt → rĕksnt → rĕksnt → rĕks^ent → rĕksent → rĕxę → rĕš'ę
→ р'ѣшл;

з) *rĕk + s + ta → rĕksta → rĕstā → rĕsta → р'ѣста.

129. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 1 особи двоїни аориста сигматичного старого:

- а) *rĕk + s + ō → rĕkxūn → rĕxъ → р'ѣхъ;
- б) *rĕk + ě + s → rĕkĕs → reč'e → рече;
- в) *rĕk + s + ō + mūs → rĕkxōmūs → rĕxōmy → rĕxōmъ → р'ѣхомъ;
- г) *rĕk + s + ō + m → rĕkxūn → rĕxъ → р'ѣхъ;
- д) *rĕk + ě + t → rĕkĕt → reč'e → рече;
- е) *rĕk + s + tĕ → rĕkstĕ → rĕstĕ → rĕste → р'ѣсте;
- є) *rĕk + s + ō + vĕ → rĕkxōvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → р'ѣховъ;
- ж) *rĕk + s + nt → rĕksnt → rĕksnt → rĕks^ent → rĕksent → rĕxe → rĕš'e → р'ѣша;
- з) *rĕk + s + ta → rĕksta → rĕstā → rĕsta → р'ѣста.

130. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 2 особи двоїни аориста сигматичного старого:

- а) *rĕk + s + ō → rĕkxūn → rĕxъ → р'ѣхъ;
- б) *rĕk + ě + s → rĕkĕs → reč'e → рече;
- в) *rĕk + s + ō + mūs → rĕkxōmūs → rĕxōmy → rĕxōmъ → р'ѣхомъ;
- г) *rĕk + s + ō + m → rĕkxūn → rĕxъ → р'ѣхъ;
- д) *rĕk + ě + t → rĕkĕt → reč'e → рече;
- е) *rĕk + s + tĕ → rĕkstĕ → rĕstĕ → rĕste → р'ѣсте;
- є) *rĕk + s + ō + vĕ → rĕkxōvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → р'ѣховъ;
- ж) *rĕk + s + nt → rĕksnt → rĕksnt → rĕks^ent → rĕksent → rĕxe → rĕš'e → р'ѣша;
- з) *rĕk + s + ta → rĕksta → rĕstā → rĕsta → р'ѣста.

131. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 3 особи двоїни аориста сигматичного старого:

- а) *rĕk + s + ō → rĕkxūn → rĕxъ → р'ѣхъ;
- б) *rĕk + ě + s → rĕkĕs → reč'e → рече;
- в) *rĕk + s + ō + mūs → rĕkxōmūs → rĕxōmy → rĕxōmъ → р'ѣхомъ;
- г) *rĕk + s + ō + m → rĕkxūn → rĕxъ → р'ѣхъ;
- д) *rĕk + ě + t → rĕkĕt → reč'e → рече;
- е) *rĕk + s + tĕ → rĕkstĕ → rĕstĕ → rĕste → р'ѣсте;
- є) *rĕk + s + ō + vĕ → rĕkxōvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → р'ѣховъ;
- ж) *rĕk + s + nt → rĕksnt → rĕksnt → rĕks^ent → rĕksent → rĕxe → rĕš'e → р'ѣша;
- з) *rĕk + s + ta → rĕksta → rĕstā → rĕsta → р'ѣста.

132. Назвіть рядок, у якому є форма 1 особи однини аориста сигматичного старого:

- а) рече;
- б) бѣ;

- в) водихомъ;
- г) знахъ;
- д) бысте;
- е) идоховѣ;
- є) водиша;
- ж) идоста.

133. Назвіть рядок, у якому є форма 2 особи однини аориста сигматичного старого:

- а) рече;
- б) бы;
- в) водихомъ;
- г) знахъ;
- д) бысте;
- е) идоховѣ;
- є) водиша;
- ж) идоста.

134. Назвіть рядок, у якому є форма 3 особи однини аориста сигматичного старого:

- а) рече;
- б) бы;
- в) водихомъ;
- г) знахъ;
- д) бысте;
- е) идоховѣ;
- є) водиша;
- ж) идоста.

135. Назвіть рядок, у якому є форма 1 особи множини аориста сигматичного старого:

- а) рече;
- б) бы;
- в) водихомъ;
- г) знахъ;
- д) бысте;
- е) идоховѣ;
- є) водиша;
- ж) идоста.

136. Назвіть рядок, у якому є форма 2 особи множини аориста сигматичного старого:

- а) рече;

- б) бѣ;
- в) водихомъ;
- г) знахъ;
- д) бысте;
- е) идоховѣ;
- є) водишѧ;
- ж) идоста.

137. Назвіть рядок, у якому є форма 3 особи множини аориста сигматичного старого:

- а) рече;
- б) бѣ;
- в) водихомъ;
- г) знахъ;
- д) бысте;
- е) идоховѣ;
- є) водишѧ;
- ж) идоста.

138. Назвіть рядок, у якому є форма 1 особи двоїни аориста сигматичного старого:

- а) рече;
- б) бѣ;
- в) водихомъ;
- г) знахъ;
- д) бысте;
- е) идоховѣ;
- є) водишѧ;
- ж) идоста.

139. Назвіть рядок, у якому є форма 2 особи двоїни аориста сигматичного старого:

- а) рече;
- б) бѣ;
- в) водихомъ;
- г) знахъ;
- д) бысте;
- е) идоховѣ;
- є) водишѧ;
- ж) идоста.

140. Назвіть рядок, у якому є форма 3 особи двоїни аориста сигматичного старого:

- а) рече;
- б) вѣ;
- в) водихомъ;
- г) знахъ;
- д) вѣстѣ;
- е) идоховѣ;
- є) водишѣ;
- ж) идоста.

141. Аорист сигматичний новий утворюється від:

- а) односкладових основ інфінітива та від основ на ѣ, і + специфічний суфікс s + тематичний голосний ѓ + вторинні флексії;
- б) основи інфінітива за допомогою суфіксів ѣ, ѓ і вторинних флексій;
- в) основи інфінітива + єднальний голосний о + флексія аориста сигматичного старого;
- г) основи інфінітива + суфікс (ѣ)ах + флексія аориста простого.

142. Назвіть особливості утворення особових форм аориста сигматичного нового:

- а) особові форми утворюються від будь-якої основи інфінітива;
- б) сполучний голосний -о- вживався тільки при утворенні 1 особи всіх чисел;
- в) сполучний голосний -о- вживався тільки після закритих основ;
- г) форми 2/3 особи однини утворювались за зразком простого аориста;
- д) форми 2/3 особи однини утворювались за зразком аориста сигматичного старого;
- е) тематичний суфікс *-ѓ- вживався при утворенні 1 особи всіх чисел, а також 3 особи множини.

143. Назвіть рядок, у якому є форма 1 особи однини аориста сигматичного нового:

- а) зна;
- б) водихомъ;
- в) идостѣ;
- г) рекохъ;
- д) идошѣ;
- е) водиховѣ;
- є) знаста.

144. Назвіть рядок, у якому є форма 2 особи однини аориста сигматичного нового:

- а) зна;
- б) водихомъ;

- в) идостѣ;
- г) рекохъ;
- д) идоша;
- е) водиховѣ;
- є) знаста.

145. Назвіть рядок, у якому є форма 3 особи однини аориста сигматичного нового:

- а) зна;
- б) водихомъ;
- в) идостѣ;
- г) рекохъ;
- д) идоша;
- е) водиховѣ;
- є) знаста.

146. Назвіть рядок, у якому є форма 1 особи множини аориста сигматичного нового:

- а) зна;
- б) водихомъ;
- в) идостѣ;
- г) рекохъ;
- д) идоша;
- е) водиховѣ;
- є) знаста.

147. Назвіть рядок, у якому є форма 2 особи множини аориста сигматичного нового:

- а) зна;
- б) водихомъ;
- в) идостѣ;
- г) рекохъ;
- д) идоша;
- е) водиховѣ;
- є) знаста.

148. Назвіть рядок, у якому є форма 3 особи множини аориста сигматичного нового:

- а) зна;
- б) водихомъ;
- в) идостѣ;
- г) рекохъ;
- д) идоша;

- е) водиховѣ;
- є) знаста.

149. Назвіть рядок, у якому є форма 1 особи двоїни аориста сигматичного нового:

- а) зна;
- б) водихомъ;
- в) идостє;
- г) рекохъ;
- д) идоша;
- е) водиховѣ;
- є) знаста.

150. Назвіть рядок, у якому є форма 2 особи двоїни аориста сигматичного нового:

- а) зна;
- б) водихомъ;
- в) идостє;
- г) рекохъ;
- д) идоша;
- е) водиховѣ;
- є) знаста.

151. Назвіть рядок, у якому є форма 3 особи двоїни аориста сигматичного нового:

- а) зна;
- б) водихомъ;
- в) идостє;
- г) рекохъ;
- д) идоша;
- е) водиховѣ;
- є) знаста.

152. Імперфект – це:

- а) складна форма минулого часу, яка означає дію або стан, які передували іншій дії або стану;
- б) проста форма минулого часу, яка означає коротку завершену дію;
- в) складна форма минулого часу, яка означає стан дії, що відбувалася в минулому, але наслідки якої тривають на момент мовлення про неї;
- г) проста форма минулого часу, яка означає незавершену повторювану дію.

153. Імперфект утворюється від:

а) односкладових основ інфінітива та від основ на \bar{u} , \bar{i} + специфічний суфікс s + тематичний голосний \bar{o} + вторинні флексії;

б) основи інфінітива за допомогою суфіксів \bar{e} , \bar{o} і вторинних флексій;

в) основи інфінітива + єднальний голосний o + флексія аориста сигматичного старого;

г) основи інфінітива + суфікс $(\bar{e})\bar{a}x$ + флексія аориста простого.

154. Назвіть випадок, коли для утворення імперфекта вживається скорочений суфікс $\bar{a}x$:

а) після основ інфінітива на a , \bar{b} ;

б) після тематичного голосного \bar{o} ;

в) після специфічного суфікса s .

155. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 1 особи однини імперфекта:

а) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + e \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}\check{s}'e \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}\check{s}'e \rightarrow речаше$;

б) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + o\bar{m}\bar{t}\bar{s} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}xom\bar{t}\bar{s} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}xom\bar{t}\bar{s} \rightarrow речашомъ$;

в) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + ete \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}\check{s}'ete \rightarrow r\check{e}\check{c}'aa\check{s}'ete \rightarrow речашете$;

г) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + \bar{t}\bar{s} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}x\bar{t}\bar{s} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}x\bar{t}\bar{s} \rightarrow речашъ$;

д) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + o \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}xo \rightarrow r\check{e}\check{c}'aa\bar{x}o \rightarrow речашж$;

е) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + v\bar{e} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}x\bar{v}\bar{e} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}x\bar{v}\bar{e} \rightarrow речашъ$;

є) $*r\check{e}k + s + \bar{o} + v\bar{e} \rightarrow r\check{e}kx\bar{o}v\bar{e} \rightarrow r\check{e}xov\bar{e} \rightarrow r\check{e}xov\bar{e} \rightarrow рѣховѣ$.

156. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 2 особи однини імперфекта:

а) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + e \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}\check{s}'e \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}\check{s}'e \rightarrow речаше$;

б) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + o\bar{m}\bar{t}\bar{s} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}xom\bar{t}\bar{s} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}xom\bar{t}\bar{s} \rightarrow речашомъ$;

в) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + ete \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}\check{s}'ete \rightarrow r\check{e}\check{c}'aa\check{s}'ete \rightarrow речашете$;

г) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + \bar{t}\bar{s} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}x\bar{t}\bar{s} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}x\bar{t}\bar{s} \rightarrow речашъ$;

д) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + o \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}xo \rightarrow r\check{e}\check{c}'aa\bar{x}o \rightarrow речашж$;

е) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + v\bar{e} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}x\bar{v}\bar{e} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}x\bar{v}\bar{e} \rightarrow речашъ$;

є) $*r\check{e}k + s + \bar{o} + v\bar{e} \rightarrow r\check{e}kx\bar{o}v\bar{e} \rightarrow r\check{e}xov\bar{e} \rightarrow r\check{e}xov\bar{e} \rightarrow рѣховѣ$.

157. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 3 особи однини імперфекта:

а) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + e \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}\check{s}'e \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}\check{s}'e \rightarrow речаше$;

б) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + o\bar{m}\bar{t}\bar{s} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}xom\bar{t}\bar{s} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}xom\bar{t}\bar{s} \rightarrow речашомъ$;

в) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + ete \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}\check{s}'ete \rightarrow r\check{e}\check{c}'aa\check{s}'ete \rightarrow речашете$;

г) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + \bar{t}\bar{s} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}x\bar{t}\bar{s} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}x\bar{t}\bar{s} \rightarrow речашъ$;

д) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + o \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}xo \rightarrow r\check{e}\check{c}'aa\bar{x}o \rightarrow речашж$;

е) $*r\check{e}k + \bar{e}\bar{a}x + v\bar{e} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}x\bar{v}\bar{e} \rightarrow r\check{e}\check{c}'\bar{a}\bar{a}x\bar{v}\bar{e} \rightarrow речашъ$;

є) $*r\check{e}k + s + \bar{o} + v\bar{e} \rightarrow r\check{e}kx\bar{o}v\bar{e} \rightarrow r\check{e}xov\bar{e} \rightarrow r\check{e}xov\bar{e} \rightarrow рѣховѣ$.

158. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 1 особи множини імперфекта:

- а) *rĕk + ēāx + e → rĕč'āāš'e → rĕč'āāš'e → речааше;
- б) *rĕk + ēāx + omъ → rĕč'āāxomъ → rĕč'āāxomъ → речаахомъ;
- в) *rĕk + ēāx + ete → rĕč'āāš'ete → rĕč'aaš'ete → речаашете;
- г) *rĕk + ēāx + ъ → rĕč'āāхъ → rĕč'āāхъ → речаахъ;
- д) *rĕk + ēāx + o → rĕč'āāхо → rĕč'aахо → речаахъ;
- е) *rĕk + ēāx + vĕ → rĕč'āāхъ → rĕč'āāхъ → речаахъ;
- є) *rĕk + s + ō + vĕ → rĕkxōvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → рѣховѣ.

159. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 2 особи множини імперфекта:

- а) *rĕk + ēāx + e → rĕč'āāš'e → rĕč'āāš'e → речааше;
- б) *rĕk + ēāx + omъ → rĕč'āāxomъ → rĕč'āāxomъ → речаахомъ;
- в) *rĕk + ēāx + ete → rĕč'āāš'ete → rĕč'aaš'ete → речаашете;
- г) *rĕk + ēāx + ъ → rĕč'āāхъ → rĕč'āāхъ → речаахъ;
- д) *rĕk + ēāx + o → rĕč'āāхо → rĕč'aахо → речаахъ;
- е) *rĕk + ēāx + vĕ → rĕč'āāхъ → rĕč'āāхъ → речаахъ;
- є) *rĕk + s + ō + vĕ → rĕkxōvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → рѣховѣ.

160. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 3 особи множини імперфекта:

- а) *rĕk + ēāx + e → rĕč'āāš'e → rĕč'āāš'e → речааше;
- б) *rĕk + ēāx + omъ → rĕč'āāxomъ → rĕč'āāxomъ → речаахомъ;
- в) *rĕk + ēāx + ete → rĕč'āāš'ete → rĕč'aaš'ete → речаашете;
- г) *rĕk + ēāx + ъ → rĕč'āāхъ → rĕč'āāхъ → речаахъ;
- д) *rĕk + ēāx + o → rĕč'āāхо → rĕč'aахо → речаахъ;
- е) *rĕk + ēāx + vĕ → rĕč'āāхъ → rĕč'āāхъ → речаахъ;
- є) *rĕk + s + ō + vĕ → rĕkxōvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → рѣховѣ.

161. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 1 особи двоїни імперфекта:

- а) *rĕk + ēāx + e → rĕč'āāš'e → rĕč'āāš'e → речааше;
- б) *rĕk + ēāx + omъ → rĕč'āāxomъ → rĕč'āāxomъ → речаахомъ;
- в) *rĕk + ēāx + ete → rĕč'āāš'ete → rĕč'aaš'ete → речаашете;
- г) *rĕk + ēāx + ъ → rĕč'āāхъ → rĕč'āāхъ → речаахъ;
- д) *rĕk + ēāx + o → rĕč'āāхо → rĕč'aахо → речаахъ;
- е) *rĕk + ēāx + vĕ → rĕč'āāхъ → rĕč'āāхъ → речаахъ;
- є) *rĕk + s + ō + vĕ → rĕkxōvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → рѣховѣ.

162. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 2 особи двоїни імперфекта:

- а) *rĕk + ēāx + e → rĕč'āāš'e → rĕč'āāš'e → речааше;

- б) *rĕk + ēāx + omъ → rĕč'āāxomъ → rĕč'āāxomъ → рѣчаахомъ;
- в) *rĕk + ēāx + ete → rĕč'āāš'ete → rĕč'aaš'ete → рѣчаашете;
- г) *rĕk + ēāx + ъ → rĕč'āāхъ → rĕč'āāхъ → рѣчаахъ;
- д) *rĕk + ēāx + o → rĕč'āāхо → rĕč'aахо → рѣчаахъ;
- е) *rĕk + ēāx + vĕ → rĕč'āāхъ → rĕč'āāхъ → рѣчаахъ;
- є) *rĕk + s + ō + vĕ → rĕkxōvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → рѣховѣ.

163. Назвіть рядок, у якому правильно показано механізм утворення 3 особи однини імперфекта:

- а) *rĕk + ēāx + e → rĕč'āāš'e → rĕč'āāš'e → рѣчааше;
- б) *rĕk + ēāx + omъ → rĕč'āāxomъ → rĕč'āāxomъ → рѣчаахомъ;
- в) *rĕk + ēāx + ete → rĕč'āāš'ete → rĕč'aaš'ete → рѣчаашете;
- г) *rĕk + ēāx + ъ → rĕč'āāхъ → rĕč'āāхъ → рѣчаахъ;
- д) *rĕk + ēāx + o → rĕč'āāхо → rĕč'aахо → рѣчаахъ;
- е) *rĕk + ēāx + vĕ → rĕč'āāхъ → rĕč'āāхъ → рѣчаахъ;
- є) *rĕk + s + ō + vĕ → rĕkxōvĕ → rĕxovĕ → rĕxovĕ → рѣховѣ.

164. Назвіть фрагмент тексту, у якому є особова форма 1 особи однини імперфекта:

- а) Чѣоу црю їже сътвори бракъ сѣоу своемуу ї посылла рабѣ своѣмъ призывать зъваныѣ на бракъ ї не хотѣахъ прити пакы.. (Син. тр.);
- б) ...старьци і кънижьници і петръ идеаше издалече в слѣдъ его (Зогр. ев.);
- в) Кгда се глаголааста къ себе вѣживѣ дръзости архиеренскы (Супр. рук.);
- г) Смоковъницѣ имѣаше етеръ въ виноградѣ своемъ (Зогр. ев.);
- д) Дъва длъжьника вѣсте заимодавѣцоу етероу (Мар. ев.);
- е) И се снози грѣшьници и мѣтари пришедѣше възлежаахъ (Асс. ев.).

165. Назвіть фрагмент тексту, у якому є особова форма 2 особи однини імперфекта:

- а) Чѣоу црю їже сътвори бракъ сѣоу своемуу ї посылла рабѣ своѣмъ призывать зъваныѣ на бракъ ї не хотѣахъ прити пакы..(Син. тр.);
- б) ...старьци і кънижьници і петръ идеаше издалече в слѣдъ его (Зогр. ев.);
- в) Кгда се глаголааста къ себе вѣживѣ дръзости архиеренскы (Супр. рук.);
- г) Смоковъницѣ имѣаше етеръ въ виноградѣ своемъ (Зогр. ев.);
- д) Дъва длъжьника вѣсте заимодавѣцоу етероу (Мар. ев.);
- е) И се снози грѣшьници и мѣтари пришедѣше възлежаахъ (Асс. ев.).

166. Назвіть фрагмент тексту, у якому є особова форма 3 особи однини імперфекта:

а) Чкоу црю їже сътвори бракъ сноу своемуу ї посъла рабты своѡа призыватьи зъвантыѡа на бракъ ї не хотѣахъ прити пакты..(Син. тр.);

б) ...старьци і кънижьници і петръ идеаше издалече в слѣдъ его (Зогр. ев.);

в) Кгда се глаголааста къ себе бѣживѣ дръзости архиеренскы (Супр. рук.);

г) Смоковъницѡа имѣаше етеръ въ виноградѣ своемъ (Зогр. ев.);

д) Дъва длъжьника бѣсте займодавъцоу етероу (Мар. ев.);

е) И се сноси грѣшьници и мътари пришедъше възлежаахъ (Асс. ев.).

167. Назвіть фрагмент тексту, у якому є особова форма 1 особи множини імперфекта:

а) Чкоу црю їже сътвори бракъ сноу своемуу ї посъла рабты своѡа призыватьи зъвантыѡа на бракъ ї не хотѣахъ прити пакты..(Син. тр.);

б) ...старьци і кънижьници і петръ идеаше издалече в слѣдъ его (Зогр. ев.);

в) Кгда се глаголааста къ себе бѣживѣ дръзости архиеренскы (Супр. рук.);

г) Смоковъницѡа имѣаше етеръ въ виноградѣ своемъ (Зогр. ев.);

д) Дъва длъжьника бѣсте займодавъцоу етероу (Мар. ев.);

е) И се сноси грѣшьници и мътари пришедъше възлежаахъ (Асс. ев.);

е) Помилуи ма рабе бога въшнѡаго. тако старѣшина бѣхъ кораб'никомъ. и истопихомъ са и погоубихомъ много имѣник (Супр. рук.);

ж) Чко хлѣвъ не имамъ что помъшлѣате чко хлѣвъ не имате (Зогр. ев.);

168. Назвіть фрагмент тексту, у якому є особова форма 2 особи множини імперфекта:

а) Чкоу црю їже сътвори бракъ сноу своемуу ї посъла рабты своѡа призыватьи зъвантыѡа на бракъ ї не хотѣахъ прити пакты..(Син. тр.);

б) ...старьци і кънижьници і петръ идеаше издалече в слѣдъ его (Зогр. ев.);

в) Кгда се глаголааста къ себе бѣживѣ дръзости архиеренскы (Супр. рук.);

г) Смоковъницѡа имѣаше етеръ въ виноградѣ своемъ (Зогр. ев.);

д) Дъва длъжьника бѣсте займодавъцоу етероу (Мар. ев.);

е) И се снози грѣшници и мѣтари пришедѣше възлежаахъ (Асс. ев.);

є) Помилуѣи ма рабе бога въшнѣаго. тако старѣшина бѣхъ кораб'никомъ. и истопихомъ са и погоубихомъ много имѣник (Супр. рук.);

ж) Чѣко хлѣвъ не имамъ что помѣшлѣате чѣко хлѣвъ не имате (Зогр. ев.);

169. Назвѣть фрагмент тексту, у якому є особова форма 3 особи множини імперфекта:

а) Чѣкоу црю їже сѣтвори бракъ сѣоу своемоу ї посѣла рабѣ своѣа призывати зѣванѣа на бракъ ї не хотѣахъ прити пакѣ..(Син. тр.);

б) ...старѣци і кѣнижѣници і петръ ідеаше іздалече в слѣдѣ его (Зогр. ев.);

в) Кѣгда се глаголааста кѣ себе бѣживѣ дрѣзости архіереискѣ (Супр. рук.);

г) Сѣмоковѣницѣ имѣаше етерѣ въ виноградѣ своѣмъ (Зогр. ев.);

д) Дѣва длѣжѣника бѣсте заимодавѣцоу етероу (Мар. ев.);

е) И се снози грѣшници и мѣтари пришедѣше възлежаахъ (Асс. ев.);

є) Помилуѣи ма рабе бога въшнѣаго. тако старѣшина бѣхъ кораб'никомъ. и истопихомъ са и погоубихомъ много имѣник (Супр. рук.);

ж) Чѣко хлѣвъ не имамъ что помѣшлѣате чѣко хлѣвъ не имате (Зогр. ев.);

170. Назвѣть фрагмент тексту, у якому є особова форма 2 особи двоїни імперфекта:

а) Чѣкоу црю їже сѣтвори бракъ сѣоу своемоу ї посѣла рабѣ своѣа призывати зѣванѣа на бракъ ї не хотѣахъ прити пакѣ..(Син. тр.);

б) ...старѣци і кѣнижѣници і петръ ідеаше іздалече в слѣдѣ его (Зогр. ев.);

в) Кѣгда се глаголааста кѣ себе бѣживѣ дрѣзости архіереискѣ (Супр. рук.);

г) Сѣмоковѣницѣ имѣаше етерѣ въ виноградѣ своѣмъ (Зогр. ев.);

д) Дѣва длѣжѣника бѣсте заимодавѣцоу етероу (Мар. ев.);

е) И се снози грѣшници и мѣтари пришедѣше възлежаахъ (Асс. ев.);

є) Помилуѣи ма рабе бога въшнѣаго. тако старѣшина бѣхъ кораб'никомъ. и истопихомъ са и погоубихомъ много имѣник (Супр. рук.);

ж) **Ѹ**ко хлѣвъ не імамъ что помышлѣате Ѹко хлѣвъ не імате (Зогр. ев.);

171. Назвіть фрагмент тексту, у якому є особова форма 3 особи двоїни імперфекта:

а) **Ч**коу црю їже сътвори бракъ снѡу своему і посъла рабѣы своѡ призывать зъваныѡ на бракъ і не хотѣахъ прити пакы..(Син. тр.);

б) ...старьци і кънижьници і петръ ідеаше ідалече в слѣдъ єго (Зогр. ев.);

в) **Њ**гда се глаголааста къ себе бѣживѣ дръзости архиереискы (Супр. рук.);

г) **Ѧ**моковъницѡ імѣаше єтеръ въ виноградѣ своемъ (Зогр. ев.);

д) **Д**ѡва длъжьника бѣсте заимодавѣцоу єтероу (Мар. ев.);

е) **И** се сноси грѣшьници и мѣтари пришедѣше възлежаахъ (Асс. ев.);

є) **П**омилуѣи ма рабе бога въшнѡго. іако старѣшина бѣхъ кораб'никомъ. и истопихомъ са и погоувихомъ много имѣник (Супр. рук.);

ж) **Ѹ**ко хлѣвъ не імамъ что помышлѣате Ѹко хлѣвъ не імате (Зогр. ев.).

172. Перфект – це:

а) проста форма минулого часу, яка означає коротку завершену дію;

б) складна форма минулого часу, яка означає дію або стан, які передували іншій дії або стану;

в) складна форма минулого часу, яка означає стан дії, що відбувалася в минулому, але наслідки якої тривають на момент мовлення про неї;

г) проста форма минулого часу, яка означає незавершену повторювану дію.

173. Перфект утворюється так:

а) основи інфінітива + суфікс (ē)āх + флексія аориста простого;

б) до активного дієприкметника минулого часу з суфіксом -л- основного дієслова додають форми теперішнього часу допоміжного дієслова **бѣти**;

в) до односкладових основ інфінітива та від основ на ū, ī + специфічний суфікс s + тематичний голосний ѡ + вторинні флексії;

г) основи інфінітива + єднальний голосний о + флексія аориста сигматичного старого.

174. Назвіть фрагмент тексту, у якому є дієслово у формі 1 особи однини перфекта:

а) **В**ъзврати са отънждоуже ксмь пришелъ (Супр. рук.);

б) **А** дру́зии мнѣть ꙗко ѿ́къ намъ естъ створи́лъ писмена
(**О** писмене́хъ...);

г) Да оу́вѣстѣтъ какъ коупля́ж сѣтъ створи́ли (Мар. ев.);

д) **И** мѣнѣ́ николиже не далъ кси козля́те (Зогр. ев.).

175. Назвіть фрагмент тексту, у якому є дієслово у формі 2 особи однини перфекта:

а) **Възврати сѧ отънждо́уже ксѣмъ прише́лъ** (Супр. рук.);

б) **А** дру́зии мнѣть ꙗко ѿ́къ намъ естъ створи́лъ писмена
(**О** писмене́хъ...);

г) Да оу́вѣстѣтъ какъ коупля́ж сѣтъ створи́ли (Мар. ев.);

д) **И** мѣнѣ́ николиже не далъ кси козля́те (Зогр. ев.).

176. Назвіть фрагмент тексту, у якому є дієслово у формі 3 особи однини перфекта:

а) **Възврати сѧ отънждо́уже ксѣмъ прише́лъ** (Супр. рук.);

б) **А** дру́зии мнѣть ꙗко ѿ́къ намъ естъ створи́лъ писмена
(**О** писмене́хъ...);

г) Да оу́вѣстѣтъ какъ коупля́ж сѣтъ створи́ли (Мар. ев.);

д) **И** мѣнѣ́ николиже не далъ кси козля́те (Зогр. ев.).

177. Назвіть фрагмент тексту, у якому є дієслово у формі 3 особи множини перфекта:

а) **Възврати сѧ отънждо́уже ксѣмъ прише́лъ** (Супр. рук.);

б) **А** дру́зии мнѣть ꙗко ѿ́къ намъ естъ створи́лъ писмена
(**О** писмене́хъ...);

в) Да оу́вѣстѣтъ какъ коупля́ж сѣтъ створи́ли (Мар. ев.);

г) **И** мѣнѣ́ николиже не далъ кси козля́те (Зогр. ев.).

178. Плюсquamперфект – це:

а) проста форма минулого часу, яка означає коротку завершену дію;

б) складна форма минулого часу, яка означає дію або стан, які передували іншій дії або стану;

в) складна форма минулого часу, яка означає стан дії, що відбувалася в минулому, але наслідки якої тривають на момент мовлення про неї;

г) проста форма минулого часу, яка означає незавершену повторювану дію.

179. Назвіть способи утворення плюсquamперфекта:

а) дієприкметник на -л- основного дієслова + імперфект **бъти**;

б) основа інфінітива + суфікс -л- + флексія;

в) дієприкметник на -л- основного дієслова + аорист з імперфектним значенням **бъти**;

г) дієприкметник на -л- основного дієслова + перфект **бъти**.

180. Назвіть фрагмент тексту, у якому є дієслово у формі плюсамперфекта:

- а) **Мьнѣ николиже не далъ еси козьямъте** (Зогр. єв.);
- б) **Оученици его възаса тѣло его и погрѣса** (Мар. єв.);
- в) **Сжсѣди же и иже и бѣахъ видѣли прѣжде, ѣко слѣпъ бѣ,** глаголаахъ (Мар. єв.);
- г) **Смоковъницѣ имѣаше етеръ въ виноградѣ своемъ** (Зогр. єв.).

181. У значенні простого майбутнього часу вживались:

- а) форми теперішнього часу від дієслів недоконаного часу;
- б) форми теперішнього часу від дієслів доконаного виду;
- в) форми теперішнього часу будь-якого виду;
- г) форми часів будь-якого виду.

182. Назвіть рядок, у якому є форма простого майбутнього часу дієслова:

- а) **Въскжѣ ї землѣ опражнѣетъ** (Зогр. єв.);
- б) **Пакты иматъ прити, тогда иматъ дѣло твое искоушено быти** (Син. тр.);
- в) **День смрътны въ грѣсѣхъ то въскжѣ са и родили вждемъ** (Син. тр.);
- г) **Ї речетъ емоу друже даждъ ми въ займъ три хлѣбы** (Мар. єв.).

183. Складений майбутній I час утворюють:

- а) шляхом додавання до форм теперішнього часу дієслів **имѣти, хотѣти, начати** звичайного інфінітива;
- б) шляхом додавання до форми майбутнього простого від дієслова **быти** дієприкметника на -л- основного дієслова;
- в) дієприкметник на -л- основного дієслова + імперфект **быти**;
- г) дієприкметник на -л- основного дієслова + перфект **быти**.

184. Складений майбутній II час утворюють:

- а) шляхом додавання до форм теперішнього часу дієслів **имѣти, хотѣти, начати** звичайного інфінітива;
- б) шляхом додавання до форми майбутнього простого від дієслова **быти** дієприкметника на -л- основного дієслова;
- в) дієприкметник на -л- основного дієслова + імперфект **быти**;
- г) дієприкметник на -л- основного дієслова + перфект **быти**.

185. Назвіть фрагмент тексту, у якому є дієслово у формі складеного майбутнього I часу:

- а) **Пакты иматъ прити, тогда иматъ дѣло твое искоушено быти** (Син. тр.);

б) **Въскжѣ ꙗ земл'ѣ опражнѣтъ** (Зогр. єв.);

в) **День съмрътъны въ грѣсѣхъ то въскжѣ сѧ и родили вждѣмъ** (Син. тр.);

г) **Ї речетъ ємоу друже даждъ ми въ заимъ три хлѣбы** (Мар. єв.).

186. Назвіть фрагмент тексту, у якому є дієслово у формі складеного майбутнього II часу:

а) **Пакты иматъ прити, тогда иматъ дѣло твоє искоушено быти** (Син. тр.);

б) **Въскжѣ ꙗ земл'ѣ опражнѣтъ** (Зогр. єв.);

в) **День съмрътъны въ грѣсѣхъ то въскжѣ сѧ и родили вждѣмъ** (Син. тр.);

г) **Ї речетъ ємоу друже даждъ ми въ заимъ три хлѣбы** (Мар. єв.).

187. Назвіть форми наказового способу:

а) стара;

б) проста;

в) нова;

г) складна.

188. Просту форму наказового способу утворюють так:

а) додаванням спонукальної частки **да** до форми дієслова теперішнього або простого майбутнього часу основного дієслова;

б) поєднання активного дієприкметника минулого часу на -л- з особовою формою допоміжного дієслова **быти** у формі сигматичного аориста;

в) основа теперішнього часу + суфікси **ї/її** + вторинні дієслівні флексії;

г) поєднання активного дієприкметника минулого часу на -л- з особовою формою допоміжного дієслова **быти** у формі, подібній до простого аориста.

189. Назвіть випадки, коли вживають суфікс **її для утворення форм наказового способу:**

а) при утворенні форм однини тематичних дієслів;

б) при утворенні форм однини нетематичних дієслів;

в) при утворенні форм однини дієслова **решти**;

г) в усіх названих випадках.

190. Назвіть рядок, у якому правильно названо форми наказового способу, яких не існувало:

а) 1 особи множини та 2 особи множини і двоїни;

- б) 1 особи множини та 3 особи множини і двоїни;
- в) 1 особи однини та 3 особи множини і двоїни;
- г) 1 особи однини та 2 особи множини і двоїни.

191. Назвіть фрагмент тексту, у якому є дієслово у формі простого наказового способу:

- а) Бѣдѣте оуши твої вѣнемлажште гласъ молитвы моеѣ (Син. пс.);
- б) Проси глѣжшти хоштѣ да даси ми (Мар. єв.);
- в) Пришелъ еси сѣмо прѣжде врѣмене мжчитъ насъ (Зогр. єв.);
- г) Аште ли висте вѣдѣли, николиже висте осждали (Мар. єв.).

192. Складну форму наказового способу утворюють:

- а) основа теперішнього часу + суфікси $\bar{i}/j\bar{i}$ + вторинні дієслівні флексії;
- б) поєднання активного дієприкметника минулого часу на -л- з особовою формою допоміжного дієслова **бѣти** у формі, подібній до простого аориста;
- в) поєднання активного дієприкметника минулого часу на -л- з особовою формою допоміжного дієслова **бѣти** у формі сигматичного аориста;
- г) додаванням спонукальної частки **да** до форми дієслова теперішнього або простого майбутнього часу основного дієслова.

193. Назвіть способи утворення умовного способу:

- а) основа теперішнього часу + суфікси $\bar{i}/j\bar{i}$ + вторинні дієслівні флексії;
- б) поєднання активного дієприкметника минулого часу на -л- з особовою формою допоміжного дієслова **бѣти** у формі, подібній до простого аориста;
- в) поєднання активного дієприкметника минулого часу на -л- з особовою формою допоміжного дієслова **бѣти** у формі сигматичного аориста;
- г) додаванням спонукальної частки **да** до форми дієслова теперішнього або простого майбутнього часу основного дієслова.

194. Назвіть фрагмент тексту, у якому є дієслово у формі умовного способу:

- а) Проси глѣжшти хоштѣ да даси ми (Мар. єв.);
- б) Море же вѣтроу велкоу дѣхажцоу востааше (Остр. єв.);
- в) Пришелъ еси сѣмо прѣжде врѣмене мжчитъ насъ (Зогр. єв.);
- г) Аште ли висте вѣдѣли, николиже висте осждали (Мар. єв.).

195. Назвіть фонетичні зміни, які відбуваються при утворенні інфінітива від основ на приголосний, крім s:

- а) приголосні [d], [t], [z] перед наступним t переходили в [š'];
- б) приголосні [d], [t], [z] перед наступним t переходили в [s];
- в) приголосні [b], [p], [v] перед суфіксальним t переходили в [b'], [p'], [v'];
- г) приголосні [b], [p], [v] перед суфіксальним t випадали;
- д) приголосні [g], [k] перед суфіксом -ti змінювались в [št'i];
- е) приголосні [g], [k] перед суфіксом -ti змінювались в [žd'i];
- є) дифтонги в кінці основи інфінітива монофтонгізувались;
- ж) дифтонгічні сполучення "голосний + плавний сонорний" у кінці основи інфінітива перед -ti змінювались на "сонорний + голосний";
- з) дифтонгічні сполучення "голосний + носовий сонорний" перед -ti змінювались у носові голосні.

196. У старослов'янській мові супін уживався при:

- а) дієсловах мовлення і вказував на об'єкт;
- б) дієсловах відношення і вказував на ставлення до об'єкта;
- в) дієсловах руху і вказував на мету цього руху;
- г) дієсловах дії і вказував на причину дії.

197. Назвіть рядок, у якому є супін:

- а) *Море же вѣтроу велкоу дыхаѣщоу востааше* (Остр. єв.);
- б) *Пришелъ еси сѣмо прѣжде врѣмене мжитъ насъ* (Зогр. єв.);
- в) *Его же аще проситъ сѣи свои хлѣва* (Мар. єв.);
- г) *Аште ли висте вѣдѣли, николиже висте осждали* (Мар. єв.).

Дієприкметник

1. У старослов'янській мові виділялися іменні (неособові) дієслівні форми:

- а) інфінітив;
- б) супін;
- в) вигук;
- г) дієприкметник;
- д) дієприслівник.

2. Іменними, або неособовими, формами дієслова називаються:

- а) утворення від дієслівних основ, які, зберігаючи окремі дієслівні граматичні категорії, характеризуються показниками іменних частин мови;
- б) утворення від дієслівних основ, які зберігають окремі дієслівні граматичні категорії;

в) утворення від дієслівних основ, які зберігають окремі граматичні категорії іменних частин мови.

3. Серед іменних (неособових) дієслівних форм виділяють:

- а) невідмінювані форми та скам'янілу дієприкметникову форму;
- б) відмінювані форми та скам'янілу дієприкметникову форму;
- в) невідмінювані форми, відмінювані форми та скам'янілу дієприкметникову форму.

4. До невідмінюваних дієслівних форм належать:

- а) інфінітив;
- б) супін;
- в) дієприкметник;
- г) дієприслівник.

5. До відмінюваних дієслівних форм належить:

- а) інфінітив;
- б) супін;
- в) дієприкметник;
- г) дієприслівник.

6. До скам'янілої дієслівної форми належить:

- а) інфінітив;
- б) супін;
- в) дієприкметник;
- г) дієприслівник.

7. Найбільший зв'язок із дієсловами у старослов'янській мові зберіг:

- а) інфінітив;
- б) супін;
- в) дієприкметник;
- г) дієприслівник.

8. У старослов'янській мові функціонували дієприкметники. Вони утворювалися:

- а) за допомогою особливих суфіксів від іменних основ;
- б) за допомогою особливих суфіксів від прикметникових основ;
- в) за допомогою особливих суфіксів від дієслівних основ;
- г) за допомогою особливих суфіксів від займенникових основ;
- д) за допомогою особливих суфіксів від прислівникових основ.

9. Дієприкметники – це:

- а) віддієслівні прикметники;
- б) відіменникові прикметники;
- в) відприслівникові слова;

г) відчислівникові слова.

10. З прикметниками дієприкметники об'єднує:

- а) категорія виду;
- б) категорія стану;
- в) категорія часу;
- г) категорія роду;
- д) категорія числа;
- е) категорія відмінку.

11. З дієсловами дієприкметники об'єднує:

- а) категорія виду;
- б) категорія стану;
- в) категорія часу;
- г) категорія роду;
- д) категорія числа;
- е) категорія відмінку.

12. Дієприкметники, як і прикметники, могли бути:

- а) тільки іменними;
- б) тільки займенниковими;
- в) іменними та займенниковими.

13. Дієприкметники, як і прикметники, мали:

- а) тільки повну форму;
- б) тільки коротку форму;
- в) повну і коротку форми.

14. За окремими морфологічними показниками та синтаксичними особливостями дієприкметники бувають:

- а) тільки пасивними;
- б) тільки активними;
- в) активними і пасивними.

15. Активні дієприкметники теперішнього часу утворюються:

- а) від основ теперішнього часу;
- б) від основ інфінітива;
- в) від основ минулого часу;
- г) від основ майбутнього часу.

16. Активні дієприкметники минулого часу утворюються:

- а) від основ теперішнього часу;
- б) від основ інфінітива;
- в) від основ минулого часу;
- г) від основ майбутнього часу.

17. Пасивні дієприкметники теперішнього часу утворюються:

- а) від основ теперішнього часу;
- б) від основ інфінітива;
- в) від основ минулого часу;
- г) від основ майбутнього часу.

18. Пасивні дієприкметники минулого часу утворюються:

- а) від основ теперішнього часу;
- б) від основ інфінітива;
- в) від основ минулого часу;
- г) від основ майбутнього часу.

19. Активні дієприкметники:

- а) були характерними для спільнослов'янської мови, починаючи з раннього її періоду;
- б) мають своє продовження тільки в східнослов'янських мовах;
- в) мають своє продовження тільки в західнослов'янських мовах;
- г) мають своє продовження тільки в південнослов'янських мовах;
- д) мають своє продовження в усіх сучасних слов'янських мовах.

20. Характерною особливістю уживання активних дієприкметників у старослов'янській мові є те, що вони:

- а) пов'язувалися за значенням з вираженням теперішнього часу;
- б) пов'язувалися за значенням з вираженням минулого часу;
- в) пов'язувалися за значенням з вираженням майбутнього часу;
- г) не пов'язувалися за значенням з вираженням теперішнього чи минулого часу, а зберігали ці назви лише за традицією.

21. Активні дієприкметники теперішнього часу в спільнослов'янській мові утворюються за допомогою суфіксів:

- а) *-ǎtj-;
- б) *-jǎtj-;
- в) *-ētj-;
- г) *-ŷs-.

22. Суфікси *-ǎtj-; *-jǎtj-; *-ētj- у старослов'янській мові представлено у вигляді:

- а) -жшт-, -шт-;
- б) -уч-, -юч-, -ач-, -яч-;
- в) -ас-, -јас-.

23. Суфікси *-ǎtj-; *-jǎtj-; *-ētj- у східнослов'янських мовах представлено у вигляді:

- а) -жшт-, -шт-;
- б) -уч-, -юч-, -ач-, -яч-;

в) -ас-, -јас-.

24. Суфікси *-ǎtj-, *-jǎtj-, *-ētj- у польській мові представлено у вигляді:

- а) -жшт-, -шт-;
- б) -уч-, -юч-, -ач-, -яч-;
- в) -ас-, -јас-.

25. Активний дієприкметник теперішнього часу утворювався приєднанням до основ теперішнього часу суфікса -жшт-:

- а) для дієслів тільки I класу;
- б) для дієслів тільки II класу;
- в) для дієслів тільки III класу;
- г) для дієслів тільки IV класу;
- д) для дієслів тільки V класу;
- е) для дієслів I, II, III, V класів.

26. Активний дієприкметник теперішнього часу утворювався приєднанням до основ теперішнього часу суфікса -шт-:

- а) для дієслів тільки I класу;
- б) для дієслів тільки II класу;
- в) для дієслів тільки III класу;
- г) для дієслів тільки IV класу;
- д) для дієслів тільки V класу;
- е) для дієслів I, II, III, V класів.

27. Активний дієприкметник теперішнього часу утворювався приєднанням суфікса до основ теперішнього часу в тому вигляді, який вони мали:

- а) у 1 особі множини;
- б) у 2 особі множини;
- в) у 3 особі множини;
- г) у 1 особі однини;
- д) у 2 особі однини;
- е) у 3 особі однини.

28. Активні дієприкметники теперішнього часу:

- а) мають коротку та повну форми;
- б) мають тільки коротку форму;
- в) мають тільки повну форму;
- г) відмінюються за твердим варіантом коротких та повних прикметників;
- д) відмінюються за м'яким варіантом коротких та повних прикметників.

29. Короткі форми активних дієприкметників теперішнього часу при відмінюванні мають певні особливості:

а) у називному відмінку однини дієприкметники чоловічого та середнього родів не мають суфіксів **-жшт-**, **-шт-**, а закінчуються на **-ы** (утворені від основ дієслів I, II, V класів) та на **-а** (утворені від основ дієслів III, IV класів);

б) при творенні форми називного відмінка однини середнього роду приєднували займенник **и(же)**, **а(же)**, **к(же)** не до форми називного, а до форми знахідного відмінка;

в) дієприкметники жіночого роду в називному відмінку однини після суфіксів **-жшт-**, **-шт-** мають закінчення **-и**.

30. Повні форми активних дієприкметників теперішнього часу при відмінюванні мають певні особливості:

а) у називному відмінку однини дієприкметники чоловічого та середнього родів не мають суфіксів **-жшт-**, **-шт-**, а закінчуються на **-ы** (утворені від основ дієслів I, II, V класів) та на **-а** (утворені від основ дієслів III, IV класів);

б) при творенні форми називного відмінка однини середнього роду приєднували займенник **и(же)**, **а(же)**, **к(же)** не до форми називного, а до форми знахідного відмінка;

в) дієприкметники жіночого роду в називному відмінку однини після суфіксів **-жшт-**, **-шт-** мають закінчення **-и**.

31. Назвіть рядок, у якому вміщено короткий активний дієприкметник чоловічого роду теперішнього часу:

- а) беры;
- б) бершти;
- в) берще;
- г) берщи;
- д) берща;
- е) берща.

32. Назвіть рядок, у якому вміщено короткий активний дієприкметник середнього роду теперішнього часу:

- а) беры;
- б) бершти;
- в) берще;
- г) берщи;
- д) берща;
- е) берща.

33. Назвіть рядок, у якому вміщено короткий активний дієприкметник жіночого роду теперішнього часу:

- а) берты;
- б) бержшти;
- в) бержце;
- г) бержци;
- д) бержца;
- е) бержца.

34. Назвіть рядок, у якому вміщено короткий активний дієприкметник чоловічого роду однини теперішнього часу у формі називного відмінка:

- а) берты;
- б) бержшти;
- в) бержце;
- г) бержци;
- д) бержца;
- е) бержца.

35. Назвіть рядок, у якому вміщено короткий активний дієприкметник жіночого роду однини теперішнього часу у формі називного відмінка:

- а) берты;
- б) бержшти;
- в) бержце;
- г) бержци;
- д) бержца;
- е) бержца.

36. Назвіть рядок, у якому вміщено короткий активний дієприкметник середнього роду однини теперішнього часу у формі називного відмінка:

- а) берты;
- б) бержшти;
- в) бержце;
- г) бержци;
- д) бержца;
- е) бержца.

37. Назвіть рядок, у якому вміщено короткий активний дієприкметник чоловічого роду множини теперішнього часу у формі називного відмінка:

- а) берты;
- б) бержшти;
- в) бержце;

- г) бержци;
- д) бержца;
- е) бержца.

38. Назвіть рядок, у якому вміщено короткий активний дієприкметник середнього роду множини теперішнього часу у формі називного відмінка:

- а) берты;
- б) бержшти;
- в) бержце;
- г) бержци;
- д) бержца;
- е) бержца.

39. Назвіть рядок, у якому вміщено короткий активний дієприкметник жіночого роду множини теперішнього часу у формі називного відмінка:

- а) берты;
- б) бержшти;
- в) бержце;
- г) бержци;
- д) бержца;
- е) бержца.

40. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова БЪТИ:

- а) идты;
- б) съхнты;
- в) вода;
- г) сты.

41. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова БЪТИ у формі називного відмінка чоловічого роду однини:

- а) сты;
- б) сжшта;
- в) сжштоу;
- г) сжштъ;
- д) сжштємь;
- е) сжшти.

42. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова БЪТИ у формі родового відмінка чоловічого роду однини:

- а) сѣи;
- б) сѣшѣа;
- в) сѣшѣоу;
- г) сѣшѣѣ;
- д) сѣшѣѣмь;
- е) сѣшѣи.

43. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **бѣти** у формі давального відмінка чоловічого роду однини:

- а) сѣи;
- б) сѣшѣа;
- в) сѣшѣоу;
- г) сѣшѣѣ;
- д) сѣшѣѣмь;
- е) сѣшѣи.

44. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **бѣти** у формі знахідного відмінка чоловічого роду однини:

- а) сѣи;
- б) сѣшѣа;
- в) сѣшѣоу;
- г) сѣшѣѣ;
- д) сѣшѣѣмь;
- е) сѣшѣи.

45. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **бѣти** у формі орудного відмінка чоловічого роду однини:

- а) сѣи;
- б) сѣшѣа;
- в) сѣшѣоу;
- г) сѣшѣѣ;
- д) сѣшѣѣмь;
- е) сѣшѣи.

46. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **бѣти** у формі місцевого відмінка чоловічого роду однини:

- а) сѣи;
- б) сѣшѣа;
- в) сѣшѣоу;

- г) сжштѣ;
- д) сжштѣмь;
- е) сжшти.

47. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова бѣти у формі називного відмінка жіночого роду множини:

- а) сжшта;
- б) сжштами;
- в) сжштахъ;
- г) сжштѣ;
- д) сжштамъ.

48. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова бѣти у формі родового відмінка жіночого роду множини:

- а) сжшта;
- б) сжштами;
- в) сжштахъ;
- г) сжштѣ;
- д) сжштамъ.

49. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова бѣти у формі давального відмінка жіночого роду множини:

- а) сжшта;
- б) сжштами;
- в) сжштахъ;
- г) сжштѣ;
- д) сжштамъ.

50. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова бѣти у формі знахідного відмінка жіночого роду множини:

- а) сжшта;
- б) сжштами;
- в) сжштахъ;
- г) сжштѣ;
- д) сжштамъ.

51. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова бѣти у формі орудного відмінка жіночого роду множини:

- а) сжшта;

- б) сжштами;
- в) сжштахъ;
- г) сжштъ;
- д) сжштамъ.

52. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **бъти** у формі місцевого відмінка жіночого роду множини:

- а) сжшта;
- б) сжштами;
- в) сжштахъ;
- г) сжштъ;
- д) сжштамъ.

53. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **бъти** у формі називного відмінка середнього роду двоїни:

- а) сжшти;
- б) сжштоу;
- в) сжштаєма.

54. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **бъти** у формі родового відмінка середнього роду двоїни:

- а) сжшти;
- б) сжштоу;
- в) сжштаєма.

55. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **бъти** у формі давального відмінка середнього роду двоїни:

- а) сжшти;
- б) сжштоу;
- в) сжштаєма.

56. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **бъти** у формі знахідного відмінка середнього роду двоїни:

- а) сжшти;
- б) сжштоу;
- в) сжштаєма.

57. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова БЪТИ у формі орудного відмінка середнього роду двоїни:

- а) сжшти;
- б) сжштоу;
- в) сжштаема.

58. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова БЪТИ у формі місцевого відмінка середнього роду двоїни:

- а) сжшти;
- б) сжштоу;
- в) сжштаема.

59. Від якого дієслова утворюється єдиний у старослов'янській мові дієприкметник майбутнього часу:

- а) БЪТИ;
- б) ПАСТИ;
- в) ДАТИ;
- г) ВЪДЪТИ;
- д) ХОДИТИ.

60. Назвіть рядок, у якому вміщено єдиний у старослов'янській мові дієприкметник майбутнього часу:

- а) БЖДЕТА;
- б) БЖДЕТЕ;
- в) БЖДЕШИ;
- г) БЖДЖ;
- д) БЪШАЦИ.

61. Назвіть рядок, у якому вміщено повний активний дієприкметник чоловічого роду однини теперішнього часу:

- а) БЕРЪИ;
- б) БЕРЖЦЕЮ;
- в) БЕРЖЦИА;
- г) БЕРЖЦЕН;
- д) БЕРЖЦАА;
- е) БЕРЖЦЬАМЪ;
- з) БЕРЖЦИИ.

62. Назвіть рядок, у якому вміщено повний активний дієприкметник середнього роду однини теперішнього часу:

- а) БЕРЪИ;
- б) БЕРЖЦЕЮ;

- в) бержцига;
- г) бержцеи;
- д) бержцага;
- е) бержцьья;
- з) бержции.

63. Назвіть рядок, у якому вміщено повний активний дієприкметник жіночого роду однини теперішнього часу:

- а) беръи;
- б) бержцеє;
- в) бержцига;
- г) бержцеи;
- д) бержцага;
- е) бержцьья;
- з) бержции.

64. Назвіть рядок, у якому вміщено повний активний дієприкметник чоловічого роду множини теперішнього часу:

- а) беръи;
- б) бержцеє;
- в) бержцига;
- г) бержцеи;
- д) бержцага;
- е) бержцьья;
- з) бержции.

65. Назвіть рядок, у якому вміщено повний активний дієприкметник середнього роду множини теперішнього часу:

- а) беръи;
- б) бержцеє;
- в) бержцига;
- г) бержцеи;
- д) бержцага;
- е) бержцьья;
- з) бержции.

66. Назвіть рядок, у якому вміщено повний активний дієприкметник жіночого роду множини теперішнього часу:

- а) беръи;
- б) бержцеє;
- в) бержцига;
- г) бержцеи;
- д) бержцага;

е) бержцѣѣѣ.

67. Назвіть рядок, у якому вміщено повний активний дієприкметник чоловічого роду двоїни теперішнього часу:

- а) беръи;
- б) бержцеѣ;
- в) бержциѣ;
- г) бержцеи;
- д) бержцаѣ;
- е) бержцѣѣѣ.

68. Назвіть рядок, у якому вміщено повний активний дієприкметник середнього роду двоїни теперішнього часу:

- а) беръи;
- б) бержцеѣ;
- в) бержциѣ;
- г) бержцеи;
- д) бержцаѣ;
- е) бержцѣѣѣ;
- з) бержции.

69. Назвіть рядок, у якому вміщено повний активний дієприкметник жіночого роду двоїни теперішнього часу:

- а) беръи;
- б) бержцеѣ;
- в) бержциѣ;
- г) бержцеи;
- д) бержцаѣ;
- е) бержцѣѣѣ;
- з) бержции.

70. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова вѣрати у формі називного відмінка чоловічого роду однини:

- а) беръи;
- б) бержцаѣго;
- в) бержцаѣмоу;
- г) бержции;
- д) бержцимъ;
- е) бержциѣмъ.

71. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова вѣрати у формі родового відмінка чоловічого роду однини:

- а) беръи;
- б) бержцакго;
- в) бержцакмоу;
- г) бержци;
- д) бержцимъ;
- е) бержцикъ.

72. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова *върати* у формі давального відмінка чоловічого роду однини:

- а) беръи;
- б) бержцакго;
- в) бержцакмоу;
- г) бержци;
- д) бержцимъ;
- е) бержцикъ.

73. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова *върати* у формі знахідного відмінка чоловічого роду однини:

- а) беръи;
- б) бержцакго;
- в) бержцакмоу;
- г) бержци;
- д) бержцимъ;
- е) бержцикъ.

74. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова *върати* у формі орудного відмінка чоловічого роду однини:

- а) беръи;
- б) бержцакго;
- в) бержцакмоу;
- г) бержци;
- д) бержцимъ;
- е) бержцикъ.

75. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова *върати* у формі місцевого відмінка чоловічого роду однини:

- а) беръи;
- б) бержцакго;
- в) бержцакмоу;

- г) бержцини;
- д) бержцимъ;
- е) бержцикъмь.

76. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова вьрати у формі називного відмінка жіночого роду множини:

- а) бержцинухъ;
- б) бержциъмь;
- в) бержциими;
- г) бержциимъ;
- д) бержцинухь.

77. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова вьрати у формі родового відмінка жіночого роду множини:

- а) бержцинухъ;
- б) бержциъмь;
- в) бержциими;
- г) бержциимъ;
- д) бержцинухь.

78. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова вьрати у формі давального відмінка жіночого роду множини:

- а) бержцинухъ;
- б) бержциъмь;
- в) бержциими;
- г) бержциимъ;
- д) бержцинухь.

79. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова вьрати у формі знахідного відмінка жіночого роду множини:

- а) бержцинухъ;
- б) бержциъмь;
- в) бержциими;
- г) бержциимъ;
- д) бержцинухь.

80. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова вьрати у формі орудного відмінка жіночого роду множини:

- а) бержцинухъ;

- б) бержцѣмь;
- в) бержциими;
- г) бержциимъ;
- д) бержциихъ.

81. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **врати** у формі місцевого відмінка жіночого роду множини:

- а) бержциихъ;
- б) бержцѣмь;
- в) бержциими;
- г) бержциимъ;
- д) бержциихъ.

82. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **врати** у формі називного відмінка середнього роду двоїни:

- а) бержци;
- б) бержцюю;
- в) бержциима.

83. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **врати** у формі родового відмінка середнього роду двоїни:

- а) бержци;
- б) бержцюю;
- в) бержциима.

84. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **врати** у формі давального відмінка середнього роду двоїни:

- а) бержци;
- б) бержцюю;
- в) бержциима.

85. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **врати** у формі знахідного відмінка середнього роду двоїни:

- а) бержци;
- б) бержцюю;
- в) бержциима.

86. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **врати у формі орудного відмінка середнього роду двоїни:**

- а) **вєржции;**
- б) **вєржцию;**
- в) **вєржциима.**

87. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **врати у формі місцевого відмінка середнього роду двоїни:**

- а) **вєржции;**
- б) **вєржцию;**
- в) **вєржциима.**

88. Активні дієприкметники минулого часу бувають:

- а) тільки відмінювані;
- б) тільки невідмінювані;
- в) відмінювані та невідмінювані.

89. Активні дієприкметники минулого часу мали:

- а) тільки повну форму;
- б) тільки коротку форму;
- в) коротку та повну форми.

90. Відмінювані активні дієприкметники минулого часу мали певні особливості:

- а) утворювалися від основи інфінітива;
- б) утворювалися від основи теперішнього часу;
- в) утворювалися приєднанням суфіксів **-ъш-**, **-въш-**, **-ьш-** та відповідних відмінкових закінчень.

91. Суфікс **-ъш- активних дієприкметників минулого часу:**

- а) приєднувався до інфінітивної основи на приголосний;
- б) приєднувався до інфінітивної основи на голосний;
- в) вживався лише для творення дієприкметників від дієслів IV класу, основа яких закінчувалася на **-и**.

92. Суфікс **-въш- активних дієприкметників минулого часу:**

- а) приєднувався до інфінітивної основи на приголосний;
- б) приєднувався до інфінітивної основи на голосний;
- в) вживався лише для творення дієприкметників від дієслів IV класу, основа яких закінчувалася на **-и**.

93. Суфікс **-ьш- активних дієприкметників минулого часу:**

- а) приєднувався до інфінітивної основи на приголосний;

б) приєднувався до інфінітивної основи на голосний;
в) вживався лише для творення дієприкметників від дієслів IV класу, основа яких закінчувалася на -и.

94. Від яких дієслівних основ активні дієприкметники минулого часу могли утворюватися паралельно – за допомогою суфікса -ьш- та за допомогою суфікса -въш-:

- а) від інфінітивної основи на приголосний;
- б) від інфінітивної основи на голосний;
- в) від дієслів IV класу, основа яких закінчувалася на -и.

95. За допомогою суфікса -ъш- активний дієприкметник минулого часу буде утворено від дієслів:

- а) оуправити;
- б) чесати;
- в) решти;
- г) вести;
- д) пьрати;
- е) расточити.

96. За допомогою суфікса -въш- активний дієприкметник минулого часу буде утворено від дієслів:

- а) оуправити;
- б) чесати;
- в) решти;
- г) вести;
- д) пьрати;
- е) расточити.

97. За допомогою суфікса -ьш- активний дієприкметник минулого часу буде утворено від дієслів:

- а) оуправити;
- б) чесати;
- в) решти;
- г) вести;
- д) пьрати;
- е) расточити.

98. У якій формі при творенні активних дієприкметників минулого часу до основи інфінітива може приєднуватися суфікс в усіченому вигляді з утратою приголосного [ш]:

- а) тільки у називному відмінку однини чоловічого роду;
- б) тільки у називному відмінку однини середнього роду;
- в) у називному відмінку однини чоловічого та середнього роду.

99. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі називного відмінка чоловічого роду однини (коротка форма):

- а) ко́уповавъ;
- б) ко́уповавъша;
- в) ко́уповавъшоу;
- г) ко́уповавъшь;
- д) ко́уповавъшємь;
- е) ко́уповавъши.

100. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі родового відмінка чоловічого роду однини (коротка форма):

- а) ко́уповавъ;
- б) ко́уповавъша;
- в) ко́уповавъшоу;
- г) ко́уповавъшь;
- д) ко́уповавъшємь;
- е) ко́уповавъши.

101. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі давального відмінка чоловічого роду однини (коротка форма):

- а) ко́уповавъ;
- б) ко́уповавъша;
- в) ко́уповавъшоу;
- г) ко́уповавъшь;
- д) ко́уповавъшємь;
- е) ко́уповавъши.

102. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі знахідного відмінка чоловічого роду однини (коротка форма):

- а) ко́уповавъ;
- б) ко́уповавъша;
- в) ко́уповавъшоу;
- г) ко́уповавъшь;
- д) ко́уповавъшємь;
- е) ко́уповавъши.

103. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі орудного відмінка чоловічого роду однини (коротка форма):

- а) ко̀уповавѣ;
- б) ко̀уповавѣша;
- в) ко̀уповавѣшоу;
- г) ко̀уповавѣшь;
- д) ко̀уповавѣше́мь;
- е) ко̀уповавѣши.

104. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко̀уповати у формі місцевого відмінка чоловічого роду однини (коротка форма):

- а) ко̀уповавѣ;
- б) ко̀уповавѣша;
- в) ко̀уповавѣшоу;
- г) ко̀уповавѣшь;
- д) ко̀уповавѣше́мь;
- е) ко̀уповавѣши.

105. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко̀уповати у формі, яка не збігається для дієприкметників чоловічого та середнього родів (коротка форма):

- а) ко̀уповавѣ;
- б) ко̀уповавѣша;
- в) ко̀уповавѣшоу;
- г) ко̀уповавѣшь;
- д) ко̀уповавѣше́мь;
- е) ко̀уповавѣши.

106. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко̀уповати у формі називного відмінка чоловічого роду двоїни (коротка форма):

- а) ко̀уповавѣша;
- б) ко̀уповавѣшоу;
- в) ко̀уповавѣше́ма.

107. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко̀уповати у формі родового відмінка чоловічого роду двоїни (коротка форма):

- а) ко̀уповавѣша;
- б) ко̀уповавѣшоу;
- в) ко̀уповавѣше́ма.

108. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко̀уповати у формі давального відмінка чоловічого роду двоїни (коротка форма):

- а) ко̀повавъ̀ша;
- б) ко̀повавъ̀шоу;
- в) ко̀повавъ̀шема.

109. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко̀повати у формі знахідного відмінка чоловічого роду двоїни (коротка форма):

- а) ко̀повавъ̀ша;
- б) ко̀повавъ̀шоу;
- в) ко̀повавъ̀шема.

110. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко̀повати у формі орудного відмінка чоловічого роду двоїни (коротка форма):

- а) ко̀повавъ̀ша;
- б) ко̀повавъ̀шоу;
- в) ко̀повавъ̀шема.

111. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко̀повати у формі місцевого відмінка чоловічого роду двоїни (коротка форма):

- а) ко̀повавъ̀ша;
- б) ко̀повавъ̀шоу;
- в) ко̀повавъ̀шема.

112. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко̀повати у формі називного відмінка чоловічого роду множини (коротка форма):

- а) ко̀повавъ̀ше;
- б) ко̀повавъ̀шь;
- в) ко̀повавъ̀шемъ;
- г) ко̀повавъ̀ша;
- д) ко̀повавъ̀ши;
- е) ко̀повавъ̀шихъ.

113. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко̀повати у формі родового відмінка чоловічого роду множини (коротка форма):

- а) ко̀повавъ̀ше;
- б) ко̀повавъ̀шь;
- в) ко̀повавъ̀шемъ;
- г) ко̀повавъ̀ша;
- д) ко̀повавъ̀ши;
- е) ко̀повавъ̀шихъ.

114. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі давального відмінка чоловічого роду множини (коротка форма):

- а) ко́уповавѣше;
- б) ко́уповавѣшь;
- в) ко́уповавѣшемѣ;
- г) ко́уповавѣша;
- д) ко́уповавѣши;
- е) ко́уповавѣшихѣ.

115. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі знахідного відмінка чоловічого роду множини (коротка форма):

- а) ко́уповавѣше;
- б) ко́уповавѣшь;
- в) ко́уповавѣшемѣ;
- г) ко́уповавѣша;
- д) ко́уповавѣши;
- е) ко́уповавѣшихѣ.

116. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі орудного відмінка чоловічого роду множини (коротка форма):

- а) ко́уповавѣше;
- б) ко́уповавѣшь;
- в) ко́уповавѣшемѣ;
- г) ко́уповавѣша;
- д) ко́уповавѣши;
- е) ко́уповавѣшихѣ.

117. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі місцевого відмінка чоловічого роду множини (коротка форма):

- а) ко́уповавѣше;
- б) ко́уповавѣшь;
- в) ко́уповавѣшемѣ;
- г) ко́уповавѣша;
- д) ко́уповавѣши;
- е) ко́уповавѣшихѣ.

118. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі називного відмінка жіночого роду однини (коротка форма):

- а) коуповавѣши;
- б) коуповавѣша;
- в) коуповавѣшѣ;
- г) коуповавѣшеѣ.

119. Назвѣть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова коуповати у формі родового відмінка жіночого роду однини (коротка форма):

- а) коуповавѣши;
- б) коуповавѣша;
- в) коуповавѣшѣ;
- г) коуповавѣшеѣ.

120. Назвѣть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова коуповати у формі давального відмінка жіночого роду однини (коротка форма):

- а) коуповавѣши;
- б) коуповавѣша;
- в) коуповавѣшѣ;
- г) коуповавѣшеѣ.

121. Назвѣть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова коуповати у формі знахідного відмінка жіночого роду однини (коротка форма):

- а) коуповавѣши;
- б) коуповавѣша;
- в) коуповавѣшѣ;
- г) коуповавѣшеѣ.

122. Назвѣть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова коуповати у формі орудного відмінка жіночого роду однини (коротка форма):

- а) коуповавѣши;
- б) коуповавѣша;
- в) коуповавѣшѣ;
- г) коуповавѣшеѣ.

123. Назвѣть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова коуповати у формі місцевого відмінка жіночого роду однини (коротка форма):

- а) коуповавѣши;
- б) коуповавѣша;
- в) коуповавѣшѣ;
- г) коуповавѣшеѣ.

124. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі називного відмінка жіночого роду двоїни (коротка форма):

- а) ко́уповавъши;
- б) ко́уповавъшоу;
- в) ко́уповавъшама.

125. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі родового відмінка жіночого роду двоїни (коротка форма):

- а) ко́уповавъши;
- б) ко́уповавъшоу;
- в) ко́уповавъшама.

126. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі давального відмінка жіночого роду двоїни (коротка форма):

- а) ко́уповавъши;
- б) ко́уповавъшоу;
- в) ко́уповавъшама.

127. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі знахідного відмінка жіночого роду двоїни (коротка форма):

- а) ко́уповавъши;
- б) ко́уповавъшоу;
- в) ко́уповавъшама.

128. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі орудного відмінка жіночого роду двоїни (коротка форма):

- а) ко́уповавъши;
- б) ко́уповавъшоу;
- в) ко́уповавъшама.

129. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі місцевого відмінка жіночого роду двоїни (коротка форма):

- а) ко́уповавъши;
- б) ко́уповавъшоу;
- в) ко́уповавъшама.

130. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі називного відмінка жіночого роду множини (коротка форма):

- а) ко́уповавъша;
- б) ко́уповавъшь;
- в) ко́уповавъшамъ;
- г) ко́уповавъшами;
- д) ко́уповавъшахъ.

131. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі родового відмінка жіночого роду множини (коротка форма):

- а) ко́уповавъша;
- б) ко́уповавъшь;
- в) ко́уповавъшамъ;
- г) ко́уповавъшами;
- д) ко́уповавъшахъ.

132. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі давального відмінка жіночого роду множини (коротка форма):

- а) ко́уповавъша;
- б) ко́уповавъшь;
- в) ко́уповавъшамъ;
- г) ко́уповавъшами;
- д) ко́уповавъшахъ.

133. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі знахідного відмінка жіночого роду множини (коротка форма):

- а) ко́уповавъша;
- б) ко́уповавъшь;
- в) ко́уповавъшамъ;
- г) ко́уповавъшами;
- д) ко́уповавъшахъ.

134. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова ко́уповати у формі орудного відмінка жіночого роду множини (коротка форма):

- а) ко́уповавъша;
- б) ко́уповавъшь;
- в) ко́уповавъшамъ;
- г) ко́уповавъшами;

д) коуповавъшахъ.

135. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова коуповати у формі місцевого відмінка жіночого роду множини (коротка форма):

- а) коуповавъша;
- б) коуповавъшь;
- в) коуповавъшамъ;
- г) коуповавъшами;
- д) коуповавъшахъ.

136. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова нести у короткій формі:

- а) несъи;
- б) несъ;
- в) несъщею;
- г) несъщиа;
- д) несъши.

137. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі називного відмінка чоловічого роду однини (повна форма):

- а) ведъи;
- б) веджштакго;
- в) веджштюкмоу;
- г) веджштин;
- д) веджштинимъ.

138. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі родового відмінка чоловічого роду однини (повна форма):

- а) ведъи;
- б) веджштакго;
- в) веджштюкмоу;
- г) веджштин;
- д) веджштинимъ.

139. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі давального відмінка чоловічого роду однини (повна форма):

- а) ведъи;
- б) веджштакго;
- в) веджштюкмоу;
- г) веджштин;

д) вѣджштнимь.

140. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вѣсти у формі знахідного відмінка чоловічого роду однини (повна форма):

- а) вѣдъи;
- б) вѣджштакго;
- в) вѣджштюкмоу;
- г) вѣджштин;
- д) вѣджштнимь.

141. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вѣсти у формі орудного відмінка чоловічого роду однини (повна форма):

- а) вѣдъи;
- б) вѣджштакго;
- в) вѣджштюкмоу;
- г) вѣджштин;
- д) вѣджштнимь.

142. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вѣсти у формі місцевого відмінка чоловічого роду однини (повна форма):

- а) вѣдъи;
- б) вѣджштакго;
- в) вѣджштюкмоу;
- г) вѣджштин;
- д) вѣджштнимь.

143. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вѣсти у формі, яка не збігається для дієприкметників чоловічого та середнього родів (повна форма):

- а) вѣдъи;
- б) вѣджштакго;
- в) вѣджштюкмоу;
- г) вѣджштин;
- д) вѣджштнимь.

144. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вѣсти у формі називного відмінка жіночого роду однини (повна форма):

- а) вѣджштина;
- б) вѣджштаѡ;
- в) вѣджштин;

г) вѣдѣштіѣжѣ.

145. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі родового відмінка жіночого роду однини (повна форма):

- а) вѣдѣштіа;
- б) вѣдѣштіѣ;
- в) вѣдѣштіи;
- г) вѣдѣштіѣжѣ.

146. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі давального відмінка жіночого роду однини (повна форма):

- а) вѣдѣштіа;
- б) вѣдѣштіѣ;
- в) вѣдѣштіи;
- г) вѣдѣштіѣжѣ.

147. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі знахідного відмінка жіночого роду однини (повна форма):

- а) вѣдѣштіа;
- б) вѣдѣштіѣ;
- в) вѣдѣштіи;
- г) вѣдѣштіѣжѣ.

148. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі орудного відмінка жіночого роду однини (повна форма):

- а) вѣдѣштіа;
- б) вѣдѣштіѣ;
- в) вѣдѣштіи;
- г) вѣдѣштіѣжѣ.

149. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі місцевого відмінка жіночого роду однини (повна форма):

- а) вѣдѣштіа;
- б) вѣдѣштіѣ;
- в) вѣдѣштіи;
- г) вѣдѣштіѣжѣ.

150. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі називного відмінка чоловічого роду множини (повна форма):

- а) веджштєи;
- б) веджштихъ;
- в) веджштимъ;
- г) веджштѣѧ;
- д) веджштинми.

151. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі родового відмінка чоловічого роду множини (повна форма):

- а) веджштєи;
- б) веджштихъ;
- в) веджштимъ;
- г) веджштѣѧ;
- д) веджштинми.

152. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі давального відмінка чоловічого роду множини (повна форма):

- а) веджштєи;
- б) веджштихъ;
- в) веджштимъ;
- г) веджштѣѧ;
- д) веджштинми.

153. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі знахідного відмінка чоловічого роду множини (повна форма):

- а) веджштєи;
- б) веджштихъ;
- в) веджштимъ;
- г) веджштѣѧ;
- д) веджштинми.

154. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі орудного відмінка чоловічого роду множини (повна форма):

- а) веджштєи;
- б) веджштихъ;
- в) веджштимъ;
- г) веджштѣѧ;

д) вѣджштинми.

155. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова **вести** у формі місцевого відмінка чоловічого роду множини (повна форма):

- а) вѣджштѣи;
- б) вѣджштинхъ;
- в) вѣджштинимъ;
- г) вѣджштѣѡ;
- д) вѣджштинми.

156. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова **вести** у формі, яка не збігається для дієприкметників чоловічого та середнього родів множини (повна форма):

- а) вѣджштѣи;
- б) вѣджштинхъ;
- в) вѣджштинимъ;
- г) вѣджштѣѡ;
- д) вѣджштинми.

157. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова **вести** у формі, яка не збігається для дієприкметників чоловічого та жіночого родів множини (повна форма):

- а) вѣджштѣи;
- б) вѣджштинхъ;
- в) вѣджштинимъ;
- г) вѣджштѣѡ;
- д) вѣджштинми.

158. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова **вести** у формі називного відмінка чоловічого роду двоїни (повна форма):

- а) вѣджштѣѡѡ;
- б) вѣджштин;
- в) вѣджштюю;
- г) вѣджштинма.

159. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова **вести** у формі називного відмінка середнього роду двоїни (повна форма):

- а) вѣджштѣѡѡ;
- б) вѣджштин;

- в) вѣдѣштюю;
- г) вѣдѣштинма.

160. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова **вести** у формі називного відмінка жіночого роду двоїни (повна форма):

- а) вѣдѣштѣаѣ;
- б) вѣдѣштин;
- в) вѣдѣштюю;
- г) вѣдѣштинма.

161. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова **вести** у формі родового відмінка двоїни (повна форма):

- а) вѣдѣштѣаѣ;
- б) вѣдѣштин;
- в) вѣдѣштюю;
- г) вѣдѣштинма.

162. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова **вести** у формі давального відмінка двоїни (повна форма):

- а) вѣдѣштѣаѣ;
- б) вѣдѣштин;
- в) вѣдѣштюю;
- г) вѣдѣштинма.

163. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова **вести** у формі знахідного відмінка чоловічого роду двоїни (повна форма):

- а) вѣдѣштѣаѣ;
- б) вѣдѣштин;
- в) вѣдѣштюю;
- г) вѣдѣштинма.

164. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова **вести** у формі знахідного відмінка середнього роду двоїни (повна форма):

- а) вѣдѣштѣаѣ;
- б) вѣдѣштин;
- в) вѣдѣштюю;
- г) вѣдѣштинма.

165. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі знахідного відмінка жіночого роду двоїни (повна форма):

- а) веджштґаа;
- б) веджштин;
- в) веджштюю;
- г) веджштинма.

166. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі орудного відмінка двоїни (повна форма):

- а) веджштґаа;
- б) веджштин;
- в) веджштюю;
- г) веджштинма.

167. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дієприкметник минулого часу від дієслова вести у формі місцевого відмінка чоловічого роду двоїни (повна форма):

- а) веджштґаа;
- б) веджштин;
- в) веджштюю;
- г) веджштинма.

168. Невідмінювані активні дієприкметники минулого часу на -л-:

- а) утворюють неспецифічну групу дієприкметників;
- б) утворюють специфічну групу дієприкметників;
- в) утворилися від основи теперішнього часу за допомогою суфікса -л-;
- г) утворилися від основи інфінітива за допомогою суфікса -л-;
- д) вживаються самостійно;
- е) самостійно не вживалися, проте входили до складу аналітичних часових форм у супроводі особових форм дієслова.

169. Активні дієприкметники минулого часу на -л-:

- а) не змінювалися за відмінками;
- б) змінювалися за відмінками;
- в) мали категорії роду та числа, виражені за допомогою граматичних показників;
- г) не мали категорій роду та числа, виражених за допомогою граматичних показників.

170. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л- у формі чоловічого роду однини:

- а) ходилъ;
- б) ходили;
- в) ходила;
- г) ходило;
- д) ходилѣ;
- е) ходилы.

171. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л- у формі чоловічого роду множини:

- а) ходилъ;
- б) ходили;
- в) ходила;
- г) ходило;
- д) ходилѣ;
- е) ходилы.

172. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л- у формі чоловічого роду двоїни:

- а) ходилъ;
- б) ходили;
- в) ходила;
- г) ходило;
- д) ходилѣ;
- е) ходилы.

173. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л- у формі середнього роду однини:

- а) ходилъ;
- б) ходили;
- в) ходила;
- г) ходило;
- д) ходилѣ;
- е) ходилы.

174. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л- у формі середнього роду множини:

- а) ходилъ;
- б) ходили;
- в) ходила;
- г) ходило;
- д) ходилѣ;

е) ходилы.

175. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л- у формі середнього роду двоїни:

- а) ходилъ;
- б) ходили;
- в) ходила;
- г) ходило;
- д) ходилѣ;
- е) ходилы.

176. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л- у формі жіночого роду однини:

- а) ходилъ;
- б) ходили;
- в) ходила;
- г) ходило;
- д) ходилѣ;
- е) ходилы.

177. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л- у формі жіночого роду множини:

- а) ходилъ;
- б) ходили;
- в) ходила;
- г) ходило;
- д) ходилѣ;
- е) ходилы.

178. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л- у формі жіночого роду двоїни:

- а) ходилъ;
- б) ходили;
- в) ходила;
- г) ходило;
- д) ходилѣ;
- е) ходилы.

179. Активні дієприкметники минулого часу на -л- слугували для утворення аналітичних дієслівних форм, а саме:

- а) перфекта;
- б) плюсквамперфекта;
- в) II майбутнього часу;
- г) умовного способу.

180. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л-, який утворює перфект:

- а) дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- б) вѣхъ дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- в) бждж дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- г) вѣахъ дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- д) ꙗсмь дѣлалъ, дѣлала, дѣлало.

181. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л-, який утворює плюсквамперфект:

- а) дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- б) вѣхъ дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- в) бждж дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- г) вѣахъ дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- д) ꙗсмь дѣлалъ, дѣлала, дѣлало.

182. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л-, який утворює форму II майбутнього часу:

- а) дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- б) вѣхъ дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- в) бждж дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- г) вѣахъ дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- д) ꙗсмь дѣлалъ, дѣлала, дѣлало.

183. Назвіть рядок, у якому вміщено невідмінюваний активний дієприкметник минулого часу на -л-, який утворює форму умовного способу:

- а) дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- б) вѣхъ дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- в) бждж дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- г) вѣахъ дѣлалъ, дѣлала, дѣлало;
- д) ꙗсмь дѣлалъ, дѣлала, дѣлало.

184. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з невідмінюваним активним дієприкметником минулого часу на -л-:

- а) Иже и вѣахъ видѣли (Мар. єв.);
- б) Возвѣстѣю тебѣ вѣшацаа, не вѣшацти водѣ, вѣшашти бо єсть (Мар. єв.);
- в) Стража видома поусти льва велика зѣло (Супр. рук.);
- г) Ходаштинимъ покажж силж (Супр. рук.);
- д) Испыта отъ нихъ врѣма гавльшаа са звѣзды (Сав. кн.).

185. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з дієприкметником майбутнього часу:

а) **Иже и вѣахъ видѣли** (Мар. єв.);

б) **Возвѣстѹ тебѣ вѣшацаа, не вѣшацти водѣ, вѣшашти бо єсть** (Мар. єв.);

в) **Стража видома поусти льва велика зѣло** (Супр. рук.);

г) **Ходаштинмъ покажж силж** (Супр. рук.);

д) **Испыта отъ нихъ врѣма гавльшаа са звѣзды** (Сав. кн.).

186. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з активним дієприкметником теперішнього часу:

а) **Иже и вѣахъ видѣли** (Мар. єв.);

б) **Возвѣстѹ тебѣ вѣшацаа, не вѣшацти водѣ, вѣшашти бо єсть** (Мар. єв.);

в) **Стража видома поусти льва велика зѣло** (Супр. рук.);

г) **Ходаштинмъ покажж силж** (Супр. рук.);

д) **Испыта отъ нихъ врѣма гавльшаа са звѣзды** (Сав. кн.).

187. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з активним дієприкметником минулого часу (повна форма):

а) **Иже и вѣахъ видѣли** (Мар. єв.);

б) **Возвѣстѹ тебѣ вѣшацаа, не вѣшацти водѣ, вѣшашти бо єсть** (Мар. єв.);

в) **Стража видома поусти льва велика зѣло** (Супр. рук.);

г) **Ходаштинмъ покажж силж** (Супр. рук.);

д) **Испыта отъ нихъ врѣма гавльшаа са звѣзды** (Сав. кн.).

188. Пасивні дієприкметники у старослов'янській граматичній системі:

а) відігравали значну роль так само, як і активні;

б) не відігравали такої значної ролі, як активні;

в) у пам'ятках зафіксовані досить часто;

г) у пам'ятках зафіксовані досить рідко.

189. Пасивні дієприкметники теперішнього часу утворювалися від:

а) дієслівних основ теперішнього часу за допомогою суфікса **-м-** та граматичних показників роду, числа, відмінка;

б) основи інфінітива за допомогою суфіксів **-н-**, **-єн-**, **-т-** та граматичних показників роду, числа, відмінка;

в) основи теперішнього часу за допомогою суфікса **-жшт-**;

г) основи теперішнього часу за допомогою суфікса **-ашт-**.

190. Пасивні дієприкметники минулого часу утворювалися від:

а) дієслівних основ теперішнього часу за допомогою суфікса **-м-** та граматичних показників роду, числа, відмінка;

б) основи інфінітива за допомогою суфіксів **-н-**, **-єн-**, **-т-** та граматичних показників роду, числа, відмінка;

в) основи теперішнього часу за допомогою суфікса **-жшт-**;

г) основи теперішнього часу за допомогою суфікса **-ашт-**.

191. Пасивні дієприкметники теперішнього часу мають певні особливості:

а) дієприкметники, утворені від дієслівних основ II класу, в пам'ятках практично не засвідчені;

б) у дієслів I класу суфікс **-м-** додається до основи теперішнього часу у формі 3 особи множини без закінчення **-жтъ** + тематичний голосний **-о-**;

в) від дієслів V класу у старослов'янських пам'ятках засвідчені дієприкметники, утворені від слів **вѣдѣти, асти**;

г) відмінювалися за зразком твердого варіанта відмінювання коротких та повних прикметників;

д) відмінювалися за зразком м'якого варіанта відмінювання коротких та повних прикметників.

192. Суфікс -н- пасивних дієприкметників минулого часу приєднувався до:

а) інфінітивних основ на **-а, -ѣ**;

б) інфінітивних кореневих основ на приголосний;

в) інфінітивних основ на **-ы**;

г) інфінітивних основ, які закінчувалися на не повноголосні сполучення **-рѣ-** або на голосний кореня **-а-, -и-, -ѣ-, -оу-**.

193. Суфікс -єн- пасивних дієприкметників минулого часу приєднувався до:

а) інфінітивних основ на **-а, -ѣ**;

б) інфінітивних кореневих основ на приголосний;

в) інфінітивних основ на **-ы**;

г) інфінітивних основ, які закінчувалися на неповноголосні сполучення **-рѣ-** або на голосний кореня **-а-, -и-, -ѣ-, -оу-**.

194. Суфікс -т- пасивних дієприкметників минулого часу приєднувався до:

а) інфінітивних основ на **-а, -ѣ**;

б) інфінітивних кореневих основ на приголосний;

в) інфінітивних основ на **-ы**;

г) інфінітивних основ, які закінчувалися на неповноголосні сполучення **-рѣ-** або на голосний кореня **-а-, -и-, -ѣ-, -оу-**.

195. Пасивні дієприкметники минулого часу мають певні особливості:

- а) вживалися в короткій та повній формах;
- б) вживалися тільки в короткій формі;
- в) вживалися тільки в повній формі;
- г) дієприкметники чоловічого та середнього роду мали відмінкові закінчення іменників *ǫ-основ, а жіночого роду – *ā-основ;
- д) повна форма утворювалася додаванням до короткої відповідних вказівних займенників **и(жє), ѿ(жє), ꙗ(жє)**.

196. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу:

- а) знати;
- б) знавъ;
- в) знавъши;
- г) знанъ;
- д) знаємъ.

197. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник минулого часу:

- а) знати;
- б) знавъ;
- в) знавъши;
- г) знанъ;
- д) знаємъ.

198. Назвіть «п'яте зайве»:

- а) вѣдомъ;
- б) двигномъ;
- в) знаємъ;
- г) несомъ;
- д) хвалимъ.

199. Назвіть «п'яте зайве»:

- а) вѣдомъ;
- б) двигномъ;
- в) знаємъ;
- г) несомъ;
- д) хвалимоу.

200. Назвіть «п'яте зайве»:

- а) вѣдомъ;
- б) движенъ;
- в) знанъ;

- г) несенъ;
- д) хваленъ.

201. Назвіть «п'яте зайве»:

- а) веденъ;
- б) движенъ;
- в) коленъ;
- г) воженъ;
- д) биенъ (битъ).

202. Назвіть «п'яте зайве»:

- а) несенъи;
- б) движенъ;
- в) знанъ;
- г) несенъ;
- д) хваленъ.

203. Назвіть «п'яте зайве»:

- а) рекъ;
- б) движенъ;
- в) несжще;
- г) несъ;
- д) видѧ.

204. Назвіть «п'яте зайве»:

- а) хвалима;
- б) видѧ;
- в) несжци;
- г) несъ;
- д) видѧци.

205. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дісприкметник теперішнього часу:

- а) дѣланъ;
- б) знаема;
- в) крѣтъ;
- г) бивъ;
- д) знаѧ.

206. Назвіть рядок, у якому вміщено активний дісприкметник минулого часу:

- а) дѣланъ;
- б) знаема;
- в) крѣтъ;

- г) БИВЪ;
- д) ЗНАА.

207. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дісприкметник теперішнього часу:

- а) ДЪЛАНЪ;
- б) знаєма;
- в) КРЪТЪ;
- г) БИВЪ;
- д) ЗНАА.

208. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дісприкметник минулого часу:

- а) ДЪЛАНЪ;
- б) знаєма;
- в) КРЪТЪ;
- г) БИВЪ;
- д) ЗНАА.

209. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дісприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі називного відмінка чоловічого роду однини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несома;
- в) несомоу;
- г) несомомь;
- д) несомѣ.

210. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дісприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі родового відмінка чоловічого роду однини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несома;
- в) несомоу;
- г) несомомь;
- д) несомѣ.

211. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дісприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі давального відмінка чоловічого роду однини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несома;
- в) несомоу;
- г) несомомь;

д) несомѣ.

212. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі знахідного відмінка чоловічого роду однини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несома;
- в) несомоу;
- г) несомомь;
- д) несомѣ.

213. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі орудного відмінка чоловічого роду однини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несома;
- в) несомоу;
- г) несомомь;
- д) несомѣ.

214. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі місцевого відмінка чоловічого роду однини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несома;
- в) несомоу;
- г) несомомь;
- д) несомѣ.

215. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі, яка не збігається для дієприкметників чоловічого роду однини (коротка форма) та середнього роду однини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несома;
- в) несомоу;
- г) несомомь;
- д) несомѣ.

216. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі називного відмінка чоловічого роду множини (коротка форма):

- а) несоми;
- б) несомъ;

- в) несомомъ;
- г) несомъы;
- д) несомѣхъ.

217. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі родового відмінка чоловічого роду множини (коротка форма):

- а) несоми;
- б) несомъ;
- в) несомомъ;
- г) несомъы;
- д) несомѣхъ.

218. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі давального відмінка чоловічого роду множини (коротка форма):

- а) несоми;
- б) несомъ;
- в) несомомъ;
- г) несомъы;
- д) несомѣхъ.

219. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі знахідного відмінка чоловічого роду множини (коротка форма):

- а) несоми;
- б) несомъ;
- в) несомомъ;
- г) несомъы;
- д) несомѣхъ.

220. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі орудного відмінка чоловічого роду множини (коротка форма):

- а) несоми;
- б) несомъ;
- в) несомомъ;
- г) несомъы;
- д) несомѣхъ.

221. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі місцевого відмінка чоловічого роду множини (коротка форма):

- а) несоми;

- б) несомъ;
- в) несомомъ;
- г) несомы;
- д) несомѣхъ.

222. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі, яка не збігається для дієприкметників чоловічого роду множини (коротка форма) та середнього роду множини (коротка форма):

- а) несомн;
- б) несомъ;
- в) несомомъ;
- г) несомы;
- д) несомѣхъ.

223. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі називного відмінка чоловічого роду двоїни (коротка форма):

- а) несома;
- б) несомоу;
- в) несомома.

224. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі родового відмінка чоловічого роду двоїни (коротка форма):

- а) несома;
- б) несомоу;
- в) несомома.

225. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі давального відмінка чоловічого роду двоїни (коротка форма):

- а) несома;
- б) несомоу;
- в) несомома.

226. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі знахідного відмінка чоловічого роду двоїни (коротка форма):

- а) несома;
- б) несомоу;
- в) несомома.

227. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі орудного відмінка чоловічого роду двоїни (коротка форма):

- а) несома;
- б) несомоу;
- в) несомома.

228. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі місцевого відмінка чоловічого роду двоїни (коротка форма):

- а) несома;
- б) несомоу;
- в) несомома.

229. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі називного відмінка жіночого роду однини (коротка форма):

- а) несома;
- б) несомы;
- в) несомѣ;
- г) несомж;
- д) несомоѣ.

230. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі родового відмінка жіночого роду однини (коротка форма):

- а) несома;
- б) несомы;
- в) несомѣ;
- г) несомж;
- д) несомоѣ.

231. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі давального відмінка жіночого роду однини (коротка форма):

- а) несома;
- б) несомы;
- в) несомѣ;
- г) несомж;
- д) несомоѣ.

232. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі знахідного відмінка жіночого роду однини (коротка форма):

- а) несома;
- б) несомъ;
- в) несомѣ;
- г) несомж;
- д) несомоѡ.

233. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі орудного відмінка жіночого роду однини (коротка форма):

- а) несома;
- б) несомъ;
- в) несомѣ;
- г) несомж;
- д) несомоѡ.

234. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі місцевого відмінка жіночого роду однини (коротка форма):

- а) несома;
- б) несомъ;
- в) несомѣ;
- г) несомж;
- д) несомоѡ.

235. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі називного відмінка жіночого роду множини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несомы;
- в) несомамъ;
- г) несомами;
- д) несомахъ.

236. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі родового відмінка жіночого роду множини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несомы;
- в) несомамъ;
- г) несомами;
- д) несомахъ.

237. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі давального відмінка жіночого роду множини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несомы;
- в) несомамъ;
- г) несомами;
- д) несомахъ.

238. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі знахідного відмінка жіночого роду множини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несомы;
- в) несомамъ;
- г) несомами;
- д) несомахъ.

239. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі орудного відмінка жіночого роду множини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несомы;
- в) несомамъ;
- г) несомами;
- д) несомахъ.

240. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі місцевого відмінка жіночого роду множини (коротка форма):

- а) несомъ;
- б) несомы;
- в) несомамъ;
- г) несомами;
- д) несомахъ.

241. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі називного відмінка жіночого роду двоїни (коротка форма):

- а) несомѣ;
- б) несомоу;
- в) несомама.

242. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі родового відмінка жіночого роду двоїни (коротка форма):

- а) несомѣ;
- б) несомоу;
- в) несомама.

243. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі давального відмінка жіночого роду двоїни (коротка форма):

- а) несомѣ;
- б) несомоу;
- в) несомама.

244. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі знахідного відмінка жіночого роду двоїни (коротка форма):

- а) несомѣ;
- б) несомоу;
- в) несомама.

245. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі орудного відмінка жіночого роду двоїни (коротка форма):

- а) несомѣ;
- б) несомоу;
- в) несомама.

246. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі місцевого відмінка жіночого роду двоїни (коротка форма):

- а) несомѣ;
- б) несомоу;
- в) несомама.

247. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі називного відмінка чоловічого роду однини (повна форма):

- а) несомѣи;
- б) несомакѣго;
- в) несомоуѣкмоу;
- г) несомѣимѣ;
- д) несомѣкѣмѣ.

248. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі родового відмінка чоловічого роду однини (повна форма):

- а) несомъи;
- б) несомакго;
- в) несомоукмоу;
- г) несомъимь;
- д) несомъкъмь.

249. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі давального відмінка чоловічого роду однини (повна форма):

- а) несомъи;
- б) несомакго;
- в) несомоукмоу;
- г) несомъимь;
- д) несомъкъмь.

250. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі знахідного відмінка чоловічого роду однини (повна форма):

- а) несомъи;
- б) несомакго;
- в) несомоукмоу;
- г) несомъимь;
- д) несомъкъмь.

251. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі орудного відмінка чоловічого роду однини (повна форма):

- а) несомъи;
- б) несомакго;
- в) несомоукмоу;
- г) несомъимь;
- д) несомъкъмь.

252. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі місцевого відмінка чоловічого роду однини (повна форма):

- а) несомъи;
- б) несомакго;
- в) несомоукмоу;
- г) несомъимь;

д) несомѣкъмь.

253. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **нести** у формі, яка не збігається для дієприкметників чоловічого роду однини (повна форма) та середнього роду однини (повна форма):

- а) несомъи;
- б) несомакго;
- в) несомоукмоу;
- г) несомъимь;
- д) несомѣкъмь.

254. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **нести** у формі називного відмінка чоловічого роду множини (повна форма):

- а) несомни;
- б) несомъихъ;
- в) несомъимъ;
- г) несомъѣ;
- д) несомъими.

255. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **нести** у формі родового відмінка чоловічого роду множини (повна форма):

- а) несомни;
- б) несомъихъ;
- в) несомъимъ;
- г) несомъѣ;
- д) несомъими.

256. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **нести** у формі давального відмінка чоловічого роду множини (повна форма):

- а) несомни;
- б) несомъихъ;
- в) несомъимъ;
- г) несомъѣ;
- д) несомъими.

257. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова **нести** у формі знахідного відмінка чоловічого роду множини (повна форма):

- а) несомни;
- б) несомъихъ;

- в) несомѣимъ;
- г) несомѣѣ;
- д) несомѣими.

258. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі орудного відмінка чоловічого роду множини (повна форма):

- а) несомни;
- б) несомѣихъ;
- в) несомѣимъ;
- г) несомѣѣ;
- д) несомѣими.

259. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі місцевого відмінка чоловічого роду множини (повна форма):

- а) несомни;
- б) несомѣихъ;
- в) несомѣимъ;
- г) несомѣѣ;
- д) несомѣими.

260. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі називного відмінка чоловічого роду двоїни (повна форма):

- а) несомѣѣ;
- б) несомѣю;
- в) несомѣима.

261. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі родового відмінка чоловічого роду двоїни (повна форма):

- а) несомѣѣ;
- б) несомѣю;
- в) несомѣима.

262. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі давального відмінка чоловічого роду двоїни (повна форма):

- а) несомѣѣ;
- б) несомѣю;
- в) несомѣима.

263. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі знахідного відмінка чоловічого роду двоїни (повна форма):

- а) несомага;
- б) несомоую;
- в) несомъима.

264. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі орудного відмінка чоловічого роду двоїни (повна форма):

- а) несомага;
- б) несомоую;
- в) несомъима.

265. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі місцевого відмінка чоловічого роду двоїни (повна форма):

- а) несомага;
- б) несомоую;
- в) несомъима.

266. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі, яка не збігається для дієприкметників чоловічого роду двоїни (повна форма), середнього роду двоїни (повна форма), жіночого роду двоїни (повна форма):

- а) несомага;
- б) несомоую;
- в) несомъима.

267. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі називного відмінка жіночого роду однини (повна форма):

- а) несомага;
- б) несомъья;
- в) несомъи;
- г) несомъжж;
- д) несомоуж.

268. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі родового відмінка жіночого роду однини (повна форма):

- а) несомага;
- б) несомъья;
- в) несомъи;

- г) несомжѣж;
- д) несомоѣж.

269. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі давального відмінка жіночого роду однини (повна форма):

- а) несомага;
- б) несомъѣа;
- в) несомѣи;
- г) несомжѣж;
- д) несомоѣж.

270. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі знахідного відмінка жіночого роду однини (повна форма):

- а) несомага;
- б) несомъѣа;
- в) несомѣи;
- г) несомжѣж;
- д) несомоѣж.

271. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі орудного відмінка жіночого роду однини (повна форма):

- а) несомага;
- б) несомъѣа;
- в) несомѣи;
- г) несомжѣж;
- д) несомоѣж.

272. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі місцевого відмінка жіночого роду однини (повна форма):

- а) несомага;
- б) несомъѣа;
- в) несомѣи;
- г) несомжѣж;
- д) несомоѣж.

273. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі називного відмінка жіночого роду множини (повна форма):

- а) несомъѣа;
- б) несомъиухъ;

- в) несомѣимъ;
- г) несомѣими;
- д) несомѣихъ.

274. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі родового відмінка жіночого роду множини (повна форма):

- а) несомѣѣ;
- б) несомѣихъ;
- в) несомѣимъ;
- г) несомѣими;
- д) несомѣихъ.

275. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі давального відмінка жіночого роду множини (повна форма):

- а) несомѣѣ;
- б) несомѣихъ;
- в) несомѣимъ;
- г) несомѣими;
- д) несомѣихъ.

276. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі знахідного відмінка жіночого роду множини (повна форма):

- а) несомѣѣ;
- б) несомѣихъ;
- в) несомѣимъ;
- г) несомѣими.

277. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі орудного відмінка жіночого роду множини (повна форма):

- а) несомѣѣ;
- б) несомѣихъ;
- в) несомѣимъ;
- г) несомѣими;
- д) несомѣихъ.

278. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі місцевого відмінка жіночого роду множини (повна форма):

- а) несомѣѣ;
- б) несомѣихъ;

- в) несомѣимъ;
- г) несомѣими;
- д) несомѣиухъ.

279. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі називного відмінка жіночого роду двоїни (повна форма):

- а) несомѣи;
- б) несомоую;
- в) несомѣима.

280. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі родового відмінка жіночого роду двоїни (повна форма):

- а) несомѣи;
- б) несомоую;
- в) несомѣима.

281. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі давального відмінка жіночого роду двоїни (повна форма):

- а) несомѣи;
- б) несомоую;
- в) несомѣима.

282. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі знахідного відмінка жіночого роду двоїни (повна форма):

- а) несомѣи;
- б) несомоую;
- в) несомѣима.

283. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі орудного відмінка жіночого роду двоїни (повна форма):

- а) несомѣи;
- б) несомоую;
- в) несомѣима.

284. Назвіть рядок, у якому вміщено пасивний дієприкметник теперішнього часу від дієслова нести у формі місцевого відмінка жіночого роду двоїни (повна форма):

- а) несомѣи;
- б) несомоую;

в) несомѣнима.

285. Короткі пасивні дієприкметники минулого часу відмінювалися:

- а) подібно до відповідних форм теперішнього часу;
- б) за зразком повних прикметників.

286. Повні пасивні дієприкметники минулого часу відмінювалися:

- а) подібно до відповідних форм теперішнього часу;
- б) за зразком повних прикметників.

287. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з пасивним дієприкметником теперішнього часу:

- а) Иже и бѣахъ видѣли (Мар. єв.);
- б) Бѣ же хитонъ не шѣвенъ съврѣхоу истѣканъ вьсь (Мар. єв.);
- в) Стража видома поусти льва велика зѣло (Супр. рук.);
- г) Ходаштимъ покажъ силъ (Супр. рук.);
- д) Испыта отъ нихъ время явльшаа са звѣзды (Сав. кн.).

288. Назвіть рядок, у якому вміщено фрагмент тексту з пасивним дієприкметником минулого часу:

- а) Иже и бѣахъ видѣли (Мар. єв.);
- б) Бѣ же хитонъ не шѣвенъ съврѣхоу истѣканъ вьсь (Мар. єв.);
- в) Стража видома поусти льва велика зѣло (Супр. рук.);
- г) Ходаштимъ покажъ силъ (Супр. рук.);
- д) Испыта отъ нихъ время явльшаа са звѣзды (Сав. кн.).

289. Назвіть рядки, у яких вміщено фрагменти тексту з активними дієприкметниками:

- а) Да кама повѣждени бѣхомъ (Супр. рук.);
- б) І ты благословивъ рече прѣдложите и тѣ (Мар. єв.);
- в) Жена поуствивъши мжжа посагнетъ за инъ прѣлюбѣ творитъ (Зогр. єв.);
- г) Днесь пакы выпоуштенъ вѣстѣ ѿ многообразнаго дни (Супр. рук.).

290. Назвіть рядки, у яких вміщено фрагменти тексту з пасивними дієприкметниками:

- а) Да кама повѣждени бѣхомъ (Супр. рук.);
- б) І ты благословивъ рече прѣдложите и тѣ (Мар. єв.);
- в) Жена поуствивъши мжжа посагнетъ за инъ прѣлюбѣ творитъ (Зогр. єв.);
- г) Днесь пакы выпоуштенъ вѣстѣ ѿ многообразнаго дни (Супр. рук.).

Прислівник. Службові частини мови

1. Назвіть фрагмент тексту, у якому є прислівник:

- а) Печальна доуша мога кстъ до съмрьти (Супр. рук.);
- б) Аште ли да котори сжпротиватъ са о томъ то прѣдайтъ сждоу (Супр. рук.);
- в) Остави ѡ... доньдеже ѡ окопѡж окрьстъ (Мар. ев.);
- г) Единъ бѣ дльжьнъ пѡтыж сътъ динар, а дроугы пѡтыж десѡтъ (Зогр. ев.).

2. Назвіть фрагмент тексту, у якому є прислівник:

- а) І обрѣтосте жрѣвьць привѡзанъ при двьрехъ (Зогр. ев.);
- б) Всж тварь кже видѣ сѣмо и онамо зыбыштж са (Супр. рук.);
- в) Прѣдъ владыкы же и цѣра ведени вждете (Мар. ев.);
- г) Чловѣкъ етеръ бѣ богѡтъ (Зогр. ев.).

3. Назвіть фрагмент тексту, у якому є прийменник:

- а) И се донде сътънааго четвьртааго свока врѣсты лѣта (Супр. рук.);
- б) Единъ бѣ дльжьнъ пѡтыж сътъ динар, а дроугы пѡтыж десѡтъ (Зогр. ев.);
- в) Прѣдъ владыкы же и цѣра ведени вждете (Мар. ев.);
- г) Аште ли да котори сжпротиватъ са о томъ то прѣдайтъ сждоу (Супр. рук.).

4. Назвіть фрагмент тексту, у якому є прийменник:

- а) Послѣдъ же в'схъ І жена оумрѣтъ (Зогр. ев.);
- б) Единъ бѣ дльжьнъ пѡтыж сътъ динар, а дроугы пѡтыж десѡтъ (Зогр. ев.);
- в) Аште ли да котори сжпротиватъ са о томъ то прѣдайтъ сждоу (Супр. рук.);
- г) Да ститъ са има твое да придетъ цѣрствие твое... (Зогр. ев.).

5. Назвіть фрагмент тексту, у якому є сполучник сурядності:

- а) Остави ѡ... доньдеже ѡ окопѡж окрьстъ (Мар. ев.);
- б) Единъ бѣ дльжьнъ пѡтыж сътъ динар, а дроугы пѡтыж десѡтъ (Зогр. ев.);
- в) Аште ли да котори сжпротиватъ са о томъ то прѣдайтъ сждоу (Супр. рук.);
- г) И се донде сътънааго четвьртааго свока врѣсты лѣта (Супр. рук.).

6. Назвіть фрагмент тексту, у якому є сполучник сурядності:

а) **Аште ли да котори сжпротиватъ сѧ о томъ то прѣдажтъ сждоу** (Супр. рук.);

б) **Прѣдъ владыкы же и ѿра ведени вждете** (Мар. ев.);

в) **Повелѣно ти естъ или оувѣштати или мжчити** (Супр. рук.);

г) **Да ститъ сѧ има твое да придетъ црствие твое...** (Зогр. ев.).

7. Назвіть фрагмент тексту, у якому є сполучник підрядності:

а) **Любо въ вѣторжжъ любо въ третнжъ стражжъ придетъ** (Сав. кн.);

б) **Не хотѣаше ни очию возвести на небо** (Зогр. ев.);

в) **Распатыи нашимъ родомъ ꙗда можетъ силж имѣти** (Супр. рук.);

г) **Аште ли да котори сжпротиватъ сѧ о томъ то прѣдажтъ сждоу** (Супр. рук.).

8. Назвіть фрагмент тексту, у якому є сполучник підрядності:

а) **Вы истинжъ отъ нихъ еси. иво галилѣанинъ еси** (Мар. ев.);

б) **Инъ спасе али себе не можете съпасти** (Зогр. ев.);

в) **Посъла рабы своѧ къ дѣлателемъ прияти плоды его** (Мар. ев.);

г) **Чловѣкъ нѣкыи имѣ дѣва сына** (Остр. ев.).

9. Назвіть фрагмент тексту, у якому є частка:

а) **И се донде сътънааго четврьтааго своѧ врьсты лѣта** (Супр. рук.);

б) **Аште ли да котори сжпротиватъ сѧ о томъ то прѣдажтъ сждоу** (Супр. рук.);

в) **Уле мжка смрьти** (Супр. рук.);

г) **Да ститъ сѧ има твое да придетъ црствие твое...** (Зогр. ев.).

10. Назвіть фрагмент тексту, у якому є вигук:

а) **Ничесоже ли не отъвѣштаваеши** (Мар. ев.);

б) **Уле мжка смрьти** (Супр. рук.);

в) **Изити ѿс храма** (Зогр. ев.);

г) **Ідѣаше же въ слѣдъ его мъногъ народъ** (Мар. ев.).

СИНТАКСИС

1. Який порядок слів був поширений у старослов'янській мові?

- а) з препозитивним підметом;
- б) вільний;
- в) з препозитивним присудком.

2. Назвіть рядок, у якому речення є стверджувальним:

- а) Тогда же рече црь слоугамъ (Син. пс.);
- б) Не зриши во на лице чком (Мар. ев.).

3. Назвіть рядок, у якому речення є заперечним:

- а) Корабль же вѣ посрѣдѣ моря погржаа съ вълнами (Остр. ев.);
- б) Не оуповаите сѧ винѣмъ (Охр. лист.).

4. Назвіть рядок, у якому речення є розповідним:

- а) Покажите и нынѣ единоголаскѣ ваше и покорите сѧ въкоупѣ (Супр. рук.);
- б) Горе вамъ кѣнигѣчнѣи и фарисѣи (Мар. ев.);
- в) Ангелъ съ двѣма глаголетъ понеже къ женѣ глагола змиа (Супр. рук.);
- г) Не мати ли его нарицаетъ сѧ мариѣ (Мар. ев.).

5. Назвіть рядок, у якому речення є окличним:

- а) Покажите и нынѣ единоголаскѣ ваше и покорите сѧ въкоупѣ (Супр. рук.);
- б) Горе вамъ кѣнигѣчнѣи и фарисѣи (Мар. ев.);
- в) Ангелъ съ двѣма глаголетъ понеже къ женѣ глагола змиа (Супр. рук.);
- г) Не мати ли его нарицаетъ сѧ мариѣ (Мар. ев.).

6. Назвіть рядок, у якому речення є спонукальним:

- а) Горе вамъ кѣнигѣчнѣи и фарисѣи (Мар. ев.);
- б) Ангелъ съ двѣма глаголетъ понеже къ женѣ глагола змиа (Супр. рук.);
- в) Покажите и нынѣ единоголаскѣ ваше и покорите сѧ въкоупѣ (Супр. рук.);
- г) Не мати ли его нарицаетъ сѧ мариѣ (Мар. ев.).

7. Назвіть рядок, у якому речення є питальним:

- а) Горе вамъ кѣнигѣчнѣи и фарисѣи (Мар. ев.);
- б) Ангелъ съ двѣма глаголетъ понеже къ женѣ глагола змиа (Супр. рук.);

в) Покажите и нынѣ единогласьк ваше и покорите сѧ въкоупѣ (Супр. рук.);

г) Не мати ли его нарицаетъ сѧ мариѣ (Мар. ев.).

8. Назвѣть фрагмент тексту, у якому є підмет і присудок:

а) Хотѣаше своима очима видѣти аште то кстъ тако (Супр. рук.);

б) Оученици идоша въспатъ и падж на зѣми (Сав. кн.);

в) Се цар вашъ (Остр. ев.);

г) Слава въ въшнихъ боу (Остр. ев.).

9. Назвѣть фрагмент тексту, у якому є односкладне речення:

а) Хотѣаше своима очима видѣти аште то кстъ тако (Супр. рук.);

б) Оученици идоша въспатъ и падж на зѣми (Сав. кн.);

в) Се цар вашъ (Остр. ев.);

г) Слава въ въшнихъ боу (Остр. ев.).

10. Назвѣть фрагмент тексту, у якому є просте ускладнене речення:

а) Оученици идоша въспатъ и падж на зѣми (Сав. кн.);

б) Слава въ въшнихъ боу (Остр. ев.);

в) Въсь длъгъ отъпоустихъ тебѣ понеже оумоли ма (Зогр. ев.);

г) На мосѣвовѣ сѣдалище сѣдж кънижьници и фарисен (Мар. ев.).

11. Назвѣть фрагмент тексту, у якому є складносурядне речення:

а) Въсь длъгъ отъпоустихъ тебѣ понеже оумоли ма (Зогр. ев.);

б) Оученици идоша въспатъ и падж на зѣми (Сав. кн.);

в) Мажи ми срьдьце на длъзѣ. да ми престанетъ одръжаштиа ма волѣзнь (Супр. рук.);

г) На мосѣвовѣ сѣдалище сѣдж кънижьници и фарисен (Мар. ев.).

12. Назвѣть фрагмент тексту, у якому є складнопідрядне речення:

а) Мажи ми срьдьце на длъзѣ. да ми престанетъ одръжаштиа ма волѣзнь (Супр. рук.);

б) Въсь длъгъ отъпоустихъ тебѣ понеже оумоли ма (Зогр. ев.);

в) Вънемлѣте же себе еда когда отажажтъ срьдца ваша (Зогр. ев.);

г) На мосѣвовѣ сѣдалище сѣдж кънижьници и фарисен (Мар. ев.).

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Белей Любомир Старослов'янсько-український словник [Текст] / Л. Белей, О. Белей. – Львів : Свічадо, 2001. – 332 с.
2. Беседина-Невзорова В. П. Старославянский язык [Текст] / В. П. Беседина-Невзорова. – Х. : Изд.-во Харьков. ун-та, 1962. – 360 с.
3. Біленька-Свистович Л. В. Церковно-слов'янська мова [Текст] : підручник зі словником для духовних навчальних закладів / Л. В. Біленька-Свистович, Н. Р. Рибак – К. : Криниця, 2000. – 335 с.
4. Благова Э. Старославянский словарь (по рукописям X–XI веков) : около 10 000 слов [Текст] / Э. Благова, Р. М. Цейтлин, С. Геродес, Л. Панцорова, М. Бауэрова. – М. : Рус. яз., 1994. – 842 с.
5. Бойчук М. К. Старослов'янська мова. Невідмінювані частини мови [Текст] / М. К. Бойчук. – К. : Б. в., 1952.
6. Бойчук М. К. Старослов'янська мова. Числівник [Текст] / М. К. Бойчук. – К. : Б. в., 1952.
7. Бондалетов В. Д. Старославянский язык [Текст] : сборник упражнений / В. Д. Бондалетов, Н. Г. Самсонов, Л. Н. Самсонова. – М. : Флинта : Наука, 2000. – 312 с.
8. Булаховський Л. А. Вступ до порівняльної граматики слов'янських мов : фонетика праслов'янської мови [Текст] / Л. А. Булаховський. – Харків, 1927. – 83 с
9. Бунина И. К. Система времен старославянского языка [Текст] / И. К. Бунина. – М. : Наука, 1959. – 160 с.
10. Вайан А. Руководство по старославянскому языку [Текст] / А. Вайан. – М. : Иностранная литература, 1952. – 446 с.
11. Ван-Вейк Н. История старославянского языка [Текст] / Н. Ван-Вейк. – М. : Иностранная литература, 1957. – 368 с.
12. Верещагин Е. М. Из истории возникновения первого литературного языка славян [Текст] / Е. М. Верещагин. – М. : Изд-во МГУ, 1972. – 199 с.
13. Войлова К. Старославянский язык [Текст] / К. Войлова. – М. : Дрофа, 2003. – 369 с.
14. Вступ до порівняльно-історичного вивчення слов'янських мов [Текст] / за ред. О. С. Мельничука. – К. : Наук. думка, 1966. – 596 с.
15. Горшков А. И. Старославянский язык [Текст] / А. И. Горшкова. – М. : Высшая шк., 1963. – 294 с.
16. Горшкова О. В. Сборник упражнений по старославянскому языку [Текст] / О. В. Горшкова, Т. А. Хмелевская. – М. : Учпедгиз, 1960. – 169 с.
17. Громик Ю. В. Старослов'янська мова [Текст] : методичний посібник для студентів спеціальності “Укр. мова та літ-ра” / Ю. В. Громик. – Луцьк : Вежа, 2005. – 133 с.

18. Громик Ю. В. Старослов'янська мова [Текст] : навчальний посібник / Ю. В. Громик. – Луцьк : ВНУ ім. Л. Українки, 2010. – 186 с.
19. Дементьев А. А. Сборник задач и упражнений по старославянскому языку [Текст] / А. А. Дементьева. – М. : Просвещение, 1975. – 319 с.
20. Довбня Л. Педагогічна специфіка вивчення старослов'янської мови студентами-філологами в умовах кредитно-модульної системи / Людмила Довбня // Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди» [Текст] : науково-теоретичний збірник. – Переяслав-Хмельницький, 2010. – Вип. 10. – С. 43–49.
21. Ёлкина Н. М. Старославянский язык [Текст] / Н. М. Ёлкина. – М. : Учпедгиз, 1960. – 223 с.
22. Иванов В. В. Исторический комментарий к занятиям по русскому языку в средней школе [Текст] / В. В. Иванов, З. А. Потиха. – М. : Просвещение, 1985. – 160 с.
23. Иванова Т. А. О названиях славянских букв и опорядке их в алфавите [Текст] / Т. А. Иванова // Вопросы языкознания. – 1969. – № 6.
24. Иванова Т. А. Старославянский язык [Текст] / Т. А. Иванова. – М. : Высшая шк., 1997. – 199 с.
25. Изотов А. И. Старославянский и церковнославянский языки в средней школе [Текст] / А. И. Изотов. – М. : Интелси, 1992. – 143 с.
26. Истрин В. А. 1100 лет славянской азбуки [Текст] / В. А. Истрин. – М. : Изд-во АН СССР, 1963. – 179 с.
27. Камчатнов А. М. Старославянский язык [Текст] : курс лекций / А. М. Камчатнов. – М. : Флинта : Наука, 1998. – 107 с.
28. Кривчик В. Ф. Старославянский язык [Текст] / В. Ф. Кривчик, Н. С. Можейко. – Минск : Высшая шк., 1985. – 303 с.
29. Кондрашов Н. А. Сборник упражнений по старославянскому языку и методические указания к их выполнению [Текст] / Н. А. Кондрашов, Л. К. Кузнецов, К. А. Войлова. – М. : Просвещение, 1998. – 143 с.
30. Леута О. І. Старослов'янська мова [Текст] : збірник вправ і практичних завдань / О. І. Леута, В. І. Гончаров. – К. : Вища шк., 2004. – 199 с.
31. Леута О. І. Старослов'янська мова [Текст] : підручник / О. І. Леута. – К. : Вища шк., 2001. – 255 с.
32. Львов А. С. Очерки по лексике памятников старославянской письменности [Текст] / А. С. Львов. – М. : Наука, 1966. – 321 с.
33. Майборода А. В. Збірник вправ і завдань з старослов'янської мови [Текст] / А. В. Майборода, Л. І. Коломієць. – К. : Вища шк., 1969. – 178 с.

34. Майборода А. В. Старослов'янська мова [Текст] / А. В. Майборода. – К. : Вища шк., 1975. – 294 с.
35. Мареш В. Ф. Древнеславянский литературный язык в Великоморавском государстве [Текст] / В. Ф. Мареш // Вопросы языкознания. – 1961. – № 2. – С. 12–23.
36. Матвеева-Исаева Л. В. Лекции по старославянскому языку [Текст] / Л. В. Матвеева-Исаева. – Л. : Учпедгиз, 1958. – 223 с.
37. Маторіна Н. М. До Дня писемності у слов'ян (методичний аспект) [Текст] / Н. М. Маторіна // Теоретические и прикладные проблемы русской филологии : науч.-метод. сб. / отв. ред. В. А. Глущенко. – Славянск : СГПУ, 2009. – Вып. 18. – Ч. 1. – С. 254–267.
38. Маторіна Н. М. До питання про використання тестів на заняттях зі старослов'янської мови [Текст] / Н. М. Маторіна // Теоретические и прикладные проблемы русской филологии : науч.-метод. сб. / отв. ред. В. А. Глущенко. – Славянск : СГПУ, 2010. – Вып. 19. – С. 226–238.
39. Маторина Н. М. Старославянский язык. Практические занятия [Текст] : учеб. пособие для студ. филол. фак-тов пед. ин-тов / Н. М. Маторина. – Славянск : СГПИ, 2000. – 79 с.
40. Мединська А. В. Старослов'янська мова [Текст] : метод. посіб. для студ. ф-ту україністики / А. В. Мединська. – Луцьк, 2001. – 62 с.
41. Мельник Я. Церковнослов'янська мова [Текст] : навч.-метод. посібник / Я. Мельник, О. Лазарович. – Івано-Франківськ : Гостинець, 2004. – 244 с.
42. Моренець В. В. Старослов'янська мова : історична фонетика [Текст] / В. В. Моренець. – К., 1973. – 123 с.
43. Нариси з морфології старослов'янської мови східнослов'янських пам'яток XI–XIII ст. [Текст] / А. П. Арполенко, З. Г. Козирева, Г. І. Лиса та ін. – К. : Д. Бурого, 2008. – 190 с.
44. Никифоров С. Д. Старославянский язык [Текст] / С. Д. Никифоров. – М. : Учпедгиз, 1955. – 111 с.
45. Новикова А. С. Старославянский язык (тексты, упражнения, словарь) [Текст] / А. С. Новикова. – М., 1984. – 276 с.
46. Новикова А. С. Старославянский язык. Фундаментальный курс авторизованного изложения [Текст] / А. С. Новикова. – М., 1993. – 167 с.
47. Огієнко І. Історія церковно-слов'янської мови. Повстання церковно-слов'янської мови. Костянтин і Мефодій. Їх життя і діяльність [Текст] / І. Огієнко. – Варшава, 1926. – Т. 1. – 426 с.
48. Огієнко І. Історія церковно-слов'янської мови. Фонетика церковно-слов'янської мови [Текст] / І. Огієнко. – Варшава : Друк. Синодальна, 1927. – Т. 3. – 455 с.
49. Огієнко І. Історія церковно-слов'янської мови : пам'ятки церковно-слов'янської мови X–XI віків [Текст] / І. Огієнко. – Варшава, 1929. – Т. 5.

50. Попов М. Б. Введение в старославянский язык [Текст] / М. Б. Попов. – СПб. : Изд-во С.-Петербургского университета, 1997. – 81 с.
51. Ремнева М. Л. Старославянский язык [Текст] / М. Л. Ремнева. – М. : «Академический проект», 2004. – 352 с.
52. Ремнева М. Л. Старославянский язык : электронный учебный курс [Текст] / М. Л. Ремнева, О. В. Дедова. – М. : Изд-во «Академический проект», 2004.
53. Сегін Л. В. Використання тестових завдань на заняттях зі старослов'янської мови [Текст] / Л. В. Сегін // Теоретические и прикладные проблемы русской филологии : научно-методический сборник. – Вып. XXIII. – Славянск : Предприниматель Маторин Б. И., 2012. – С. 283–288.
54. Сегін Л. В. Тестові завдання на заняттях зі старослов'янської мови [Текст] / Л. В. Сегін, Є. М. Ткаченко // Вісник Донбаського державного педагогічного університету. Серія : Філологічні науки : збірник наукових праць / [за заг. ред. проф. В. А. Глуценка]. – Слов'янськ : ДДПУ, 2013. – Вип. 2. – С. 219–225.
55. Селищев А. М. Старославянский язык [Текст] / А. М. Селищев. – М. : Изд-во Министерства просвещения РСФСР, 1951–1952. – Ч. 1. – 336 с.; Ч. 2. – 206 с.
56. Симоненко А. Е. Старославянский язык [Текст] : планы практических занятий по старославянскому языку / А. Е. Симоненко. – Донецк : ДонГУ, 1981. – 33 с.
57. Симоненко А. Ю. Старослов'янська мова в схемах і таблицях [Текст] / А. Ю. Симоненко. – Донецьк : ДонДУ, 1974. – 77 с.
58. Симоненко А. Е. Задания к контрольной работе по старословянскому языку и методические указания по их выполнению (для студентов-заочников) [Текст] / А. Е. Симоненко. – Донецк : ДонГУ, 1981. – 35 с.
59. Скаб М. В. Старослов'янська мова : модульний курс [Текст] : навч.-метод. посібник / М. В. Скаб. – Чернівці : Чернівець. нац. ун-т, 2009. – 87 с.
60. Скупский Б. И. Старославянский язык [Текст] / Б. И. Скупский. – Махачкала, 1958. – 158 с.
61. Соболева Ю. Д. Старославянский язык. Введение. Фонетика [Текст] / Ю. Д. Соболева. – Курск, 1975. – 107 с.
62. Станівський М. Ф. Старослов'янська мова [Текст] / М. Ф. Станівський. – К. : Вища шк., 1983. – 264 с.
63. Старословянский словарь (по рукописям X–XI веков) : около 10 000 слов [Текст] / под ред. Р. М. Цейтлин, Р. Вечерки и Э. Благовой. – М. : Рус. яз., 1994. – 842 с.

64. Стеценко А. Н. Хрестоматия по старославянскому языку [Текст] : учебн. пособие / А. Н. Стеценко. – М. : Просвещение, 1984. – 159 с.
65. Толстой Н. И. Значение кратких и полных прилагательных в старославянском языке [Текст] / Н. И. Толстой // Вопросы славянского языкознания. – М., 1957. – Вып. 2.
66. Трофимович К. К. Старослов'янська мова : відмінювання і дієвідмінювання [Текст] / К. К. Трофимович. – Львів : Вид-во Львів. ун-ту, 1958. – 47 с.
67. Улуханов Е. В. У истоков славянской письменности [Текст] / Е. В. Улуханов. – М. : Муравей, 1998. – 237 с.
68. Хабургаев Г. А. Старославянский язык [Текст] / Г. А. Хабургаев. – М. : Просвещение, 1974. – 432 с.
69. Ходова К. И. Падежи с предлогами в старославянском языке : опыт семантической системы [Текст] / К. И. Ходова. – М. : Наука, 1971. – 192 с.
70. Ходова К. И. Простое предложение в старославянском языке [Текст] / К. И. Ходова. – М. : Наука, 1980. – 296 с.
71. Ходова К. И. Система падежей старославянского языка [Текст] / К. И. Ходова. – М. : Изд-во АН СССР, 1963. – 160 с.
72. Царалунга І. Б. Старослов'янська мова [Текст] : навч. посіб. / І. Б. Царалунга. – Львів : Новий Світ, 2007. – 186 с.
73. Цейтлин Р. М. Лексика старославянского языка. Опыт анализа мотивированных слов по данным древнеболгарских рукописей X–XI веков [Текст] / Р. М. Цейтлин. – М. : Наука, 1977. – 336 с.
74. Юсип-Якимович Ю. В. Старослов'янська мова [Текст] : навч. посіб. / Ю. В. Юсип-Якимович, О. В. Шимко – К. : Знання, 2009. – 279 с.
75. Slovník jazyka staroslověnského : Sv. 1,3-50 / Hl. red. J. Kurz. – Praha : Academia, 1958–1999.

Любомир Васильович Сегін

кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови та літератури Донбаського державного педагогічного університету

Наталія Михайлівна Маторіна

кандидат філологічних наук, доцент кафедри германської та слов'янської філології Донбаського державного педагогічного університету

Євген Миколайович Ткаченко

старший викладач кафедри української мови та літератури Донбаського державного педагогічного університету

СТАРΟΣЛОВ'ЯНСЬКА МОВА

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

Для студентів філологічного факультету денної та заочної форм навчання спеціальності «українська мова та література», «російська мова та література»

Підписано до друку 01.02.2014 р.
Формат 60x84 1/16. Ум. др. арк. 18,5.
Тираж 300 прим. Зам. № 611.

Видавництво Б.І. Маторіна

84116, м. Слов'янськ, вул. Г. Батюка, 19.
Тел./факс +38 06262 3-20-99. E-mail: matorinb@ukr.net

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції ДК №3141, видане Державним комітетом телебачення та радіомовлення України від 24.03.2008 р.
